

การแปรของการรับรู้เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายในความหมายของคำกริยาและคำวิเศษณ์ในภาษาไทย

นางสาว ตระหนักจิต ทองมี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-1805-5

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

VARIATION IN THE PERCEPTION OF FEMININITY AND MASCULINITY IN THE MEANING OF THAI
VERBS AND ADVERBS BY AGE AND SEX

Miss Tranakjit Thongmee

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts in Linguistics

Department of Linguistics

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-1805-5

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การแปรของการรับรู้เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายในความหมายของ
คำกริยาและกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย
โดย นางสาว ตระหนักจิต ทองมี
สาขาวิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธาพร ลักษณะียนาวิน

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว.กัลยา ติงศภัทย์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุธาพร ลักษณะียนาวิน)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุธา รังกุพันธุ์)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตระหนักจิต ทงมี : การแปรของการรับรู้เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายในความหมายของคำกริยาและคำวิเศษณ์ในภาษาไทย. (VARIATION IN THE PERCEPTION OF FEMININITY AND MASCULINITY IN THE MEANING OF THAI VERBS AND ADVERBS BY AGE AND SEX) อ. ที่ปรึกษา : ผศ.ดร. สุดาพร ลักษณะนียานาวิน , 148 หน้า. ISBN 974-17-1805-5.

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบทั้งการรับรู้เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายในความหมายของคำกริยาและคำวิเศษณ์ในภาษาไทย โดยมีคำถามสำคัญคือ 1)การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบแปรตามอายุและเพศหรือไม่ 2)การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคนอายุมากจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าคนอายุน้อยหรือไม่ 3)การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของผู้หญิงจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าผู้ชายหรือไม่

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

- 1.จากการวิเคราะห์ทางสถิติแบบการทดสอบอันดับและเครื่องหมายของวิลคอกสัน พบว่า การแปรของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศและกลุ่มตัวอย่างต่างวัยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบแปรตามอายุ และเพศ
- 2.กลุ่มตัวอย่างอายุมากมีการแปรของการรับรู้เพศลักษณะสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างอายุน้อยแสดงว่าการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคนอายุมากจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าคนอายุน้อย
- 3.กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการแปรของการรับรู้เพศลักษณะสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายแสดงว่าการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของผู้หญิงจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าผู้ชาย
- 4.คำต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงมี 14 คำ ประกอบด้วยมโนทัศน์สำคัญ 4 มโนทัศน์ คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย มโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา มโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ และมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ ส่วนคำต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชายมี 12 คำ ประกอบด้วยมโนทัศน์สำคัญ 4 มโนทัศน์ คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย มโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา มโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม และมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ มโนทัศน์ที่ไม่พบในเพศลักษณะต้นแบบหญิง คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม และมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ส่วนมโนทัศน์ที่ไม่พบในเพศลักษณะต้นแบบชาย คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ และมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นความต่างในการกำหนดลักษณะของเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายในสังคมไทย

ภาควิชา.....ภาษาศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....ภาษาศาสตร์..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา 2545 ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4280126922 : MAJOR Linguistics

KEY WORD: PERCEPTION / MASCULINITY / FEMININITY / VARIATION

TRANAKJIT THONGMEE : VARIATION IN THE PERCEPTION OF FEMININITY AND MASCULINITY IN THE MEANING OF THAI VERBS AND ADVERBS BY AGE AND SEX.

THESIS ADVISOR : ASSIT. PROF. SUDAPORN LUKSANEYANAWIN. 148 pp.

ISBN 974-17-1805-5.

The objective of this study is to search for the perception of prototype femininity and prototype masculinity in the meaning of Thai verbs and adverbs in speakers of different age and sex. The main research hypotheses are as follow: 1) The perception of prototype femininity and prototype masculinity changes by age and sex. 2) The perception of the old groups reveals a clearer distinction between prototype femininity and masculinity compared to that of the young group. 3) The perception of the female group reveals a clearer distinction between prototype femininity and masculinity compared to that of the male group.

The results of the study are as follows:

1. By using Wilcoxon Signed Rank Test, the analysis shows that the variation in the perception of femininity and masculinity between different age and sex groups are statistically significant ($p \leq 0.05$).
2. The perception of the older age group has more variation than that of the young group. This finding exhibits that the older group does not make a clear distinction between prototype femininity and masculinity compared to the young group.
3. The perception of the female group has more variation than that of the male group. This finding shows that the female group does not make a clear distinction between prototype femininity and masculinity compared to the male group.
4. There are 14 prototype femininity words, they represent 4 main semantic concepts: physical, action, emotion, and attitude. There are 12 prototype masculinity words, they represent 4 main semantic concepts: physical, action, behavior, and sexual. The 2 concepts that are not found in the prototype femininity are behavior and sexual. The 2 concepts that are not found in the prototype masculinity are emotion and attitude. The differences between the prototype femininity and masculinity found in this research reveal the social convention of femininity and masculinity in Thai society.

Department.....Linguistics.....Student's signature.....

Field of study.....Linguistics..... Advisor's signature.....

Academic year.....2002..... Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุดาพร ลักษณะนิยานวิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ซึ่งชี้แนะแนวทางให้คำแนะนำและแนวคิด ที่เป็นแรงบันดาลใจให้เกิดวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ซึ่งกรุณาสละเวลาในการอ่าน แก้ไข และตรวจทานวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง พร้อมทั้งให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของอาจารย์ที่มีต่อผู้วิจัยเสมอมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา อาจารย์ ดร. สุดา รั้งกฤษณ์ ผู้กรุณาให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆทำให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. ปราณี กุลละวณิชย์ ผู้กรุณาให้คำแนะนำพร้อมแนวคิดอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ทางภาษาศาสตร์ให้แก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณ คุณ พูนศรี จารุมาศ ที่เอื้อเฟื้อในการเก็บข้อมูล ขอขอบคุณ เพื่อนชาวภาษาศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณ พ่อแม่ พี่น้องทุกคนที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจในการทำวิจัยให้ลุล่วงมาโดยตลอด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตระหนักจิต ทงมี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ

บทที่

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมา	1
1.2 วัตถุประสงค์	3
1.3 สมมติฐาน	3
1.4 ขอบเขตการวิจัย	3
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย	4
1.6 นิยามของคำที่ใช้ในงานวิจัย	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศลักษณะ	7
2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับเพศลักษณะ	7
2.1.2 การศึกษาทางจิตวิทยาเกี่ยวกับเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิง	11
2.2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษาและเพศ.....	13
2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับเพศลักษณะในภาษาไทย	16
2.4 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีต้นแบบ.....	19

บทที่ 3 การออกแบบและวิธีดำเนินการวิจัย

3.1 การคัดเลือกคำมาใช้ในการทดสอบการรับรู้เพศลักษณะ.....	22
3.2 การพัฒนาแบบทดสอบ.....	24
3.2.1 การจัดกลุ่มมโนทัศน์โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ทางความหมายของคำ.....	24

3.2.2 การวิเคราะห์ค่าในแบบทดสอบการรับรู้ตามกลุ่มมโนทัศน์.....	24
3.2.2.1 การวิเคราะห์ค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิง	24
3.2.2.2 การวิเคราะห์ค่าที่แสดงเพศลักษณะชาย	25
3.2.2.3 การเปรียบเทียบมโนทัศน์ที่เหมือนและต่างระหว่างมโนทัศน์ของค่าแสดง เพศลักษณะหญิงและมโนทัศน์ค่าแสดงเพศลักษณะชาย	26
3.2.3 การคัดเลือกค่าที่ใช้ในงานวิจัย	32
3.2.4 แบบทดสอบ	40
3.3 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	41
3.4 การเสนอผลการวิจัย	42
บทที่ 4 การรับรู้เพศลักษณะ	
4.1 การวิเคราะห์การกระจายของค่าเฉลี่ยค่าแสดงเพศลักษณะ	44
4.2 การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	46
4.3 การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ	50
4.4 การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย	52
4.5 คำชายขอบ	55
4.5.1 คำชายขอบของค่าแสดงเพศลักษณะหญิง	55
4.5.2 คำชายขอบของค่าแสดงเพศลักษณะชาย	57
4.6 การรับรู้เพศลักษณะตามกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่ม	58
บทที่ 5 การแปรของการรับรู้เพศลักษณะ	
5.1 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ	67
5.2 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ	70
5.3 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย	72
5.4 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย	75
5.5 การวิเคราะห์การแปรทางสถิติ	80
บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
บทสรุป	88
ข้อเสนอแนะ	88
รายการอ้างอิง	90

ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก	94
ภาคผนวก ข.....	102
ภาคผนวก ค.....	110
ภาคผนวก ง.....	118
ภาคผนวก จ.....	126
ภาคผนวก ฉ.....	142
ประวัติผู้เขียน.....	148

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบบทบาทชายหญิง.....	9
2.2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบทฤษฎีอรรถลักษณะและทฤษฎีต้นแบบ	20
3.1 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ที่มีเหมือนกันของทั้งคำแสดง เพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชาย.....	32
3.2 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดง เพศลักษณะหญิง	34
3.3 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดง เพศลักษณะชาย.....	37
3.4 ตารางแสดงตัวอย่างแบบทดสอบ	41
4.1 ตารางแสดงการกระจายของจำนวนคำแสดงเพศลักษณะหญิงในระดับความเป็น เพศลักษณะมากที่สุด-น้อยที่สุด	45
4.2 ตารางแสดงการกระจายของจำนวนคำแสดงเพศลักษณะชายในระดับความเป็น เพศลักษณะมากที่สุด-น้อยที่สุด	46
4.3 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดง เพศลักษณะชายของ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	47
4.4 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ .	50
4.5 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ ..	51
4.6 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย...	52
4.7 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย	54
4.8 ตารางแสดงคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิง.....	57
4.9 ตารางแสดงคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชาย.....	58
5.1 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของ กลุ่มตัวอย่างต่างเพศ	67
5.2 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับลดลงของ กลุ่มตัวอย่างต่างเพศ	68
5.3 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของ กลุ่มตัวอย่างต่างเพศ	70

5.4 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับลดลงของ กลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ	71
5.5 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของ กลุ่มตัวอย่างต่างวัย	72
5.6 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับลดลงของ กลุ่มตัวอย่างต่างวัย	73
5.7 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของ กลุ่มตัวอย่างต่างวัย	75
5.8 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับลดลง ของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย	76
5.9 ตารางแสดงค่าที่มีการแปรสูงสุดของค่าแสดงเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิง	77
5.10 ตารางแสดงผลการคำนวณการแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและชาย	80
5.11 ตารางแสดงค่านัยสำคัญของผลสถิติการทดสอบอันดับและเครื่องหมายของวิลคอกสัน	81

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

2.1 ภาพแสดงปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างของบทบาทเพศชายหญิง	11
2.2 ภาพแสดงแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศลักษณะแบบมิติเดียว	11
2.3 ภาพแสดงแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศลักษณะแบบสองมิติ	12
3.1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนค่าแสดงเพศลักษณะหญิง	30
3.2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนค่าแสดงเพศลักษณะชาย	31
4.1 ภาพแสดงสัดส่วนสัดส่วนค่าในมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มของค่าเพศลักษณะหญิงต้นแบบ	48
4.2 ภาพแสดงสัดส่วนสัดส่วนค่าในมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มของค่าเพศลักษณะชายต้นแบบ	48
4.3 ภาพแสดงค่าแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์ลักษณะทางกายจากค่าเฉลี่ย มากที่สุดถึงน้อยที่สุด	60
4.4 ภาพแสดงค่าแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์อากัปกริยาจากค่าเฉลี่ย มากที่สุดถึงน้อยที่สุด	61
4.5 ภาพแสดงค่าแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์อารมณ์จากค่าเฉลี่ย มากที่สุดถึงน้อยที่สุด	62
4.6 ภาพแสดงค่าแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์พฤติกรรมจากค่าเฉลี่ย มากที่สุดถึงน้อยที่สุด	63
4.7 ภาพแสดงค่าแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์ทัศนคติจากค่าเฉลี่ย มากที่สุดถึงน้อยที่สุด	64
4.8 ภาพแสดงค่าแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์การแสดงออกทางเพศจากค่าเฉลี่ย มากที่สุดถึงน้อยที่สุด	65

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

เรื่องของเพศกับภาษาเป็นเรื่องที่นักภาษาศาสตร์ให้ความสนใจมาเป็นเวลานาน การศึกษาเรื่องเพศกับภาษาทางภาษาศาสตร์มีทั้งที่อยู่ในแนวทางภาษาศาสตร์สังคมคือ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางภาษากับเพศของผู้พูดหรือผู้ใช้ภาษา และในแนวทางภาษาศาสตร์จิตวิทยา นั่นคือ การรับรู้เพศลักษณะหรือความคิดเกี่ยวกับลักษณะทางเพศจากคำหรือภาษา

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับงานวิจัยทางภาษาศาสตร์สังคมเกี่ยวกับการใช้ภาษาของเพศชายและหญิงแสดงให้เห็นว่าลักษณะการใช้ภาษาของเพศทั้งสองแตกต่างกัน สามารถสรุปลักษณะต่างๆ ที่สำคัญได้ดังนี้

1. ลักษณะการใช้ภาษาของเพศหญิงจะมีความสุภาพ โดยมีรูปแสดงทางภาษาต่างๆ กัน เช่น ใช้คำรุ่มนวลมาก (Jespersen 1922) และใช้รูปประโยคแบบขอร้องในการสั่งมากกว่าการใช้รูปประโยคคำสั่งโดยตรง (Lakoff 1975) นอกจากนี้ เพศหญิงยังมักใช้วัจนกรรมอ้อมมากกว่าเพศชาย เช่น เพศหญิงจะใช้ประโยคคำถามเพื่อจุดประสงค์อื่นมากกว่าการถาม นั่นคือ ใช้เพื่อแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น การขอร้อง เป็นต้น แต่เพศชายจะใช้ประโยคคำถามเพื่อหาข้อมูลหรือต้องการคำตอบ (Maltz & Broker 1982)
2. เพศหญิงจะมีความระมัดระวังในการใช้ภาษามากกว่าเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิงจะเลือกรูปภาษาที่มีความถูกต้องและมาตรฐานมากกว่าเพศชาย ในการศึกษาการออกเสียงพยางค์ท้ายคำของผู้ใช้ภาษาชาวอเมริกัน พบว่า ผู้หญิงจะมีการออกเสียงพยางค์ท้าย โดยใช้ *-ing* ขณะที่เพศชาย จะออกเสียงเป็น *-in* (Trudgill 1974) ในภาษาไทย พบว่า ในการออกเสียงคำควบกล้ำ ผู้หญิงไทยจะออกเสียงคำควบกล้ำ ร ได้ชัดเจน ขณะที่ผู้ชายจะเลือกออกเสียงเป็น ล มากกว่าหรือไม่ออกเสียงควบกล้ำ เช่น คำว่า ปลา ผู้ชายมักจะออกเสียงเป็น ปา เป็นต้น (เอมอร ตรวีเชียร 2522) นอกจากนี้ ยังพบว่า ภาษาที่บิดาใช้กับบุตรที่ต่างเพศกันมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ เมื่อบิดาสอนทากับบุตรชายจะเลือกคำที่มีความหมายตรง แต่ถ้าสอนทากับบุตรสาวจะเลือกใช้ภาษาที่เป็นภาษามาตรฐาน และเป็นคำที่สุภาพ (Gleason & Greif 1983)
3. นอกจากนี้ในการใช้ภาษาพูดเพื่อการสื่อสาร เพศหญิงจะใช้ภาษาที่มีการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่า เช่น ผู้หญิงนิยมใช้ stress และ intonation เพื่อแสดงอารมณ์ (Jespersen 1922)

4. ในด้านรูปแบบการสนทนา เพศหญิงมีการเปลี่ยนหัวข้อในการสนทนาบ่อย ในขณะที่เพศชายจะพยายามสนทนาในหัวข้อเดิมจนจบจึงจะเปลี่ยนหัวข้อใหม่ หรืออีกนัยหนึ่ง เพศชายจะมีความต่อเนื่องในการสนทนามากกว่าเพศหญิง (Maltz & Broker 1982)
5. ผู้หญิงกับผู้ชายมีประเด็นในการสนทนา (topic) ที่แตกต่างกัน เพศหญิงมักจะสนใจสนทนากันในหัวข้อที่เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร ปัญหาในชีวิตประจำวัน หรืองานฝีมือ ส่วนเพศชายมักจะสนทนาในหัวข้อที่เกี่ยวกับรถยนต์ การเมือง หรือเศรษฐกิจ (Haas 1982, Eldelsky 1981)
6. เมื่อพิจารณาในด้านความหมายของคำในภาษา ปรากฏว่ามีคำเป็นจำนวนมากที่มีความหมายเปลี่ยนไปในทางลบ เมื่อนำมาใช้กับเพศหญิง เช่น คำว่า professional เมื่อใช้กับเพศหญิงจะไม่ได้หมายถึง ความเป็นมืออาชีพ หรือมีความเชี่ยวชาญในอาชีพของตน แต่กลับหมายถึงความเชี่ยวชาญในเรื่องทางเพศ ซึ่งเป็นความหมายเชิงลบ เป็นต้น (Schulz 1975)

จากการทบทวนวรรณกรรมจะพบว่าการใช้ภาษาของผู้หญิงและภาษาของผู้ชายมีความแตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยที่อาจมีอิทธิพลต่อความแตกต่างดังกล่าวน่าจะเป็นกรอบของสังคมและวัฒนธรรม โดยที่สังคมจะกำหนดบทบาทประจำเพศ (gender role) ให้กับเพศชายและเพศหญิงไว้แตกต่างกัน การกำหนดบทบาทนี้เป็นความคาดหวังและบรรทัดฐานของสังคม ที่กำหนดพฤติกรรมทางสังคม รวมทั้งพฤติกรรมการใช้ภาษาของเพศหญิงและเพศชาย อันทำให้เกิดลักษณะเฉพาะของภาษาที่ผู้หญิงและผู้ชายใช้ เรียกว่าภาษาแบบผู้หญิง (female register) และภาษาแบบผู้ชาย (male register) ซึ่งเป็นข้อกำหนดทางสังคมเกี่ยวกับรูปภาษาที่ใช้ในเพศที่ต่างกัน เช่น คำสรรพนาม คำลงท้าย คำขานรับ และคำเรียกขาน (กัลยา ดิงศัทธีย์ และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2531) เป็นต้น รวมถึงการเลือกใช้ภาษาที่ต่างกัน เพื่อให้เหมาะสมกับเพศของผู้ใช้ (sex-preferred differences) เช่น คำว่า อู๋ตาย และว้าย เป็นคำอุทานที่ผู้หญิงเลือกใช้ ถ้าผู้ชายใช้จะถือว่าไม่เหมาะสม

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยทางภาษาศาสตร์จิตวิทยาที่ศึกษาการรับรู้เพศลักษณะของชายและหญิง เช่น งานวิจัยของพิชญ์ บางเขียว (2539) ซึ่งศึกษาการรับรู้เพศลักษณะจากคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สังคมมีภาพลักษณ์ หรือความคิดเกี่ยวกับลักษณะเพศชายและเพศหญิงที่ต่างกัน เช่น ภาพลักษณ์ของเพศชายมีลักษณะ อาจหาญ บึกบึน และแข็งแรง เป็นต้น ขณะที่ภาพลักษณ์ของเพศหญิง มีลักษณะ เรียบร้อย อ่อนช้อย และนินวล เป็นต้น งานของพิชญ์แสดงให้เห็นว่า สังคมมีการรับรู้เพศลักษณะชายและหญิงต่างกัน โดยสรุปจากการกำหนดว่าคำกริยาหรือคำกริยาวิเศษณ์ประเภทใดที่เป็นลักษณะชายหรือลักษณะหญิง อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของพิชญ์มิได้แสดงว่าการรับรู้เพศลักษณะชายและหญิงของคนในสังคมมีความแตกต่างอันเกิดจากวัยและเพศของผู้รับรู้หรือไม่อย่างไร

งานวิจัยที่ได้ทบทวนมานี้แสดงให้เห็นทัศนะ หรือแนวคิดต่อเพศลักษณะชายและหญิง ซึ่งเป็นการแสดงทัศนะของกลุ่มคนในสังคมโดยรวม ผู้วิจัยเกิดคำถามขึ้นหลายประการคือ

1. คนต่างเพศกันจะมีความคิดหรือภาพลักษณ์เพศชายหญิง อันนำมาสู่การรับรู้เพศลักษณะเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
2. คนต่างวัยจะมีความคิดหรือภาพลักษณ์เพศชายหญิง อันนำมาสู่การรับรู้เพศลักษณะเหมือนหรือต่างกันอย่างไร
3. ตัวแปรทางเพศและอายุ เมื่อนำมาพิจารณาร่วมกันในการวิเคราะห์คำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ น่าจะสะท้อนความคิดของคนในสังคมเกี่ยวกับเพศลักษณะชายหญิงได้อย่างชัดเจน ซึ่งทำให้ทราบถึงความคิดเกี่ยวกับเพศลักษณะของสังคมไทย

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบในคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย ในคนต่างอายุและต่างเพศ

1.3 สมมติฐาน

1. การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบแปรตามอายุและเพศ
2. การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคนอายุมากจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าคนอายุน้อย
3. การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของผู้หญิงจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าผู้ชาย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1. คัดเลือกคำจากการวิจัยในวิทยานิพนธ์ของ พิษณุ บางเขียว (2539) โดยใช้คำที่บ่งภาพลักษณ์ชายอย่างชัดเจน จำนวน 100 คำ และภาพลักษณ์หญิง อย่างชัดเจนจำนวน 100 คำ รวมทั้งสิ้น 200 คำ
2. ศึกษาการรับรู้เพศลักษณะของชายและหญิง จากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มอายุ คือ 15-25 ปี 35-45 ปี และ 55-65 ปี กลุ่มอายุละ 200 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 100 คน เพศหญิง 100 คน รวมทั้งทั้งหมด 600 คน

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทบทวนวรรณกรรมในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับเพศและทฤษฎีต้นแบบ (prototype theory)

2. ออกแบบการวิจัย

2.1) การสร้างเครื่องมือได้แก่ แบบสอบถามการรับรู้เพศลักษณะ

2.1.1) การคัดเลือกคำ

คัดเลือกคำจากงานวิจัย ของพิชญ บางเขียว (2539) จากขั้นตอนสอบถามทัศนคติที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นที่ตัดสินว่าเป็นคำที่แสดงลักษณะและอาการของหญิงและชาย หรือเป็นคำที่แสดงลักษณะอาการของทั้งสองเพศ โดยนำมาพิจารณาเฉพาะคำที่ได้คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไป เพราะเป็นคำที่แสดงลักษณะและอาการของเพศชายและหญิงได้อย่างเด่นชัด จำนวนรวมทั้งสิ้น 432 คำ เป็นคำที่แสดงลักษณะและอาการของชาย จำนวน 192 คำ และเป็นคำที่แสดงลักษณะและอาการของหญิง จำนวน 240 คำ เลื่อนนำมาใช้ในงานวิจัยชิ้นนี้เพียง 200 คำ

2.1.2) การสร้างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ เพศ และการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงจากคำ

ในการสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้เพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงที่เด่นชัด กำหนดระดับค่าการรับรู้เป็น 5 ระดับ คือ

1 การรับรู้ว่าคำดังกล่าวแสดงเพศลักษณะนั้นๆมากที่สุด	กำหนดระดับค่าเป็น	5
2 การรับรู้ว่าคำดังกล่าวแสดงเพศลักษณะนั้นๆมาก	กำหนดระดับค่าเป็น	4
3 การรับรู้ว่าคำดังกล่าวแสดงเพศลักษณะนั้นๆปานกลาง	กำหนดระดับค่าเป็น	3
4 การรับรู้ว่าคำดังกล่าวแสดงเพศลักษณะนั้นๆน้อย	กำหนดระดับค่าเป็น	2
5 การรับรู้ว่าคำดังกล่าวแสดงเพศลักษณะนั้นๆน้อยที่สุด	กำหนดระดับค่าเป็น	1

2.2) การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (systemic random sampling) คือ กำหนดระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างให้เป็นระดับอุดมศึกษา คือ เป็นผู้กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีและผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า กำหนดกลุ่มตัวอย่างตามอายุ ประกอบด้วย กลุ่มอายุ 15-25 ปี กลุ่มอายุ 35-45 ปี และกลุ่มอายุ 55-65 ปี กลุ่มอายุละ 200 คน โดยแต่ละกลุ่มแยกเป็นเพศละ 100 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง 600 คน

3. การเก็บข้อมูล

ใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มอายุ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือที่สูงกว่า โดยเลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสังคมภาษา (speech community) เดียวกัน เช่น เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเหมือนกัน หรือเป็นผู้ที่ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1) ใช้ทฤษฎีต้นแบบ (prototype theory) เนื่องจากงานวิจัยชิ้นนี้จะเน้นการศึกษาเรื่องเพศลักษณะใน 2 ลักษณะ คือการรับรู้เพศลักษณะของคนต่างวัยและต่างเพศ โดยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงการรับรู้ต่อคำที่ให้ว่าคำนั้นแสดงเพศลักษณะชายหรือเพศลักษณะหญิงมากน้อยในระดับใด การให้คะแนน (rating scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จะสามารถอธิบายผลของคำที่มากน้อยนี้ได้ด้วย prototype theory กล่าวคือ คำที่ได้ระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดหรือมากจะเป็นคำที่แสดงถึงการเป็นต้นแบบที่ดีของเพศลักษณะ หรือ คือ ลักษณะที่เด่นชัดที่สุด

4.2) สถิติที่ใช้แบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ สถิติเชิงบรรยาย และสถิติเชิงอ้างอิง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences หรือ SPSS) เพื่อคำนวณค่าต่อไปนี้

4.2.1) ค่าเฉลี่ย (mean)

4.2.2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ซึ่งเป็นการวัดการกระจายของข้อมูล ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ามากแสดงว่าข้อมูลมีความแตกต่างหรือมีการแปรภายในกลุ่มมาก ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าน้อยแสดงว่าข้อมูลมีความแตกต่างหรือมีการแปรภายในกลุ่มน้อย

4.2.3) ทดสอบสมมติฐานแบบนอนพาราเมตริก คือการทดสอบอันดับและเครื่องหมายของวิลคอกสัน (Wilcoxon Signed Rank Test) โดยกำหนดค่านัยสำคัญที่ 0.05

5. เสนอผลการวิจัย สรุปและอภิปรายผล

1.6 นิยามคำสำคัญที่ใช้ในงานวิจัย

เพศลักษณะหญิง	คือ ลักษณะความหมายในคำที่แสดงอาการและการทรงสภาพของหญิง
เพศลักษณะชาย	คือ ลักษณะความหมายในคำที่แสดงอาการและการทรงสภาพของชาย
เพศลักษณะต้นแบบ	คือ ลักษณะความหมายในคำที่แสดงเพศลักษณะที่คนส่วนใหญ่ในสังคมมีการรับรู้เหมือนกัน

การรับรู้เพศลักษณะ คือ การตัดสินใจว่าคำหนึ่งๆ มีความเป็นเพศลักษณะใดและในระดับใด
มโนทัศน์ คือ ความหมายหรือความคิดรวบยอดของคำ ในการวิจัยนี้ได้มาจาก
นิยาม
ในพจนานุกรม

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงการรับรู้เพศลักษณะของคนในสังคมไทยที่มีอายุต่างกัน
2. เห็นความแตกต่างของการรับรู้เพศลักษณะของหญิงชายในสังคมไทย
3. เป็นแนวทางในการศึกษาเกี่ยวกับภาษาและเพศในเชิงภาษาศาสตร์จิตวิทยาต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาทางภาษาศาสตร์และตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน นั้น เพศ เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการเปลี่ยนแปลงของภาษา ในการวิจัยการรับรู้เพศลักษณะหญิงหรือเพศลักษณะชายจากความหมายของคำกริยาและคำวิเศษณ์ในภาษาไทย ผู้วิจัยต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องเพศลักษณะ ความแตกต่างในการใช้ภาษาที่เกิดจากคนต่างเพศ หรือสังคมที่กำหนดให้เกิดความแตกต่างในการใช้ภาษาของคนต่างเพศว่ามีลักษณะอย่างไรบ้าง และความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีในการวิเคราะห์ความหมายของคำคือ ทฤษฎีอรรถลักษณะและทฤษฎีต้นแบบ

2.1 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศลักษณะ

2.1.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับเพศลักษณะ

การวิเคราะห์ความเป็นหญิงหรือเพศลักษณะหญิง (femininity) และความเป็นชายหรือเพศลักษณะชาย (masculinity) ของทฤษฎีต่างๆ มี 3 ทฤษฎีสำคัญ คือ 1) ทฤษฎีชีวภาพ-ธรรมชาติ 2) ทฤษฎีสัญชาตญาณ 3) ทฤษฎีบุคลิกภาพ (กาญจนา แก้วเทพ 2541)

จากการทบทวนวรรณกรรมมีรายละเอียดของทฤษฎีเกี่ยวกับเพศลักษณะทั้ง 3 ทฤษฎีดังนี้

1. ทฤษฎีชีวภาพ-ธรรมชาติ (Biology Determinism)

กาญจนา (2541) กล่าวว่าทฤษฎีชีวภาพ-ธรรมชาติเป็นแนวความคิดแบบหน้าที่นิยม (Functionalism) ซึ่งเน้นเรื่องการปรับตัวและแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องทฤษฎีวิวัฒนาการ ทฤษฎีนี้อธิบายว่า หญิงและชายมีความแตกต่างกันโดยธรรมชาติอันเนื่องมาจากลักษณะทางชีวภาพ ซึ่งได้แก่ ขนาดของม้ามสมอง โดยมีความเชื่อว่าผู้ชายเก่งและฉลาดกว่าผู้หญิง เพราะมีขนาดของสมองที่ใหญ่กว่า ทำให้มีขีดความสามารถสูงที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า

ภัสสร ลิมานนท์ (2542) ซึ่งมีแนวคิดสอดคล้องกับทฤษฎีชีวภาพ-ธรรมชาติ ได้กล่าวไว้ว่า ความแตกต่างของบทบาททางเพศถูกกำหนดขึ้นจากปัจจัยทางธรรมชาติ (nature) และชีวภาพ (biology) ซึ่งก็คือ พื้นฐานทางธรรมชาติทางด้านสรีระหรือชีวภาพที่ต่างกัน กล่าวคือ โครงสร้างของเพศชายและเพศหญิงที่ต่างกันโดยทั่วไป เช่น โครงสร้างกระดูก กล้ามเนื้อของเพศชายย่อมแข็งแรงกว่าเพศหญิง ขณะที่สภาพร่างกายของเพศหญิงย่อมอ่อนแอกว่าและมีความใกล้ชิด

ธรรมชาติมากกว่า เห็นได้จากการที่เพศหญิงมีประจำเดือนนำไปสู่การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร การเลี้ยงดูบุตรด้วยนม เป็นต้น ความแตกต่างทางด้านสรีระที่ธรรมชาติกำหนดนี้เอง ทำให้สังคมต้องจัดสรร แบ่งบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบ ที่มีการกำหนดขึ้นและยอมรับกันว่าเหมาะสมกับสรีระของมนุษย์แต่ละเพศ รวมทั้งสังคมเองได้คาดหวังให้แต่ละเพศประพฤติปฏิบัติตนตามแบบแผน ที่สังคมกำหนดขึ้นด้วย ในทางตรงกันข้ามเพศชายมีหน้าที่ในการออกศึกสงคราม การล่าสัตว์ การทำอาวุธ การปกครอง การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และกิจกรรมนอกบ้านอื่นๆ เพราะมีความคล่องตัวกว่า แข็งแรงกว่าสัตว์ซึ่งต้องมีประจำเดือน ตั้งครรภ์ และเลี้ยงลูก สตรีต้องรับผิดชอบดูแลบ้าน เตรียมอาหาร อบรมเลี้ยงดูบุตรอยู่ภายในบ้าน

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinct)

ทฤษฎีสัญชาตญาณเชื่อถือตามทฤษฎีวิวัฒนาการที่มีความเชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์โลกประเภทหนึ่ง จึงมีคุณสมบัติหลายอย่างร่วมกับสัตว์อื่นๆ สัตว์ตัวเมียจะมีสิ่งที่เรียกว่าสัญชาตญาณความเป็นแม่ (maternal instinct) ซึ่งมีลักษณะสำคัญคือ ชอบเลี้ยงดูตัวอ่อนของตนโดยธรรมชาติ และชอบดูแลเอาใจใส่ผู้ที่อยู่แวดล้อม เนื่องจากธรรมชาติได้สร้างให้อวัยวะสำหรับให้กำเนิดตัวอ่อนมีอยู่ในเพศหญิง นั่นคือ มดลูกและต่อมน้ำนม ซึ่งต้องใช้ในการเลี้ยงดูตัวอ่อนให้เจริญเติบโต สัญชาตญาณความเป็นแม่จึงเป็นตัวกำหนดให้ผู้หญิงใช้พลังงานทางกายและสมองในการทำหน้าที่สืบพันธุ์และเลี้ยงดูเด็ก เป็นเหตุให้ผู้หญิงมีชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่บ้านเพื่อเลี้ยงดูลูก

3. ทฤษฎีบุคลิกภาพ (Personality)

โซโรโดว์ (Chorodow 1974) นักจิตวิทยาสตรีผู้หนึ่งได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับบุคลิกภาพแบบสตรี (feminine personality) ที่แม่ใช้ในการเลี้ยงดูเด็กชายและเด็กหญิงที่ต่างกันคือ ในการเลี้ยงดูลูกสาว แม่จะถ่ายโอนประสบการณ์ของตนเองจากแม่ของตน (ยาย) และแสดงความเป็นหญิงอย่างเต็มที่ให้กับลูกสาวได้ ฝ่ายลูกสาวก็จะพัฒนาความเป็นหญิงด้วยการเลียนแบบและโน้มเข้าหาแม่ ทำให้พัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็กหญิงเกิดขึ้นด้วยกระบวนการรวมตัวเข้าหาผู้อื่น ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับการเลี้ยงดูลูกชาย แม่จะพยายามผลักดันลูกชายออกไป และลูกชายต้องปฏิเสธสิ่งที่เรียนรู้จากแม่ และพยายามทำสิ่งที่ไม่ใช่แบบผู้หญิง คือต้องไม่เป็นในสิ่งที่แม่เป็น โดยต้องแสวงหาต้นแบบใหม่ คือ พ่อ ทำให้เด็กชายต้องเก็บกดสิ่งที่เป็เพศหญิงไว้ใจ และทำตัวให้เหนือกว่าผู้หญิง เพื่อให้แตกต่างออกไป บุคลิกภาพของเด็กชายจึงมีความเป็นปัจเจกภาพมากกว่าเด็กหญิง ฉะนั้น ในการเลี้ยงดูเด็กชายจึงเน้นที่ความสำเร็จและความเชื่อมั่น แต่การเลี้ยงดูเด็กผู้หญิงจะเน้นที่การเอาใจและความรับผิดชอบต่อผู้อื่น

นอกจากนี้ยังมีแนวความคิดเกี่ยวกับการแบ่งงานทำที่แตกต่างกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบได้ในงานวิจัยของ โรซาลโด (Rosaldo 1974) ซึ่งอธิบายความต่างของเพศชายและหญิงในแง่ของการแบ่งงานทำ งานบ้านหมายถึงกิจกรรมที่จัดขึ้นใกล้ชิดกับแม่ ลูก และคนใน

ครอบครัว งานสาธารณะหมายถึง กิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับตำแหน่งและองค์กร เพศหญิงจะมีหน้าที่รับผิดชอบกับงานบ้านภายในครัวเรือนและดูแลบุตร ส่วนเพศชายจะรับผิดชอบงานภายนอกบ้านงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก เหตุที่ผู้หญิงต้องหมกมุ่นอยู่กับงานบ้าน เพราะต้องรับบทบาทความเป็นแม่ ที่ต้องรับผิดชอบในการดูแลลูก ทำให้มีความสนใจเฉพาะในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเด็กและบ้านเท่านั้น เพศหญิงจึงถูกกีดกันออกจากกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจและการเมือง ขณะที่บทบาทที่สัมพันธ์กับการเมืองและการทหารตกเป็นของเพศชาย ทำให้เพศชายมีอิสระในการสร้างสมาคมที่กว้างกว่าเพศหญิงคืออยู่ในสังคมที่มีระบบเป็นสากล ความเป็นตรงกันข้ามกันระหว่างบทบาทของการทำงานบ้านและงานนอกบ้านได้กำหนดสิ่งที่เป็นพื้นฐานของกรอบโครงสร้างสำคัญที่กำหนดฐานะของผู้หญิงและผู้ชายทั้งด้านจิตวิทยา วัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจของชีวิต กรอบโครงสร้างนี้ทำให้ผู้หญิงถูกจำกัดบทบาทอยู่ในแวดวงงานบ้าน ทำให้ไม่มีโอกาสเข้าถึงอำนาจ ชื่อเสียง และค่านิยมทางวัฒนธรรม ที่กลายเป็นอภิสิทธิ์ของผู้ชาย

ภัสสร ลิมานนท์ (2542) ได้อธิบายว่า “สตรีมีหน้าที่ในการแต่งงาน ให้กำเนิดบุตร และเลี้ยงดูอบรมบุตร จึงทำให้สตรีถูกจำกัดโดยหน้าที่ดังกล่าวให้อยู่ในบ้าน ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมนอกบ้านได้เท่าชาย ซึ่งจะเห็นได้ว่าในทางกลับกัน ชายจะมีอิสระในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนอกบ้านที่มีความสัมพันธ์กับเศรษฐกิจและการเมืองซึ่งกิจกรรมดังกล่าวให้ผลตอบแทนโดยตรงทางการเงินและฐานะทางสังคมและได้รับโอกาสที่ต่างกัน ทำให้สตรีต้องเป็นผู้อาศัยและพึ่งพาเพศชายทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม”

จะเห็นได้ว่าแต่ละสังคมได้มีการจัดลักษณะกิจกรรมโดยมีนโยบายที่บ่งบอกถึงการแบ่งพื้นที่ในการเข้าไปมีส่วนร่วม สำหรับชายและหญิง (spatial arrangement) ที่แตกต่างกัน เห็นได้จากตัวอย่างของสังคมมุสลิม พื้นที่ของหญิงจะมีน้อยกว่าชายและอยู่ในวงจำกัด เนื่องมาจากความเชื่อเรื่องความบริสุทธิ์และพรหมจรรย์ที่สตรีจะต้องสงวนไว้ก่อนแต่งงาน ทำให้เด็กหญิงถูกควบคุมไว้ภายในบ้าน แต่ขณะที่สังคมเปิดโอกาสให้เด็กชายมีเสรีภาพที่จะออกนอกบ้านและแสวงหาความเป็นผู้นำและความเป็นชายด้วยตนเองได้ การแบ่งงานทำและลักษณะบทบาทเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันสรุปได้ดังตารางที่ 2.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

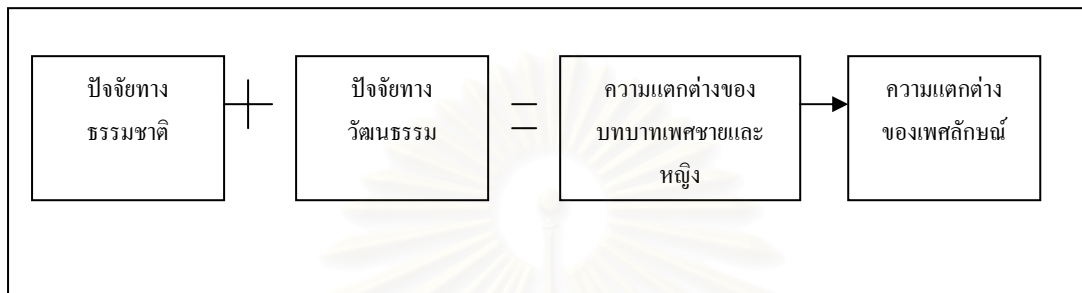
ตารางที่ 2.1 ตารางแสดงการเปรียบเทียบบทบาทชายหญิง

บทบาทหญิง	บทบาทชาย
สังคมแบบปิด ถูกควบคุมกวดขัน ติดต่อกับสังคมภายนอกน้อย	สังคมแบบเปิด เป็นอิสระ ติดต่อกับสังคมภายนอกมาก
ลักษณะกิจกรรมที่ทำในบ้าน ให้กำเนิด เลี้ยงดูบุตร และทำงานบ้าน	ลักษณะกิจกรรมที่ทำนอกบ้าน ร่วมกิจกรรมทางการเมือง

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เป็นต้นกำเนิดความแตกต่างระหว่างเพศชายหญิง คือ ปัจจัยทางธรรมชาติ เนื่องจากโครงสร้างทางสรีระของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน เช่น โครงสร้างร่างกายของสตรีมีผลต่อความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน และสุขภาพ เช่น การมีประจำเดือน การตั้งครรภ์ การคลอดบุตร มีผลทำให้สตรีมีสภาวะร่างกายที่อ่อนแอ และต้องใช้เวลาฟื้นตัวไปในเรื่องดังกล่าวอย่างมาก ซึ่งต่างจากเพศชายที่มีโครงสร้างของปริมาณกล้ามเนื้อมากกว่าและแข็งแรงกว่า และเหลือพลังงานมากกว่าจึงสามารถนำไปสร้างสรรค์และแสดงออกในรูปวิทยาการต่างๆ ได้ อีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลในการหล่อหลอมให้เกิดเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงคือปัจจัยทางสังคม ได้แก่ รูปแบบของวัฒนธรรม และความคาดหวังของสังคม ที่ทำให้เกิดการแบ่งบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต่างกันของเพศชายและหญิง เช่น ผู้หญิงต้องมีหน้าที่สำคัญคือ การให้กำเนิดซึ่งเป็นหน้าที่ที่ทำให้สตรีมีความใกล้ชิดกับธรรมชาติมากกว่าชาย การคลอดบุตร การเลี้ยงดูบุตร และการให้นมบุตร ผู้ชายจะมีหน้าที่ในการหาเลี้ยงครอบครัวและออกนอกบ้าน

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทั้งปัจจัยทางธรรมชาติ และปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมต่างมีผลในการกำหนดบทบาททางเพศ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมย่อมมีพื้นฐานจากธรรมชาติ แต่การที่แต่ละสังคมมีความต่างกัน ก็เนื่องมาจากแต่ละสังคมและแต่ละวัฒนธรรมมีการดัดแปลงธรรมชาติให้กลายเป็นแบบแผนความประพฤติของคนแต่ละเพศตามความนิยมของสมาชิกในสังคม จนเป็นที่ยอมรับและเกิดการเรียนรู้บทบาททางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมของแต่ละเพศ ดังนั้นทั้งปัจจัยทางธรรมชาติและปัจจัยทางวัฒนธรรม จึงมีความสัมพันธ์และเกี่ยวเนื่องกันอย่างแนบแน่น เพราะสภาพทางธรรมชาติจะได้รับการดัดแปลงหรือสื่อความออกมาในรูปของค่านิยมต่างๆ ที่มีปรากฏในแต่ละวัฒนธรรมและมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยสมาชิกในสังคม ค่านิยมต่างๆ เหล่านี้เองยังส่งผลไปสู่โครงสร้างภายในสังคมส่วนอื่นๆ เช่น ค่านิยมเกี่ยวกับการตั้งครรภ์และการทำแท้ง ที่มีข้อถกเถียงกันถึงความถูกต้องทางจริยธรรม ควรเป็นสิ่งที่ยอมรับให้กระทำได้หรือไม่ ค่านิยมเกี่ยวกับงานนอกบ้านของหญิงในสังคมปัจจุบัน เป็นต้น ความเสียเปรียบทางด้านสรีระของหญิงทำให้

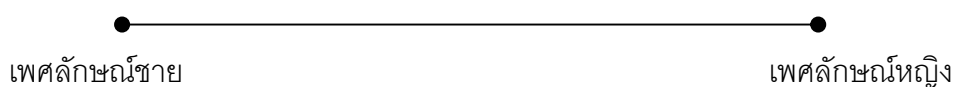
อำนาจทางสังคมยังคงอยู่ในการควบคุมของชาย ซึ่งเป็นผู้ที่แข็งแกร่งกว่า แต่เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป ความเสียเปรียบทางสรีระอาจไม่ส่งผลต่อการทำงานนอกบ้าน การรับรู้เพศลักษณะของคนในสังคมต่างสมัย จึงอาจแตกต่างกัน อาจสรุปได้ว่าเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงมิได้ถูกกำหนดโดยมีปัจจัยทางธรรมชาติประการเดียว แต่ถูกกำหนดด้วยปัจจัยทางวัฒนธรรมอันมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาหรือมีความเป็นพลวัตดังในภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 ภาพแสดงปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างของบทบาทเพศชายและหญิง

2.1.2 การศึกษาทางจิตวิทยาเกี่ยวกับเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิง

ความสนใจในการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับเพศลักษณะหญิง (femininity) และเพศลักษณะชาย (masculinity) มีแนวคิดที่ว่า ลักษณะเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของมนุษย์ (personality traits) โดยได้มีผู้คิดค้นรูปแบบการทดสอบทางจิตวิทยาออกมาหลายรูปแบบ แบรินนอน (Brannon 1996) สรุปให้เห็นพัฒนาการเรื่องนี้ โดยการศึกษาเรื่องนี้เริ่มจาก เทอร์แมน (Terman 1936) ซึ่งได้ออกแบบทดสอบที่เรียกว่า The Attitude Interest Analysis Survey โดยอาศัยแนวคิดที่ว่า เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกัน จัดว่าอยู่คนละขั้วกันบนมาตรวัดเดียวกัน ซึ่งเป็นการมองแบบมิติเดียว (ดังภาพที่ 2.2) แนวคิดนี้ได้รับการวิจารณ์ว่า เป็นการทดสอบเพียงการแยกเพศหญิงออกจากเพศชายโดยไม่คำนึงถึงตัวแปรร่วมอื่นๆ เช่น อายุ หรือ การศึกษา ในตัวอย่างเด็ก พบว่า มีการแยกเพศลักษณะหญิงออกจากเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าผู้ใหญ่เสียอีก แนวคิดของ เทอร์แมน จึงไม่สามารถวัดลักษณะเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายที่แตกต่างในแต่ละบุคคลได้ (Lewin 1984)

ภาพที่ 2.2 แสดงแนวคิดเรื่องเพศลักษณะแบบมิติเดียว

แต่ในอีกแนวคิดหนึ่ง เบ็ม (Bem 1974) เสนอแบบทดสอบ The Bem Sex Role Inventory (BSRI) เพื่อใช้วัดเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชาย และเพิ่มลักษณะไร้เพศ (androgyny) เข้ามาร่วมพิจารณาด้วย โดยการให้มาตรวัดแยกจากกันระหว่างเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชาย ซึ่งสามารถวัดเป็นระดับมากน้อยได้ เป็นการมองแบบสองมิติ (ดังภาพที่ 2.3) การทดสอบใช้ระดับคะแนนมาเปรียบเทียบกัน โดยผู้ที่มีคะแนนสูงในมาตรวัดของเพศลักษณะชาย แต่มีคะแนนต่ำในมาตรวัดของเพศลักษณะหญิง จะจัดเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเพศลักษณะชาย แต่ถ้ามีคะแนนสูงในทั้งสองเพศลักษณะจะจัดเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบไร้เพศ

ภาพที่ 2.3 แสดงเรื่องแนวคิดเรื่องเพศลักษณะแบบสองมิติ

อย่างไรก็ดี มีนักจิตวิทยาหลายคนเห็นว่า ไม่มีการทดสอบทางจิตวิทยาแบบใดที่สามารถใช้วัดลักษณะเพศลักษณะหญิงหรือเพศลักษณะชายได้ แต่มีแนวคิดว่า ลักษณะเพศลักษณะชายคือบุคลิกภาพแบบเครื่องมือ (instrumentality) ซึ่งมีลักษณะบทบาทของความเป็นผู้นำและมุ่งมั่นในความสำเร็จ ส่วนลักษณะเพศลักษณะหญิงคือบุคลิกภาพแบบการแสดงออก (expressiveness) ซึ่งมีลักษณะบทบาทความเป็นผู้ตามและดูแลผู้อื่น (Parsons & Bales 1950) ซึ่งตรงกับแนวคิดของเบเคน (Bakan 1966) ซึ่งได้ให้คำนิยามว่าเพศลักษณะชายคือบุคลิกภาพแบบเอเจนติก (agentic) ซึ่งมีลักษณะมีความมั่นใจสูงและเป็นผู้ควบคุมผู้อื่น ส่วนเพศลักษณะหญิงคือบุคลิกภาพแบบคอมมูนอล (communal) ซึ่งมีลักษณะความใส่ใจและคำนึงถึงผู้อื่น

แมคโคบี (Maccoby 1988) ชี้ให้เห็นว่า ความคิดเกี่ยวกับเพศหญิงและเพศชายนั้น เพียงแค่ดูจากลักษณะทางกายภาพก็สามารถบอกได้ว่าแตกต่างกันอย่างไร แต่มีทัศนคติเกี่ยวกับความเป็นเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายนั้นมีความเกี่ยวเนื่องกับลักษณะทางกายภาพน้อยมาก และมีความเหลื่อมซ้อนกันอยู่ระหว่างเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิง โดยได้กล่าวไว้ว่า “คนหนึ่งอาจมีความเป็นเพศลักษณะหญิง (femininity) มากหรือน้อยก็ได้ แต่ไม่มีใครที่จะเป็นเพศหญิง (female) มากหรือน้อยได้” (Maccoby 1988: 762 อ้างใน Brannon 1996) ในภายหลัง จึงเกิดแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะไร้เพศขึ้น เพื่อนำมาอธิบายลักษณะที่ผสมผสานของเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงเข้าไว้ด้วยกัน

2.2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษากับเพศ (Language and Gender)

การพัฒนาการศึกษาเกี่ยวกับเพศกับภาษานั้นได้รับอิทธิพลมาจากการศึกษาของ Otto Jespersen (1922) ที่ได้จากหนังสือ Language: Its nature, development and origin ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้มีมากขึ้นเป็นลำดับหลังจากปี 1970 เป็นต้นมา โดยกลุ่มที่มาศึกษาเรื่องภาษากับเพศเริ่มมาจากกลุ่มที่ศึกษาทางด้านมนุษยศาสตร์มาก่อน โดยทำการศึกษาภาษาของเพศหญิงและเพศชายในวัฒนธรรมที่ต่างกัน

ต่อมาในช่วงปี 1960 ได้เริ่มมีการศึกษาภาษาศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กับสังคมศาสตร์ และหันมาพิจารณาภาษากับเพศว่าเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมอย่างหนึ่ง (social phenomenon) ซึ่งเป็นการมองผลของการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลงทางภาษาศาสตร์ อันเนื่องมาจากปัจจัยอื่นที่ไม่ใช่ปัจจัยทางภาษาโดยตรง ปัจจัยภายนอกที่มีการศึกษากัน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านชนชาติ เชื้อชาติ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองการปกครอง เป็นต้น เมื่อมีการเคลื่อนไหวของกลุ่มสตรี (woman's movement) หรือกลุ่มสตรีนิยม (feminists) ในช่วงปลายทศวรรษ 1960 และต้นทศวรรษ 1970 ในประเทศอังกฤษ ทำให้เพศหญิงได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาแขนงอื่นๆ เช่น จากนักจิตวิทยา นักเขียน นักสังคมวิทยา นักวิทยาศาสตร์ นักวิจารณ์ และนักการศึกษา เป็นต้น ซึ่งทำให้การศึกษาเรื่องภาษากับเพศมีความแพร่หลายขึ้นเป็นลำดับ

ช่วงต้นทศวรรษที่ 1970 ได้มีการสนใจศึกษาถึงความแตกต่างในการใช้ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างเพศชายและหญิง จากการวิจัยของ โรบิน เลคอฟ (Robin Lakoff 1975) ได้ศึกษาภาษาผู้หญิงจากผู้ใช้ภาษาอังกฤษในสหรัฐอเมริกา พบความแตกต่างของภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชาย ว่ามีความต่างกันหลายลักษณะ ทั้งในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ เลคอฟได้อธิบายภาษาของผู้หญิง (woman's language) ว่าจะมีลักษณะที่มีความสุภาพมากกว่าเพศชายทางด้านคำศัพท์ นิยมใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjectives) เช่น divine และ cute เป็นต้น ผู้หญิงจะไม่ใช้คำคุณศัพท์ที่เป็นการแสดงอำนาจเหมือนที่ผู้ชายมักใช้ เช่น great, terrific, cool, neat เป็นต้น ผู้หญิงมักใช้คำบอกลีที่ผู้ชายไม่ใช้ เช่น aquamarine, mauve, lavender เป็นต้น คำอุทานของผู้หญิงจะไม่เหมือนผู้ชาย เช่น oh dear เป็นต้น มีการใช้คำเรียกขาน เช่น sweeties, honey และ lovely เป็นต้น

ในด้านรูปประโยค เลคอฟยังพบว่าผู้หญิงมีปริมาณการใช้ tag question มากกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงมักไม่แสดงการบอกเล่าแบบตรงและหนักแน่น แต่ใช้การบอกแบบเฉียงมากกว่า เช่น John is here, isn't he ? ในการออกคำสั่งหรือการขอร้อง ผู้หญิงจะไม่ใช้ประโยคคำสั่งโดยตรง แต่จะเลี่ยงไปใช้คำถาม เช่น Will you close the door? หรือ Please close the door ลักษณะ

เช่นนี้ยังพบได้ชัดเจนในภาษาญี่ปุ่นด้วย เพราะสังคมญี่ปุ่นจะกำหนดบทบาทของหญิงและชายไว้แตกต่างกันมาก จึงสะท้อนออกมาในรูปแบบของการใช้ภาษา นั่นคือ ผู้หญิงจะใช้ภาษาของผู้ชายไม่ได้ โดยทั่วไปแล้วในสังคมญี่ปุ่น ผู้หญิงจะใช้รูปภาษาที่สุภาพเสมอเวลาพูดกับผู้ชาย แต่ผู้ชายจะสามารถใช้รูปภาษาที่ไม่สุภาพกับผู้หญิงก็ได้ และในการออกคำสั่ง ผู้ชายสามารถใช้ประโยคคำสั่งตรงๆ ได้ แต่ผู้หญิงจะต้องใช้ประโยคขออภัย (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ 2541)

นอกจากนี้ ยังมีการวิจัยการใช้คำและเสียงของเพศชายและเพศหญิงอีกหลายเรื่อง เอิร์ชชแมน (Hirschman 1973) พบว่า ผู้หญิงใช้คำเติมช่วงเงียบ (pause filler) เช่น you know หรือ uhm ในปริมาณที่มากกว่าผู้ชาย คีย์ (Key 1975) พบว่าผู้หญิงใช้คำเน้นย้ำ (intensifier) เช่น quite, so และ such มากกว่าผู้ชายเช่นกัน นอกจากนี้ แซค (Sach 1975) พบว่า ผู้หญิงมีการใช้เสียงสูงต่ำ (pitch) และทำนองเสียง (intonation) ที่มีความหลากหลายมากกว่าผู้ชาย

ความต่างในการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ยังยืนยันเพิ่มเติมได้อีกจากการศึกษาของกู๊ดวิน (Goodwin 1990) ซึ่งศึกษาการสนทนาในเด็กชายและหญิง พบว่าวิธีการและรูปแบบของการสนทนาในเพศทั้งสองต่างกัน กล่าวคือ เด็กชายจะเลือกใช้ประโยคคำสั่งในการที่จะบอกให้ผู้อื่นทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ ในขณะที่เด็กหญิงจะใช้ประโยคขออภัยมากกว่าคำสั่ง เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและข้อขัดแย้งต่างๆ

ทางด้านความหมาย ชูลส์ (Schulz 1975) ได้พบว่า ในกลุ่มคำที่มีความหมายในลักษณะเดียวกัน คำที่เป็นคำเพศชายจะมีความหมายที่ดี ส่วนคำคู่กันที่เป็นคำเพศหญิงกลับมีความหมายในทางลบ เช่น คำว่า spinster และ bachelor ซึ่งแสดงถึงผู้ที่ยังไม่ได้แต่งงาน แต่คำว่า bachelor หมายถึงผู้ชายที่ยังไม่ได้แต่งงานและมีความหมายในทางบวก ส่วน spinster หมายถึงผู้หญิงที่ยังไม่ได้แต่งงานหรือ “สาวแก่” ซึ่งมีความหมายในทางลบ อีกตัวอย่างหนึ่งคือ คำว่า master และ mistress ที่เคยใช้เพื่อแสดงสถานภาพที่เท่ากันของชายและหญิง หมายถึงเจ้านาย แต่ปัจจุบันความหมายของ mistress มีความหมายว่า “นางบำเรอ” ซึ่งเป็นความหมายที่ไม่ดี

เกี่ยวกับคำอุปลักษณะในเป็นคำๆ เดียวกัน ซึ่งความหมายทางอรรถศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน เมื่อนำไปใช้กับเพศที่ต่างกัน ก็จะแสดงความหมายที่ต่างกัน (Lakoff 1975) เช่น He is a professional เทียบกับ She is a professional พบว่า professional ถ้าใช้กับเพศชายจะหมายถึงผู้ที่มีความสามารถเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพ แพทย์ ทนายความ หรือผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในอาชีพอื่นๆ แต่เมื่อใช้กับผู้หญิง จะหมายความถึงผู้ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ ซึ่งแตกต่างกับคำที่ใช้กับเพศชายอย่างสิ้นเชิงต่างๆ ที่เป็นคำเดียวกัน แสดงให้เห็นว่าผู้หญิงยังมีสถานภาพที่ไม่เท่าเทียมกับผู้ชายในสังคม ซึ่งจะเห็นได้จากข้อเท็จจริงทางภาษาศาสตร์ดังตัวอย่างที่ให้มานี้

นอกจากนี้ ยังพบว่าการใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานของเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกัน และพบว่ามีการกำหนดให้เพศหญิงใช้ภาษาที่สุภาพมากกว่าเพศชาย (Trudgill 1972;

Lakoff 1973; Labov 1972) ทฤษฎีนี้ได้แสดงให้เห็นว่า การที่สถานภาพของเพศหญิงมีความไม่เท่าเทียมกับเพศชายหรือมีสถานภาพด้อยกว่านั้น มีผลทำให้เพศหญิงจะต้องพยายามจะรักษาสถานภาพทางสังคมของตน เพื่อให้สถานภาพของตนมีความเท่าเทียมกับเพศชาย จึงพยายามใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐาน เพื่อชดเชยกับความด้อยทางสังคมของตนเอง

จากการวิจัยของทอร์ดกิล ซึ่งศึกษาการใช้ภาษาของชนชั้นแรงงานชาวออร์วิช (Norwich) พบว่าภาษาที่ไม่ได้มาตรฐานของเพศชายจะได้รับการยอมรับ และใช้ได้ในทุกชนชั้นของสังคม เนื่องจากสถานภาพของเพศชายมีความมั่นคงแล้ว จึงไม่จำเป็นที่จะต้องรักษาสถานภาพของตนเอง ทำให้มีการละเลยไม่ใส่ใจต่อการใช้ภาษาที่ถูกต้อง และจุดประสงค์ของการใช้ภาษาที่ไม่เป็นภาษามาตรฐาน เพราะต้องการให้เกิดความเป็นพวกพ้องของกลุ่มของตนและได้รับการยอมรับจากคนในกลุ่ม

การที่สังคมมีการแบ่งงานระหว่างเพศชายและเพศหญิงให้มีความแตกต่างกันนั้น มีผลถึงการเลือกประกอบอาชีพของเพศชายหญิงที่ต่างกันด้วย เมื่อเพศชายและเพศหญิงมีการประกอบอาชีพที่ไม่เหมือนกันย่อมทำให้การใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันด้วย เช่น นิลเซน (Nilsen 1972) พบว่า คำในพจนานุกรมซึ่งเป็นศัพท์ที่เกี่ยวกับอาชีพจะเป็นคำศัพท์ที่บ่งลักษณะของผู้ชายมากกว่า

การแบ่งงานกันทำที่ไม่เหมือนกันนี้เองทำให้คลังคำ (lexicon) ที่มีในสองเพศไม่เหมือนกัน จากงานวิจัยของเลคอฟ (Lakoff 1973) พบว่า เพศหญิงจะมีการใช้ศัพท์ที่เกี่ยวกับการเรียกสี เช่น mauve และ lavender เป็นต้น ซึ่งไม่เหมือนกับเพศชาย การวิจัยของคองคลิน (Conklin 1974) พบว่าเพศหญิงจะมีการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับการเย็บปักถักร้อย การประกอบอาหาร และการเลี้ยงดูบุตรมากกว่าเพศชาย ขณะที่เพศชายจะมีความเข้าใจ และมีการใช้ศัพท์ที่เกี่ยวกับเรื่องกีฬา รถยนต์และเครื่องจักรมากกว่าเพศหญิง เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า ภาษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดความรู้สึกความคิดทางสังคมไปยังเด็ก เด็กจึงต้องเรียนรู้ภาษาไปพร้อมกับการเรียนรู้วัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของบทบาททางเพศ จากการใช้ภาษาที่ต่างกัน

โดยสรุปแล้ว การศึกษาเกี่ยวกับเพศและการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ ยังมีคำถามที่รอคอยการพิสูจน์อีกมากมาย เช่น ในเชิงภาษาศาสตร์จิตวิทยา อะไรคือตัวการสำคัญที่ทำให้เพศหญิงและเพศชายมีรูปแบบการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน และทัศนคติของผู้พูดและผู้ฟังที่ต่างเพศกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่ต่อรูปแบบของภาษา และแตกต่างกันอย่างไรบ้าง การใช้ภาษาที่ต่างกันของเพศหญิงและเพศชายมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์หรือไม่อย่างไร การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและเพศจึงมีความน่าสนใจ และยังสามารถศึกษาได้อีกหลายแง่มุม จะเห็นได้ว่า การวิจัยค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาที่แตกต่างกันโดยมีความแตกต่างทางเพศเข้ามา

เป็นตัวแปรหลักนั้น สามารถสรุปจากการวิจัยที่ผ่านมาได้ว่า ประสบการณ์การใช้ภาษาที่มี
ชนบททางสังคมและวัฒนธรรม เป็นกรอบกำหนดนั้นมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของเพศหญิงและ
เพศชาย

2.3 งานวิจัยเกี่ยวกับเพศลักษณะในภาษาไทย

การศึกษาของ เอมอร์ ตรูวีเชียร (2522) ในบทความเรื่อง “ภาษาบอกเพศของผู้ใช้หรือไม่”
กล่าวถึงความแตกต่างในการใช้ภาษาระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายว่า ผู้หญิงมีความระมัดระวังในการ
ใช้ภาษามากกว่าผู้ชาย และมักใช้ภาษาที่ถูกต้อง สุภาพ หลีกเลี่ยงการใช้คำหยาบ คำสบถสาบาน
นอกจากนี้ ผู้หญิงยังนิยมใช้คำประเภาคำเน้นย้ำหรือคำที่แสดงความรู้สึก และนิยมการใช้
คำคุณศัพท์บางคำที่แสดงความเป็นผู้หญิง เช่น darling, charming และ sweet นอกจากนี้ ยัง
นิยมใช้คำแสดงการเน้น (emphatic form) ด้วย เช่น fantastic และ starting เป็นต้น ในภาษาไทย
ก็นิยมการใช้คุณศัพท์ ด้วยการใช้คำที่แสดงความเป็นผู้หญิงด้วยคำซ้ำ เช่น ชั่วช่วยสวย ดีดี รวมถึงคำ
ประเภาแสดงความน่ารักน่าเอ็นดู เช่น กระจ้มกระจิม กระจดกระจ้อย และคำแสดงอาการรำคาญ
เช่น กระจิดกระจียด กระจิดกระจวน กระจอดกระจแปด

สุขุมาวดี ขำหิรัญ (2525) ซึ่งศึกษาภาษาผู้หญิงและภาษาผู้ชาย ในบทความ เรื่อง “ภาษา:
หญิงกับชาย ใครเป็นใหญ่?” เรียกภาษาที่เป็นลักษณะผู้หญิงว่า ภาษาแบบผู้หญิง (female
register) และเรียกภาษาที่เป็นลักษณะผู้ชายว่า ภาษาผู้ชาย (male register) โดยได้แยกความ
แตกต่างของภาษาทั้งสองลักษณะ ดังนี้คือ ประการที่หนึ่ง ความแตกต่างอันเนื่องมาจากภาษานั้น
มีลักษณะภาษาสำหรับผู้หญิงและผู้ชายโดยเฉพาะ (sex-exclusive differences) ซึ่งก็คือในสังคม
มีข้อกำหนดตายตัวว่าผู้หญิงต้องใช้ภาษาของผู้หญิงและผู้ชายต้องใช้ภาษาของผู้ชาย จะใช้ปะปน
กันไม่ได้ ทำให้เกิดรูปภาษาเฉพาะผู้หญิง และรูปภาษาเฉพาะผู้ชาย ในภาษาไทย จะพบลักษณะ
เช่นนี้จากรูปของคำสรรพนาม คำขานรับ คำลงท้าย และคำนำหน้าชื่อเฉพาะหญิงและชาย ความ
แตกต่างประการที่สองเป็นความแตกต่างอันเนื่องมาจาก การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเพศ
ของผู้ใช้ (sex-preferred differences) ผู้หญิงจะเลือกใช้ภาษาแบบหนึ่ง ส่วนผู้ชายจะเลือกใช้
ภาษาอีกแบบหนึ่ง ความแตกต่างลักษณะนี้ในภาษาไทยจะเห็นได้จากการที่ผู้หญิงและผู้ชายเลือก
ที่จะใช้ถ้อยคำบางคำและไม่ใช้ถ้อยคำบางคำเพื่อให้เหมาะสมกับบทบาทของตน เช่น ผู้หญิงมัก
อุทานว่า อู๋ยตาย ต้ายตาย ว้าย ซึ่งผู้ชายโดยทั่วไปจะไม่ใช้กัน ผู้หญิงมักจะใช้ถ้อยคำอ่อนหวาน
และหลีกเลี่ยงการใช้ถ้อยคำสบถสาบาน ในขณะที่ผู้ชายใช้ถ้อยคำที่แสดงความหนักแน่น และใช้
คำสบถเพื่อแสดงความสนธิสนม

จากงานวิจัยของพิชญ บางเขียว (2539) เรื่อง “การศึกษาภาพลักษณ์ของหญิงและชาย
จากคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย” ซึ่งวิเคราะห์ความหมายของคำกริยาและคำ

วิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงและชายจากทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ลักษณะทางความหมายของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของหญิงจะเกี่ยวข้องกับลักษณะรูปร่างหน้าตา คำพูดที่สะท้อนใจผู้อื่น และการแสดงท่าทางและจริตเพื่อดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม ส่วนลักษณะทางความหมายของคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงภาพลักษณ์ของเพศชายจะเกี่ยวข้องกับลักษณะรูปร่างที่แข็งแรง ความกล้าหาญ ความมีอำนาจ คำพูดที่ก้าวร้าว ไม่สุภาพ หรือส่อทางขู้สาว และลักษณะที่สื่อไปทางเพศ

การวิจัยภาพลักษณ์หญิงและชายของพิษณุ ใช้วิธีการวิเคราะห์การรับรู้ภาพลักษณ์ของเพศจากคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ภาษาไทย โดยใช้แบบสอบถามในผู้พูดภาษาไทยที่มีการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 90 คน เป็นชาย 45 คน เป็นหญิง 45 คน จาก 3 กลุ่มอายุ กลุ่มอายุละ 15 คน คือ 15-25 ปี 35-45 ปี และ 55-65 ปี โดยขั้นแรกผู้วิจัยได้รวบรวมคำกริยา และคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงลักษณะของคนจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 และพจนานุกรมไทยฉบับนายมานิต มานิตเจริญ (พิมพ์ครั้งที่ 15 พ.ศ. 2538) จำนวน 1147 คำ จากนั้น นำรายการคำทั้งหมดมาสร้างแบบสอบถามขึ้นที่ 1 โดยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนะ ว่า คำแต่ละคำเป็นคำที่เป็นลักษณะชาย ลักษณะหญิง ลักษณะทั้งสองเพศ ไม่ทราบความหมายหรือไม่แน่ใจ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาขั้นแรกนี้มีจำนวน 18 คน ประกอบด้วย 3 กลุ่มอายุ (15-25 ปี 35-45 ปี และ 55-65 ปี) กลุ่มละ 6 คน แต่ละกลุ่มแบ่งเป็นเพศชาย 3 คนและเพศหญิง 3 คน รวมทุกกลุ่มอายุ จะมีเพศชาย 9 คน เพศหญิง 9 คน จากการสอบถามขึ้นที่ 1 จะคัดเลือกเฉพาะคำที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นคำที่แสดงลักษณะและอาการของหญิงและชายอย่างชัดเจน โดยเลือกคำที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50 ขึ้นไปมีความเห็นว่าเป็นคำแสดงเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงจากการคัดเลือกด้วยวิธีดังกล่าว ได้คำทั้งหมด 497 คำ แบ่งเป็น คำที่แสดงลักษณะและอาการของเพศหญิง 299 คำ คำที่แสดงลักษณะและอาการของเพศชาย 198 คำ จากนั้น จึงนำชุดคำถามสอบถามทัศนะที่มีต่อความเป็นหญิงและความเป็นชายของคำ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้พูดภาษาไทยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 90 คน เป็นชาย 45 คน เป็นหญิง 45 คน จาก 3 กลุ่มอายุ กลุ่มอายุ ละ 15คน คือ 15-25 ปี 35-45ปี 55-65 ปี วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างของพิษณุ เป็นการเลือกเพื่อให้ได้ตัวแทนของคนในสังคม ครอบคลุมทุกกลุ่มอายุ แต่ไม่ได้สนใจวิเคราะห์ความแตกต่างของการรับรู้เพศลักษณะในกลุ่มอายุที่ต่างกัน เมื่อได้คำที่แสดงเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงอย่างชัดเจนแล้ว จึงวิเคราะห์ความหมายของคำโดยใช้อรรถลักษณะของคำ ซึ่งจัดเป็นอรรถลักษณะสำคัญได้ 5 อรรถลักษณะคือ

1. อรรถลักษณะบ่งเพศ พบว่า อรรถลักษณะที่บ่งเพศจะเด่นกว่าในเพศหญิง
2. อรรถลักษณะแสดงความหมาย (ความหมายบวกหรือลบ) พบว่า อรรถลักษณะที่แสดงความหมายในทางที่ดีของภาพลักษณ์หญิงจะมีจำนวนมากกว่าอรรถลักษณะที่มีความหมายในทาง

ที่ดีของเพศชาย และอรรถลักษณะทั้งหมดจะเป็นอรรถลักษณะของคำที่มีความหมายในทางที่ไม่ดีมากกว่าอรรถลักษณะความหมายที่ดีของอรรถลักษณะทั้งสองเพศ

3. อรรถลักษณะแสดงรูปลักษณะทางกาย อรรถลักษณะด้านรูปลักษณะแสดงภาพลักษณะหญิงอย่างชัดเจนคือ ลักษณะรูปร่างและใบหน้าที่เน้นความสวยงาม ขณะที่อรรถลักษณะที่แสดงภาพลักษณะชายจะแสดงรูปร่างที่เน้นความแข็งแรง

4. อรรถลักษณะแสดงอากัปกริยา อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยาที่แสดงภาพลักษณะเพศหญิงเป็นการแสดงออกด้วยท่าทาง หรือคำพูด เช่น ด่า นินทา เป็นต้น ขณะที่ภาพลักษณะเพศชายจะแสดงออกด้วยท่าทางหรือคำพูดที่มีลักษณะก้าวร้าวและไม่สุภาพ

5. อรรถลักษณะเกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม และความคิด จะมีลักษณะเด่นในเพศชาย คือ ความประพฤติหรือพฤติกรรมที่ส่อไปในทางเพศ ลักษณะความเข้มแข็ง และความกล้าหาญ

พิชญ์ (2539) ได้พยายามนำเสนอการใช้อรรถลักษณะในการแสดงความหมายของคำที่มีลักษณะที่เป็นชายและลักษณะที่เป็นหญิง โดยเปรียบเทียบเป็นค่าเดไซล์ที่ 10 ถึง 2 ค่าเดไซล์ที่ 10 แสดงให้เห็นว่าคำนั้นเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติว่ามีภาพลักษณะชายหรือหญิงอย่างชัดเจน (100%) และลดหลั่นลงตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาในการวิจัยนี้คือ พบว่า มีการเหลื่อมซ้อนของความหมายและมีอรรถลักษณะหลายประเภท กล่าวคือ ไม่สามารถที่จะตัดสินได้แน่ชัด เช่น คำว่า ยิ้มหวาน แสดงได้ทั้ง 3 อรรถลักษณะคืออรรถลักษณะแสดงรูปลักษณะ อรรถลักษณะอากัปกริยา และอรรถลักษณะอารมณ์หรือพฤติกรรม ซึ่งงานวิจัยชิ้นนี้ยังแสดงให้เห็นอีกว่า ตัวแปรทางเพศจะมีผลต่อการแปรทัศนคติอย่างมีนัยสำคัญ และทั้งเพศชายและเพศหญิง มีทัศนคติตรงกันว่า เข้มแข็ง เป็นภาพลักษณะของชาย และมีทัศนคติว่า นิ่มนวล เป็นภาพลักษณะของหญิง แต่ตัวแปรทางอายุไม่มีนัยสำคัญ

เมื่อเทียบงานวิจัยของพิชญ์กับภาคินพนธ์ จีระศักดิ์ ปิยพสุนทร (2539 อ้างจาก พิชญ์ บางเขี้ยว 2539) ที่ได้ทำการศึกษาในทัศนคติเกี่ยวกับภาพลักษณะของตนเอง (self-concept) ของหญิงและชายจากคำกริยา และคำกริยาวิเศษณ์ พบว่า ตัวแปรทางอายุมีผลต่อมโนทัศน์เกี่ยวกับภาพลักษณะของตนเองอย่างมีนัยสำคัญ โดยทัศนคติเกี่ยวกับภาพลักษณะตนเองในคำว่า เข้มแข็ง สุขุม นิ่มนวล และนุ่มนวล คำทั้งหมดนี้กลายมาเป็นภาพลักษณะที่เป็นกลางทางเพศในกลุ่มอายุที่สูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ เพราะว่าเพศชายและเพศหญิงช่วงอายุสูงมีทัศนคติว่าตนเองมีภาพลักษณะดังกล่าว ซึ่งตัวแปรที่มีผลต่อทัศนคติของภาพลักษณะที่ตรงข้ามกับงานวิจัยของพิชญ์ นอกจากนี้จากภาคินพนธ์ของจีระศักดิ์ ที่เป็นการศึกษา เพื่อประกอบการเรียน โดยใช้การรับรู้ตนเอง (self-perception) ยังแสดงให้เห็นว่า คนที่มีอายุมากขึ้นจะมีภาพลักษณะไร้เพศ (androgyny) มากขึ้น ในขณะที่คนที่มีอายุน้อยหรืออยู่ในวัยกลางคนจะมีลักษณะเพศชายหญิงอย่างชัดเจนเนื่องจากเป็นบรรทัดฐานทางสังคมที่เป็นแบบแผนให้คนในสังคมปฏิบัติอย่างถูกต้อง

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการรับรู้เพศลักษณะในกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันและมีเพศต่างกันว่าจะมีการแปรไปตามกลุ่มอายุและเพศของผู้รับรู้หรือไม่ต่อไป

2.4 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีต้นแบบ (Prototype Theory)

จากงานวิจัยของพิชญ์ ซึ่งเลือกใช้การวิเคราะห์ความหมายแบบอรรถลักษณะ (semantic feature) ที่ได้จากหลักเกณฑ์แบบเงื่อนไขที่จำเป็นและเพียงพอ (necessary and sufficient conditions) เพื่อใช้ในการจำแนกคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ ในภาษาไทยว่าคำที่เป็นภาพลักษณ์ชายหรือหญิง จะมีอรรถลักษณะและแบ่งเป็นประเภททางความหมายได้อย่างไรบ้าง ซึ่งจากตารางแสดงอรรถลักษณะของคำที่แบ่งเป็น ภาพลักษณ์ชายและหญิง เรียงตามค่าเดไซล์ที่ 10 ถึง 2 จำแนกอรรถลักษณะหลักเป็น 5 ประเภท คือ 1) อรรถลักษณะที่บ่งเพศ 2) อรรถลักษณะที่แสดง ความหมายที่ดี 3) อรรถลักษณะที่แสดงรูปลักษณ์ทางกาย 4) อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยา 5) อรรถลักษณะที่แสดงการแสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม และความคิด จากอรรถลักษณะหลัก 5 ประเภท ยังจำแนกเป็นอรรถลักษณะย่อยออกไปเป็น 25 อรรถลักษณะ เช่น อรรถลักษณะที่แสดง รูปลักษณ์ทางกายมีอรรถลักษณะย่อย เช่น อายุ รูปร่าง น้ำหนัก ผิวพรรณ และการแต่งตัว เป็นต้น อรรถลักษณะย่อยที่แสดงอากัปกริยา เช่น ท่าทาง การใช้มือ การใช้ตา และคำพูด เป็นต้น ส่วนการ แสดงออกทางอารมณ์ พฤติกรรม และความคิดจะมีอรรถลักษณะย่อย เช่น ความประพฤติ ความ โกรธ การแสดงอำนาจ ความสุภาพ และศักดิ์ศรี เป็นต้น

อรรถลักษณะทั้งหมดดังกล่าวแล้วนี้ ดูเหมือนจะเพียงพอสำหรับการอธิบายความหมาย ของคำที่ได้มาจากการศึกษาทั้งหมดได้ แต่มีปัญหาว่า คำบางคำมีอรรถลักษณะที่มีความเหลื่อม ซ้อนกันอยู่ คือไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน เช่น คำว่า ตูบตูปอง จะมีอรรถลักษณะ ที่แสดงรูปลักษณ์ทางกายคือ ใบหน้า อรรถลักษณะที่แสดงอากัปกริยาคือท่าทาง และอรรถลักษณะ การแสดงออกทางอารมณ์ และพฤติกรรม และความคิดคือความโกรธ ทำให้ไม่สามารถตัดสินได้ อย่างแน่ชัดว่า คำว่า ตูบตูปองแสดงถึงลักษณะทางกาย ท่าทาง หรืออารมณ์

การจำแนกความหมายคำโดยใช้อรรถลักษณะในการอธิบายจะเพียงพอในระดับที่ต้องการ อธิบายเฉพาะ “ความหมายของคำแต่ละคำ” ว่าจะมีอรรถลักษณะนั้นอยู่หรือไม่ แต่การอธิบาย ภาพลักษณ์ชายและหญิงที่ต้องการศึกษาจากคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์ภาษาไทย น่าจะ สามารถอธิบายได้อย่างละเอียดกว่านี้ได้ ซึ่งลักษณะอาการบางอย่าง เช่น ปากจัด ไว้ตัว และงอแง พิชญ์พบว่าเป็นลักษณะของทั้งสองเพศได้ ฉะนั้น ลักษณะเช่นใดที่จะเป็นภาพลักษณ์ที่เด่นชัดของ แต่ละเพศ พิชญ์ใช้การอธิบายความเด่นชัดจากระดับของค่าเดไซล์ที่ 10 ถึง 2 โดยคำที่มีค่าเดไซล์ 10 หรือ 9 จะได้รับการตีความว่าเป็น ลักษณะเด่นของภาพลักษณ์แต่ละเพศ

ในการวิจัยนี้จะเน้นที่การพยายามอธิบายคำที่ยังมีความหมายไม่ชัดเจน โดยใช้ทฤษฎีที่แตกต่างออกไปคือ ทฤษฎีต้นแบบ (Prototype Theory) ซึ่งรอช (Rosch 1976) ได้ให้คำนิยาม ซึ่งอ้างไว้ใน ซาอีด (Saeed 1997) ดังนี้

“This is the model of concepts which views them as structure so that there are central or typical members of a category, such as BIRD or FURNITURE, but then a shading off into less typical or peripheral members.”

“ทฤษฎีต้นแบบเป็นแนวคิดที่มองกลุ่มมโนทัศน์หรือความหมายเป็นโครงสร้าง สมาชิกบางตัวของประเภทมโนทัศน์ (เช่น มโนทัศน์ “นก” และ “เฟอร์นิเจอร์”) จัดเป็นสมาชิกแกนกลาง หรือสมาชิกต้นแบบ และสมาชิกตัวอื่นๆ ก็จะมีความเป็นต้นแบบนี้ลดน้อยลงตามลำดับ”

จากคำนิยามดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการแสดงความหมายในแนวทฤษฎีต้นแบบนี้สามารถที่จะแสดงสมาชิกของประเภททางความหมาย (category) ที่มีความเด่น รวมทั้งคำที่มีลักษณะดังกล่าวเด่นชัดน้อยลงไป เช่น แก้ว จะมีความเป็นเฟอร์นิเจอร์ มากกว่า โคมไฟ เป็นต้น การอธิบายโดยใช้ระดับค่าที่มากและน้อยเช่นนี้สามารถจะนำมาแสดงความเป็นเพศลักษณะชายและความเป็นเพศลักษณะหญิงได้ดี เพราะความเป็นเพศลักษณะชายและหญิงไม่สามารถตัดสินได้ด้วยคุณสมบัติตายตัวเป็นค่าบวกลบ (binary) ที่เรียกว่าอรรถลักษณะ หากแต่เป็นลักษณะที่มีค่ามากน้อยเป็นระดับที่ต่อเนื่องกัน

การทดลองของรอช (Rosch 1976) ได้แสดงให้เห็นอีกด้วยว่า กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะคิดถึงคำที่มีลักษณะที่เป็นต้นแบบ ซึ่งเป็นคำที่มีลักษณะเด่นชัดที่สุดได้ก่อนคำที่มีความเด่นชัดรองลงไป นอกจากนี้ Labov (1973) ยังได้กล่าวไว้ว่า

“The boundaries between concepts can seem to speakers uncertain, or fuzzy, rather than clearly defined.” (Saeed, 1997)

อธิบายได้ว่าของสิ่งหนึ่งจะสามารถจะเป็นสมาชิกได้มากกว่าหนึ่งประเภท เช่น ปลาอาจเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม หรืออาจเป็นปลา ซึ่งถ้าอธิบายด้วยทฤษฎีต้นแบบ จะพบว่า ปลาอาจไม่ใช่ต้นแบบที่ดีของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม แต่ในขณะเดียวกัน ปลาอาจดูเหมือนจะเป็นต้นแบบของปลาได้เพราะ อาศัยอยู่ในน้ำ มีครีบ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า ปลาอาจน่าจะเป็นต้นแบบของปลาได้ ถ้าจะเทียบความแตกต่างของแนวคิดอรรถลักษณะแบบดั้งเดิม (classical approach) กับแนวคิดแบบทฤษฎีต้นแบบ จะสรุปได้ดังตาราง 2.2

ตารางที่ 2.2 ตารางแสดงการเปรียบเทียบแนวคิดทฤษฎีอรรถลักษณะและทฤษฎีต้นแบบ

Approach	Feature/condition	Boundary	Internal structure of categories
Classical	Necessary & sufficient	Fixed	Same status
Prototype	Goodness of example	Flexible	Degree of membership

จากตารางอธิบายได้ว่า เมื่อเปรียบเทียบวิธีการในการหาความหมายของคำหนึ่งๆ ตามแนวทฤษฎีวิเคราะห์อรรถลักษณะแบบดั้งเดิมนั้น อรรถลักษณะของคำต้องเป็นอรรถลักษณะที่จำเป็นเท่านั้น แต่ก็ต้องมีจำนวนที่เพียงพอที่แยกความหมายของคำนั้นออกจากคำอื่นๆ ได้ด้วย อรรถลักษณะในคำที่มีความหมายในประเภทเดียวกันจะมีความสำคัญหรือสถานภาพที่เท่าเทียมกัน ขณะที่วิธีการตามแนวทฤษฎีต้นแบบแสดงให้เห็นถึงระดับความเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดหรือระดับที่ดีรองลงไป โดยการพิจารณาจากคุณสมบัติการเป็นตัวอย่างที่ดี (goodness of example หรือ goe) และมีการจัดกลุ่มตามระดับความเป็นสมาชิก (degree of membership) ฉะนั้น บริเวณที่มีความเหลื่อมล้ำของคำจะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่งก็หมายความว่า กระบวนการแบบดั้งเดิมนั้นจะอาศัยอรรถลักษณะที่แน่นอนตายตัวซึ่งคาดว่าผู้พูดต้องมีความเห็นเหมือนกันหมดและจะต้องไม่มีความแตกต่างในการรับรู้หรือเข้าใจความหมายของคำ แต่จากการค้นพบของรอสซ์ และลาบอฟ ดังกล่าวข้างต้น มนุษย์มิได้มีชุดอรรถลักษณะตายตัวเหมือนกันทุกคน ผู้พูดแต่ละคนมีความแตกต่างกันไปตามปัจจัยทางสังคมและกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งวิธีการศึกษาด้วยทฤษฎีต้นแบบนี้จะสามารถแสดงค่าคุณสมบัติการเป็นตัวอย่างที่ดี ในการวัดหาค่าการเป็นตัวอย่างที่ดี หรือ goe แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมทางความคิด (cognitive behavior) ได้ (Cruse 2000) อธิบายได้ว่าคำที่เป็นตัวอย่างที่ดีจะเกิดในลำดับต้นๆ ของรายการคำเมื่อให้กลุ่มตัวอย่างพูดคำนั้นออกมาในการทดสอบ และคำที่เป็นตัวอย่างที่ดี จะมีการเรียนรู้ได้ก่อน เช่น เด็กจะสามารถเรียนคำที่เป็นต้นแบบได้เร็วกว่าคำที่มีความหมายแบบนามธรรม

หากเรานำทฤษฎีต้นแบบมาอธิบายคำที่มีลักษณะที่เป็นภาพลักษณ์ของชายหญิงในภาษาไทย เช่น คำว่า นิ่มนวล น่าจะเป็นภาพลักษณ์ของหญิง โดยสามารถแสดงให้เห็นระดับค่า goe ที่มากน้อยของคำที่เป็นตัวอย่างของภาพลักษณ์ชายหญิงได้ละเอียดมากกว่าการอธิบายด้วยอรรถลักษณะ การให้ค่า goe ของคำตามแนวทฤษฎีต้นแบบจะสามารถตีความได้ว่า ถ้าคำอยู่ในอันดับต้นๆ ย่อมจะเป็นลักษณะหรืออาการที่เป็นลักษณะเด่นของภาพลักษณ์เพศนั้นได้ แต่ถ้าอยู่ในอันดับรองลงไป ก็จะเป็นลักษณะที่มีความสำคัญน้อยลงไปเรื่อยๆ ตามลำดับหรือไม่ได้เป็นภาพลักษณ์ที่เด่น

ดังนั้น การวิเคราะห์แนวทฤษฎีต้นแบบนี้จะเป็นวิธีที่เหมาะสมในการอธิบายการรับรู้ภาพลักษณ์ชายหญิงของคนต่างวัยและต่างเพศได้ดี เพราะจะทำให้สามารถที่จะวิเคราะห์ให้เห็นภาพลักษณ์ที่มีความต่อเนื่องในแต่ละกลุ่มอายุ หรือเปรียบเทียบข้ามกลุ่มอายุได้ นอกจากนี้ทำให้เห็นภาพลักษณ์ที่มีความเด่นชัดที่สุดและภาพลักษณ์ที่ลักษณะเด่นชัดลดหลั่นกันได้อย่างต่อเนื่อง วิธีการนี้ยังสามารถพิสูจน์ได้ว่าการรับรู้ความหมายของคำนั้นจะมีความแตกต่างกันจริงในแต่ละบุคคลโดยจะปรากฏได้จากการพิจารณาค่าความเป็นเพศลักษณะมากหรือน้อย

บทที่ 3

การออกแบบและวิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแปรของการรับรู้เพศลักษณะของคำกริยาและคำวิเศษณ์ในภาษาไทยเพื่อให้ทราบถึงทัศนคติของคนไทยที่มีต่อเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงว่ามีมโนทัศน์โดยรวมเป็นอย่างไร โดยใช้เครื่องมือคือคำกริยาที่ทำให้ทราบถึงการแสดง ความหมายเกี่ยวกับอากัปกริยาต่างๆ และคำวิเศษณ์ซึ่งจะแสดงให้ทราบถึงความหมายเกี่ยวกับ ลักษณะต่างๆที่มีในคำแสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชาย ฉะนั้นในการออกแบบการวิจัย จึงต้องคัดเลือกคำที่สามารถแสดงถึงมโนทัศน์เกี่ยวกับเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงที่ ชัดเจนมากที่สุดมาใช้ในงานวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

การออกแบบการวิจัย

ในการออกแบบการวิจัยมีขั้นตอนทั้งหมด 4 ขั้นตอนดังนี้

- 3.1 การคัดเลือกคำมาใช้ในการทดสอบการรับรู้เพศลักษณะ
- 3.2 การพัฒนาแบบทดสอบ
- 3.3 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 การเสนอผลการวิจัย

3.1 การคัดเลือกคำมาใช้ในการทดสอบการรับรู้เพศลักษณะ

- ในการคัดเลือกคำที่นำมาใช้ในแบบทดสอบการรับรู้เพศลักษณะชายหญิงมี 4 ขั้นตอนดังนี้
1. คัดเลือกคำจากงานวิจัยของพิชญ์ บางเขียว (2539) จากขั้นตอนการสอบถามทัศนคติขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ตัดสินว่าเป็นคำที่แสดงลักษณะและอาการของหญิงหรือชาย หรือแสดงลักษณะอาการของทั้งสองเพศ โดยนำมาพิจารณาเฉพาะคำที่กลุ่มตัวอย่างแสดง ความเห็นว่า มีเพศลักษณะใดเพศลักษณะหนึ่ง ร้อยละ 50 ขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 432 คำ เป็น คำที่แสดงเพศลักษณะหญิงจำนวน 240 คำ และเป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายจำนวน 192 คำ ทำการคัดเลือกคำกลุ่มดังกล่าวมาเพื่อใช้ในงานวิจัยนี้ 200 คำ (ดูวิธีการคัดเลือกใน ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างล่างนี้) เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชาย 100 คำ และเพศลักษณะหญิง 100 คำ
 2. การคัดเลือกเพื่อให้ได้คำจำนวน 200 คำนั้นมีขั้นตอนดังนี้

2.1. นำคำจำนวน 432 คำในข้อที่หนึ่งมาศึกษาคำนิยามตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานปีพุทธศักราช 2525 เพื่อให้ได้มโนทัศน์ต่างๆที่เกี่ยวข้องตามคำนิยามและจัดคำเป็นกลุ่มตามมโนทัศน์

2.2. นำนิยามคำทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มตามมโนทัศน์ที่ได้จากคำนิยามโดยพิจารณาจากมโนทัศน์หลัก (main concept) และมโนทัศน์รอง (subordinate concept) ของคำแต่ละคำว่ามีความหมายเกี่ยวเนื่องกันมโนทัศน์ใด ตัวอย่างเช่น คำว่า กระเนาะกระแหน จะมีมโนทัศน์หลักคือ การพูด และมีมโนทัศน์ย่อย คือ พูดเหน็บแนม ส่วนคำว่า ซุบซิบ จะมีมโนทัศน์หลักคือ การพูดเหมือนกันแต่มี มโนทัศน์ย่อยต่างกันคือ พูดเบาๆ เป็นต้น

2.3. จัดคำเป็นกลุ่มตามมโนทัศน์ ในคำแสดงเพศลักษณะหญิง เช่น อ้วน เจ้าเนื้อ น้อย ตูต๊ะ เบอะบะ อวบ ย้วย แผละ โย้ เป็นคำในกลุ่มมโนทัศน์เดียวกัน คือ รูปร่าง มโนทัศน์ย่อยคือ อ้วน ในคำแสดงเพศลักษณะชาย เช่น ชูกรรโชก กรรโชก กระโชก ซึ่งเป็นคำในกลุ่มมโนทัศน์หลักเดียวกัน คือ การแสดงอำนาจและมีมโนทัศน์ย่อยคือ การขู่ เป็นต้น

3. นำมโนทัศน์ที่วิเคราะห์ได้จากนิยามของคำมาจัดเป็น 6 กลุ่มมโนทัศน์ ดังนี้

1. มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายหมายถึง กลุ่มคำที่มีนิยามแสดง ความหมายเกี่ยวกับลักษณะของร่างกายที่เห็นได้จากลักษณะภายนอก ได้แก่ กลุ่มคำที่มีมโนทัศน์หลักแบ่งเป็น 4 กลุ่มย่อย คือ อายุ รูปร่าง หน้าตา และ ลักษณะทางกาย มีมโนทัศน์ย่อยคือ อายุ เยาว์ รูปร่าง อ้วน พอดี ผอม สูง บอบบาง เตี้ย หน้าตา ดี หน้าตา ขมิงthing ลักษณะทางกาย ความแข็งแรงของร่างกาย ความใหญ่โต ศีรษะ เสียง ตา ผม ความสะอาด ความน่าเอ็นดู ความสวย ขนาดหน้าอก ทรงผม ผิวพรรณ เป็นต้น

2. มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกริยา หมายถึงกลุ่มคำที่มีนิยามเกี่ยวกับท่าทางหรือกริยาอาการที่เห็นได้ทางกายภาพ เช่น การเดิน การยิ้ม การพูด อากัปกริยาไม่เรียบร้อย การนั่ง การกรีด การเขิน การหยอกล้อ การใช้สายตาสื่อ การนุ่งผ้า การประจบ เป็นต้น

3. มโนทัศน์ที่แสดงเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก หมายถึงกลุ่มคำที่แสดงนิยามเกี่ยวกับการแสดงออกทางอารมณ์ได้แก่ มโนทัศน์การแสดงความไม่พอใจ การโกรธ การเปลี่ยนแปลงอารมณ์ การตกใจ เป็นต้น

4. มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมหมายถึงกลุ่มคำที่มีนิยามแสดงถึงลักษณะที่เป็นเชิงมโนภาพได้แก่ มโนทัศน์การใช้จ่าย การรับประทานอาหาร การแสดงอำนาจ ความแข็งแรง ความสุขภาพ ความอ่อนโยน เป็นต้น

5. มโนทัศน์ที่แสดงเกี่ยวกับทัศนคติ หมายถึงกลุ่มคำที่แสดงนิยามเกี่ยวกับความเชื่อ ทัศนคติ ทัศนคติ ได้แก่ มโนทัศน์ คักดีศรี ความไว้วางใจ การมีครอบครัว การแต่งงาน เป็นต้น

6. มโนทัศน์ที่แสดงเกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ หมายถึงกลุ่มคำที่แสดงนิยามเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือลักษณะอาการที่เกี่ยวกับเพศตรงข้าม ได้แก่ มโนทัศน์ การเข้าสนิทกับเพศตรงข้าม การมีคู่ การถูกล่วงเกินทางเพศ ความรู้สึกทางเพศ เป็นต้น

3.2 การพัฒนาแบบทดสอบ

3.2.1 การจัดกลุ่มมโนทัศน์โดยใช้เกณฑ์ทางความหมายของคำ

เมื่อพิจารณาความหมายตามนิยามจากพจนานุกรมแล้วพบว่า มีคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันที่สามารถจัดอยู่ในกลุ่มมโนทัศน์หลักเดียวกันได้ (ดังตารางที่ 1 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของคำแสดงเพศลักษณะหญิง และตารางที่ 2 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของคำแสดงเพศลักษณะชายในภาคผนวก จ)

หลังจากนั้นจึงนำมโนทัศน์ของแต่ละกลุ่มของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายมาทำการเปรียบเทียบและเปรียบเทียบต่างกันทำให้ได้ชุดของกลุ่มมโนทัศน์ที่เหมือนกัน และชุดของกลุ่มมโนทัศน์ที่มีเฉพาะในกลุ่มคำแสดงเพศลักษณะหญิงและมีเฉพาะในกลุ่มคำแสดงเพศลักษณะชาย (ดัง ตารางที่ 3 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ที่เหมือนกันของทั้งคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชาย ตารางที่ 4 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ที่มีเฉพาะของคำแสดงเพศลักษณะหญิง และตารางที่ 5 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดงเพศลักษณะชายในภาคผนวก จ)

3.2.2 การวิเคราะห์คำในแบบทดสอบการรับรู้ตามกลุ่มมโนทัศน์

3.2.2.1 การวิเคราะห์คำที่แสดงเพศลักษณะหญิง

การจัดกลุ่มทางมโนทัศน์ของคำกริยาและคำวิเศษณ์ของคำแสดงเพศลักษณะหญิงทั้ง 100 คำที่เลือกมาใช้ในแบบทดสอบการรับรู้เพศลักษณะแบ่งได้ 6 กลุ่มมโนทัศน์

1. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ ความสวยงาม ของรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ อายุเยาว์ การตกแต่งให้งาม กลุ่มคำที่แสดงความงามของหน้าตามีคำมากที่สุด และความไม่งามของหน้าตาและทรงผม
2. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกริยา เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ การพูดมากที่สุด นอกจากนั้นเป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ การมีบุตร กริยาไม่เรียบร้อย อาการมีจริตดีดัด การ

เคลื่อนไหวช้า ทำทางหยิบหย่ง อากาเรชินอาย การยิ้ม ทำทางการนั่ง ทำทางการนุ่งผ้า อากาเรถวยค้ำนับ ทำทางจู้นจ้าน การร้องไห้ อากาเรหยิ่ง อากาเรร้อง การใช้สายตาสื่อ การหยอกล้อ อากาเรหัวเราะ ทำทางรวดเร็ว การใช้เสียงดู การใช้กำลัง (อากาเรช่วน)

3. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงอารมณ์ที่ไม่พอใจ ที่แสดงออกทางกายด้วยลักษณะต่างๆ ได้แก่ การงอนที่มีคำมากที่สุด การแกล้งทำเป็นโกรธ การไม่พูด การเบือนหน้าหนี การลุกหนีไป การเดิน การตกใจง่าย การเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์อย่างรวดเร็ว

4. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะการรับประทานอาหาร ความละเอียด ความสุภาพ ความอ่อนโยน การแต่งกาย การใช้จ่าย ความไม่สำรวจ ความอ่อนกำลัง ความกล้า กิริยาอาการที่เหมือนเด็ก ได้แก่ ความซุกซน ความเอาใจยาก

5. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติ เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ การมีครอบครัว การไม่ได้แต่งงาน การเสียชีวิตของคู่ครอง

6. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการเสียความบริสุทธิ์มากที่สุด การถูกระงับทางเพศ การทำให้เพศตรงข้ามพอใจ ความรู้สึกทางเพศ การมีคู่ การเข้าสนิทกับเพศตรงข้าม การค้าประเวณี

สรุป คือ คำกริยาและคำวิเศษณ์ที่แสดงเพศลักษณะหญิง มีมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ ลักษณะทางกาย ที่งดงาม อากัปกริยาเกี่ยวกับการใช้วาจาในลักษณะต่างๆ การแสดงออกทางอารมณ์ที่เป็นเชิงโกรธโดยใช้การแสดงออกที่ต่างกันไป พฤติกรรมที่เป็นลักษณะที่แสดงคุณสมบัติต่างๆ อันได้แก่ ความสุภาพ ความอ่อนโยน และลักษณะอาการคล้ายเด็ก ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว การให้ความสำคัญของการแต่งงาน เรื่องเพศ ที่เป็นลักษณะของผู้ถูกระงับทางเพศและการเสียความบริสุทธิ์

3.2.2.2 การวิเคราะห์คำที่แสดงเพศลักษณะชาย

การจัดกลุ่มทางมโนทัศน์ของคำกริยาและคำวิเศษณ์ของคำแสดงเพศลักษณะชายทั้ง 100 คำที่เลือกมาใช้ในแบบทดสอบการรับรู้เพศลักษณะแบ่งได้ 6 กลุ่มมโนทัศน์

1. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ ความแข็งแรง ใหญ่โต ของรูปร่าง หน้าตาหล่อ อายุเยาว์ เสียงทุ้ม ความสูง ความผอม ความอ้วน ความเตี้ย ลักษณะศีรษะ

2. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกริยา เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ ทำทางผึ่งผาย ทำทางรวดเร็ว การพูด การเดิน ทำทางหยิบหย่ง การรีบร้อน อากาเรผิวกปาก ทำทางหยิ่ง อากาเรยิ้ม อากาเรชิน อากาเรเตรียมสู้

3. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงอารมณ์ บ้า มุทะลุ ความโกรธ
4. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ การแสดงอำนาจโดยใช้วาจา การแสดงอำนาจโดยใช้การแสดงออกทางกาย ความข่มขู่ ความกลัว ความเหยียด การตีมสุราเก่ง อាកาเรมา ความอดทน ความแข็งแรง แข็งแกร่ง แข็งกล้า ความเกรง ความเลว การหลอกลวง การหลงระเริง ความคะนอง ความตลก ความห้าวหาญ การใช้จ่าย ความหยาบคาย ความไม่แน่นอน ความโง่ ความดู ความเหยียด ลักษณะการรับประทานอาหาร ลักษณะการแต่งกาย ลักษณะเดนตาย การรักษาความกล้า ความละเอียด ความวิถิตถาร การกัณฑ์
5. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติ เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับ ศักดิ์ศรี ความไว้ใจ ความทนทานต่ออาวุธ การเสียชีวิตของคู่ครอง
6. กลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ เป็นมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับการเกี่ยวพาราสิมากที่สุด การกระทำล่วงเกินทางเพศ ความรู้สึกทางเพศ ความเจ้าชู้ การสนิทสนมกับเพศตรงข้าม การมีคู่ ความบ้ากาม

สรุป คือ คำกริยาและคำวิเศษณ์ที่แสดงเพศลักษณะชาย มีมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับ ความแข็งแรงใหญ่โตของลักษณะทางกาย อาทิกริยาที่เป็นทั้งเชิงลบและเชิงบวก ลักษณะที่เด่นชัดคือ ความผึ่งผาย และสง่า การแสดงออกทางอารมณ์มีลักษณะแสดงอารมณ์รุนแรงของอารมณ์ พฤติกรรมที่เป็นลักษณะที่แสดงคุณสมบัติต่างๆ เกี่ยวกับการแสดงอำนาจลักษณะต่างๆ ความกล้าหาญ ความเหยียด การตีมสุรา ความแข็งแรง ความคึกคะนอง ความเกรง ทัศนคติ เกี่ยวกับเรื่องศักดิ์ศรี เรื่องเพศ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการเกี่ยวพาราสิ และลักษณะของผู้กระทำล่วงเกินทางเพศ

3.2.2.3 การเปรียบเทียบมโนทัศน์ที่เหมือนและต่างระหว่างมโนทัศน์ของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและมโนทัศน์ของคำแสดงเพศลักษณะชาย

มโนทัศน์ที่มีคำแสดงเพศลักษณะชายและหญิงที่เหมือนกันและสามารถเปรียบเทียบกันได้ดังนี้

1. กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย มโนทัศน์ที่เทียบได้คือ
 - หน้าตา เป็นคำแสดงลักษณะในเชิงบวก หมายถึงหน้าตาดี ทั้งสองเพศลักษณะ
 - รูปร่าง ได้แก่ รูปร่างอ้วน คำแสดงเพศลักษณะหญิงจะหมายถึง การมีน้ำหนักเกิน แต่คำแสดงเพศลักษณะชายจะหมายถึง การมีไขมันหน้าท้องที่แสดงถึงการเสียบุคลิกภาพด้วย

รูปร่างผอม คำแสดงเพศลักษณะหญิงหมายถึง ลักษณะที่เป็นเชิงบวก แต่คำแสดงเพศลักษณะชายหมายถึง การผอมแบบมีความไม่แข็งแรงด้วย

รูปร่างพอดี เป็นคำแสดงมโนทัศน์เชิงบวกทั้งสองเพศ

รูปร่างสูง คำแสดงเพศลักษณะหญิงจะมีความงามด้วย แต่คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะไม่แข็งแรง

รูปร่างบอบบางคำแสดงเพศลักษณะหญิงจะมีลักษณะความงามด้วย ขณะที่คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะความไม่แข็งแรงด้วย

อายุ คำทั้งสองเพศลักษณะแสดงลักษณะของความอ่อนเยาว์ อยู่ในวัยหนุ่มสาว

2. กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา

การพูด ได้แก่ พูดเหน็บแนม ในคำแสดงเพศลักษณะหญิงจะมีคำแสดงมโนทัศน์นี้มากกว่าคำแสดงเพศลักษณะชาย

พูดต่อว่า คำแสดงเพศลักษณะหญิงจะมีลักษณะต่อว่าเชิงน้อยใจ แต่คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะต่อว่าสาบาน

พูดประจบคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีคำแสดงมโนทัศน์การพูดเชิงประจบประแจงมากกว่าคำแสดงเพศลักษณะชาย

กริยาไม่เรียบร้อย คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะเกะกะด้วย ขณะที่คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะข่มขามด้วย

การรบเร้า เป็นคำแสดงลักษณะรบเร้าเชิงเข้าขี้เหมือนกันทั้งสองเพศลักษณะ

อาการหยิ่ง คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะแสดงด้วยท่าทาง แต่คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะของความมยโสด้วย

การขี้ม เป็นลักษณะเชิงบวกทั้งสองเพศลักษณะ

อาการหยิบหยิ่ง คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะกรีดกรายด้วย คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะหยิบหยิ่งแบบไม่มีแรง

อาการเขิน คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะเป็นการเขินอาย แต่คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะการทำให้ผิดพลาดด้วย

อาการเดิน คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะเดินช้า คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะเดินเกะกะแก้งก้างไม่รัดกุม

การประจบแบ่งได้เป็น ด้วยวาจา คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะการประจบด้วยวาจามากกว่าคำแสดงเพศลักษณะชาย ด้วยการแสดงออกทางกาย มีในคำแสดงเพศลักษณะชายมากกว่า

การใช้กำลัง คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะการใช้เล็บ แต่คำแสดงเพศ
ลักษณะชายมีลักษณะการใช้กำปั้น

4. กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์

การแสดงความไม่พอใจคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีคำมากกว่า และเป็นการ
แสดงออกในลักษณะต่างๆที่เกี่ยวกับการรอน คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะอีกอีก

5. กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม

การแต่งตัวคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีความหมายเชิงลบ แต่คำแสดงเพศลักษณะ
ชายมีลักษณะเชิงบวก

ความละเอียดคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะเชิงประติประดอย คำแสดง
เพศลักษณะชายมีลักษณะถึงการคิดแบบละเอียด

การรับประทานอาหาร เชิงลบทั้งสองเพศลักษณะ คำแสดงเพศลักษณะหญิงมี
ลักษณะการกินพริ้วพริ้ว แต่คำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะการกินมากและ
ไม่เรียบร้อย

การใช้ง่าย เป็นเชิงลบทั้งสองเพศลักษณะมีลักษณะสุ่ยสุ่ย

ความไม่สำรวจ คำแสดงเพศลักษณะหญิงเป็นเชิงชุกชนเหมือนเด็ก คำแสดงเพศ
ลักษณะชาย เชิงทะเลาะไม่สุภาพ

การกระทำสิ่งไม่ดี คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะทำสิ่งที่น่าอาย คำแสดง
เพศลักษณะชายมีลักษณะ เกเร

ความกล้าคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะความกล้าที่เกินตัว คำแสดงเพศ
ลักษณะชายมีลักษณะแข็งกล้า

ความดู คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะเสียดู คำแสดงเพศลักษณะชายมี
ลักษณะเหยียด

6. กลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ

คู่ครองเสียชีวิตทั้งสองเพศลักษณะมีลักษณะเชิงลบ

8. กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ

ชวนกำเริบรัก มีในคำแสดงเพศลักษณะหญิงมากกว่าคำแสดงเพศลักษณะชาย

การเข้าสนิทสนมเพศตรงข้าม มีความหมายเชิงลบทั้งสองเพศลักษณะ

การมีซู้ มีคำแสดงเพศลักษณะหญิงมากกว่าเพศลักษณะชาย

ความเจ้าชู้ คำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะการปล่อยตัว ส้ำสอน คำแสดง
เพศลักษณะชายมีลักษณะเชิงเกี่ยวพาราสิ

เมื่อนำจำนวนค่าที่ได้แบ่งตามมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มดังกล่าวมาเปรียบเทียบเป็นค่าร้อยละสรุปได้ว่า ในค่าแสดงเพศลักษณะหญิง มีสัดส่วนของค่าในกลุ่มมโนทัศน์ อากัปกริยามากที่สุด คือ มีสัดส่วนค่า 44 % รองลงมาคือ ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย มีสัดส่วนค่า 20 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม มีสัดส่วนค่า 12 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์อารมณ์ มีสัดส่วนค่า 11 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์การแสดงออกทางเพศ มีสัดส่วนค่า 10 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ มีสัดส่วนค่า 3 % ตามลำดับ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 3.1 ในค่าแสดงเพศลักษณะชาย มีสัดส่วนของค่าในกลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรมมากที่สุด คือ มีสัดส่วนค่า 43 % รองลงมาคือ ค่าในกลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา มีสัดส่วนค่า 21 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย มีสัดส่วนค่า 14 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์การแสดงออกทางเพศ มีสัดส่วนค่า 12 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ มีสัดส่วนค่า 6 % ค่าในกลุ่มมโนทัศน์อารมณ์ มีสัดส่วนค่า 4 % ตามลำดับ ดังแสดงในแผนภูมิที่ 3.2

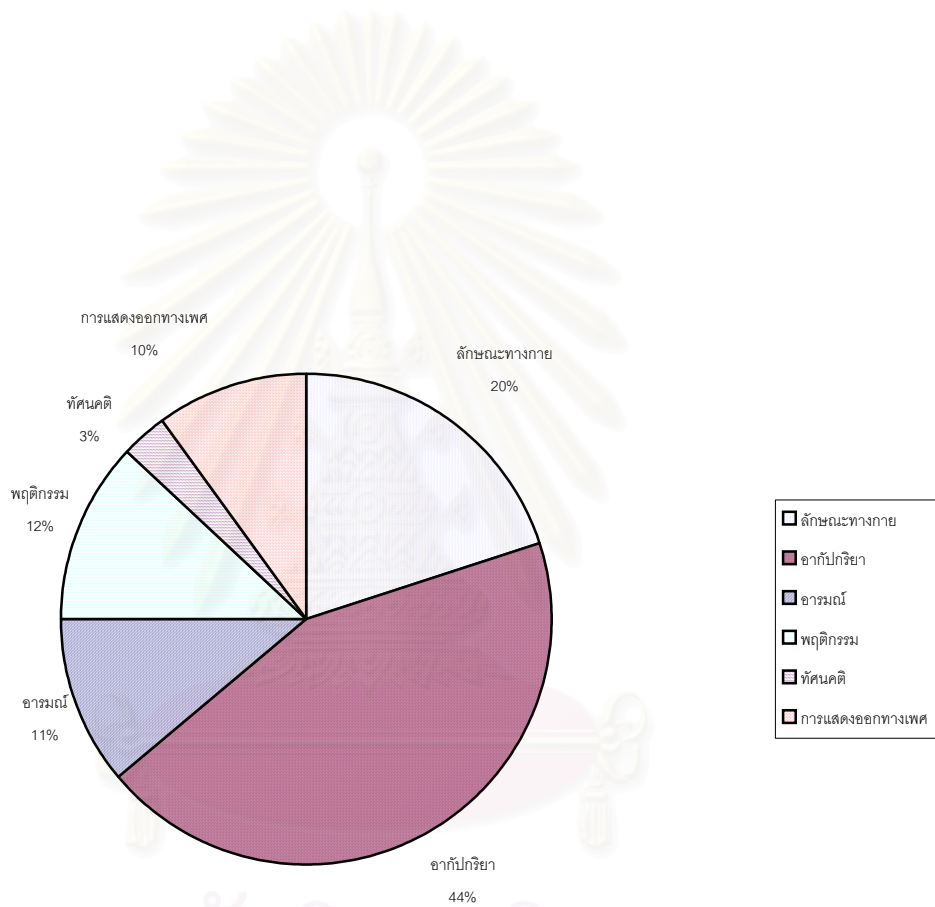
เปรียบเทียบสัดส่วนค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและค่าแสดงเพศลักษณะชายพบว่า ในกลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย อากัปกริยา และ อารมณ์ ค่าแสดงเพศลักษณะหญิงมีสัดส่วนค่ามากกว่าค่าแสดงเพศลักษณะชาย แต่ในกลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม ทัศนคติ การแสดงออกทางเพศ ค่าแสดงเพศลักษณะชายมีสัดส่วนค่ามากกว่าค่าแสดงเพศลักษณะหญิง แสดงให้เห็นว่า มโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย อากัปกริยา และอารมณ์เป็นกลุ่มมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าเพศลักษณะชาย ในทางตรงกันข้าม มโนทัศน์เกี่ยวกับ พฤติกรรม ทัศนคติ และการแสดงออกทางเพศเป็นกลุ่มมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนกว่าเพศลักษณะหญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3.1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนคำแสดงเพศลักษณะหญิง

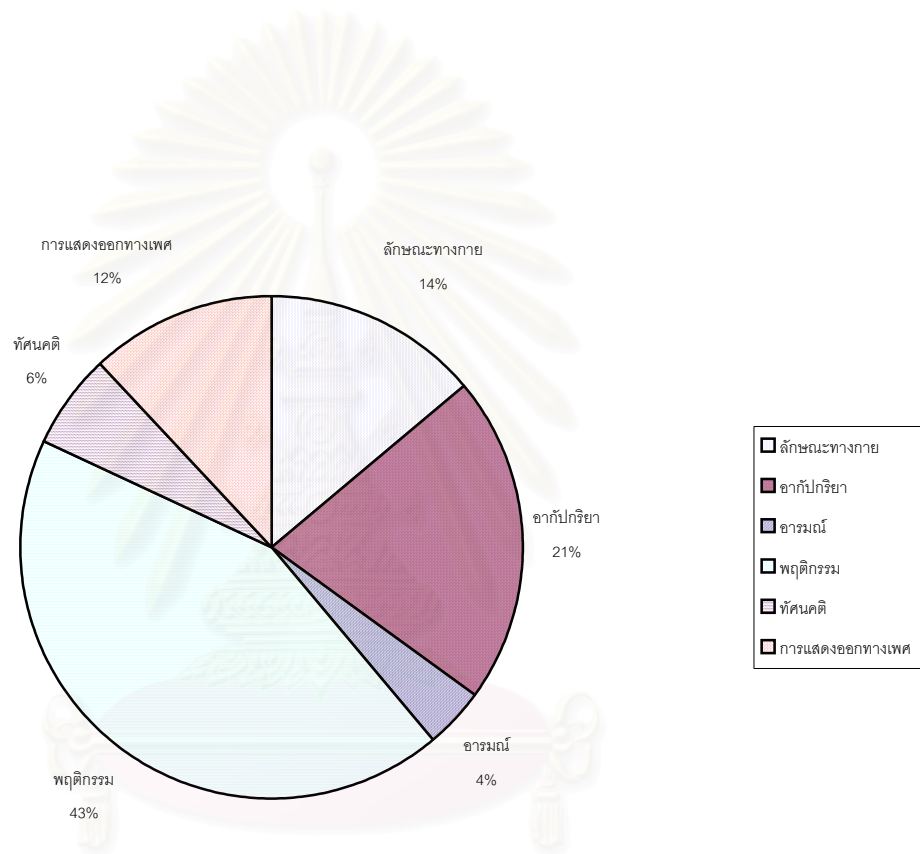
แผนภูมิจากผลสำรวจสัดส่วนคำแสดงเพศลักษณะหญิง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3.2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบสัดส่วนค่าแสดงเพศลักษณะชาย

แผนภูมิงกลมแสดงสัดส่วนค่าแสดงเพศลักษณะชาย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2.3 การคัดเลือกคำที่ใช้ในงานวิจัย

เมื่อได้วิเคราะห์ความหมายของคำในกลุ่มมโนทัศน์ของคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายทั้ง 6 ลักษณะซึ่งเป็นมโนทัศน์ร่วมกัน และมโนทัศน์เฉพาะของแต่ละเพศลักษณะแล้ว จึงพิจารณาคำในแต่ละมโนทัศน์ว่าคำใดเหมาะสมที่จะใช้ในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์ทางความหมายในการเลือกคำที่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของมโนทัศน์ในแต่ละมโนทัศน์ คือคำที่สื่อถึงความหมายของมโนทัศน์ได้ชัดเจนที่สุด แสดงในตาราง 3 ตารางคือ

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ที่มีเหมือนกันของทั้งของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชาย

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดงเพศลักษณะหญิง

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดงเพศลักษณะชาย

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ที่มีเหมือนกันของทั้งของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชาย

มโนทัศน์	คำแสดง เพศลักษณะหญิง	ค่าเฉลี่ย	คำแสดง เพศลักษณะชาย	ค่าเฉลี่ย
1 กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย				
1.1 รูปร่าง				
11.1 อ้วน	อวบ	3.98	ลงพุง	3.87
11.2 พอดี	ได้สัดส่วน	3.64	สันทัด	3.66
11.3 ผอม	ขาวบาง	3.33	หย็องกรอด	3.07
11.4 สูง	ระหง	3.90	ชะลูด	3.32
11.5 บอบบาง	บอบบาง	3.72	กล็องแกล้ง	2.81
1.2 อายุ	ชบเผาะ	3.75	แตกพาน	3.85
1.3 หน้าตา	สวย	4.51	หล่อ	4.40
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม		3.83		3.57
2 กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา				
2.1 การพูด				
2.1.1 พูดเหน็บแนม	กะแนะกะแหน	3.89	หยิกแกมหยอก	3.13
2.1.2 พูดต่อว่าด่า ว่า	พ้อ	2.64	สบถ	3.32

2.1.3 พุด โทหก	ตอแหล	3.48	กะล่อน	4.24
2.2 ท่าทาง				
2.2.1 ท่าทางไม่เรียบร้อย	กระโดดกระเดก	3.64	กระปุมกระปาม	2.94
2.2.2 ท่าทางหีบหย่ง	กรีดกราย	3.84	ป้อ	3.59
2.2.3 ท่าทางการเดิน	ทอดน่อง	3.17	โย่งเย่ง	3.01
2.2.4 ท่าทางรวดเร็ว	สะบัดสะรูด	3.27	ผาดโผน	3.63
2.3 อาการ				
2.3.1 อาการเขิน	เขิน	3.49	เก้อ	2.68
2.3.2 การใช้กำลัง	ข่วน	3.14	ชก	3.87
2.3.3 การรบเร้า	เข้าขี้	3.34	ตื้อ	3.58
2.3.4 การหยิ่ง	เขิด	3.32	โอหัง	3.48
2.3.5 การขี้ม	ขี้มหวน	3.73	กระขี้ม	3.23
2.3.6 การประจบ				
2.3.6.1 วาจา	ประจบประแจ	3.17	กะหลีกะหลอ	3.27
2.3.6.2 แสดงออกทางกาย	ออลเซาะ	3.86	ไอ้โลม	3.71
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม		3.43		3.41
3กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์				
3.1 การแสดงความไม่พอใจ				
	งอน	4.06	ฮึกฮัก	3.21
4กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม				
4.1 ความละเอียด	ละเอียดลออ	3.51	สุขุม	3.61
4.2 การแต่งตัว	โป้	2.75	เท่	3.88
4.3 การรับประทานอาหาร	จวบจิบ	3.27	ตระกรุมตระกราม	3.43
4.4 การใช้จ่าย	กระเซอกันรั้ว	3.31	เจ้าสำราญ	4.10
4.5 ความไม่สำรวม	แก่นแก้ว	3.68	ทะเล้ง	3.77
4.6 การกระทำสิ่งไม่ดี	งามหน้า	3.50	เกเร	3.66
4.7 ความกล้า	กำกั้น	3.40	แข็งกล้า	4.05
4.8 ความดุ	แหว	3.21	เหี้ยมโหด	3.80
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม		3.33		3.79
5 กลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ				
5.1 คู่ครองเสียชีวิต	กินผิว	3.68	กินเมีย	3.50

6 กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ				
6.1 ขวนให้กำเริบรัก	ยั่วชวน	3.87	ยั่วชวน	3.25
6.2 ความรู้สึกทางเพศ	วาทวาม	3.91	กัลดมัน	3.92
6.3 การเข้าสนทสนมกับเพศตรงข้าม	ทอดสะพาน	3.77	ตีทำยคร้ว	3.82
6.4 การมีชู้	เล่นชู้	3.21	คบชู้	2.95
6.5 ความเจ้าชู้	ล่ำสอน	2.82	ชีกอ	4.17
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม		3.52		3.62
จำนวนคำแต่ละเพศลักษณะมี 36 คำ				

ตารางที่ 3.2 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดงเพศลักษณะหญิง

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง	ค่าเฉลี่ย
1 กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย			
1.1 รูปร่าง1.2	1.1.1 ย่อมกว่าจริง 1.1.2 ปราดเปรี๊ยว 1.1.3 สะโอดสะอง	1. ช่อนรูป 2. ปราดเปรี๊ยว 3. เพรี๊ยวลม	3.41 3.16 3.75
1.3 หน้าตา	1.2.1 ความไม่งาม	4. ชี๊ว	3.03
1.4 ลักษณะทางกาย	1.4.1 ผม 1.4.2 ตา 1.4.3 สะอาด 1.4.4 นำเ็นดู 1.4.5 รูปร่าง สวย 1.4.6 อ้อนแั่น 1.4.7 ผิว 1.4.8 ขนาดหน้าอก 1.4.9 ทรงผม	5. สลวย 6. แจ้วแหว 7. ล่ำอาง(สะอาง) 8. จั้มลั้ม 9. หลวย 10. อ้อนแั่น 11. ผุดผ่อง 12. อะร่ำอร่ำม 13. กระเซ็ง	3.32 3.56 3.37 4.02 2.94 4.05 3.98 3.39 2.93
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.45
2 กลุ่มมโนทัศน์อากัปรिया			
2.1 การพูด			

	2.1.1 พุดบ่น	14 กระทบดกระทบแปด	2.87
	2.1.2 พุดเบาๆ	15. ชุบชิบ	3.70
	2.1.3 พุดคล้อง	16. หนอดๆ	3.52
	2.1.4 พุดหาเรื่อง	17. ปากคั่น	2.77
	2.1.5 พุดไม่สุภาพ	18. ปากจัด	3.50
	2.1.6 พุดนินทา	19. นินทา	3.77
	2.1.7 พุดเอะอะ	20. กระเบ็บบกระเป๊บบ	3.50
	2.1.8 พุดเสียงไพเราะ	21. เจ็อยแจ้ว	3.65
	2.1.9 พุดอ่อนหวาน	22. อ่อนหวาน	4.30
2.2 ทำทาง			
2.2.1การประจบ			
	2.2.1.1 ทำให้เอ็นดู	23. อ้อน	3.74
2.2.2 การทำจริต			
	2.2.2.1 สบัดสบั้ง	24. สบัดสบั้ง	3.62
	2.2.2.2 ตัดจริต	25. ตัดจริต	3.96
2.2.5 ทำทางการเคลื่อนไหว	2.2.6.1 การเคลื่อนไหวช้า	26. รำไร	3.12
2.2.7 ทำทางการเดิน	2.2.6.1 ทำทางการเดินช้าอย่างมีลีลา	27. เยื้องกราย	3.78
2.2.9 ทำทางการนั่ง	2.2.7.1 พับเพียบ	28. นั่งพับเพียบ	3.52
	2.2.7.2 แบะแฉะ	29. แบะแฉะ	2.71
	2.2.7.3 เบียด	30. กระชีก	3.23
2.2.8 ทำทางอ่อนช้อย	2.2.8 กริยาอ่อนช้อย	31. อ่อนช้อย	4.12
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.52
2.3 อาการ			
2.3.1 การเขิน			
	2.3.1.1 กระดากอาย	32. เขียงอาย	4.07
	2.3.1.2 วาจา	33. สะเทิ้น	3.06
2.3.2 การมีบุตร	2.3.2 การมีบุตร	34. แพ้ท้อง	4.38
2.3.3 การร้องไห้	2.3.3 การร้องไห้	35. ร้องไห้	3.36
2.3.4 การนุ่งผ้า	2.3.4 การนุ่งผ้า	36. นุ่งกระโจมอก	4.09
2.3.6 การหัวเราะ	2.3.5 การหัวเราะ	39. คิกๆ	3.25
2.3.7 อาการจุกจิก	2.3.6 อาการจุกจิก	40. สาระแน	3.10
2.3.8 การกรีด	2.3.7 การกรีด	41. กรีด	4.34
2.3.9 การตกแต่งให้งาม	2.3.8 การตกแต่งให้งาม	42. เสริมสวย	4.28

2.3.12 การแสดงความรัก	2.3.9 การแสดงความรัก	43. ถอนสายบัว	4.14
2.3.14 การหยอกกั๊อ	2.3.10 การหยอกกั๊อ	44. ยั้วเย้า	3.99
2.3.11 การใช้สายตาสั๊อ	2.3.15 การใช้สายตาสั๊อ	45. ทอดสายตา	3.13
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.76
3 กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์			
3.1การแสดงความไม่พอใจ			
	3.1.1 ขอคินดี	46. ้งองอน	3.24
	3.1.2 คั๊อขมวด	47. หนัางอ	3.52
	3.1.3 ใช้สายตา	48. คั๊อน	3.81
	3.1.4 แกลั๊งทำโกรธ	49. กระทบกระเป๊อ	3.13
	3.1.5 ลูกหนีไป	50. สะบัดกั๊น	3.85
	3.1.6 เบื้อนหน้าหนี	51. สะบัดหน้า	3.57
	3.1.7 วางเฉย	52. บั๊นบั๊ง	3.07
	3.1.8 เตั๊น	53. เตั๊นเร้าๆ	3.23
3.2 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	3.2 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	54. อ่อนไหว	3.58
3.3 ตกใจง่าย	3.3 ตกใจง่าย	55. ขวัญอ่อน	3.42
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.44
4 กลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ			
4.1 การมีครอบครัว	4.1 การมีครอบครัว	56. ออกเรื้อน	4.06
4.2 การไม่ได้แต่งงาน	4.2 การไม่ได้แต่งงาน	57. ขึ้นคาน	4.04
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			4.05
5กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม			
5.1 ความอ่อนกั๊าลัง	5.1 ความอ่อนกั๊าลัง	58. อ่อนปกเป๊อ	2.96
5.2 การเอาใจยาก	5.2 การเอาใจยาก	59. งอแง	3.28
5.3 ความอ่อนโยน	5.3 ความอ่อนโยน	60. นั๊มนวน	3.97
5.4 ความสุภาพเร๊อปร้อย	5.4 ความสุภาพเร๊อปร้อย	61. เร๊อปร้อย	3.53
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.43
6 กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ			
6.1 การค้าประเวณี	6.1 การค้าประเวณี	62. ค้าประเวณี	3.64
6.2 การถูกล่วงเกินทางเพศ	6.2 การถูกล่วงเกินทางเพศ	63. เต้ะอั้ง	2.49
6.3 การเสียความบริสุทธิ์	6.3 การเสียความบริสุทธิ์	64. เสียตัว	3.66
6.4 การทำให้เพศตรงข้ามพอใจ	6.4 การทำให้เพศตรงข้ามพอใจ	65. บ้าเรอ	3.37
6.5 ความใคร่	6.5 ความใคร่	66. ร้าน	3.69
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.37

จำนวนคำทั้งหมด 64 คำ			

ตารางที่ 3.3 ตารางแสดงคำที่ใช้เป็นคำต้นแบบของการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดงเพศลักษณะชาย

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะชาย	ค่าเฉลี่ย
1. กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย			
1.1 รูปร่าง	1.1.1 เตี้ย	1. ม่อต้อ	3.05
1.2 หน้าตา	1.2.1 หน้าตาขมิงทิง 1.2.2 หน้าตาน่าดู	2. ขมิงทิง 3. คมสัน	3.46 4.01
1.3 ลักษณะทางกาย	1.3.1 หัวเถิก 1.3.2 เสียงต่ำ 1.3.3 ความแข็งแรง 1.3.4 ความใหญ่โต	4. หัวเถิก 5. หุ้ม 6. กำยำ 7. โคง	3.64 3.30 4.15 3.02
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.52
2 กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา			
2.1 การพูด	2.1.1 พูดตรง 2.1.2 พูดตลกไปกฮา	8. โฝงผาง 9. ตลกไปกฮา	3.60 3.42
2.2 ท่าทาง	2.2.1 ท่าทางขริ่ม	10. เครื่องขริ่ม	3.71
2.2.2 ท่าทาง2.2.3 ผาย 2.2.4 ผาย	2.2.2 ผึ่งผาย	11. ผึ่งผาย	3.89
2.2.3 ท่าทาง2.2.6 การยื่น	2.2.3 ยื่นเตรียมสู้	12. จังก้า	3.37
2.2.4 ท่าทางซุ่มซ้าม	2.2.4 ซุ่มซ้าม	13. กระจ่มกระจ่าม	2.94
2.3 อาการ	2.3.1 ผิวปาก	14. ผิวปาก	3.48
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.49
3 กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์			
3.1 ความบ้า	3.1 ความบ้า	15. บ้าเลือด	3.81
3.2 ความมูทะลุ	3.2 ความมูทะลุ	16. มูทะลุ	3.73

3.3 โกรธง่าย	3.3 โกรธง่าย	17. เลือดร้อน	3.75
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.76
4 กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม			
4.1 การแสดงอำนาจ	4.1.1 ช่ม 4.1.2 ชู 4.1.3 ใช้น้ำเสียง 4.1.4 ทำให้กลัว 4.1.5 วางอำนาจ 4.1.6 หลงอำนาจ	18. กตขี้ 19. ชูกรรโชก 20. กระโชกโฮกฮาก 21. คุกคาม 22. วางมาด 23. เมอำนาจ	3.73 3.60 3.87 3.49 3.91 3.70
4.2 การเมา	4.2.1 อาการเมา 4.2.2 ตุ่มแก่ง	24. หัวราน้ำ 25. คอทองแดง	3.97 4.07
4.5 ความเลว	4.3.1 ชั่ว 4.3.2 ร้าย 4.3.3 หยาบช้า 4.3.4 ไม่ดี 4.3.5 หลอกหลวง 4.3.6 ไม่ทนทาน	26. ระยำ 27. วายร้าย 28. ลามก 29. เส็งเคร็ง 30. ปลิ้นปล้อน 31. กำมะลอ	3.57 3.35 4.02 3.32 3.64 3.34
4.6 ความแข็งแรง	4.4.1 เข้มแข็ง 4.4.2 แข็งกระด้าง	32. เข้มแข็ง 33. แข็งกร้าว	4.12 3.84
4.9 ความกล้า	4.5.2 เก่งกล้า 4.5.3 กล้าทำผิด 4.5.4 กล้าโดยกำเริบ 4.5.5 รักษาความกล้า	34. หัวหาญ 35. อุกอาจ 36. ฮึกเหิม 37. ไร้ลาย	3.97 3.67 3.82 3.60
4.6 ความดุ	4.6.1 ดุร้าย 4.6.3 โหดร้าย 4.6.3 ดุโดยกล้าหาญ 4.6.4 ดุโดยกำเริบ	38. อ้ามहित 39. โหดเหี้ยม 40. เขี้ยมหาญ 41. เขิมห้าว	3.64 3.80 3.91 3.56
4.7 การกระทำสิ่งไม่ดี	4.8.1 อูตริ 4.8.2 หลง 4.8.5 เหลวไหล	42. วิตถาร 43. เมามัว 44. เสเพล	3.67 3.27 3.80

	4.8.6 รังแก	45. ช่มเหง	3.83
	4.8.8 หยาบโดน	46. สัปดน	3.62
4.9 ความคึกคะนอง	4.8.1 คะนอง	47. คะนอง	3.93
4.11 ความโง่	4.9 โง่	48. ทุ่ม	3.37
4.10 การลอบทำร้าย	4.10 ลอบทำร้าย	49. ลอบกัด	3.26
4.11 ความหยาบคาย	4.11 หยาบคาย	50. กักขพะ	3.69
4.12 การกันท่า	4.12 กันท่า	51. กันท่า	3.26
4.13 ความอดทน	4.13 อดทน	52. ทรหด	3.81
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.68
5 กลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ			
5.1 ความทนทานต่ออาวุธ	5.1 ทนทานต่ออาวุธ	53. คงกระพัน	3.65
5.2 เดนตาย	5.2 เดนตาย	54. เดนตาย	3.65
5.3 ความไว้วางใจ	5.3 ความไว้วางใจ	55. กั้นกฏ	3.45
5.4 เกียรติ	5.5 ดูหมิ่น	56. หยามน้ำหน้า	3.70
5.5 ศักดิ์ศรี	5.6 ศักดิ์ศรี	57. เสียเชิง	3.54
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.60
6 กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ			
6.1 การกระทำรุนแรงทางเพศ	6.1 การกระทำรุนแรงทางเพศ	58. ช่มขืน	3.93
6.2 การกระทำล่วงเกินทางเพศ	6.2.2 ล่วงจารีต	59. ล่วงเกิน	3.67
	6.2.1 อาจเคื้อม	60. ลวนลาม	4.05
6.3 เรื่องขู้สาว	6.3 เรื่องขู้สาว	61. ขื่นหา	3.31
6.4 การพูดเพื่อเกี้ยว	6.4 การพูดเพื่อเกี้ยว	62. เกี้ยวพราสี	4.13
6.5 กามราคาแรง	6.5 กามราคาแรง	63. บ้ากาม	3.98
6.8 การแสดงความพอใจเพศตรงข้าม	6.6 การแสดงความพอใจเพศตรงข้าม	64. ก้อร้อก้อตัก	3.34
ค่าเฉลี่ยกลุ่ม			3.77
จำนวนคำทั้งหมด 64 คำ			

3.2.4 แบบทดสอบ

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาทัศนคติที่มีต่อคำแสดงอาการและลักษณะของคำแสดงเพศลักษณะชายและคำแสดงเพศลักษณะหญิงในภาษาไทยเพื่อให้ได้มาซึ่งมโนทัศน์โดยรวมของคนไทยที่มีต่อเพศลักษณะต้นแบบชายหญิง โดยมีประเด็นศึกษาเปรียบเทียบระหว่าง กลุ่มตัวอย่างต่างเพศ และกลุ่ม

ตัวอย่างต่างวัย ฉะนั้นจึงต้องมีการออกแบบเครื่องมือวิจัยในลักษณะแบบสอบถามที่สนะต่อคำ แสดงเพศลักษณะชายหญิง และมีการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

4. เพศ แบ่งเป็น 2 เพศ คือ เพศชาย และ เพศหญิง
5. อายุ แบ่งเป็น 3 ช่วงอายุ คือ ช่วงอายุ 15-25 ปี ช่วงอายุ 35-45 ปี และช่วงอายุ 55-65 ปี
6. การศึกษา แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กำลังศึกษาปริญญาตรี ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2 เป็นส่วนของการแสดงทัศนคติต่อคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายมีลักษณะเป็นตารางรายการคำที่แยกเป็นเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายแล้วโดยเรียงตามลำดับอักษรเพื่อให้เกิดการกระจายของความหมายของคำให้แตกต่างกันออกไปอย่างทั่วถึง แบ่งเป็น 6 ช่องดังนี้

ช่องที่ 1 เป็นรายการคำแสดงอาการและลักษณะของคำแสดงเพศลักษณะหญิงจำนวน 100 คำ หรือ คำแสดงอาการและลักษณะของคำแสดงเพศลักษณะชาย จำนวน 100 คำ

ช่องที่ 2-6 เป็นช่องแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของเพศลักษณะชายหรือเพศลักษณะหญิง โดยให้กลุ่มตัวอย่างกากบาท เพื่อให้ค่าระดับคะแนนแก่คำที่ให้พิจารณา เป็น 5 ระดับ ได้แก่

ช่องที่ 2 เป็นคำที่มีความเป็นเพศลักษณะมากที่สุด	ให้ค่าคะแนนเป็น 5
ช่องที่ 3 เป็นคำที่มีความเป็นเพศลักษณะมาก	ให้ค่าคะแนนเป็น 4
ช่องที่ 4 เป็นคำที่มีความเป็นเพศลักษณะปานกลาง	ให้ค่าคะแนนเป็น 3
ช่องที่ 5 เป็นคำที่มีความเป็นเพศลักษณะน้อย	ให้ค่าคะแนนเป็น 2
ช่องที่ 6 เป็นคำที่มีความเป็นเพศลักษณะน้อยที่สุด	ให้ค่าคะแนนเป็น 1

แสดงตัวอย่างได้ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ตารางแสดงตัวอย่างแบบสอบถาม

คำแสดงอาการและลักษณะเพศชาย	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
กตขี้	1	2	3	4	5
กระซอกไฮกฮาก	1	2	3	4	5

3.3 การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้มุ่งประเด็นที่การหาการแปรของการรับรู้เพศลักษณะชายและหญิงจากกลุ่มตัวอย่างที่ต่างเพศและต่างวัย โดยใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน ในการเก็บข้อมูลจึง

ต้องเลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเพศชาย 300 คน เพศหญิง 300 คน และแบ่งออกเป็น 3 ช่วงอายุ ที่มีความต่างกัน 10 ปี เพื่อให้ปรากฏความแตกต่างของการรับรู้เพศลักษณะให้ชัดเจนที่สุด คือ 15-25 ปี จำนวน 200 คน 35-45 ปี จำนวน 200 คน และ 55-65 ปี จำนวน 200 คน และต้องมีระดับการศึกษาที่ใกล้เคียงกันคือ อยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไปหรือเทียบเท่า เพื่อแสดงว่าเป็นคนไทยที่สามารถเข้าใจมโนทัศน์ของคำที่ใช้ในแบบสอบถามได้เป็นอย่างดี เพื่อให้การให้ระดับคะแนนเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมที่สุด และใช้กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในชุมชนลักษณะเดียวกัน ในงานวิจัยนี้ใช้กลุ่มคนที่อยู่ในสถาบันการศึกษาหรือผู้ประกอบการของนิสิตที่มีสถานะภาพหรือระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน และบุคคลทั่วไป โดยได้รับความอนุเคราะห์จากศูนย์การศึกษาต่อเนื่องแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อในการให้ผู้เข้าร่วมอบรมในโครงการฝึกอบรมฟื้นฟูทักษะของบัณฑิตเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพทรัพยากรบุคคลของชาติ ซึ่งเป็นกลุ่มอายุ 15-25 ปี และ 35-45 ปี ในการตอบแบบสอบถาม และความอนุเคราะห์จากนิสิตที่เรียนในวิชาภาษาที่สนทนาที่ได้ให้ความร่วมมือนำแบบสอบถามไปให้ผู้ปกครอง ที่เป็นกลุ่มอายุ 55-65 ปีตอบแบบสอบถาม

ปัญหาการเก็บข้อมูลการตอบแบบสอบถามใช้ความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างและเนื่องจากจำนวนคำที่ใช้ในงานวิจัยมีเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การตอบแบบสอบถามมีปัญหาพบว่ามีการตอบแบบสอบถามกลับมาในลักษณะไม่สมบูรณ์ คือตอบไม่ครบถ้วนทุกคำ ฉะนั้นจึงทำให้การเก็บข้อมูลต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นเพื่อให้ครบตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ และกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาคือ กลุ่มตัวอย่างเพศชายที่อยู่ในกลุ่มอายุ 55-65 ปี เพราะได้รับการตอบกลับของแบบสอบถามกลับมาน้อยที่สุด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.5 การเสนอผลการวิจัย

นำค่าที่ได้จากการรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 600 คน มาหาค่าเฉลี่ยซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึง ความเป็นตัวอย่างที่ดี (goe) พบว่า ไม่มีค่าเป็นจำนวนเต็ม 1-5 แต่มีค่าเป็นทศนิยม 2 ตำแหน่ง จึงต้องนำค่าเฉลี่ยซึ่งมีพิสัยตั้งแต่ 4.57 ถึง 2.46 มาจัดเป็นกลุ่ม ได้ 5 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50- 4.01 แสดงความเป็นเพศลักษณะระดับมากที่สุด

กลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00- 3.51 แสดงความเป็นเพศลักษณะระดับมาก

กลุ่มที่ 3 มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50- 3.01 แสดงความเป็นเพศลักษณะระดับปานกลาง

กลุ่มที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00- 2.51 แสดงความเป็นเพศลักษณะระดับน้อย

กลุ่มที่ 5 มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50- 2.01 แสดงความเป็นเพศลักษณะระดับน้อยที่สุด

นำเกณฑ์นี้มาวิเคราะห์ค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายจะได้ค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากที่สุด หรือเป็นค่าเพศลักษณะต้นแบบ

ในการวิเคราะห์การแปรของการรับรู้เพศลักษณะหญิงและชายในกลุ่มตัวอย่างต่างอายุและต่างเพศ ใช้เกณฑ์การแปรของอันดับค่าที่เบี่ยงเบนไปจากทศนะของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างของอันดับมากแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างนั้นมีการแปรของการรับรู้เพศลักษณะมาก ซึ่งตามสมมติฐานคาดว่า เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงและกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การรับรู้เพศลักษณะ

การศึกษารับรู้เพศลักษณะต้นแบบในงานวิจัยนี้ใช้ค่าเฉลี่ยของค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและค่าเฉลี่ยของค่าแสดงเพศลักษณะชาย เพื่อวิเคราะห์การรับรู้เพศลักษณะของค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและค่าแสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทำให้ได้ภาพรวมของการรับรู้เพศลักษณะของคนส่วนใหญ่ เปรียบเทียบการรับรู้เพศลักษณะในกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศและกลุ่มตัวอย่างต่างวัยว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ มีขั้นตอนการวิเคราะห์ 4 ขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คนในค่าแสดงเพศลักษณะหญิง จำนวน 100 คำ และ ค่าแสดงเพศลักษณะชายจำนวน 100 คำ เพื่อให้ทราบว่าคุณค่าทั้งหมด 200 คำมีค่าการรับรู้มากน้อยอย่างไร
2. เรียงลำดับค่าจากค่าเฉลี่ยตามค่าสูงที่สุดถึงค่าต่ำที่สุด เพื่อให้ทราบว่าคุณค่าแสดงเพศลักษณะหญิงทั้งหมด 100 คำ มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไร และ ค่าแสดงเพศลักษณะชาย 100 คำ มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไร
3. กำหนดเกณฑ์การแบ่งระดับความเป็นเพศลักษณะออกเป็น 5 ระดับ คือ
 1. ระดับความเป็นเพศลักษณะระดับมากที่สุด กำหนดค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.50 - 4.01
 2. ระดับความเป็นเพศลักษณะระดับมาก กำหนดค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.00 - 3.51
 3. ระดับความเป็นเพศลักษณะระดับปานกลาง กำหนดค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.50 - 3.01
 4. ระดับความเป็นเพศลักษณะระดับน้อย กำหนดค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00 - 2.51
 5. ระดับความเป็นเพศลักษณะระดับน้อยที่สุด กำหนดค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50 - 2.01

เกณฑ์ดังกล่าวจัดทำขึ้นเพื่อให้ได้ค่าต้นแบบ ซึ่งเป็นค่าที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง

4.50- 4.01 และค่าชายขบซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.00- 2.51

4. จัดประเภทของค่าต้นแบบตามกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่ม (อ่านรายละเอียดการแบ่งมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มในบทที่3) เพื่อให้ทราบว่า ค่าต้นแบบมีสัดส่วนการแสดงมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มอย่างไรบ้าง

การศึกษารับรู้เพศลักษณะต้นแบบในการวิจัยนี้มีประเด็นในการวิเคราะห์แบ่งได้เป็น 6 ประเด็น ดังนี้

- 4.1 การกระจายของค่าเฉลี่ยค่าแสดงเพศลักษณะ
- 4.2 การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
- 4.3 การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

4.4 การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

4.5 การรับรู้เพศลักษณะของคำชายขอบ

4.6 การรับรู้เพศลักษณะของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายตามกลุ่ม
มโนทัศน์ ทั้ง 6 กลุ่ม

ผลการวิจัยของการรับรู้คำแสดงเพศลักษณะหญิง จำนวน 100 คำ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย
จากสูงสุดไปต่ำสุด ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างเพศชาย กลุ่ม
ตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี แสดงไว้ใน
ภาคผนวก ก ส่วนผลการวิจัยของการรับรู้คำแสดงเพศลักษณะชาย จำนวน 100 คำ เรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างเพศชาย
กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี แสดงไว้
ในภาคผนวก ข

4.1. การวิเคราะห์การกระจายของค่าเฉลี่ยคำแสดงเพศลักษณะ

การรับรู้เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายจากกลุ่มตัวอย่าง 600 คน ที่ตอบ
แบบทดสอบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างแสดงทัศนคติต่อการรับรู้ความหมายของคำกริยาและกริยาวิเศษณ์
ว่า เป็นคำแสดงเพศลักษณะชายหรือหญิงในระดับใด ในแบบสอบถามให้ค่าคะแนนการรับรู้เพศ
ลักษณะเป็นระดับ 1-5 ซึ่งมีความหมายว่า

1. ระดับที่ 5 แสดงว่าคำนั้นมีการรับรู้เพศลักษณะนั้นๆมากที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 5
2. ระดับที่ 4 แสดงว่าคำนั้นมีการรับรู้เพศลักษณะนั้นๆมาก มีคะแนนเท่ากับ 4
3. ระดับที่ 3 แสดงว่าคำนั้นมีการรับรู้เพศลักษณะนั้นๆปานกลาง มีคะแนนเท่ากับ 3
4. ระดับที่ 2 แสดงว่าคำนั้นมีการรับรู้เพศลักษณะนั้นๆน้อย มีคะแนนเท่ากับ 2
5. ระดับที่ 1 แสดงว่าคำนั้นมีการรับรู้เพศลักษณะนั้นๆน้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 1

ในการวิเคราะห์ไม่สามารถใช้ค่าที่เป็นจำนวนเต็ม 1-5 ได้ เพราะค่าการรับรู้ความหมายใน
คำแสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายมีความต่างกันให้ผู้ตอบแบบทดสอบแต่ละคน จึงต้อง
นำค่าคะแนนนี้มาหาค่าเฉลี่ยของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายทั้ง 200 คำ
โดยมีเกณฑ์การแบ่งระดับความเป็นเพศลักษณะออกเป็น 5 ระดับ คือ

1. ระดับที่ 1 แสดงว่าคำนั้นมีระดับความเป็นเพศลักษณะระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 4.01
2. ระดับที่ 2 แสดงว่าคำนั้นมีระดับความเป็นเพศลักษณะระดับมาก มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.00 - 3.51

- 3.ระดับที่ 3 แสดงว่าค่านั้นมีระดับความเป็นเพศลักษณะระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 3.01
- 4.ระดับที่ 4 แสดงว่าค่านั้นมีระดับความเป็นเพศลักษณะระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 2.51
- 5.ระดับที่ 5 แสดงว่าค่านั้นมีระดับความเป็นเพศลักษณะระดับน้อยที่สุด มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 2.01

วิเคราะห์การกระจายของจำนวนค่าโดยใช้เกณฑ์การแบ่งค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ ดังกล่าว แสดงดังตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2 จากตารางทั้งสองสรุปได้ว่า ทุกกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน คือในค่าแสดงเพศลักษณะหญิง มีการกระจายของจำนวนค่ามากที่สุด คิดเป็น 35-45 เปอร์เซนต์ ในช่วงค่าเฉลี่ยในระดับความเป็นเพศลักษณะมากและระดับความเป็นเพศลักษณะปานกลาง ในค่าแสดงเพศลักษณะชายมีการกระจายของจำนวนค่ามากที่สุด คิดเป็น 50 เปอร์เซนต์ ในช่วงค่าเฉลี่ยในระดับความเป็นเพศลักษณะมาก ส่วนในระดับความเป็นเพศลักษณะมากที่สุด ซึ่งเป็นช่วงค่าเฉลี่ยของค่าต้นแบบมีจำนวนค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและค่าแสดงเพศลักษณะชายใกล้เคียงกัน คิดเป็น 12-14 เปอร์เซนต์ ส่วนในระดับความเป็นเพศลักษณะน้อยมีจำนวนค่าแสดงเพศลักษณะหญิงมากกว่าค่าแสดงเพศลักษณะชาย ส่วนในระดับความเป็นเพศลักษณะน้อยที่สุด ไม่มีค่าแสดงเพศลักษณะชายอยู่ในช่วงระดับความเป็นเพศลักษณะนี้ แสดงให้เห็นว่า ค่าแสดงเพศลักษณะชายมีการรับรู้ได้ชัดเจนมากกว่าค่าแสดงเพศลักษณะหญิง

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงการกระจายของจำนวนค่าแสดงเพศลักษณะหญิงในระดับความเป็นเพศลักษณะมากที่สุด-น้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่าง/ระดับเพศลักษณะ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	4.50-4.01	4.00-3.51	3.50-3.01	3.00-2.51	2.50-2.00	รวม
เพศหญิง	16	36	34	13	1	100 คำ
เพศชาย	18	37	38	7	0	100 คำ
อายุ15-25 ปี	12	40	35	12	1	100 คำ
อายุ35-45 ปี	13	38	38	11	0	100 คำ
อายุ55-65 ปี	19	38	44	7	1	100 คำ
ทั้งหมด	14	39	37	9	1	100 คำ

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงการกระจายของจำนวนคำแสดงเพศลักษณะชายในระดับความเป็นเพศลักษณะมากที่สุด-น้อยที่สุด

กลุ่มตัวอย่าง/ระดับเพศลักษณะ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
	4.50-4.01	4.00-3.51	3.50-3.01	3.00-2.51	2.50-2.00	รวม
เพศหญิง	10	55	30	5	0	100 คำ
เพศชาย	14	52	28	6	0	100 คำ
อายุ15-25ปี	11	58	27	4	0	100 คำ
อายุ35-45ปี	11	54	29	6	0	100 คำ
อายุ55-65ปี	13	53	32	2	0	100 คำ
ทั้งหมด	12	53	31	4	0	100 คำ

4.2. การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.2.1 คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 14 คำ ได้แก่ สวย แพ้ท้อง กรีด อ่อนหวาน เสริมสวย ถอนสายบัว อ่อนช้อย นุ่งกระโจมอก เอียงอาย งอน ออกเรือน อ่อนแอ้น ขึ้นคาน จิ้มลิ้ม เมื่อวิเคราะห์ตามกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่ม แบ่งคำต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้คือ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายมีจำนวน 3 คำ ได้แก่ สวย อ่อนแอ้น และ จิ้มลิ้ม คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกริยา มีจำนวน 8 คำ เป็นปริมาณมากที่สุด ได้แก่ แพ้ท้อง กรีด อ่อนหวาน เสริมสวย ถอนสายบัว อ่อนช้อย นุ่งกระโจมอก เอียงอาย คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ 1 คำ ได้แก่ งอน ไม่มี คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติ 2 คำ ได้แก่ ออกเรือน ขึ้นคาน ไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเพศ ดังแสดงในตารางที่ 4.3

4.2.2 คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีจำนวน 12 คำ ได้แก่ หล่อ กะล่อน ซีกอ กำยำ เกี้ยวพาราสี เข้มแข็ง เจ้าสำราญ คอทองแดง แข็งกล้า ลวนลาม ลามก คมสัน เมื่อวิเคราะห์ตามกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่ม แบ่งคำต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชายได้คือ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ หล่อ กำยำ คมสัน คำในกลุ่มมโน

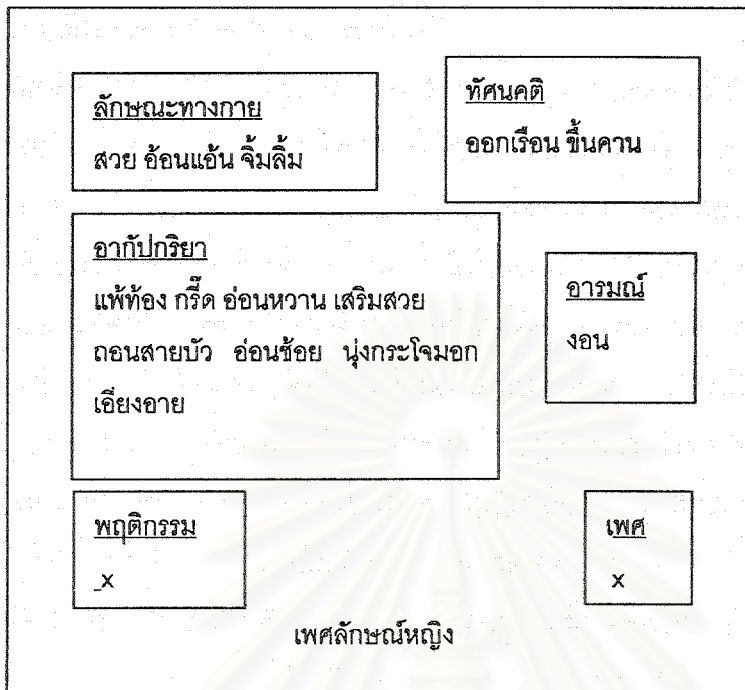
ทัศนที่เกี่ยวกับอากัปกริยา มีจำนวน 1 คำ ได้แก่ กะล่อน ไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม มีจำนวน 5 คำ ซึ่งเป็นปริมาณมากที่สุด ได้แก่ เข้มแข็ง คอทองแดง แข็งกล้า ลามก ไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเพศ มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ ซีกอ เกี้ยวพาราสี ลวนลาม ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

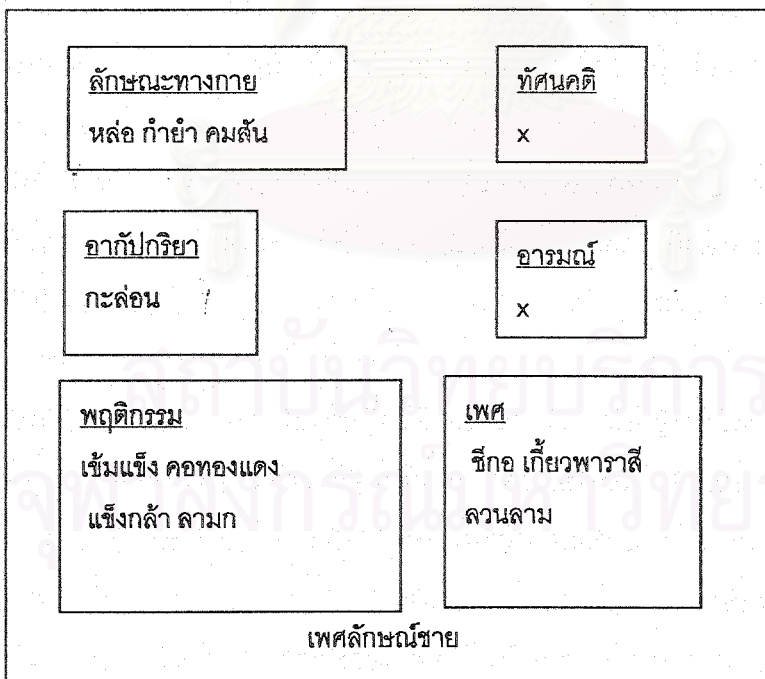
คำแสดงเพศลักษณะหญิง				คำแสดงเพศลักษณะชาย			
ลำดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	สวย	4.51	.81	1	หล่อ	4.40	.96
2	แพ่ท้อง	4.38	1.03	2	กะล่อน	4.24	.99
3	กรีด	4.34	.99	3	ซีกอ	4.17	1.09
4	อ่อนหวาน	4.30	.91	4	กำยำ	4.15	.99
5	เสริมสวย	4.28	.91	5	เกี้ยวพาราสี	4.13	1.00
6	ถอนสายบัว	4.14	1.21	6	เข้มแข็ง	4.12	1.02
7	อ่อนช้อย	4.12	.99	7	เจ้าสำราญ	4.10	.98
8	นุ่งกระโจมอก	4.09	1.23	8	คอทองแดง	4.07	1.02
9	เอียงอาย	4.07	1.01	9	แข็งกล้า	4.05	1.03
10	งอน	4.06	.94	10	ลวนลาม	4.05	1.08
11	ออกเรือน	4.06	1.10	11	ลามก	4.02	1.06
12	อ่อนแอ	4.05	.99	12	คมสัน	4.01	1.12
13	ขี้นคาน	4.04	1.15				
14	จิ้มลิ้ม	4.02	.96				

นำคำต้นแบบของทั้งคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายมาเปรียบเทียบสัดส่วนคำในกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่ม แสดงได้ดังภาพที่ 4.1 และ ภาพที่ 4.2

แผนภูมิที่ 4.1 ภาพแสดงสัดส่วนคำในมโนทัศน์ทั้ง 6 ของคำแสดงเพศลักษณะหญิงต้นแบบ

แผนภูมิที่ 4.2 ภาพแสดงสัดส่วนคำในมโนทัศน์ทั้ง 6 ของคำแสดงเพศลักษณะชายต้นแบบ

เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนคำในกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มของคำแสดงเพศลักษณะหญิง ต้นแบบและคำแสดงเพศลักษณะชายต้นแบบ อธิบายได้ดังนี้

มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายเป็นมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะต้นแบบได้ชัดเจน เท่ากันทั้งคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชาย และเป็นคำที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด แสดงให้เห็นว่า การรับรู้เรื่องเพศลักษณะไม่ว่าเพศลักษณะหญิงหรือเพศลักษณะชายลักษณะที่มีการรับรู้ได้อย่างชัดเจนที่สุด คือ ลักษณะทางกายภาพโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมโนทัศน์เกี่ยวกับหน้าตา คือ ความสวย และความหล่อ และมโนทัศน์เกี่ยวกับหน้าตา จิ้มลิ้ม และ คมสัน แต่พบความแตกต่างกันในมโนทัศน์เกี่ยวกับรูปร่างที่มีความตรงกันข้ามกัน คือ ในคำแสดงเพศลักษณะหญิงเป็นมโนทัศน์เกี่ยวกับ รูปร่าง อ่อนแอ แต่ ในคำแสดงเพศลักษณะชายเป็นมโนทัศน์เกี่ยวกับรูปร่าง ก้ำยำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ารูปร่างที่บอบบาง เป็นมโนทัศน์ที่มีการรับรู้ที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากที่สุดซึ่งตรงข้ามกับรูปร่าง แข็งแรง เป็นมโนทัศน์ที่มีการรับรู้ที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากที่สุด

มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกริยาเป็นมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนกว่าเพศลักษณะชาย เพราะในคำแสดงเพศลักษณะหญิง มีจำนวน 8 คำ เป็นปริมาณมากที่สุด ได้แก่ แพ้ท้อง กรีด อ่อนหวาน เสริมสวย ถอนสายบัว อ่อนช้อย นุ่งกระโจมอก เอียงอาย แต่ในคำแสดงเพศลักษณะชาย มีเพียง 1 คำ คือ กะล่อน

มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์เป็นมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนกว่าเพศลักษณะชาย เพราะ ในคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีคำในกลุ่มมโนทัศน์อารมณ์ที่เป็นคำต้นแบบ คือ งอน แต่ในคำแสดงเพศลักษณะชายไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์อารมณ์ที่เป็นคำต้นแบบ

มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเป็นมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนกว่าเพศลักษณะหญิง เพราะ ในคำแสดงเพศลักษณะชายมีคำในกลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรมที่เป็นคำต้นแบบ คือ เข้มแข็ง คอทองแดง แข็งกล้า ลามก ซึ่งเป็นมโนทัศน์ที่มีจำนวนคำมากที่สุด แต่ในคำแสดงเพศลักษณะหญิงไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรมที่เป็นคำต้นแบบ

มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติเป็นมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนกว่าเพศลักษณะชาย เพราะ ในคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีคำในกลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติที่เป็นคำต้นแบบ คือ ออกเรื่อน และขึ้นคาน แต่ในคำแสดงเพศลักษณะชายไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติที่เป็นคำต้นแบบ

มโนทัศน์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศเป็นมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนกว่าเพศลักษณะหญิง เพราะ ในคำแสดงเพศลักษณะชายมีคำในกลุ่มมโนทัศน์การแสดงออกทางเพศที่เป็นคำต้นแบบ คือ ชีกอก เกี่ยวพาราฮี ลวนลาม แต่ในคำแสดงเพศลักษณะหญิงไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์การแสดงออกทางเพศที่เป็นคำต้นแบบ

สรุปได้ว่ามโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงที่ชัดเจน คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ลักษณะทางกาย ทัศนคติ และอารมณ์ แต่มโนทัศน์ที่แสดงเพศ

ลักษณะ ต้นแบบของค่าแสดงเพศลักษณะชายที่ชัดเจน คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ลักษณะทางกาย การแสดงออกทางเพศ และ อากัปกริยา

4.3 การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ

4.3.1 คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ

คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีทั้งหมด 16 คำ ส่วนในกลุ่มเพศชายมี 18 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของค่าแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง				กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			
อันดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	สวย	4.45	.91	1	สวย	4.57	.70
2	อ่อนหวาน	4.34	.88	2	แพ่ท้อง	4.42	.98
3	แพ่ท้อง	4.33	1.07	3	กรืด	4.38	.98
4	กรืด	4.31	1.00	4	เสริมสวย	4.36	.86
5	เสริมสวย	4.20	.95	5	อ่อนหวาน	4.25	.94
6	ถอนสายบัว	4.12	1.19	6	ยั่วเย้า	4.16	.97
7	อ่อนซ้อย	4.09	1.01	7	นุ่งกระโจมอก	4.16	1.24
8	งอน	4.08	.97	8	ถอนสายบัว	4.15	1.23
9	เคียงอ้าย	4.07	1.03	9	อ่อนซ้อย	4.14	.98
10	นิมนวล	4.05	1.02	10	อวบ	4.08	.96
11	ออกเรือน	4.04	1.11	11	เคียงอ้าย	4.08	1.00
12	ผุดผ่อง	4.03	.93	12	วาบหวาม	4.08	1.02
13	อ่อนแอ้น	4.03	1.00	13	ออกเรือน	4.07	1.09
14	นุ่งกระโจมอก	4.02	1.23	14	อ่อนแอ้น	4.06	.98
15	จิ้มลิ้ม	4.01	.97	15	ขึ้นคาน	4.06	1.14
16	ขึ้นคาน	4.01	1.15	16	ยั่วชวน	4.04	.99
				17	งอน	4.03	.92
				18	จิ้มลิ้ม	4.03	.96

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มเพศชาย และเพศหญิง พบว่า มีคำต้นแบบที่ต่างกันระหว่างสองกลุ่มดังนี้

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย มีคำต้นแบบที่ต่างกันระหว่างกลุ่มเพศชาย กับเพศหญิงได้แก่ *อวบ* เป็นคำต้นแบบในกลุ่มเพศชาย และ *ผุดผ่อง* เป็นคำต้นแบบในกลุ่มเพศหญิง

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกริยา มีคำว่า *ยั่วเย้า* ซึ่งเป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิงที่พบในกลุ่มเพศชาย แต่ไม่พบในกลุ่มเพศหญิง

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม มีคำว่า *นินมวณ* ซึ่งเป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิงที่พบในกลุ่มเพศหญิง แต่ไม่พบคำนี้ในกลุ่มเพศชาย

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเพศ พบว่า กลุ่มเพศชายจัดให้ *วาบหวาม* และ *ยั่วยวน* เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิง ขณะที่กลุ่มเพศหญิงไม่จัดให้คำเหล่านี้เป็นคำต้นแบบ

4.3.2 คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีทั้งหมด 10 คำ ส่วนในกลุ่มเพศชายมี 14 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง				กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			
อันดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อันดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	หล่อ	4.36	1.00	1	หล่อ	4.44	.92
2	กะล่อน	4.32	.99	2	เข้มแข็ง	4.26	.97
3	ซึ่กอ	4.21	1.09	3	แข็งแกร่ง	4.18	1.02
4	กำยำ	4.16	.95	4	กะล่อน	4.15	.99
5	เกี่ยวพาราฮี	4.16	.99	5	กำยำ	4.14	1.03
6	เจ้าสำราญ	4.15	.98	6	ซึ่กอ	4.14	1.08
7	ลวนลาม	4.13	1.08	7	คอทองแดง	4.11	1.04
8	บ้ากาม	4.06	1.15	8	ห้าวหาญ	4.10	.92
9	คอทองแดง	4.03	1.00	9	เกี่ยวพาราฮี	4.10	1.01
10	ลามก	4.01	1.08	10	ห้ำหั่นหาญ	4.09	1.04

				11	เจ้าสำราญ	4.05	.99
				12	คมสัน	4.05	1.11
				13	กัลดมัน	4.04	1.10
				14	ลามก	4.02	1.03

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ค่าต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มเพศชาย และเพศหญิง พบว่า มีค่าต้นแบบที่ต่างกันระหว่างสองกลุ่มดังนี้

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย กลุ่มเพศชายจัดให้ *คมสัน* เป็นค่าต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย ขณะที่เพศหญิงไม่จัดให้ค่านี้นี้เป็นค่าต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม กลุ่มเพศชายจัดให้ *เข้มแข็ง แข็งกล้า หัวหาญ และ เขี้ยมหาญ* เป็นค่าต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย แต่กลุ่มเพศหญิงไม่จัดให้ค่าเหล่านี้เป็นค่าต้นแบบ

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเพศ กลุ่มเพศหญิงจัดให้ *บ้ากาม* เป็นค่าต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย ขณะที่ กลุ่มเพศชายจัดให้ *กัลดมัน* เป็นค่าต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย

4.4 การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

4.4.1 ค่าต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

ค่าต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มอายุ 15-25ปี และกลุ่มอายุ 35-45 ปี มีจำนวนค่าเท่ากัน คือ 2 ค่า ส่วนในกลุ่มอายุ 55-65 ปี มี 19 ค่า ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของค่าแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี				กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี			กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65ปี		
อันดับ	ค่า	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่า	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน	ค่า	ค่าเฉลี่ย	มาตรฐาน
1	สวย	4.52	.84	สวย	4.50	.81	สวย	4.52	.79
2	กรี๊ด	4.36	.97	แพ้ท้อง	4.44	1.00	แพ้ท้อง	4.48	.95
3	เสริมสวย	4.34	.88	อ่อนหวาน	4.29	.91	กรี๊ด	4.43	.98
4	อ่อนหวาน	4.32	.91	เสริมสวย	4.27	.88	ถอนสายบัว	4.31	1.11
5	แพ้ท้อง	4.22	1.12	กรี๊ด	4.25	1.01	อ่อนหวาน	4.29	.92
6	อ่อนแอ	4.10	1.03	งอน	4.12	.94	นุ่งกระโจมอก	4.28	1.17
7	อ่อนข้อย	4.09	1.02	ขึ้นคาน	4.08	1.07	ขึ้นคาน	4.24	1.07

8	ถอนสายบัว	4.05	1.26	อ่อนช้อย	4.06	.96	เสริมสวย	4.23	.97
9	งอน	4.04	.98	วาทะพวาม	4.05	.95	อ่อนช้อย	4.20	1.00
10	เอียงอาย	4.04	1.04	เอียงอาย	4.05	1.02	จิ้มลิ้ม	4.17	.88
11	ออกเรือน	4.02	1.18	ออกเรือน	4.05	1.04	เอียงอาย	4.13	.98
12	นุ่งกระโจมอก	4.01	1.26	ถอนสายบัว	4.05	1.24	ออกเรือน	4.11	1.09
13							อ่อนแอ	4.08	.96
14							ดัดจริต	4.07	1.03
15							ยั่วเย้า	4.06	1.06
16							ผุดผ่อง	4.02	.96
17							งอน	4.01	.92
18							นิ่มนวล	4.01	.97
19							ระหง	4.01	1.08

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มอายุ 15-25 ปี กลุ่มอายุ 35-45 ปี และกลุ่มอายุ 55-65 ปี พบว่า มีคำต้นแบบที่ต่างกันระหว่างสามกลุ่มดังนี้

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย มีคำว่า ผุดผ่อง และ ระหง ซึ่งเป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิงที่พบในกลุ่มอายุ 55-65 ปี แต่ไม่พบในกลุ่มอายุ 15-25 ปี และกลุ่มอายุ 35-45 ปี

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกริยา มีคำว่า ยั่วเย้า และ ดัดจริต ซึ่งเป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิงที่พบในกลุ่มอายุ 55-65 ปี แต่ไม่พบในกลุ่มอายุ 15-25 ปี และกลุ่มอายุ 35-45 ปี และคำว่า นุ่งกระโจมอก พบว่า กลุ่มอายุ 15-25 ปี และกลุ่มอายุ 55-65 ปี จัดเป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิง ขณะกลุ่มอายุ 35-45 ปี ไม่จัดให้คำนี้เป็นคำต้นแบบ

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม มีคำว่า นิ่มนวล ซึ่งเป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิงที่พบในกลุ่มอายุ 55-65 ปี แต่ไม่พบในกลุ่มอายุ 15-25 ปี และกลุ่มอายุ 35-45 ปี

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติ มีคำว่า ชื่นคาน ซึ่งเป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิงที่พบในกลุ่มอายุ 55-65 ปี และกลุ่มอายุ 35-45 ปี แต่ไม่พบในกลุ่มอายุ 15-25 ปี

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับเพศ พบว่า กลุ่มอายุ 35-45 ปี จัดให้คำว่า วาทะพวาม เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะหญิง ขณะที่กลุ่มอายุ 15-25 ปี และกลุ่มอายุ 55-65 ปี ไม่จัดให้คำนี้เป็นคำต้นแบบ

4.4.2 คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี และกลุ่มอายุ 35-45 ปี มีทั้งหมด 11 คำ ส่วนในกลุ่มอายุ 55-65 ปี มี 13 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี				กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี			กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี		
อันดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	หล่อ	4.34	.98	หล่อ	4.37	.96	หล่อ	4.50	.93
2	กะล่อน	4.33	.89	เข้มแข็ง	4.30	.83	กำยำ	4.23	1.05
3	ซื่อ	4.20	1.02	กะล่อน	4.18	1.01	ซื่อ	4.23	1.08
4	เกี้ยวพาราสี	4.19	1.00	แข็งกล้า	4.15	.90	กะล่อน	4.20	1.08
5	กำยำ	4.14	.95	คอทองแดง	4.14	.98	ลวนลาม	4.16	1.06
6	เจ้าสำราญ	4.12	.97	ซื่อ	4.10	1.17	เกี้ยวพาราสี	4.16	1.01
7	แข็งกล้า	4.11	1.02	กำยำ	4.09	.97	คมสัน	4.13	1.07
8	เข้มแข็ง	4.11	1.06	เจ้าสำราญ	4.07	.97	เจ้าสำราญ	4.12	1.01
9	ลามก	4.10	1.03	เกี้ยวพาราสี	4.05	.98	บ้ากาม	4.10	1.17
10	วางมาด	4.08	.91	ลามก	4.05	1.02	หัวร่อน	4.08	1.12
11	คอทองแดง	4.03	.98	ลวนลาม	4.02	1.11	คะนอง	4.05	.95
12							คอทองแดง	4.04	1.09
13							ข่มขืน	4.01	1.21

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มอายุ 15-25 ปี กลุ่มอายุ 35-45 ปี และกลุ่มอายุ 55-65 ปี พบว่า มีคำต้นแบบที่ต่างกันระหว่างสามกลุ่มดังนี้

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย กลุ่มอายุ 55-65 ปี จัดให้ *คมสัน* เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย ขณะที่กลุ่มอายุ 15-25 ปี และ กลุ่มอายุ 35-45 ปีไม่จัดให้คำนี้เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม กลุ่มอายุ 15-25 ปี และ กลุ่มอายุ 35-45 ปี จัดให้ *เข้มแข็ง* *แข็งกล้า* *หัวร่อน* และ *เหี้ยมโหด* เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย แต่กลุ่มอายุ 55-65 ปี ไม่จัดให้คำเหล่านี้เป็นคำต้นแบบ นอกจากนี้กลุ่มอายุ 15-25 ปี จัดให้ *วางมาด* เป็นคำ

ต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย แต่กลุ่มอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มอายุ 55-65 ปี ไม่จัดให้คำนี้เป็นคำต้นแบบ ขณะที่ กลุ่มอายุ 55-65 ปี จัดให้ *คะนอง* และ *หัวราน้ำ* เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย แต่กลุ่มอายุ 15-25 ปี และ กลุ่มอายุ 35-45 ปี ไม่จัดให้คำเหล่านี้เป็นคำต้นแบบ

ในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับเพศ กลุ่มอายุ 55-65 ปี จัดให้ *บ้ากาม* และ *ข่มขืน* เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย ขณะที่ กลุ่มอายุ 35-45 ปี จัดให้ *ลวนลาม* เป็นคำต้นแบบแสดงเพศลักษณะชาย

4.10 คำชายขอบ

จากผลการวิจัยโดยใช้การจัดอันดับคำจากค่าเฉลี่ยที่แบ่งเป็น 5 ระดับ สรุปผลได้ว่า คำที่มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.00 - 2.00 ซึ่งเป็นช่วงค่าเฉลี่ยที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยและน้อยที่สุด ในงานวิจัยนี้จะเรียกคำในกลุ่มนี้ว่า “คำชายขอบ” หมายถึงคำที่แสดงความเป็นเพศลักษณะหญิงหรือเพศลักษณะชายได้ในระดับน้อย ซึ่งคำในกลุ่มนี้มีความเป็นไปได้สูงที่จะเปลี่ยนกลุ่มไปอยู่ในคำที่แสดงเพศลักษณะของอีกเพศหนึ่งได้ หรือเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่าเป็นคำแสดงเพศลักษณะหญิงหรือเพศลักษณะชายที่ไม่ชัดเจน พบว่าคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีจำนวนคำมากกว่าคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชายแสดงให้เห็นว่า การรับรู้ลักษณะต้นแบบในคำแสดงเพศลักษณะชายมีความชัดเจนมากกว่าคำแสดงเพศลักษณะหญิง การวิเคราะห์คำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิง และคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชายมีผลดังนี้

4.5.1 คำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิง

คำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีจำนวน 10 คำ ได้แก่ อ่อนปวกเปียก ฉวย กระเซิง กระปอดกระแปด สำส่อน ปากคัน ใปี แบนะแฉะ พ้อ และ เต๊ะอั้ง คำส่วนใหญ่มีความหมายเชิงลบ ยกเว้น คำว่า ฉวย ที่มีความหมายเชิงบวกเพียงคำเดียว เมื่อวิเคราะห์ตามกลุ่มมโนทัศน์ของคำได้ผลดังนี้

กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย มีคำชายขอบจำนวน 2 คำ คือคำว่า ฉวย และ กระเซิง แม้คำว่า ฉวย จะมีความหมายเชิงบวก หมายถึง ลักษณะรูปร่างที่สวยงาม แต่มีการรับรู้ในคำนี้ว่าเป็นคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้ในระดับน้อย หรือมีความชัดเจนในการรับรู้ว่าเป็นคำนี้แสดงเพศลักษณะหญิงได้ อย่างชัดเจนน้อยมาก อาจเป็นไปได้ว่า คำว่า ฉวย มีการใช้ในปัจจุบันน้อยมากจึงทำให้ คนในสังคมปัจจุบัน มีการรับรู้คำนี้ได้ไม่ชัดเจน ส่วนในคำว่า กระเซิง เป็นคำที่มีความหมายเชิงลบแสดงถึงทรงผมที่ไม่เรียบร้อย จึงทำให้การรับรู้ว่าเป็นคำนี้แสดงเพศลักษณะหญิงได้ระดับน้อย

กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยามีจำนวน 4 คำ ได้แก่ กระปอดกระแปด ปากคัน แบนะแฉะ พ้อ เป็นคำเกี่ยวกับมโนทัศน์การพูดเป็นส่วนใหญ่ และเป็นลักษณะการพูดที่เป็นเชิงลบ เช่น การพูดบ่น

ซึ่งเป็นมโนทัศน์ ของคำว่า กระป๋องกระป๋อง การพูดหาเรื่องซึ่งเป็นมโนทัศน์ของคำว่า ปากคั้น และการพูด ต่อว่าซึ่งเป็นมโนทัศน์ของคำว่า พ้อ ยกเว้น คำว่า แะแะอะ มีมโนทัศน์เกี่ยวกับการนั่ง ลักษณะการไม่ทำอะไร ซึ่งมีความหมายเชิงลบเช่นกัน เป็นไปได้ว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์นี้อาจปกริยานี้ มีมโนทัศน์ที่คนส่วนใหญ่มีการรับรู้ว่าเป็นลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ เช่น การพูดบ่น ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิงนั้นก็ไม่ใช่อาการที่ใครพึงพอใจ คำเหล่านี้จึงจัดเป็นคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิง

กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรมมีจำนวนคำชายขอบ 2 คำ ได้แก่ อ่อนปวกเปียก ใโป คำว่า อ่อนปวกเปียก เป็นคำที่แสดงมโนทัศน์ที่มีความหมายเชิงลบแสดงความสามารถในการไม่มีแรง ซึ่งคนส่วนใหญ่อาจมีการรับรู้ ไม่ใช่คำแสดงเพศลักษณะทั้งเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายก็ได้ ส่วนในคำว่า ใโป ที่ได้รับการจัดเป็นคำชายขอบ อาจเนื่องมาจากคนในสังคมปัจจุบันยังมีค่านิยมให้ผู้หญิงรักนวลสงวนตัวเหมือนคนในสมัยก่อนจึงไม่ยอมรับ ให้คำว่า ใโป ซึ่งมีมโนทัศน์เกี่ยวกับการแต่งตัวไม่มิดชิด เป็นคำต้นแบบในคำแสดงเพศลักษณะหญิง แม้ในปัจจุบัน วิทยาลัยไทยจะนิยมการแต่งตัวตามแบบตะวันตกที่มีลักษณะใโปบ้าง แต่งานวิจัยนี้ยืนยันได้ว่า คนส่วนใหญ่ในสังคมยังยอมรับไม่ได้หรือยังเห็นว่าการแต่งตัวใโปไม่ใช่การกระทำที่เหมาะสมของผู้หญิงไทย

กลุ่มมโนทัศน์การแสดงออกทางเพศ มีจำนวน 2 คำ ได้แก่ ล้ำสอน และ เต๊ะอั้ง คำว่า ล้ำสอนเป็นคำที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับเรื่องการแสดงออกทางเพศในลักษณะเจ้าชู้ คบผู้ชายหลายคนในเวลาเดียวกัน เป็นมโนทัศน์ที่ไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มตัวอย่างให้เป็นเพศลักษณะต้นแบบในคำแสดงเพศลักษณะหญิง สะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยมีค่านิยมให้ผู้หญิง รักเดียวใจเดียว มีสามีหรือมีคู่ครองเพียงคนเดียวเท่านั้นแสดงว่า สังคมมีความเข้มงวดกับการมีคู่ของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย ในคำว่า เต๊ะอั้ง ซึ่งเป็นคำที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ 2.49 และอยู่ในอันดับสุดท้ายคือ อันดับที่ 100 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เป็นคำที่มีความเป็นเพศลักษณะหญิงน้อยที่สุด หรือกล่าวได้ว่า เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ เหตุที่เป็นเช่นนี้เป็นไปได้ว่า ปัจจุบัน คำว่า เต๊ะอั้ง นำมาใช้ว่า เป็นการกระทำของเพศชาย ขณะที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายถูกกระทำจึงจัดคำว่า เต๊ะอั้ง เป็นคำแสดงเพศลักษณะชายไม่ใช่คำแสดงเพศลักษณะหญิง

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า คำที่เป็นคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิง มีลักษณะความหมายเชิงลบ หรือ เป็นคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์จากการรับรู้ของคนส่วนใหญ่ในสังคมไทย แสดงได้ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะหญิง

ที่	กลุ่มมโนทัศน์	อันดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	พฤติกรรม	91	อ่อนปวกเปียก	2.96	1.14
2	ลักษณะทางกาย	92	ฉวย	2.94	1.17
3	ลักษณะทางกาย	93	กระเซิง	2.93	1.15
4	อากัปกริยา	94	กระปอดกระแปด	2.87	1.07
5	เพศ	95	ล้ำสอน	2.82	1.33
6	อากัปกริยา	96	ปากคั่น	2.77	1.18
7	พฤติกรรม	97	โง่	2.75	1.35
8	อากัปกริยา	98	แบะแฉะ	2.71	1.13
9	อากัปกริยา	99	พ้อ	2.64	1.12
10	เพศ	100	แต่ะอั้ง	2.49	1.43

4.5.2 คำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชาย

คำชายขอบในคำแสดงเพศลักษณะชายมีจำนวน 4 คำ ได้แก่ คบขู้ กระบุมกระบ่าม กล้องแก๊ง และ เก้อ นำทั้ง 4 คำมาพิจารณาความหมายและมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า คบขู้ ซึ่งมีมโนทัศน์เกี่ยวข้องกับเรื่องการแสดงออกทางเพศ จัดเป็นคำชายขอบ เป็นไปได้ว่าสังคมไทยมีค่านิยมเกี่ยวกับการมีภรรยาหลายคนของผู้ชายเป็นเรื่องปกติที่สามารถทำได้ และไม่จัดว่าเป็นการมีขู้ หรือคบขู้ แต่ผู้หญิงถ้ามีสามีหลายคนถือเป็นการมีขู้แสดงว่าการมีภรรยาหลายคนในผู้ชายเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับได้และไม่จัดเป็นเรื่องเสียหายมีตัวอย่างที่สะท้อนค่านิยมนี้ เช่น ในอดีตที่มีระบบเจ้าขุนมูลนาย ในครอบครัวชาวบ้าน นิยมนำบุตรสาวไปให้บุคคลที่เป็นเจ้านายที่มีฐานะร่ำรวย เพราะหวังให้ลูกสาวของตนมีความเป็นอยู่ที่ดี ทั้งๆที่รู้ว่า ลูกสาวของตนจะไม่สามารถแต่งงานเป็นภรรยาที่ถูกต้องตามประเพณีก็ตาม และบุคคลที่มีฐานะดีหรือบรรดาเจ้านายสมัยก่อนก็นิยมมีภรรยาหลายคน เพื่อให้มีผู้สืบสกุลหลายคนและเห็นว่าภรรยาเหล่านั้นสามารถทำช่วยกันทำงานและดูแลบ้านให้เรียบร้อยได้ด้วย ไม่ได้เป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรมแต่ประการใด จึงทำให้คำว่า คบขู้ แสดงเพศลักษณะชายได้ในระดับน้อย หรือไม่จัดอยู่ในคำต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชาย ส่วนคำว่า กระบุมกระบ่าม ซึ่งมีมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาที่มีลักษณะ ซุ่มซำม และคำว่า เก้อ ซึ่งมีมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาที่เกี่ยวกับอาการเซิน ทั้งสองคำจัดเป็นคำที่มีความหมายในเชิงลบ และเป็นไปได้ว่าเพราะกลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ว่ามีมโนทัศน์ของทั้งสองคำนี้

จัดเป็นมโนทัศน์ของคำแสดงเพศลักษณะหญิง เพราะในคำว่า กระจิด กระจิด ซึ่งแสดงความ เป็นเพศลักษณะต้นแบบในคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้ในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64) และ เซิน ซึ่งแสดงความเป็นเพศลักษณะต้นแบบในคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้ในระดับปานกลาง (มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49) จึงจัดเป็นคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชาย เช่นเดียวกับในคำว่า กล้องแก้ง ซึ่งมีมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายมีความหมายเกี่ยวกับความบอบบาง ซึ่ง มโน ทัศน์นี้กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นมโนทัศน์ที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนระดับมาก คือคำว่า บอบบาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72) คำว่า กล้องแก้ง จึงเป็นคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชาย

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าคำที่มีความหมายเชิงลบ และเป็นคำที่มีมโนทัศน์ที่แสดง เพศลักษณะหญิงจะจัดเป็นคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชาย ซึ่งมีจำนวน 4 คำคือ คบชู้ กระจิดกระจิด กล้องแก้ง และ เก้อ แสดงได้ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงคำชายขอบของคำแสดงเพศลักษณะชาย

ที่	กลุ่มมโนทัศน์	อันดับ	คำ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1	เพศ	97	คบชู้	2.95	1.26
2	อากัปกริยา	98	กระจิดกระจิด	2.94	1.13
3	ลักษณะทางกาย	99	กล้องแก้ง	2.81	1.16
4	อากัปกริยา	100	เก้อ	2.68	1.13

สรุปได้ว่าคำชายขอบทั้งในคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายมี ลักษณะทางความหมาย 3 ประการดังนี้

1. คำชายขอบส่วนมากมีลักษณะความหมายเชิงลบ เช่น กระจิด อ่อนปวกเปียก แปะแฉะ ลำส่อน คบชู้
2. คำชายขอบส่วนมากเป็นคำที่มีความหมายที่แสดงคุณลักษณะที่เป็นได้ทั้ง 2 เพศ เช่น ปากคั่น
3. คำชายขอบส่วนมากเป็นคำที่มีความหมายที่แสดงคุณลักษณะที่มีแนวโน้มจะ เปลี่ยนเป็นเพศลักษณะของเพศที่ตรงกันข้ามได้ เช่น เก้อ พ้อ

4.6 การรับรู้เพศลักษณะตามกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่ม

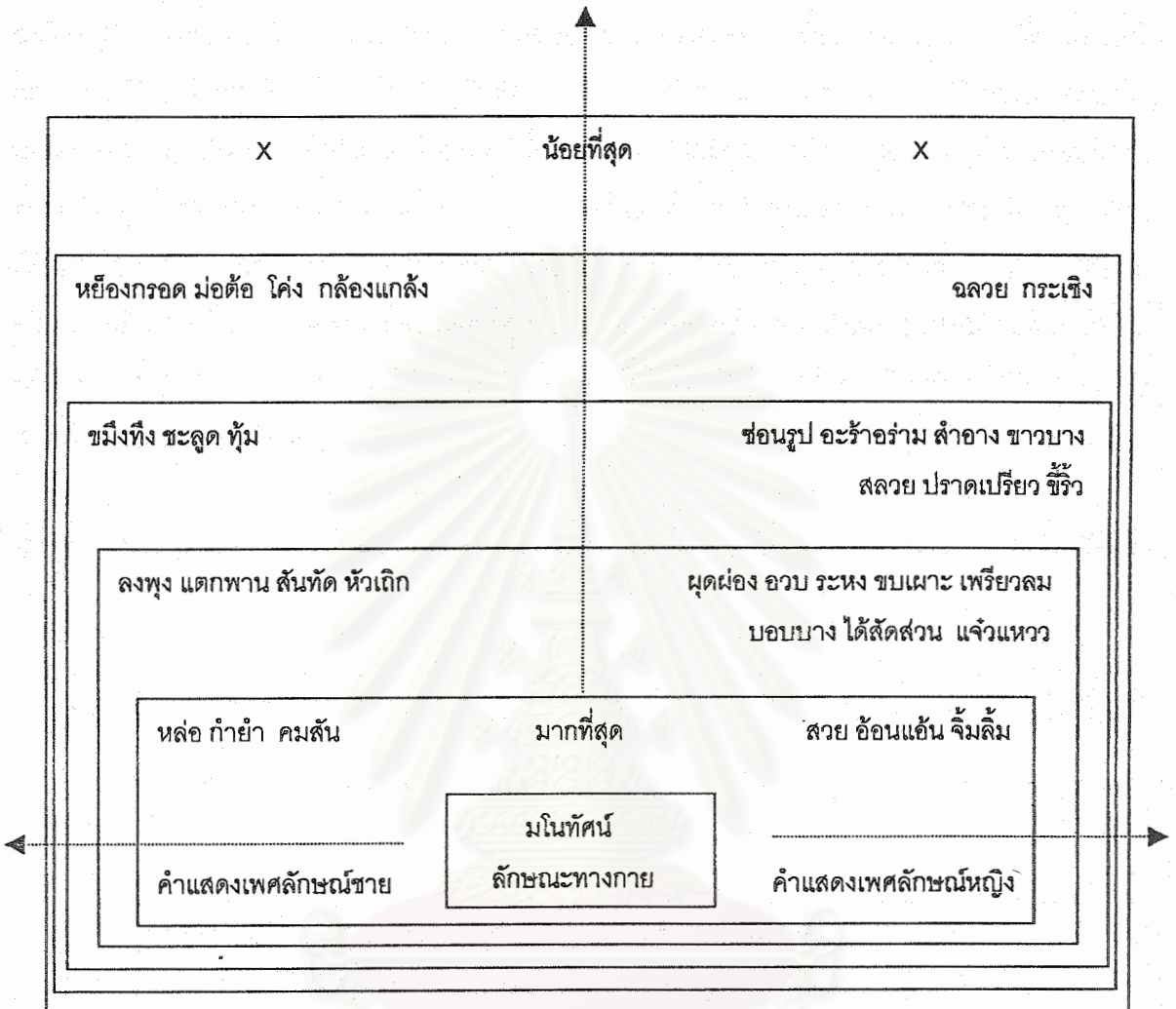
จากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 600 คน ที่แสดงทัศนคติต่อการรับรู้ความหมาย ของคำแสดงเพศลักษณะหญิง จำนวน 100 คำ และคำแสดงเพศลักษณะชาย จำนวน 100 คำ โดย

นำมาจัดเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยของแต่ละค่าที่แสดงมโนทัศน์ใน 6 มโนทัศน์ดังแสดงในบทที่ 3 ตารางที่ 3.6-3.8 สามารถแสดงให้เห็นภาพรวมของค่าที่มีความเป็นเพศลักษณะในระดับมากที่สุด-น้อยที่สุด จำนวน 5 ระดับ ได้โดยใช้แผนภูมิที่ 4.1- 4.6 ซึ่งเป็นแผนภูมิแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่ม โดยแสดง แสดงให้เห็นค่าแสดงเพศลักษณะหญิงซึ่งเป็นกลุ่มค่าทางขวา และ ค่าแสดงเพศลักษณะชายซึ่งเป็นกลุ่มค่าทางซ้าย และระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบ 5 ระดับ คือ ระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมาก ระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับปานกลาง ระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อย และระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยที่สุด แสดงด้วยกรอบสี่เหลี่ยมจากชั้นล่างสุดมาชั้นบนสุด ตามลำดับ อธิบายตามกลุ่มมโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มดังนี้

4.6.1 กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย

จากแผนภูมิที่ 4.3 ซึ่งเป็นแผนภูมิแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของค่าที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย อธิบายได้ว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ประกอบไปด้วยค่าแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า สวย อ่อนแอ่น จิ้มลิ้ม และค่าแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า หล่อ กำยำ คมสัน ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมาก ประกอบไปด้วยค่าแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า ผุดผ่อง อวบ ระวัง เปรี้ยวลม บอบบาง ได้สัดส่วน แจ้วแหวว และค่าแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า ลงพุง แดกพาน สันทัด หัวเถิก ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับปานกลาง ประกอบไปด้วยค่าแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า ซ่อนรูป อดร้าอราม ขาวบาง สลวย ปรดเปรี้ยว ขี้ริ้ว และค่าแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า ขมิ่งทิ้ง ชะลูด หุ้ม ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อย ประกอบไปด้วยค่าแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า ฉลวย กระเซิง และค่าแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า หย็องกรอด ม่อต้อ โค่ง กล้องแกลิ่ง ค่าในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยที่สุด ไม่มีค่าแสดงเพศลักษณะที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายที่มีความเป็นเพศลักษณะระดับน้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.3 ภาพแสดงค่าแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์ ลักษณะทางกาย จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถึง น้อยที่สุด

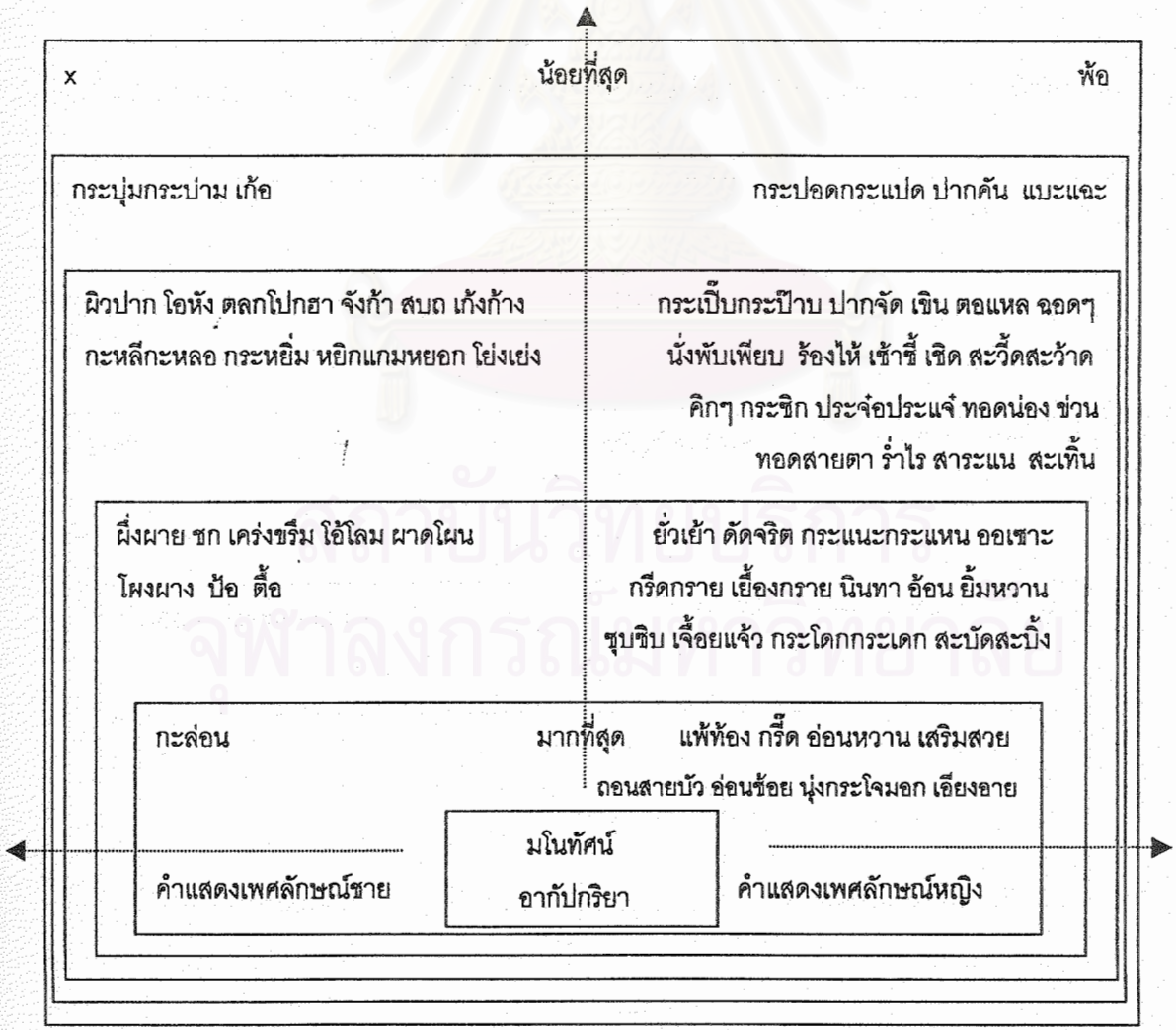

4.6.2 กลุ่มมโนทัศน์อากัปกรณ์

จากแผนภูมิที่ 4.4 ซึ่งเป็นแผนภูมิแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของคำที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกรณ์ อธิบายได้ว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกรณ์ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ประกอบไปด้วยค่าแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า แพ้ท้อง กรีด อ่อนหวาน เสริมสวย ถอนสายบัว อ่อนช้อย นุ่งกระโจมอก เอียงอาย และค่าแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า กะล่อน คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอากัปกรณ์ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมาก ประกอบไปด้วยค่าแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า ยั่วเย้า ดัดจริต กระแนะกระแหน ออเฮาะ กรีดกราย เยื้องกราย นินทา อ่อน ยิ้มหวาน ชุบชิบ เจื้อยแจ้ว กระโดดกระเดก สะบัดสะบิ้ง และค่าแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า ผึ่งผาย ชก เคร่งขรม ไร่โลม ผาดโผน โฝงผาง ป้อ ตื้อ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่

เกี่ยวกับอาการปฏิกิริยา ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับปานกลาง ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า กระเป็บกระป๊าบ ปากจืด เงิน ตอแหลล จอดๆ นั่งพับเพียบ ร้องไห้ เข้าซี้ เซ็ด สะวิตสะว่าด คิกๆ กระซิก ประจ้อประแจ้ ทอดน่อง ช่วน ทอดสายตา รำไร สารระแน สะเท็น และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า ผิวปาก โอหัง ตลกไปกษา จังก้า สบถ เก้งก้าง กะหลีกะหลอ กระหิ้ม หยิกแกมหยอก โย่งเย่ง คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับอาการปฏิกิริยา ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อย ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า กระปอดกระแปด ปากคัน แบนะแจะ และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า กระบุ่มกระป๋าม เกื้อ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับอาการปฏิกิริยา ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยที่สุด ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิง ได้แก่ คำว่า พ้อ คำแสดงเพศลักษณะชาย ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะที่มีมโนทัศน์เกี่ยวข้องกับอาการปฏิกิริยา ที่มีความเป็นเพศลักษณะระดับน้อยที่สุด

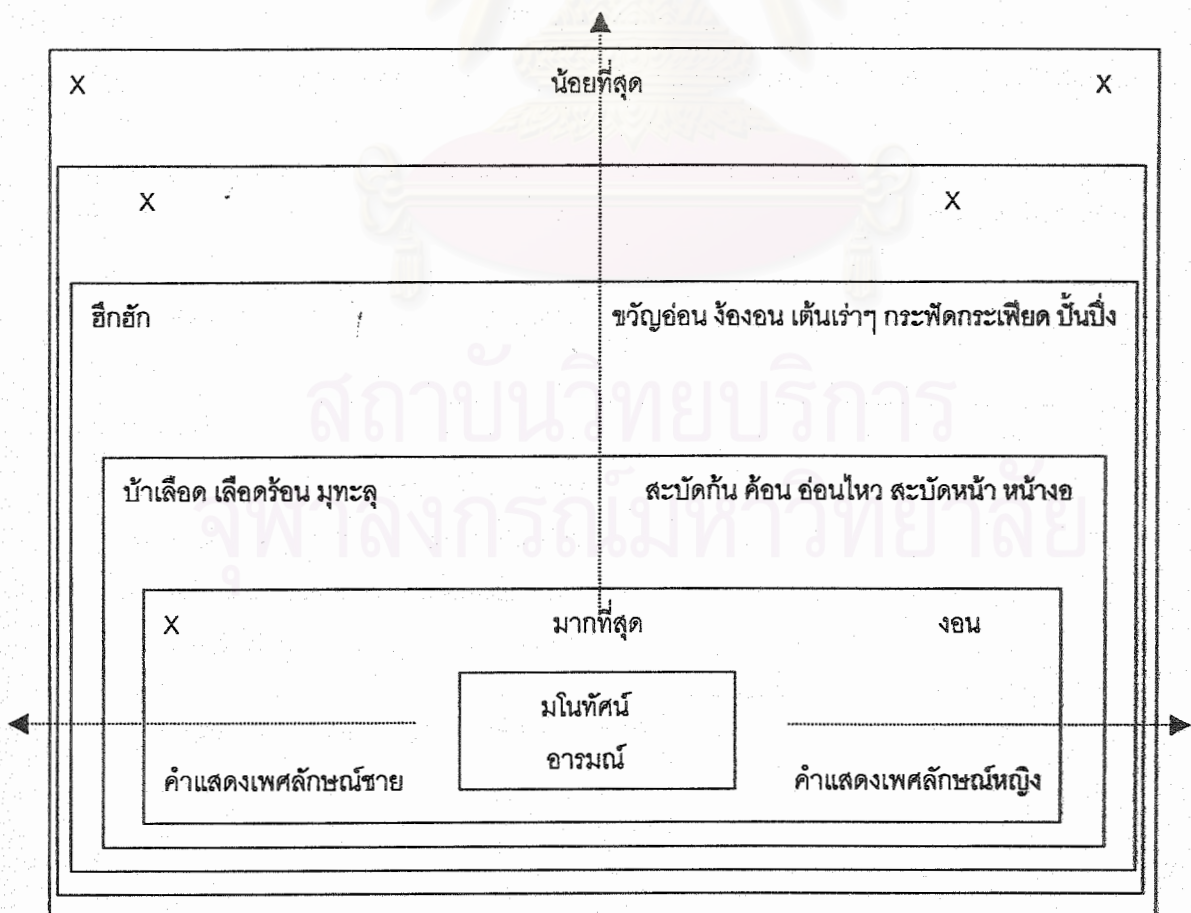
แผนภูมิที่ 4.4 ภาพแสดงคำแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์ อาการปฏิกิริยาจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถึงน้อยที่สุด

4.6.3 กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์

จากแผนภูมิที่ 4.5 ซึ่งเป็นแผนภูมิแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของคำที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ อธิบายได้ว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ งอน แต่ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า สะบัดกัน ค้อน อ่อนไหว สะบัดหน้า หน้างอ และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า บ้า เลือด เลือดร้อน มุทะลุ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับปานกลาง ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า ขวัญอ่อน ง้องอน เต็มเร่าๆ กระพืดกระพืด บั่นปิ้ง และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า ฮึกฮัก ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะทั้งสองเพศลักษณะในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยและความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยที่สุด

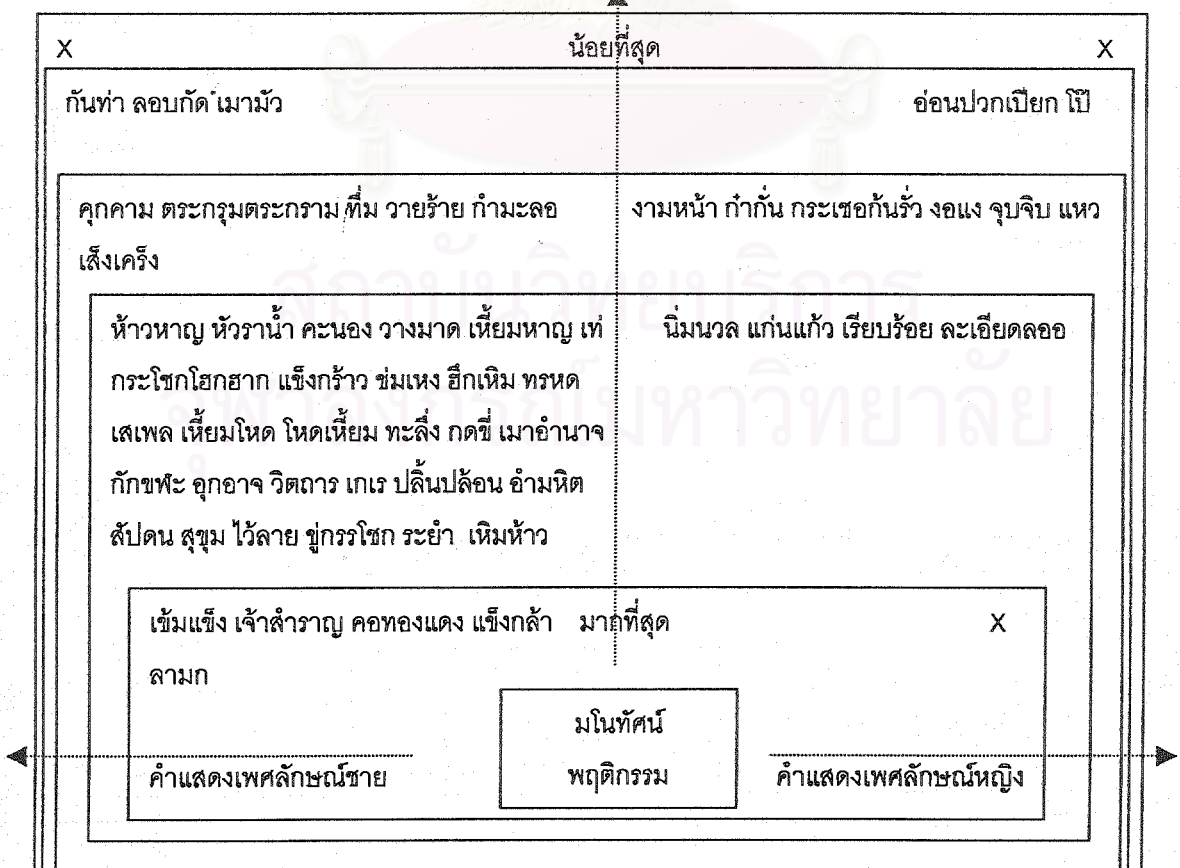
แผนภูมิที่ 4.5 ภาพแสดงคำแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์ อารมณ์ จากค่าเฉลี่ยมากที่สุด ถึงน้อยที่สุด

4.6.4 กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม

จากแผนภูมิที่ 4.6 ซึ่งเป็นแผนภูมิแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของคำที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อธิบายได้ว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะหญิง แต่คำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า เข้มแข็ง เจ้าสำราญ คอทองแดง แข็งกล้า ลามก คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมาก ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า นิมนวล แก่นแก้ว เรียบร้อย ละเอียดลออ และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า หัวหาญ หัวราน้ำ คะนอง วางมาด เข้มหาญ เท่ กระชอกโฮกฮาก แข็งกร้าว ช่มเหง ฮึกเหิม ทรหด เสเพล เข้มโหด โหดเหี้ยม ทะลึ่ง กตขี้ เม้าอำนาจ กักขฬะ อุกอาจ วิดถาวร เกเร ปลิ้นปล้อน อ้ามหิต สัปดน สุขุม ไร้ลาย ชูกรรโชก ระยำ เหมี้ยว คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับปานกลาง ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า งานหน้า กำกั้น กระเซอกันรั้ว งอแง จุบจิบ แหว และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า คุกคาม ทรูมทรูม ทุ้ม วายร้าย กำมะลอ เสิ้งเคริง คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อย ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิง ได้แก่ คำว่า อ่อนปวกเปียก ใญ่ และคำแสดงเพศลักษณะชาย ได้แก่ คำว่า กันท่า ลอบกัด เม้ามัว ไม่มีคำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยที่สุด

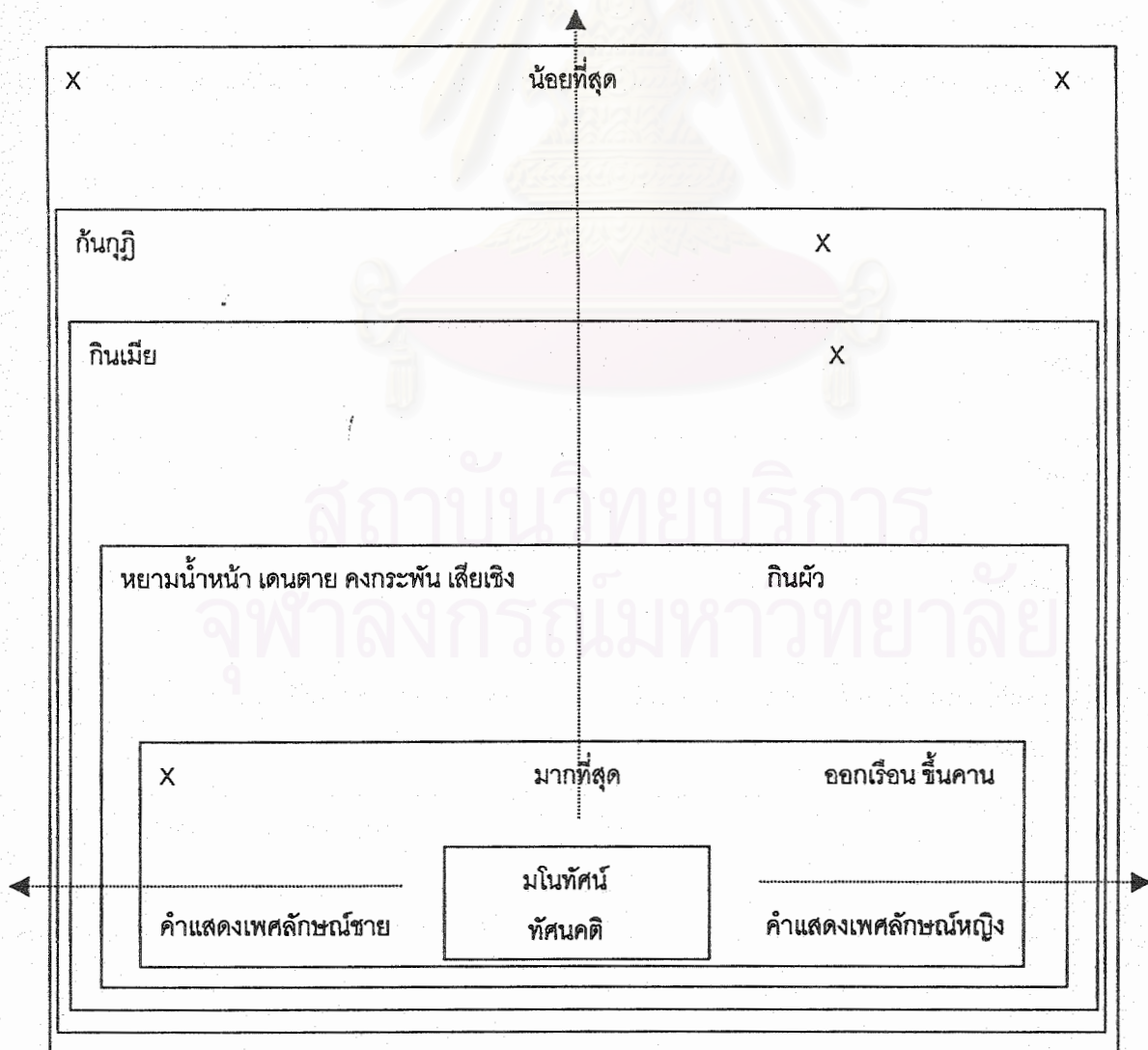
แผนภูมิที่ 4.6 ภาพแสดงคำแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์พฤติกรรมจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

4.6.5 กลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ

จากแผนภูมิที่ 4.7 ซึ่งเป็นแผนภูมิแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของคำที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ อธิบายได้ว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า ออกเรือน ขึ้นคาน แต่ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะชาย คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมาก ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า กินผิว และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า หยามน้ำหน้า เดนตาย คงกระพัน เสียเชิง คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับปานกลาง ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะหญิง แต่คำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า กินเมีย คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับทัศนคติที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อย ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะหญิงแต่มีคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า กั้นกฎ ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะทั้งเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยที่สุด

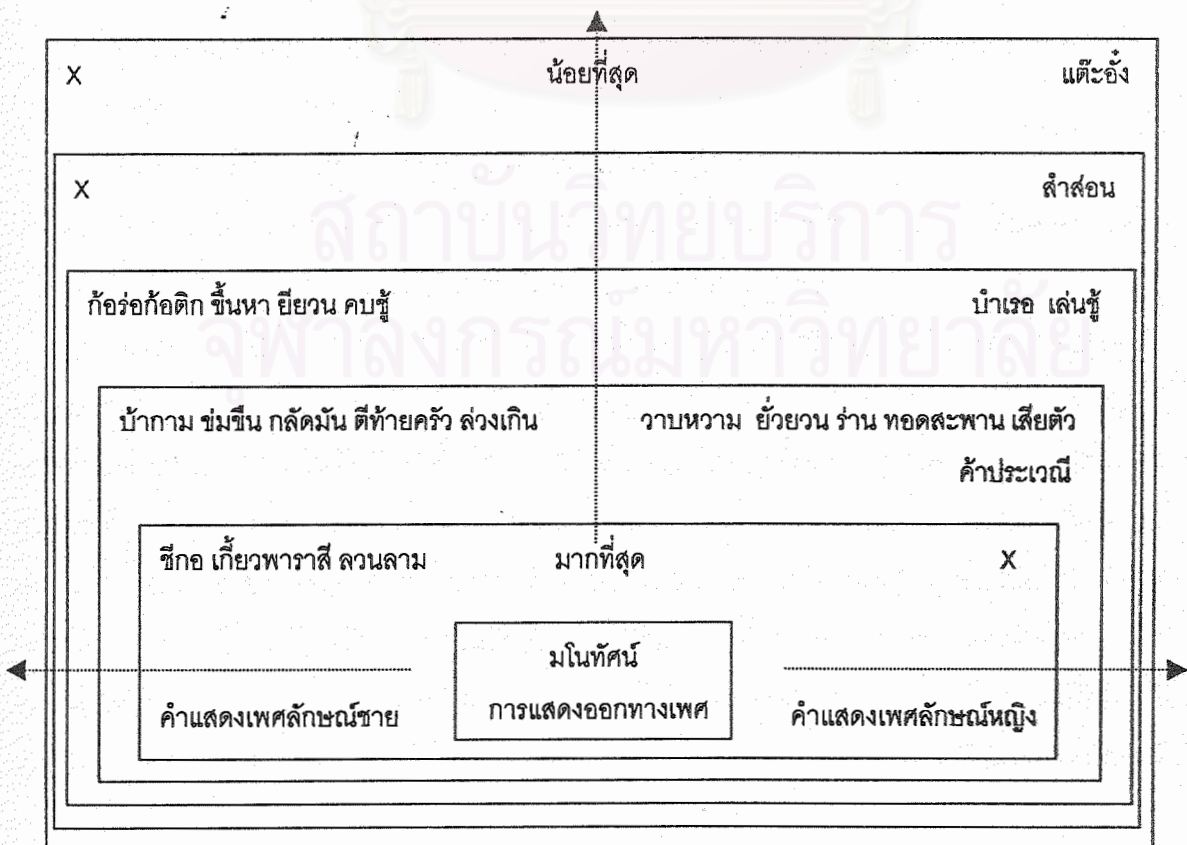
แผนภูมิที่ 4.7 ภาพแสดงคำแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์ ทัศนคติจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

4.6.6 กลุ่มมโนทัศน์การแสดงออกทางเพศ

จากแผนภูมิที่ 4.8 ซึ่งเป็นแผนภูมิแสดงระดับความเป็นเพศลักษณะต้นแบบของคำที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ อธิบายได้ว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมากที่สุด ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะหญิง แต่มีคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า ซีกอ เกี่ยวพาราฮี ลวนลาม คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับมาก ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า วาบหวม ย้วยวน ร่าน ทอดสะพาน เสียตัว คำประเวณี และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า บ้ากาม ช่มชืน กลัดมัน ดีท้ายคร้ว ล่วงเกิน คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับปานกลาง ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า บำเรอ เล่นขู้และคำแสดงเพศลักษณะชายได้แก่คำว่า ก้อร้อก้อติก ขึ้นหา ยียวน คบขู้ คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อย ประกอบไปด้วยคำแสดงเพศลักษณะหญิงได้แก่ คำว่า ลำสอน แต่ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะชาย คำในกลุ่มมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบระดับน้อยที่สุด มีคำแสดงเพศลักษณะหญิง คือ เต๊ะอั้ง แต่ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะชายที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศที่มีความเป็นเพศลักษณะระดับน้อยที่สุด

แผนภูมิที่ 4.8 ภาพแสดงคำแสดงเพศลักษณะชายและหญิงในมโนทัศน์ การแสดงออกทางเพศจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

บทที่ 5

การแปรของการรับรู้เพศลักษณะ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบในคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทยในคนต่างอายุและต่างเพศ โดยมีสมมติฐานคือ การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบแปรตามอายุและเพศ ใช้การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 600 คน การวิเคราะห์การแปรของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศและต่างวัยนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์การจัดอันดับการรับรู้เพศลักษณะต้นแบบในคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของคนในสังคมไทยทั้งหมด ซึ่งการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 600 คนนี้ นับเป็นการรับรู้เพศลักษณะที่กำหนดให้เป็นมาตรฐาน ถ้ากลุ่มตัวอย่างต่างเพศหรือกลุ่มตัวอย่างต่างวัย มีการรับรู้เพศลักษณะที่มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมากเท่าใด แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างนั้นมีการแปรของการรับรู้เพศลักษณะสูงเท่านั้น วิธีการวิเคราะห์การแปรของการรับรู้เพศลักษณะในกลุ่มตัวอย่างต่างเพศและต่างวัยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ทั้งหมด 4 ขั้นตอนดังนี้

1. เรียงลำดับของค่าจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากน้อยไปหามากในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง
2. เทียบอันดับค่าของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน กับกลุ่มตัวอย่างเพศชาย กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี เพื่อหาค่าความต่างของการจัดอันดับค่า
3. เรียงลำดับค่าความต่างของการจัดอันดับค่าจากมากไปหาน้อย
4. เทียบอันดับค่าความต่างของการจัดอันดับค่าของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ และ กลุ่มตัวอย่างต่างวัยเพื่อนำมาพิจารณาการแปรจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน

การวิเคราะห์การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและชาย ใช้ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าที่มีการแปรของอันดับที่เพิ่มขึ้นและการแปรของอันดับที่ลดลง โดยศึกษาเฉพาะผลต่างของการเปลี่ยนแปลงของอันดับที่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ 10 ขึ้นไป และ ลดลงตั้งแต่ -10 ลงมา การเปลี่ยนแปลงอันดับที่ค่าเพิ่มมากขึ้น พบว่าการที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติว่า คำนั้นๆสามารถแสดงเพศลักษณะชายหรือเพศลักษณะหญิงได้อย่างชัดเจนมากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน เช่น ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย จัดให้คำว่า ไร้สาย อยู่ในอันดับที่ 41 ซึ่งมีความต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่จัดให้คำว่า ไร้สาย อยู่ในอันดับที่ 59 ซึ่งมีค่าความต่างของการจัดอันดับเท่ากับ 18 $(59-41 = 18)$ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีความคิดเห็นว่า คำว่า ไร้สาย เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ 18

อันดับ เป็นต้น การเปลี่ยนแปลงอันดับที่ค่าลดลง พบว่าการที่กลุ่มตัวอย่างมีทัศนระว่า คำนั้นๆ สามารถแสดงเพศลักษณะชายหรือเพศลักษณะหญิงได้อย่างชัดเจนน้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน เช่นในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย จัดอันดับให้คำว่า ชมเหง อยู่ในอันดับที่ 51 ซึ่งมีความต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่จัดอันดับให้คำว่า ล่วงเกิน อยู่ในอันดับที่ 28 ซึ่งมีค่าความต่างของการจัดอันดับเท่ากับ 23 ($28-51 = -23$) แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีความคิดเห็นว่า คำว่า ชมเหง เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดอยู่ 23 อันดับ เป็นต้น

ผลการวิจัยของการแปรของการรับรู้ค่าแสดงเพศลักษณะหญิง จำนวน 100 คำ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างเพศชาย กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี แสดงไว้ในภาคผนวก ค ส่วนผลการวิจัยของการแปรของการรับรู้ค่าแสดงเพศลักษณะชาย จำนวน 100 คำ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างเพศชาย กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี แสดงไว้ในภาคผนวก ง

5.1 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

5.1.1 การจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

จำนวนค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีการเปลี่ยนแปลงอันดับเพิ่มขึ้นในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีทั้งหมด 8 คำ ส่วนในกลุ่มเพศชายมี 7 คำ ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง			
	คำ	ทั้งหมด	ชาย	ผลต่าง		คำ	ทั้งหมด	หญิง	ผลต่าง
1	ไว้ลาย	59	41	18	1	ระยำ	63	45	17
2	ทรหด	31	15	16	2	ชมเหง	28	12	16
3	สุขุม	57	43	14	3	ล่วงเกิน	46	32	14
4	คงกระพัน	51	38	13	4	ปลิ้นปล้อน	52	38	14
5	อีกอัก	91	80	11	5	เหยียมโหด	34	21	13
6	เหยียมหาญ	20	10	10	6	กตขี้	39	27	12
7	มูทะลุ	38	28	10	7	กะหลีกะหลอ	86	74	12
					8	กินเมีย	66	56	10

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คำที่มีการจัดอันดับเพิ่มขึ้นที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า มีคำที่แตกต่างกันระหว่างสองกลุ่มดังนี้

ในกลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ ไร้ลาย ทรอด สุขุม และ เขี้ยวหมาญ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ พบว่า คงกระพัน และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ ได้แก่ ฮึกฮัก และ มุทะลุ เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน คำว่า ไร้ลาย เป็นคำที่มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ได้แก่ ระยำ ช่ม เห่ง ปลิ้นปล้อน เขี้ยวเห็ด กตขี้ และ กินเมีย และ มโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้แก่ ล่วงเกิน และ กะหลิกะหลอ เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน คำว่า ระยำ เป็นคำที่มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบคำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะให้อันดับคำแสดงเพศลักษณะชาย (เพศของตนเอง) เพิ่มขึ้นกับคำที่แสดงลักษณะที่ดี ได้แก่ ไร้ลาย ทรอด สุขุม คงกระพัน และ เขี้ยวหมาญ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะให้อันดับคำแสดงเพศลักษณะชาย (เพศตรงข้าม) เพิ่มขึ้นกับคำที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี ได้แก่ ระยำ ช่ม เห่ง เขี้ยวเห็ด กตขี้ และ กินเมีย

5.1.2 การจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะชายที่ลดลงของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ

จำนวนคำแสดงเพศลักษณะชายที่มีการเปลี่ยนอันดับเพิ่มขึ้นในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีทั้งหมด 12 คำ ส่วนในกลุ่มเพศชายมี 8 คำ ดังแสดงในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับลดลงของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ

ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง			
	คำ	ทั้งหมด	ชาย	ผลต่าง		คำ	ทั้งหมด	หญิง	ผลต่าง
93	เมาอำนาจ	43	53	-10	89	กัลดมัน	18	28	-10
94	วิตถาร	47	57	-10	90	สันทัด	48	58	-10
95	ปลิ้นปล้อน	52	63	-11	91	สุขุม	57	67	-10
96	ก่อรอกก่อติก	77	90	-13	92	มุทะลุ	38	49	-11
97	บ้ากาม	13	27	-14	93	ไร้ลาย	59	70	-11
98	กตขี้	39	54	-15	94	จิ้งก่า	75	86	-11
99	ล่วงเกิน	46	62	-16	95	ว้ายร้าย	76	82	-11

100	ข่มเหง	28	51	-23	96	เครื่องขรีม	40	52	-12
					97	เดนตาย	50	62	-12
					98	เหยียมหาญ	20	34	-14
					99	คกงระพัน	51	65	-14
					100	ทรหด	31	46	-15

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คำที่มีการจัดอันดับลดลงที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า มีค่าที่แตกต่างกันระหว่างสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ เม่าอำนาจ วิตถาร ปลิ้นปล้อน กดขี่ และ ข่มเหง และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้แก่ ก้อร้อก้อติก บ้ากาม และ ล่วงเกิน เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ข่มเหง เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ ทรหด เหยียมหาญ เดนตาย ไร้ลาย สุขุม และ วายร้าย และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้แก่ กัดมัน และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ ได้แก่ คกงระพัน และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ ได้แก่ มุทะลุ และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ได้แก่ จังก้า และ เครื่องขรีม และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ได้แก่ สันทัด เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ทรหด เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบคำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงแล้วจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะให้อันดับค่าแสดงเพศลักษณะชาย (เพศของตนเอง) ลดลงกับคำที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี ได้แก่ เม่าอำนาจ วิตถาร ปลิ้นปล้อน กดขี่ ข่มเหง ก้อร้อก้อติก บ้ากาม และ ล่วงเกิน ขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะให้อันดับค่าแสดงเพศลักษณะชาย (เพศตรงข้าม) ลดลงกับคำที่แสดงลักษณะที่ดี ได้แก่ ทรหด เหยียมหาญ เดนตาย ไร้ลาย สุขุม คกงระพัน จังก้า และ เครื่องขรีม เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าคำว่า ไร้ลาย ทรหด สุขุม คกงระพัน เป็นคำที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายพบว่า เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน (ดังตารางที่ 5.1) ซึ่งตรงกันข้ามกับความเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่คิดว่า คำว่า ไร้ลาย ทรหด สุขุม คกงระพัน เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน

5.2 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

5.2.1 การจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

จำนวนค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีการเปลี่ยนอันดับเพิ่มขึ้นในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีทั้งหมด 4 ค่า ส่วนในกลุ่มเพศชายมี 6 ค่า ดังแสดงในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศ

ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง		
	ค่า	ทั้งหมด	ชาย ผลต่าง		ค่า	ทั้งหมด	หญิง ผลต่าง
1	เล่นซู้	79	59 20	1	ละเอียดลออ	53 36 17	
2	บำเรอ	64	45 19	2	เขิน	57 42 15	
3	ตอแหล	58	43 15	3	ซุบซิบ	36 24 12	
4	เสียตัว	40	27 13	4	นั่งพับเพียบ	51 40 11	
5	สวระแน	87	75 12				
6	ชวน	83	73 10				

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ค่าที่มีการจัดอันดับเพิ่มขึ้นที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า มีค่าที่แตกต่างกันระหว่างสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ได้แก่ ตอแหล สวระแน และ ชวน และมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้แก่ เล่นซู้ บำเรอ เสียตัว เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า เล่นซู้ เป็นค่าที่มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ได้แก่ เขิน ซุบซิบ และนั่งพับเพียบ และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ได้แก่ คำว่า ละเอียดลออ เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ละเอียดลออ เป็นค่าที่มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบค่าในกลุ่มมโนทัศน์ต่างๆของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงแล้วจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะให้อันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิง (เพศตรงข้าม) เพิ่มขึ้นกับค่าที่แสดงลักษณะที่ไม่ดี ได้แก่ ตอแหล สวระแน เล่นซู้ บำเรอ เสียตัว โดยเฉพาะคำว่า เล่นซู้ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะให้อันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิง (เพศของตนเอง) เพิ่มขึ้นกับค่าที่

แสดงลักษณะที่เป็นกลางและลักษณะที่ดี ได้แก่ เชิน ชูบชิบ นั่งพับเพียบ โดยเฉพาะคำว่า ละเอียดลออ มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

5.2.2 การจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่ลดลงของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ

จำนวนค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีการเปลี่ยนอันดับลดลงในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีทั้งหมด 7 ค่า ส่วนในกลุ่มเพศชายมี 5 ค่า ดังแสดงในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับลดลงของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ

ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				ที่	กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง			
	ค่า	ทั้งหมด	ชาย	ผลต่าง		ค่า	ทั้งหมด	หญิง	ผลต่าง
96	เจ็ยแจ้ว	41	51	-10	94	วาบหวาม	20	30	-10
97	นั่งพับเพียบ	51	60	-11	95	กินผิว	39	49	-10
98	ละเอียดลออ	53	64	-11	96	อะร้อร้าม	62	73	-11
99	เชิน	57	68	-11	97	ย้วยวน	23	35	-12
100	ชูบชิบ	36	49	-13	98	เสี้ยตัว	40	54	-14
					99	ขบเผาอะ	31	48	-17
					100	บ่าเรอ	64	82	-18

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ค่าที่มีการจัดอันดับลดลงที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง พบว่า มีค่าที่แตกต่างกันระหว่างสองกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ ละเอียดลออ และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ได้แก่ เจ็ยแจ้ว นั่งพับเพียบ เชิน และชูบชิบ เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ชูบชิบ เป็นค่าที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ อันได้แก่ บ่าเรอ เสี้ยตัว ย้วยวน วาบหวาม และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายได้แก่ อะร้อร้าม และ ขบเผาอะ และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมได้แก่ กินผิว เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า บ่าเรอ เป็นค่าที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบค่าในกลุ่มมโนทัศน์ต่างๆของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงแล้วจะพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะให้อันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิง (เพศตรงข้าม) ลดลงกับค่าที่

แสดงลักษณะที่ดี หรือ ลักษณะที่เป็นกลางได้แก่ ชูบชิบ เงิน ละเอียดลออ นั่งพับเพียบ และ เจ็อยแจ้ว ขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะให้อันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิง (เพศของตนเอง) ลดลงกับค่าที่แสดงลักษณะที่ไม่ดีและเกี่ยวกับมนต์ศรเรื่องเพศเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่ บำเรอ เสียตัว ยั่วชวน วาบหวาม ซึ่งจะสังเกตได้ว่าคำว่า บำเรอ และ เสียตัว เป็นค่าที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายพบว่า เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน(ดังตารางที่5.3) ซึ่งตรงกันข้ามกับความเห็นของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่คิดว่า คำว่า บำเรอ และ เสียตัว เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน

5.3 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

5.3.1 การจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

จำนวนค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีการเปลี่ยนอันดับเพิ่มขึ้นในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี มีทั้งหมด 10 ค่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี มี 10 ค่า และกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี มี 12 ค่า ดังแสดงในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

ที่	กลุ่มอายุ 15-25 ปี				กลุ่มอายุ 35-45 ปี				กลุ่มอายุ 55-65 ปี					
	คำ	ทั้งหมด	15-25	ผลต่าง	ที่	คำ	ทั้งหมด	35-45	ผลต่าง	ที่	คำ	ทั้งหมด	55-65	ผลต่าง
1	ป้อ	61	37	24	1	หัวเถิก	54	39	15	1	กินเมีย	66	38	29
2	เสเพล	33	15	18	2	ลอบกัด	88	73	15	2	เหิมหัว	64	37	27
3	โผงผาง	58	41	17	3	ทรวด	31	17	14	3	หัวเถิก	54	36	18
4	เกเร	49	33	16	4	ชก	25	15	10	4	กะหลีกะหลอ	86	71	15
5	บ้าเลือด	32	17	15	5	ว้ายร้าย	76	66	10	5	ไอ้โลม	41	28	13
6	หยามหน้าหน้า	42	30	12						6	ตีท้ายครัว	30	19	11
7	กระชอกโฮกฮาก	23	12	11						7	กักขพะ	44	33	11
8	สุขุม	57	46	11						8	อำมหิต	53	42	11
9	แก้งก้าง	84	73	11						9	ก้อร้อก้อติก	77	66	11
10	ปลิ้นปล้อน	52	42	10						10	คกงระพัน	51	41	10
										11	กั้นฎฎิ	71	61	10
										12	ก้ามะลอ	78	68	10

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ค่าที่มีการจัดอันดับเพิ่มขึ้นที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า มีค่าที่แตกต่างกันระหว่างสามกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ เสเพล โผงผาง เกเร และสุขุม และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ ป้อ เก้งก้าง ปลิ้นปล้อน กระซอกไฮกฮาก และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ได้แก่ บ้าเลือด และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติได้แก่ หยามน้ำหน้า เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ป้อ เป็นค่าที่มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45ปี พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ ทรหด วายร้าย และ ชก และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายได้แก่ หัวเถิก และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติได้แก่ ลอบกัด เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า หัวเถิก และ ลอบกัด เป็นค่าที่มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ กินเมีย เข็มหัว กักขฬะ อ่ามฮิต และ ก่ามะลอ และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ได้แก่ หัวเถิก และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ ได้แก่ คงกระพัน และก้นกุฎี และ มโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้แก่ กะหลีกะหลอ ใ้อโลม ตีท้ายครัว ก้อร้อก้อตึก เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า กินเมีย เป็นค่าที่มีการเพิ่มของอันดับมากที่สุด

5.3.2 การจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่ลดลงของกลุ่มตัวอย่างวัย

จำนวนค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีการเปลี่ยนอันดับลดลงในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี มีทั้งหมด 8 ค่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี มี 5 ค่า และกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี มี 11 ค่า ดังแสดงในตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับลดลงของกลุ่มตัวอย่างวัย

ที่	กลุ่มอายุ 15-25 ปี				ที่	กลุ่มอายุ 35-45 ปี				ที่	กลุ่มอายุ 55-65 ปี			
	คำ	ทั้งหมด	15-25	ผลต่าง		คำ	ทั้งหมด	35-45	ผลต่าง		คำ	ทั้งหมด	55-65	ผลต่าง
93	หัวร่น้ำ	15	26	-11	96	กินเมีย	66	76	-10	90	ลามก	11	21	-10
94	ใ้อโลม	41	53	-12	97	ก่ามะลอ	78	88	-10	91	วางมาด	19	29	-10
95	ผึ่งผาย	21	34	-13	98	เกเร	49	60	-11	92	เสเพล	33	43	-10
96	วายร้าย	76	90	-14	99	คะนอง	16	29	-13	93	หยามน้ำหน้า	42	54	-12

97	คองกระพั้น	51	66	-15	100	ไอ้โลม	41	54	-13	94	เดนตาย	50	62	-12
98	กักขพะ	44	60	-16						95	ทะเลิ่ง	36	49	-13
99	แตกพาน	26	43	-17						96	สุซุม	57	70	-13
100	ตีท้ายคร้ว	30	47	-17						97	แข็งกล้า	9	23	-14
										98	โฝงผาง	58	72	-14
										99	ตลกไปกษา	73	88	-15
										100	เลือดร้อน	37	53	-16

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คำที่มีการจัดอันดับลดลงที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า มีคำที่แตกต่างกันระหว่างสามกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ หัวรำน้า วายร้าย และกักขพะ และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ ผึ่งผาย และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายได้แก่ แตกพาน และ มโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศได้แก่ ไอ้โลม ตีท้ายคร้ว และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติได้แก่ คองกระพั้น เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า แตกพาน และ ตีท้ายคร้ว เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ กินเมีย ก้ามะลอบ เกร และคะนอง และ มโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศได้แก่ ไอ้โลม เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ไอ้โลม เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ ลามกวางมาดเสเพล เดนตาย สุซุม แข็งกล้า โฝงผาง ตลกไปกษา และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ ทะเลิ่ง และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติได้แก่ หยามน้ำหน้า และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ได้แก่ เลือดร้อน เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า เลือดร้อน เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

5.4 การแปรของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

5.4.1 การจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

จำนวนค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีการเปลี่ยนอันดับเพิ่มขึ้นในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี มีทั้งหมด 7 ค่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี มี 8 ค่า และกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี มี 11 ค่า ดังแสดงในตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับเพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

ที่	กลุ่มอายุ 15-25 ปี				ที่	กลุ่มอายุ 35-45 ปี				ที่	กลุ่มอายุ 55-65 ปี			
	ค่า	ทั้งหมด	15-25	ผลต่าง		ค่า	ทั้งหมด	35-45	ผลต่าง		ค่า	ทั้งหมด	55-65	ผลต่าง
1	สำอาง	63	48	15	1	ข่วน	83	67	16	1	แหว	78	62	16
2	อ้อน	33	21	12	2	ร้องไห้	65	53	12	2	สะเทิ้น	89	73	16
3	ได้สัดส่วน	43	31	12	3	วาบหวาม	20	9	11	3	โป๊	97	81	16
4	เขิด	69	57	12	4	เรียบร้อย	49	39	10	4	สะบัดสะบั้ง	45	30	15
5	ละเอียดลออ	53	42	11	5	หน้างอ	52	42	10	5	กระเซอกันรั้ว	71	58	13
6	ปราดเปรียว	82	71	11	6	เขิน	57	47	10	6	สะวิตสะว่าด	74	61	13
7	เขิน	57	47	10	7	ช้อนรูป	60	50	10	7	กินผิว	39	27	12
					8	เล่นซู้	79	69	10	8	เล่นซู้	79	67	12
										9	อะร่าอราม	62	51	11
										10	กระเบ็บกระป้า	54	44	10
										11	ประจ้อประแจ	80	70	10

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ค่าที่มีการจัดอันดับเพิ่มขึ้นที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่ามีค่าที่แตกต่างกันระหว่างสามกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า ค่าในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ สสำอาง ละเอียดลออ และ ปราดเปรียว และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ อ้อน เขิด และ เขิน และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายได้แก่ ได้สัดส่วน เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า สสำอางเป็นค่าที่มีการเพิ่มขึ้นของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ ชวน เรียบร้อย และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ ร้องไห้ เжин และ มโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศได้แก่ วาบหวาม และ เล่นขู้ และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ได้แก่ หน่ายอ และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายได้แก่ ซ่อนรูป เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ชวน เป็นคำที่มีการเพิ่มขึ้นของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ กระเชอกันร้ว กระเป็บกระป้าบ เป็ กินฝัว และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ สะบัดสะบั้ง สะวีดสะว้าด ประจ้อประแจ้ สะเทิน และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายได้แก่ อะร้อร้อร้าม เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า แหว เป็นคำที่มีการเพิ่มขึ้นของอันดับมากที่สุด

5.4.2 การจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะหญิงที่ลดลงของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

จำนวนคำแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีการเปลี่ยนอันดับลดลงในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี มีทั้งหมด 9 คำ กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี มี 4 คำ และกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี มี 9 คำ ดังแสดงใน ตารางที่ 5.8

ตารางที่ 5.8 ตารางแสดงผลต่างของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับลดลงของกลุ่มตัวอย่างต่างวัย

ที่	กลุ่มอายุ 15-25 ปี			ที่	กลุ่มอายุ 35-45 ปี			ที่	กลุ่มอายุ 55-65 ปี		
	คำ	ทั้งหมด	ผลต่าง		คำ	ทั้งหมด	ผลต่าง		คำ	ทั้งหมด	ผลต่าง
92	เล่นขู้	79	89 -10	97	ล้าอาง	63 73 -10	92	วาบ หวาม	20 31 -11		
93	กระเชอกันร้ว	71	80 -11	98	สะวีดสะว้าด	74 84 -10	93	เทิน	57 68 -11		
94	เยื้องกราย	28	40 -12	99	แหว	78 88 -10	94	หน่ายอ	52 64 -12		
95	ย้วยวน	23	35 -13	100	เชิด	69 81 -12	95	ซ่อน	33 47 -14		
96	อะร้อร้อร้าม	62	76 -14				96	เข้าขี้	66 80 -14		
97	ขึ้นคาน	13	28 -15				97	งอแง	72 87 -15		
98	ขบเผาะ	31	46 -15				98	ซ่อนรูป	60 76 -16		
99	สะบัดสะบั้ง	45	60 -15				99	ร้องไห้	65 86 -21		
100	ร่าน	37	56 -19				100	เรียบร้อย	49 71 -22		

จากการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์คำที่มีการจัดอันดับลดลงที่แสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า มีคำที่แตกต่างกันระหว่างสามกลุ่มดังนี้

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ กระเซอกันรั้ว และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ได้แก่ สะบัดสะบั้ง เยื้องกราย และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ได้แก่ อะร้อาร่ม ขบเผา และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้แก่ เล่นขู้ ยั่ววน ร่าน และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ ได้แก่ ขึ้นคาน เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า ร่าน เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม อันได้แก่ สำอาง และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ สะวิดสะว่าด เชิด คิกๆ เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า เชิด และ คิกๆ เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า คำในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมได้แก่ งอแง เรียบร้อย และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยาได้แก่ เชน อ้อน เข้าขี้ ร้องไห้ และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกายได้แก่ ซ่อนรูป และ กลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอารมณ์ได้แก่ หน่าย และมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ได้แก่ วาบหวาม เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 600 คน โดย คำว่า เรียบร้อย เป็นคำที่มีการลดลงของอันดับมากที่สุด

คำที่มีการแปรสูงที่สุดของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายสรุปได้ดังตารางที่ 5.9

ตารางที่ 5.9 ตารางแสดงคำที่มีการแปรสูงที่สุดของคำแสดงเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิง

คำ/กลุ่มตัวอย่าง	เพศชาย	เพศหญิง	15-25 ปี	35-45 ปี	55-65 ปี
คำแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับเพิ่มขึ้นมากที่สุด	ไว้ลาย	ระยำ	ป้อ	หัวเถิก ลอบกัด	กินเมีย
คำแสดงเพศลักษณะชายที่อันดับลดลงมากที่สุด	ข่มเหง	ทรหด	ตีท้ายครัว	ไอ้โลม	เลือดร้อน
คำแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับเพิ่มขึ้นมากที่สุด	เล่นขู้	ละเอียดลออ	สำอาง	ชวน	แหว
คำแสดงเพศลักษณะหญิงที่อันดับลดลงมากที่สุด	ซุบซิบ	บ่าเรอ	ร่าน	เชิด	เรียบร้อย

จากตารางที่ 5.9 แสดงค่าที่มีการแปรสูงที่สุดทั้งค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและค่าแสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มตัวอย่างต่างประเทศและกลุ่มตัวอย่างต่างวัย สรุปได้ว่า ในค่าแสดงเพศลักษณะชาย มีค่าที่มีอันดับเพิ่มขึ้นมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า ไร้ลาย ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่แสดงถึงความกล้าในลักษณะที่รักษาความกล้าไว้ เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า ระวัง ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับความประพฤติ ที่ไม่ดีไม่เหมาะสม เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า บ้อ ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ในลักษณะหยิ่งหย่อน เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี พบว่า หัวเถิก และ ลอบกัด ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ในเรื่องของ ศีรษะ และกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ ที่แสดงถึงการให้ความสำคัญของ ความไว้วางใจ เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า กินเมีย ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ในลักษณะที่มีคูครอง เสียชีวิต เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนค่าแสดงเพศลักษณะชายที่มีอันดับลดลงมากที่สุดของ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า ช่มเหง ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่แสดงถึงการใช้อำนาจ เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า ทรหด ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่แสดงถึงความความอดทน เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า ดีท้ายคร้ว ซึ่งเป็นค่าที่แสดงมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่แสดงถึงการเข้า สนิทสนมกับเพศตรงข้าม เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี พบว่า ใ้อโลม ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับ อากัปกริยา ที่แสดงถึงการประจบ เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า เลือดร้อน ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์ เกี่ยวกับอารมณ์ ที่แสดงถึงการมีอารมณ์ร้อน เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะชายได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ในค่าแสดงเพศลักษณะหญิงมีค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับเพิ่มขึ้นมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า เล่นซู้ ซึ่งเป็นค่าที่แสดงมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่แสดงถึงการมีซู้ เป็นค่าที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า ละเอียดล่อ ซึ่งเป็นค่าที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่แสดง

ถึงความละเอียด เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า ลำอาง ซึ่งเป็นคำที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับลักษณะทางกาย ที่แสดงถึงความสะอาด เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี พบว่า ชวน ซึ่งเป็นคำที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่แสดงถึงการใช้กำลัง เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า แหว ซึ่งเป็นคำที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรม ที่แสดงถึงความดู เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนมากกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนคำแสดงเพศลักษณะหญิงที่มีอันดับลดลงมากที่สุดของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย พบว่า ชุบซิบ ซึ่งเป็นคำที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ที่แสดงถึงการพูดเบาๆ เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง พบว่า บำเรอ ซึ่งเป็นคำที่แสดงมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่แสดงถึงการทำให้เพศตรงข้ามพอใจเป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี พบว่า ร่าน ซึ่งเป็นคำที่แสดงมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ที่แสดงถึงความรู้สึกทางเพศ เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี พบว่า เชิด ซึ่งเป็นคำที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับอากัปกริยา ที่แสดงถึงการหยิ่ง เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า เรียบร้อย ซึ่งเป็นคำที่แสดงกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงความสุภาพ เป็นคำที่แสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนน้อยกว่าความเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

จะเห็นว่า คำ และ ความหมายของคำ ที่มีการแปรสูงสุดในแต่ละกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันซึ่งแสดงถึงการรับรู้เพศลักษณะที่มีความแตกต่างกันไปในต่างประเทศและต่างอายุ

สรุปผลการวิเคราะห์การแปรของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะโดยพิจารณาจาก คำที่มีการเปลี่ยนแปลงอันดับเพิ่มขึ้นตั้งแต่ 10 อันดับ และ ลดลงตั้งแต่ 10 อันดับ แสดงให้เห็นว่า คำแสดงเพศลักษณะชายมีการแปรของการจัดอันดับมากกว่าคำแสดงเพศลักษณะหญิง กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการแปรของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย ในกลุ่มตัวอย่างต่างวัย กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี มีการแปรของการจัดอันดับคำแสดงเพศลักษณะมากที่สุด

เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ว่าการรับรู้เพศลักษณะของเพศหญิงจะมีความชัดเจนน้อยกว่าเพศชายและคนอายุมากจะมีการรับรู้เพศลักษณะชัดเจนน้อยกว่าคนอายุน้อย ซึ่งก็พบว่าเพศ

หญิงและคนอายุมากจะต้องมีการแปรของการรับรู้เพศลักษณะจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมากกว่าเพศชายและคนอายุน้อย

5.5 การวิเคราะห์การแปรทางสถิติ

ในการวิเคราะห์การรับรู้เพศลักษณะที่ต้องมีการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่างเพศและต่างอายุในการวิจัยนี้ จะต้องใช้การเปรียบเทียบอันดับค่าที่กลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ ได้ให้ความเห็นโดยนำมาจัดเรียงตามค่าเฉลี่ย และนำมาเปรียบเทียบกับอันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดซึ่งถือเป็นค่ากลาง โดยพิจารณาว่า หากกลุ่มตัวอย่างใดมีการแปรของการจัดอันดับไปจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมากเท่าไรแสดงว่ามีการรับรู้เพศลักษณะชัดเจนน้อยเท่านั้น

ใช้การทดสอบทางสถิติแบบนอนพาราเมตริก คือ การทดสอบอันดับและเครื่องหมายของวิลคอกสัน (Wilcoxon Signed Ranks Test) เนื่องจากข้อมูลเป็นแบบมาตราเรียงอันดับ (Ordinal Scale) และมีการพิจารณาเป็นคู่ ทั้งหมด 5 คู่ ดังนี้

- คู่ที่ 1 เทียบอันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย
 - คู่ที่ 2 เทียบอันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง
 - คู่ที่ 3 เทียบอันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับของกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี
 - คู่ที่ 4 เทียบอันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับของกลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี
 - คู่ที่ 5 เทียบอันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับของกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี
- โดยมีสมมติฐานพบว่า

H_1 : อันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองไม่แตกต่างกัน

H_0 : อันดับของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองแตกต่างกัน

กำหนดค่านัยสำคัญที่ 0.05

ผลการคำนวณการเปลี่ยนแปลงของอันดับของค่าแสดงเพศลักษณะชายและค่าแสดงเพศลักษณะหญิงแสดงดังตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 ผลการคำนวณการแปรของลำดับทั้งค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและชาย

Wilcoxon Signed Ranks Test

Ranks

กลุ่มตัวอย่าง		N	Mean Rank	Sum of Ranks
ทั้งหมดกับ อายุ15-25ปี	Negative Ranks	91	101.12	9202.00
	Positive Ranks	106	97.18	10301.00
	Ties	3		
	Total	200		

ทั้งหมดกับ อายุ35-45ปี	Negative Ranks	69	84.68	5843.00
	Positive Ranks	131	108.83	14257.00
	Ties	0		
	Total	200		
ทั้งหมดกับ อายุ55-65ปี	Negative Ranks	126	104.90	13217.00
	Positive Ranks	72	90.06	6484.00
	Ties	2		
	Total	200		
ทั้งหมดกับ เพศชาย	Negative Ranks	140	105.76	14806.00
	Positive Ranks	59	86.34	5094.00
	Ties	1		
	Total	200		
ทั้งหมดกับ เพศหญิง	Negative Ranks	59	86.39	5097.00
	Positive Ranks	140	105.74	14803.00
	Ties	1		
	Total	200		

ผลการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบอันดับและเครื่องหมายของวิลคอกสันแสดงได้ดังตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 ตารางแสดงค่านัยสำคัญของการผลสถิติของการทดสอบอันดับและเครื่องหมายของวิลคอกสัน

Test Statistics of Wilcoxon Signed Rank Test

กลุ่มตัวอย่าง	ทั้งหมด กับ อายุ 15-25 ปี	ทั้งหมด กับ อายุ 35-45 ปี	ทั้งหมด กับ อายุ 55-65 ปี	ทั้งหมด กับ เพศชาย	ทั้งหมด กับ เพศหญิง
Z	-.686	-5.133	-4.170	-5.970	-5.966
Asymp. Sig. (2-tailed)	.493	.000	.000	.000	.000

พิจารณาจากค่านัยสำคัญของกลุ่มตัวอย่างต่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี Asymp. Sig (2 tailed) = 0.493 > 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน แสดงว่า อันดับของกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25

ปี ไม่แตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาจากค่านัยสำคัญของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย เพศหญิง กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี และกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี พบว่า Asymp. Sig. (2 tailed) = 0.00 < 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน แสดงว่า อันดับของกลุ่มตัวอย่างเพศชาย เพศหญิง กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี และ กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

สรุปได้ว่าการจัดอันดับของค่าแสดงเพศลักษณะทั้งเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิง จากกลุ่มตัวอย่างต่างวัยและต่างเพศมีความแตกต่างกันแสดงว่าการรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีการแปรไปตามอายุและเพศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องการแปรของการรับรู้เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายในความหมายของคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย พบว่า การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างต่างเพศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างต่างวัยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเฉพาะบางกลุ่ม กล่าวคือ การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี มีความแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี มีความแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี มีความแตกต่างกับกลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบการแปรของการจัดอันดับการรับรู้ค่าแสดงเพศลักษณะได้ผลดังนี้ ค่าแสดงเพศลักษณะชายมีการแปรของการจัดอันดับมากกว่าค่าแสดงเพศลักษณะหญิงในทุกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี มีจำนวนค่าที่มีการแปรของอันดับมากกว่ากลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี และ 35-45 ปี แสดงว่าการจำแนกเพศลักษณะของคนอายุมากไม่ชัดเจนเท่าคนอายุน้อย กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีจำนวนค่าที่มีการแปรของอันดับมากกว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชาย แสดงว่าการจำแนกเพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงไม่ชัดเจนเท่าเพศชาย

ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้คือ การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบแปรตามอายุและเพศ การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของคนอายุมากจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าคนอายุน้อย การรับรู้เพศลักษณะต้นแบบของผู้หญิงจะมีการจำแนกเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายออกจากกันไม่ชัดเจนเท่าผู้ชาย

ผลการวิจัยนี้ทำให้ได้ชุดค่าเพศลักษณะต้นแบบของค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชาย ซึ่งเป็นค่าที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (4.50-4.01) และชุดค่าชายขอบของค่าแสดงเพศลักษณะหญิงและค่าแสดงเพศลักษณะชาย ซึ่งเป็นค่าที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (3.00-2.01) ดังนี้

ค่าเพศลักษณะต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิง มีจำนวน 14 คำ ได้แก่ สวย แพ้ท้อง กรีดอ่อนหวาน เสริมสวย ถอนสายบัว อ่อนช้อย นุ่งกระโจมอก เอียงอาย งอน ออกเรือน อ่อนแอ้น ขึ้นคาน และจิ้มลิ้ม

ค่าเพศลักษณะต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชาย มีจำนวน 12 คำ ได้แก่ หล่อ กะล่อน ซึ่กอ ก้ำยำ เกี่ยวพาราฮี เข้มแข็ง เจ้าสำราญ คอทองแดง แข็งกล้า ลวนลาม ลามก และคมสัน

คำชายขอบที่คำแสดงเพศลักษณะหญิง มีจำนวน 10 คำ ได้แก่ อ่อนปวกเปียก ฉวย
กระปอดกระแปด ส้ำสอน ปากคั่น เป๊ เปะแฉะ พ้อ และ เต๊ะอั้ง

คำชายขอบที่แสดงเพศลักษณะชาย มีจำนวน 4 คำ ได้แก่ คบชู้ กระบุ่มกระบ่าม
กล็องแกลั้ง และ เก้อ

สังเกตได้ว่าคำชายขอบส่วนมากเป็นคำที่มีความหมายเชิงลบ เช่น ส้ำสอน เป็นต้น
นอกจากนั้น ยังมีคำที่มีความหมายแสดงคุณลักษณะที่เป็นได้ทั้ง 2 เพศ เช่น ปากคั่น เป็นต้น และ
คำที่สามารถจัดเป็นคำที่แสดงเพศลักษณะของเพศที่ตรงกันข้าม เช่น เต๊ะอั้ง ซึ่งเป็นคำในกลุ่มที่
แสดงเพศลักษณะหญิงในแบบทดสอบที่ได้รับการจัดอันดับแสดงเพศลักษณะหญิงระดับน้อยที่สุด

สรุปได้ว่าคำชายขอบทั้งในคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชายมี
ลักษณะทางความหมาย 3 ประการดังนี้

1. คำชายขอบส่วนมากมีลักษณะความหมายเชิงลบ เช่น กระเซิง อ่อนปวกเปียก เปะแฉะ ส้ำ
สอน คบชู้
2. คำชายขอบส่วนมากเป็นคำที่มีความหมายที่แสดงคุณลักษณะที่เป็นได้ทั้ง 2 เพศ เช่น
ปากคั่น
3. คำชายขอบส่วนมากเป็นคำที่มีความหมายที่แสดงคุณลักษณะที่มีแนวโน้มจะเปลี่ยนเป็นเพศ
ลักษณะของเพศที่ตรงกันข้ามได้ เช่น เก้อ พ้อ เต๊ะอั้ง

จากผลการวิเคราะห์คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะจำแนกตามกลุ่มมโนทัศน์ 6 กลุ่ม มี
ประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

1. คำต้นแบบแสดงเพศลักษณะ ที่อยู่ในกลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย ซึ่งได้แก่ คำว่า สวย
และ หล่อ อยู่ในอันดับสูงสุด แสดงให้เห็นว่า ทั้งสองเพศให้ความสำคัญกับความสวยงามของ
ลักษณะทางกาย เพศหญิงต้องมีความสวยงามเพื่อดึงดูดความสนใจเพศตรงข้าม เพศชายต้องม
ความเข้มแข็งเพราะต้องเป็นผู้นำและปกป้องคุ้มครองครอบครัวได้ เหตุผลที่คำแสดงเพศลักษ
หญิงมีความหมายเกี่ยวกับความงาม เพราะ ลักษณะทางกายที่สวยงามของผู้หญิง เป็น
คุณลักษณะที่มีความเด่นชัด ตามทฤษฎีทางชีววิทยา เนื่องจากเพศหญิง หรือ เพศเมีย ต้องมี
หน้าที่สืบต่อเผ่าพันธุ์ หรือ ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้าม ลักษณะทางกายในคำแสดงเพศ
ลักษณะชายต้องเป็นมโนทัศน์เกี่ยวกับความแข็งแรง เห็นได้จากลักษณะทางกายภาพ เมื่อมีการ
เปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเข้าสู่วัยรุ่นจะมีปริมาณกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้น เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลง
ของฮอร์โมนเพศชายทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ตรงกับทฤษฎีทางชีววิทยา คำว่า สวย
หล่อ ซึ่งจัดเป็นคำต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายตามลำดับ โดยมี
ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เป็นไปได้ว่า คำทั้งสองคำนี้เป็นคำที่ใช้คู่กัน หมายความว่า มีการแบ่งแยกลักษณะ

หน้าตาดีของเพศชายและเพศหญิงโดยมีค่าที่ใช้เฉพาะแต่ละเพศชัดเจน คือ สวย และ หล่อ จึงทำให้ทั้งสองค่ามีการรับรู้เพศลักษณะได้อย่างชัดเจนมากที่สุด

2. ในกลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา พบว่า มีค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่เป็นค่าต้นแบบมากกว่าค่าแสดงเพศลักษณะชายที่เป็นค่าต้นแบบ แสดงให้เห็นถึงการตั้งมาตรฐานของสังคม ซึ่งมีข้อกำหนดเกี่ยวกับลักษณะอาการของผู้หญิงมากกว่าลักษณะอาการของผู้ชาย ผู้หญิงต้องเป็นผู้เลี้ยงดูบุตร จึงต้องมีอากัปกริยาที่ดีเพื่อเป็นแบบอย่างที่เหมาะสมแก่บุตรได้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Trudgill (1972) ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ชายสามารถใช้ภาษาที่ไม่ได้มาตรฐานได้ แต่ผู้หญิงต้องใช้ภาษาที่มีมาตรฐานเท่านั้น นอกจากนี้ ยังพบว่าค่าต้นแบบบางค่าอาจสะท้อนวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไป เช่น คำว่า นุ่งกระโจมอก ซึ่งกลุ่มอายุ 15-25 ปี จัดให้เป็นค่าแสดงเพศลักษณะในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มอายุอื่น ขณะที่กลุ่มอายุอื่นจัดให้คำนี้เป็นค่าต้นแบบหรือค่าแสดงเพศลักษณะหญิงระดับมากที่สุด เป็นไปได้ว่า การดำเนินชีวิตประจำวันของสตรีไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงจากการใช้ชีวิตผูกพันกับแม่น้ำลำคลองและมีกิจกรรมต่างๆ ที่กระทำบริเวณริมแม่น้ำ ซึ่งอาจยังเป็นที่รับรู้ได้ดีในกลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และ อายุ 55-65 ปี จึงทำให้การรับรู้เพศลักษณะหญิงในคำว่า นุ่งกระโจมอก ของกลุ่มตัวอย่างอายุน้อยมีระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มอายุอื่น

3. ในกลุ่มมโนทัศน์อารมณ์ ไม่พบค่าต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชายเลย แต่พบค่าต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิง 1 คำ คือ งอน แสดงให้เห็นทัศนคติเกี่ยวกับความไม่มั่นคงทางอารมณ์ของผู้หญิง หรือ อาจแสดงการเรียกร้องความสนใจจากเพศตรงข้าม ซึ่งตรงกับงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงไทยเป็นเพศที่มีการใช้อารมณ์มากกว่าผู้ชาย โดย วันทนีย์ วาสิกะสิน และ สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2545) ทำการวิจัย เรื่อง “สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง” ผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับการจัดอันดับค่าแสดงเพศลักษณะหญิงในการวิจัยชิ้นนี้ ที่ปรากฏค่าที่เกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ งอน ที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจัดว่าเป็นค่าเพศลักษณะหญิงต้นแบบ ขณะที่ไม่พบค่าแสดงอารมณ์ในกลุ่มค่าแสดงเพศลักษณะชายเป็นค่าต้นแบบเลย

4. จากผลการวิเคราะห์ ไม่พบว่าค่าแสดงเพศลักษณะหญิงในกลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรมถูกจัดให้เป็นค่าต้นแบบ ซึ่งต่างจากค่าแสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มเดียวกันนี้ พบว่า มีค่าที่แสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มพฤติกรรมถูกจัดเป็นค่าต้นแบบหลายค่า เช่น เขี้ยมหาญ และ แข็งกล้า เป็นต้น ค่าแสดงเพศลักษณะหญิงที่เกี่ยวกับพฤติกรรม เช่น นิ่มนวล เรียบร้อย และ ละละเยียดลออ ไม่ถูกจัดให้เป็นค่าต้นแบบเพศหญิง แสดงให้เห็นถึงแบบแผนความประพฤติของผู้หญิงเหล่านี้ไม่ได้รับความสำคัญมากนักในปัจจุบัน นอกจากนี้ ยังพบคำว่า คอทองแดง และ ลามก เป็นค่าต้นแบบแสดงเพศลักษณะชายในกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับพฤติกรรมด้วย แสดงให้เห็นว่า การดื่มสุรา เป็นพฤติกรรมที่มีความเด่นชัดของเพศชายในสังคมไทย ซึ่งพฤติกรรมการดื่มสุรานี้ พบว่ามีอยู่ในสังคมไทยมานานแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมชนบท เห็นได้จากการสาโทหรือกระแช่ ที่นิยม

ทำบริโภครายในหมู่บ้านในทุกภาคของประเทศไทย และชายไทยมักนิยมพบปะพูดคุยในวงเหล้า ซึ่งเห็นได้ว่าการสังสรรค์หรือการสมาคมของคนในสังคมไทยจะนิยมการบริโภคสุรา ซึ่งผู้บริโภคส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย จึงทำให้การรับรู้เกี่ยวกับเพศลักษณะชายในคำว่า คอทองแดง จึงมีความเด่นชัดและมีการรับรู้ว่าเป็นคำเพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชาย ส่วนในคำว่า ลามก ซึ่งมีความหมายเชิงลบ แต่ผลการวิจัยแสดงว่า คำนี้จัดเป็นคำเพศลักษณะต้นแบบในคำแสดงเพศลักษณะชาย แสดงว่าสังคมไทยยอมรับพฤติกรรมที่เป็นเชิงลบในเพศชายได้มากกว่าพฤติกรรมที่เป็นเชิงลบในเพศหญิง

ถ้าลักษณะเพศหญิงและเพศชายไม่มีความแตกต่างกัน จะเกิดอะไรขึ้น บทบาทและหน้าที่ทางธรรมชาติย่อมไม่สามารถดำเนินต่อไปได้ นั่นคือ การสืบต่อเผ่าพันธุ์ที่เพศชายและเพศหญิงมีหน้าที่แตกต่างกัน เช่น การเลี้ยงดูลูกอ่อนเป็นหน้าที่ของเพศหญิง การปกป้องและเลี้ยงดูครอบครัวเป็นหน้าที่ของเพศชาย เพราะมีลักษณะทางธรรมชาติที่กำหนดขึ้นมาเพื่อการทำหน้าที่เฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง เป็นการจัดสรรทางธรรมชาติ เพื่อให้การสืบพันธุ์ดำเนินไปได้อย่างสมบูรณ์

5. กลุ่มมโนทัศน์ทัศนคติ ไม่มีคำเพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชายที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติ แสดงว่าคำที่มีมโนทัศน์เกี่ยวกับทัศนคติแสดงเพศลักษณะหญิงได้ชัดเจนกว่าเพศลักษณะชาย เห็นได้จากคำว่า ออกเรือน ขึ้นคาน เนื่องจากสังคมไทยมีความสนใจในสถานภาพการแต่งงานของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย และ ยังมีความคาดหวังให้ผู้หญิงต้องแต่งงานมีครอบครัว การแต่งงานของสตรีไทยเป็นประเด็นที่มีความสำคัญ สังคมไทยมีความคาดหวังเกี่ยวกับเรื่องสถานภาพและการมีครอบครัวของสตรีไทย จากงานวิจัยของวันทนี วาสิกะสิน และสุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2545) ที่ทำการวิจัย เรื่อง “สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง” ผลการวิจัยระบุว่า พ่อแม่ต้องการให้ลูกสาวแต่งงานกับผู้ชายที่มีฐานะดี และ ที่สำคัญคือ พ่อแม่จะรู้สึกเสียหน้าอย่างมากหากลูกสาวของตนไม่ได้แต่งงานมีครอบครัว แสดงให้เห็นทัศนคติเกี่ยวพันกับค่านิยมเรื่องการแต่งงานของสตรีไทยว่ามีลักษณะที่นิยมให้สตรีต้องแต่งงาน มีครอบครัวจึงเป็นผู้หญิงที่สมบูรณ์แบบทัศนคติประเด็นเกี่ยวกับการแต่งงาน แสดงออกมาได้ดังคำแสดงเพศลักษณะต้นแบบ คือ ออกเรือน

6. ในคำกลุ่มมโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศ ไม่พบว่า คำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะหญิง แต่พบคำต้นแบบที่แสดงเพศลักษณะชาย 3 คำ ได้แก่ ชีกอ เกี่ยวพาราฮี และ ลวนลาม ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีทางธรรมชาติ คือ ในการผสมพันธุ์ของสัตว์ต่างๆ สัตว์เพศผู้มีสันชาติญาณที่ต้องทำการผสมพันธุ์กับสัตว์เพศเมียเพื่อให้เกิดทายาท ฉะนั้นเพศชายจึงเป็นผู้เริ่มการกระทำทางเพศ เห็นได้จากคำต้นแบบคือ ชีกอ หรือ เกี่ยวพาราฮี และเพศหญิงเป็นฝ่ายรับการกระทำทางเพศหรือเป็นผู้กระตุ้นให้เพศตรงข้ามสนใจ ดังนั้น คำว่า วาบหวาม และ ยั่วยวน แม้จะไม่ได้เป็นคำต้นแบบ แต่ก็ได้รับการจัดอันดับเพศลักษณะในระดับมาก (มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.00) คำเหล่านี้แสดง มโนทัศน์เกี่ยวกับการแสดงอาการชวนให้กำเริบรัก แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงเป็นตัวกระตุ้นให้เพศชายเกิดอารมณ์ทางเพศขึ้น แต่มิได้แสดงอาการกำเริบรักเอง เพราะเพศ

หญิงจะมีการแสดงออกทางเพศอย่างมากไม่ได้ เนื่องจากเพศหญิงเป็นฝ่ายตั้งครมร์ สังคมจึงมีข้อห้ามมากมายกับเพศหญิง เพื่อป้องกันความเสียหายที่เกิดจากการตั้งครมร์ที่ไม่ได้เจตนา ซึ่งอาจนำมาสู่ปัญหาสังคมอื่นๆ อีกมากมาย เช่น เด็กเร่ร่อน แหล่งเสื่อมโทรม เพราะการมีชีวิตที่ไม่มีคุณภาพ หรือ การทำแท้งที่มีการถกเถียงเรื่องความถูกต้องทาง ศีลธรรม ทำให้ศัพท์เกี่ยวกับการแสดงออกทางเพศของคำแสดงเพศลักษณะชายมีการแสดงออกทางเพศมากกว่าคำแสดงเพศลักษณะหญิง ไม่มีคำแสดงเพศลักษณะหญิงต้นแบบระดับมากที่สุดที่มีโน้ตศัพท์เกี่ยวข้องกับเรื่องการแสดงออกทางเพศ เป็นไปได้ว่า ประเด็นเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศยังเป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับสตรีไทย แสดงว่า คนไทยยังมีทัศนคติกับเพศหญิงว่าควรรักษาวลสงวนตัวไม่มีการแสดงออกทางเพศอย่างชัดเจน คนไทยยังมีความเชื่อตามประเพณีของไทยที่มีมาแต่ดั้งเดิมว่า ผู้หญิงจะต้องไม่ใช่ผู้เริ่มต้นมีบทบาททางเพศ หรือ ผู้กระทำทางเพศ แสดงได้ในงานวิจัยของวันทนี วาสิกะสิน และ สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ (2545) ที่ทำการวิจัย เรื่อง “สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง” ผลการวิจัยระบุว่า ผู้หญิงในสังคมไทยมักถูกคุกคามทางเพศ คนในสังคมมีทัศนคติว่าผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศและมีความคาดหวังให้ภรรยาปรนนิบัติสามี เชื้อฟังสามี และภรรยาไม่มีสิทธิ์ปฏิเสธเมื่อสามีมีความต้องการทางเพศ สะท้อนให้เห็นว่าความคิดของคนในสังคมไทยยังไม่ยอมรับให้ผู้หญิงแสดงออกทางเพศอย่างเต็มที่เท่าผู้ชาย

นอกจากนี้ เมื่อมองภาพรวมของคำต้นแบบเพศลักษณะทั้งหมดแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายมีการรับรู้เพศลักษณะที่สอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมากกว่าเพศหญิง เป็นไปได้ว่าเนื่องจากผู้ชายเป็นผู้กำหนดมาตรฐานของสังคม ดังนั้น ทัศนะของผู้ชายจึงเป็นตัวกำหนดมาตรฐานของสังคม กล่าวอีกนัยหนึ่ง การรับรู้เพศลักษณะของคนไทยถูกกำหนดโดยการรับรู้เพศลักษณะของผู้ชาย

ในกลุ่มคนต่างอายุนั้น พบว่า การจำแนกเพศลักษณะมีความชัดเจนมากกว่าในคนอายุน้อย เป็นไปได้ว่า คนที่อายุน้อยได้รับการปลูกฝังขนบธรรมเนียม ประเพณีของสังคมไว้อย่างชัดเจน และถูกคาดหวังให้เชื่อถือระเบียบทางสังคมที่มีการจำแนกเพศลักษณะชายหญิงไว้อย่างชัดเจนมากกว่ากลุ่มอายุอื่น การรับรู้เรื่องเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงจึงมีความชัดเจนมากกว่า และข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ คนที่มีอายุน้อยย่อมมีประสบการณ์ในชีวิตน้อยกว่าคนที่มีอายุมาก จึงมีความยึดมั่นในสิ่งที่ตนเรียนรู้อย่างมาก ทำให้ยังไม่สามารถยอมรับความแตกต่าง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับเพศลักษณะ เนื่องจากยังขาดความเข้าใจในความเป็นไปต่างๆ ในโลกมากพอ ซึ่งแตกต่างจากคนที่มีอายุมาก ที่มีประสบการณ์มากกว่า และมีความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ของโลกดีพอแล้ว ทำให้เกิดการยอมรับความแตกต่างเรื่องเพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิง และมีแนวโน้มในการยอมรับเพศลักษณะแบบไร้เพศ จึงทำให้มีการรับรู้เพศลักษณะชัดเจนน้อยกว่าคนที่อายุน้อย

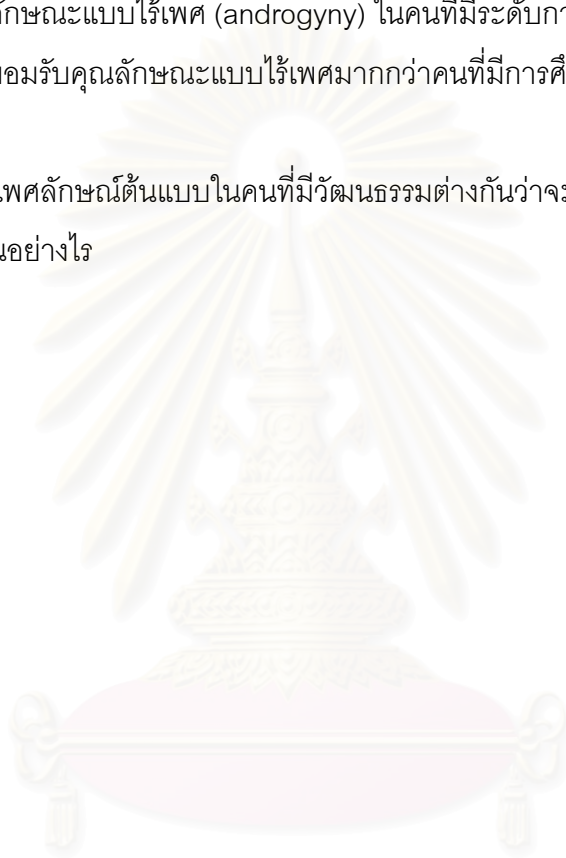
เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษานี้กับงานวิจัยของพิชญ์ บางเขียว ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของหญิงและชายจากคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ พบว่ามีความแตกต่างจากงานวิจัยนี้ในเรื่องตัวแปร คือ ในงานวิจัยของพิชญ์นั้น พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อการแสดงภาพลักษณ์ คือ ตัว

แปรทางเพศเท่านั้นส่วนตัวแปรทางอายุ ไม่ใช่ตัวแปรที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยนี้เพราะผลการศึกษาพบว่า ทั้งตัวแปรเพศและตัวแปรอายุต่างมีผลต่อการแปรของการรับรู้เพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงในความหมายของคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทย ผลการวิเคราะห์ อรรถลักษณะที่ได้จากความหมายของคำในงานวิจัยของพิษณุ พบว่า ภาพลักษณ์ของหญิงที่ชัดเจนจะปรากฏทางลักษณะรูปร่างหน้าตาที่เน้นความสวยงาม ลักษณะคำพูดที่สะทือนใจ เช่น การด่า หรือนินทา หรือการพูดจาประจบเอาใจ รวมทั้งการแสดงท่าทาง ใส่จริตเพื่อดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม ภาพลักษณ์ชายที่ชัดเจนจะปรากฏทางลักษณะรูปร่างที่เน้นความแข็งแรง ลักษณะกล้าหาญ ความมีอำนาจ ลักษณะคำพูดที่ก้าวร้าว ไม่สุภาพ หรือส่อทางขู้สาว ลักษณะท่าทางหรือความประพฤติที่ส่อไปในทางเพศ มีนิสัยรักสนุก และชอบดื่มสุรา ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยชิ้นนี้ คือ มโนทัศน์เกี่ยวกับคำแสดงเพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะหญิงมีลักษณะหน้าตาที่สวยงามและจิ้มลิ้ม รูปร่างอ่อนแอ อากาศมีบุตร อากาศร้องกรี๊ด การพูดจาอ่อนหวาน อากาศตกแต่งให้งาม อากาศแสดงความเคารพ อากาศนุ่งผ้า อากาศอ่อนช้อย อากาศเอียงอาย การแสดงอารมณ์โดยการงอน ทศนคติเกี่ยวกับการได้แต่งงานและไม่ได้แต่งงาน ส่วนมโนทัศน์เกี่ยวกับคำแสดงเพศลักษณะต้นแบบของคำแสดงเพศลักษณะชาย มีลักษณะหน้าตาหล่อ และคมสัน รูปร่างแข็งแรง การพูดจาทะลวง พฤติกรรมที่กล้าหาญ เข้มแข็ง ดื่มสุรา เจ้าสำราญ ลามก การแสดงออกทางเพศลักษณะ เจ้าชู้ พูดเกี้ยวพาราสี การถูกตัวเพศตรงข้าม ซึ่งผลการวิเคราะห์อรรถลักษณะในงานวิจัยของพิษณุสนับสนุนข้อสรุปเกี่ยวกับมโนทัศน์ของเพศลักษณะที่ได้ศึกษาจากเพศลักษณะต้นแบบของงานวิจัยนี้ดังกล่าวข้างต้น

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นอีกว่า การใช้ทฤษฎีต้นแบบในการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงการรับรู้เพศลักษณะมีระดับที่แตกต่างกันสามารถแบ่งเป็นสมาชิกต้นแบบ หรือสมาชิกใจกลาง (central member) และสมาชิกชายขอบ (peripheral member) สมาชิกต้นแบบมีจำนวนน้อยประมาณ 10-20 % ของคำที่นำมาศึกษา และพบว่ากรรับรู้คำในกลุ่มนี้มีความสอดคล้องกันของกลุ่มตัวอย่างมากกว่าการรับรู้คำในกลุ่มสมาชิกชายขอบ การรับรู้เพศลักษณะของกลุ่มตัวอย่างมีการจัดอันดับทั้งที่เหมือนและต่างกันในกลุ่มตัวอย่างต่างวัยและต่างเพศ จากคำที่นำมาศึกษาเป็นจำนวนมากคือประมาณ 80-90% ของคำทั้งหมด เป็นคำที่มีความเป็นเพศลักษณะต้นแบบในระดับมากและปานกลาง กล่าวคือ มีการแปรของการรับรู้ในกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างสูง แสดงความคลุมเครือ (fuzzy boundary) ของการรับรู้เพศลักษณะ ต้นแบบในคำเหล่านี้ ทั้งในกลุ่มตัวอย่างต่างวัยและต่างเพศ

ข้อเสนอแนะ

1. สามารถทำการวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้เพศลักษณะหญิงและเพศลักษณะชายในคำประเภทอื่นนอกเหนือจากคำกริยาและกริยาวิเศษณ์ เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำอุทาน
2. สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้เพศลักษณะของตนเองว่า คนในสังคมไทยมีการรับรู้เกี่ยวกับเพศลักษณะของตนเองอย่างไร
3. สามารถศึกษาคุณลักษณะแบบไร้เพศ (androgyny) ในคนที่มีระดับการศึกษาต่างกันว่า คนที่มีการศึกษาสูงจะมีการยอมรับคุณลักษณะแบบไร้เพศมากกว่าคนที่มีการศึกษาต่ำจริงหรือไม่อย่างไร
4. สามารถศึกษาเรื่องเพศลักษณะต้นแบบในคนที่มีวัฒนธรรมต่างกันว่าจะมีเพศลักษณะต้นแบบเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กัลยา ดิงศภัทย์ (ม.ร.ว.) และ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2531. การใช้คำเรียกขานในภาษาไทยสมัย

กรุงรัตนโกสินทร์. โครงการเผยแพร่งานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กาญจนา แก้วเทพ . 2541. ผู้หญิงกับจิตวิทยา. สตรีศึกษา 1: โครงการหนังสือเล่ม "ผู้หญิงกับประเด็นต่างๆ". กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการการศึกษา อาชีพ และวัฒนธรรม คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ.

พิษณุ บางเขียว. 2539 การศึกษาภาพลักษณ์ของหญิงและชายจากคำกริยาและคำกริยาวิเศษณ์

ในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัสสร ลิมานนท์. 2544. บทบาทสถานภาพสตรีกับการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยประชากรศาสตร์.

มานิต มานิตเจริญ. 2537. พจนานุกรมไทย. กรุงเทพมหานคร: อักษรพิทยา.

ราชบัณฑิตสถาน. 2538. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

วันทนีย์ วาสิกะสิน และ สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. 2545. สังคมไทยคาดหวังอย่างไรกับผู้หญิง.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุขุมาวดี ขำหิรัญ. 2525. ภาษา: หญิงกับชายใครเป็นใหญ่. วารสารภาษากับวัฒนธรรม 6.

(กุมภาพันธ์) : 54-59.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2541. ภาษาศาสตร์สังคม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เอมอร ตรูวิเชียร. 2522. ภาษาบอกเพศของผู้ใช้หรือไม่: วารสารมนุษยศาสตร์ 9 (สิงหาคม): 69-73.

ภาษาอังกฤษ

Bakan, David. 1966. The Duality of Human existence. Chicago: Rand McNally.

Bem, Sandra. L. 1974. The Measurement of psychological androgyny. Journal of Consulting and Clinical Psychology 42: 153-162.

Brannon, Linda. 1996. Gender: Psychological Perspectives. Boston: Allyn & Bacon.

- Chorodow, Nancy.1974. Family structure and feminine personality. In M.Z. Rosaldo & L, Lamphere (eds.), Woman, Culture and Society. Stanford: Stanford University Press.
- Conklin, N. Faires. 1974. Toward a feminist analysis of Linguistic behavior. The University of Michigan Papers in Woman 's Studies No.1: 51-73.
- Cruse, D. Alan. 2000. Meaning in Language. New York: Oxford.
- Eldelsky, C.1981. Who's got the floor? Language in Society 10:383-421.
- Goodwin, M. Harness.1990. He-Said-She-Said. Bloomington, Indiana: Indiana University Press.
- Haas, A.1982. Reported topics of conversation among same-sex adults. Communication Quarterly 30: 332-342.
- Hirschman, Lynette. 1973. Female–male differences in conversational interaction. Paper Presented at Linguistic Society of American (December).
- Jespersen, Otto.1968. Language: its nature, development and origin. London: Allen & Unwin.
- Key, M. Richie. 1972. Linguistic Behavior of male and female. Linguistics 88 (August):15-31.
- Labov, William.1973. The Boundaries of words and their meanings. In Bailey and Shuy (1973). 340-73.
- Lakoff, George.1975. Language and Woman's Place. New York: Harper & Row.
- Lewin, Miriam.1984. Psychology measures femininity and masculinity: 2. From “13 gay men“ to the instrumental-expressive distinction. In Miriam Lewin (ed.), In the shadow of the past: Psychology portrays the sexes :155-178. New York: Columbia University Press.
- Maccoby, Eleanor E. 1988. Gender as a social category. Developmental Psychology 24: 755-765.
- Maltz, Daniel N. & Broker, Ruth A.1982. A culture approach to male and female miscommunication. In John Gumperz (ed.), Language and Social Identity. Cambridge: Cambridge University Press.
- Milller, A. George. ed.1973. Communication, Language, and Meaning. New York: Basic Books.
- Nilsen, A. Pace.1972. Sexism in English: A feminist view. In Nancy Hoffman, Cynthia Secor, and Adrian Tinsley (eds.),Female Studies VI: 102-109.

- Rosaldo, Michelle Z., and Louise Lamphere. eds. 1974. Woman Culture and Society. California: Stanford University Press.
- Rosch, E., et al. 1976. Basic object in natural categories. Cognitive Psychology 7:573-605.
- Saeed, I. John. 1995. Semantics. Oxford: Blackwell.
- Sach, Jacqueline. 1975. Cue to the identification of sex in children's speech. In Barrie Thorne and Nancy M. Henley. (ed.), Language and Sex: Difference and Dominance. pp. 152-171. Massachusetts: Newbury House Publishers.
- Schulz, Muriel. R. 1975. The Semantic derogation of woman. In Barrie Thorne and Nancy M. Henley. (ed.), Language and Sex: Difference and Dominance. pp. 64-75. Massachusetts: Newbury House Publishers.
- Taylor, R. John. 1995. Linguistic Categorization: Prototype in Linguistic Theory. New York: Oxford
- Terman, Lewis. M. and Merrill, Maud A. 1937. Measuring Intelligence. Boston: Houghton Mifflin.
- Trudgill, Peter. 1972. Sex, covert prestige and linguistic change in the urban British English of Norwich. Language in Society 1: 179-96. Cambridge: Cambridge University Press.
- Trudgill, Peter. 1974. The Social Differentiation of English in Norwich. Cambridge: Cambridge University Press.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ทัศนนะของกลุ่มตัวอย่างของคำแสดงเพศลักษณะหญิง

ตารางที่ 1 แสดงทัศนนะของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด				กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง				กลุ่มตัวอย่างเพศชาย			
ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.
1	สวย	4.51	.81	1	สวย	4.45	.91	1	สวย	4.57	.70
2	แพ้ท้อง	4.38	1.03	2	อ่อนหวาน	4.34	.88	2	แพ้ท้อง	4.42	.98
3	กรีด	4.34	.99	3	แพ้ท้อง	4.33	1.07	3	กรีด	4.38	.98
4	อ่อนหวาน	4.30	.91	4	กรีด	4.31	1.00	4	เสริมสวย	4.36	.86
5	เสริมสวย	4.28	.91	5	เสริมสวย	4.20	.95	5	อ่อนหวาน	4.25	.94
6	ถอนสายบัว	4.14	1.21	6	ถอนสายบัว	4.12	1.19	6	ยั่วเย้า	4.16	.97
7	อ่อนช้อย	4.12	.99	7	อ่อนช้อย	4.09	1.01	7	นุ่งกระโจมอก	4.16	1.24
8	นุ่งกระโจมอก	4.09	1.23	8	งอน	4.08	.97	8	ถอนสายบัว	4.15	1.23
9	เอียงอาย	4.07	1.01	9	เอียงอาย	4.07	1.03	9	อ่อนช้อย	4.14	.98
10	งอน	4.06	.94	10	นึมนวล	4.05	1.02	10	อวบ	4.08	.96
11	ออกเรือน	4.06	1.10	11	ออกเรือน	4.04	1.11	11	เอียงอาย	4.08	1.00
12	อ่อนแอ้น	4.05	.99	12	ผุดผ่อง	4.03	.93	12	วาบหวาม	4.08	1.02
13	ขึ้นคาน	4.04	1.15	13	อ่อนแอ้น	4.03	1.00	13	ออกเรือน	4.07	1.09
14	จิ้มลิ้ม	4.02	.96	14	นุ่งกระโจมอก	4.02	1.23	14	อ่อนแอ้น	4.06	.98
15	ยั่วเย้า	3.99	1.08	15	จิ้มลิ้ม	4.01	.97	15	ขึ้นคาน	4.06	1.14
16	ผุดผ่อง	3.98	.97	16	ขึ้นคาน	4.01	1.15	16	ยั่วยวน	4.04	.99
17	อวบ	3.98	1.02	17	กระแนะกระแหน	3.96	1.05	17	งอน	4.03	.92
18	นึมนวล	3.97	1.03	18	ระหง	3.96	1.07	18	จิ้มลิ้ม	4.03	.96
19	ดัดจริต	3.96	1.08	19	ดัดจริต	3.93	1.12	19	ดัดจริต	3.98	1.03
20	วาบหวาม	3.91	1.10	20	กรีดกราย	3.89	1.03	20	สะบัดก้น	3.96	1.11
21	ระหง	3.90	1.13	21	อวบ	3.88	1.06	21	ผุดผ่อง	3.93	1.02
22	กระแนะกระแหน	3.89	1.07	22	ยั่วเย้า	3.82	1.15	22	ขบเผาะ	3.93	1.21
23	ยั่วยวน	3.87	1.10	23	ค้อน	3.81	1.05	23	ออกเซาะ	3.92	1.02
24	ออกเซาะ	3.86	1.04	24	ซุบซิบ	3.79	1.06	24	ทอดสะพาน	3.91	1.08
25	สะบัดก้น	3.85	1.14	25	ออกเซาะ	3.79	1.07	25	นึมนวล	3.88	1.03
26	กรีดกราย	3.84	1.06	26	เพรียวลม	3.78	.99	26	ระหง	3.84	1.18

27	ค้อน	3.81	1.05	27	นินทา	3.78	1.11	27	เสียตัว	3.84	1.23
28	เยื้องกราย	3.78	1.08	28	บอบบาง	3.76	1.03	28	กระแนะกระแหน	3.83	1.08
29	ทอดสะพาน	3.77	1.13	29	เยื้องกราย	3.76	1.11	29	ค้อน	3.81	1.04
30	นินทา	3.77	1.12	30	วาทกรรม	3.74	1.15	30	เยื้องกราย	3.79	1.05
31	ขบเผาะ	3.75	1.22	31	สะบัดกัน	3.74	1.15	31	กรีดกราย	3.79	1.10
32	เพรียวลม	3.75	1.01	32	ค้อน	3.73	1.03	32	ร้าน	3.79	1.35
33	ค้อน	3.74	1.00	33	ยิ้มหวาน	3.72	1.06	33	กินผิว	3.78	1.45
34	ยิ้มหวาน	3.73	1.06	34	เจ็ยแจ้ว	3.72	1.03	34	นินทา	3.76	1.13
35	บอบบาง	3.72	1.02	35	ยั่วยวน	3.71	1.18	35	ค้อน	3.75	.97
36	ซุบซิบ	3.70	1.11	36	ละเลียดล่อ	3.63	1.06	36	ยิ้มหวาน	3.74	1.06
37	ร้าน	3.69	1.36	37	แก่นแก้ว	3.63	1.08	37	สะบัดสะบั้ง	3.73	1.07
38	แก่นแก้ว	3.68	1.11	38	ทอดสะพาน	3.63	1.17	38	แก่นแก้ว	3.73	1.14
39	กินผิว	3.68	1.51	39	กระโดกกระเดก	3.62	1.12	39	เพรียวลม	3.72	1.03
40	เสียตัว	3.66	1.32	40	นั่งพับเพียบ	3.62	1.22	40	ได้สัดส่วน	3.70	.98
41	เจ็ยแจ้ว	3.65	1.04	41	อ่อนไหว	3.61	1.04	41	คำประเพณี	3.69	1.19
42	กระโดกกระเดก	3.64	1.01	42	เขิน	3.61	1.07	42	บอบบาง	3.68	1.00
43	ได้สัดส่วน	3.64	1.13	43	เรียบร้อย	3.61	1.12	43	ต่อแหล	3.67	1.24
44	คำประเพณี	3.64	1.26	44	คำประเพณี	3.58	1.31	44	กระโดกกระเดก	3.66	1.15
45	สะบัดสะบั้ง	3.62	1.14	45	ร้าน	3.58	1.37	45	บำเรอ	3.61	1.24
46	อ่อนไหว	3.58	1.06	46	ได้สัดส่วน	3.57	1.03	46	หน้าอ	3.60	1.11
47	สะบัดหน้า	3.57	1.11	47	งามหน้า	3.57	1.18	47	สะบัดหน้า	3.60	1.14
48	แจ้วแหว	3.56	1.16	48	ขบเผาะ	3.57	1.20	48	แจ้วแหว	3.60	1.14
49	เรียบร้อย	3.53	1.12	49	กินผิว	3.57	1.57	49	ซุบซิบ	3.60	1.15
50	จอดๆ	3.52	1.13	50	กระเป็บกระป๊าบ	3.55	1.11	50	ปากจัด	3.59	1.14
51	นั่งพับเพียบ	3.52	1.20	51	สะบัดหน้า	3.54	1.09	51	เจ็ยแจ้ว	3.58	1.06
52	หน้าอ	3.52	1.14	52	แจ้วแหว	3.51	1.19	52	จอดๆ	3.57	1.09
53	ละเลียดล่อ	3.51	1.07	53	สะบัดสะบั้ง	3.50	1.20	53	อ่อนไหว	3.55	1.09
54	กระเป็บกระป๊าบ	3.50	1.11	54	เสียตัว	3.48	1.39	54	ชะว้ำจ๋าม	3.55	1.09
55	ปากจัด	3.50	1.14	55	จอดๆ	3.46	1.17	55	ซ่อนรูป	3.52	1.06
56	งามหน้า	3.50	1.19	56	ขวัญอ่อน	3.44	1.06	56	เรียบร้อย	3.45	1.11
57	เขิน	3.49	1.11	57	หน้าอ	3.43	1.16	57	กระเป็บกระป๊าบ	3.45	1.11

58	ตอแหล	3.48	1.27	58	ปากจัด	3.40	1.13	58	ลำอาก	3.45	1.15
59	ขวัญอ่อน	3.42	1.08	59	กำกั้น	3.38	1.16	59	เล่นซู้	3.44	1.32
60	ซ่อนรูป	3.41	1.12	60	เข็ด	3.37	1.08	60	นั่งพับเพียบ	3.43	1.18
61	กำกั้น	3.40	1.18	61	ร้องไห้	3.36	1.27	61	กำกั้น	3.42	1.20
62	อะร่าอ่าม	3.39	1.11	62	เข้าซี้	3.33	1.07	62	งามหน้า	3.42	1.20
63	ลำอาก	3.37	1.17	63	ซ่อนรูป	3.31	1.16	63	ขาวบาง	3.41	1.17
64	บ้าเรอ	3.37	1.26	64	งอแง	3.30	1.09	64	ละเอียดลออ	3.39	1.07
65	ร้องไห้	3.36	1.23	65	ตอแหล	3.30	1.28	65	ขวัญอ่อน	3.39	1.10
66	เข้าซี้	3.34	1.11	66	กระเซอกันร้ว	3.29	1.15	66	สะวิตสะว่าด	3.37	1.28
67	ขาวบาง	3.33	1.20	67	ลำอาก	3.29	1.19	67	เงิน	3.37	1.14
68	เข็ด	3.32	1.13	68	คิกๆ	3.28	1.13	68	สลวย	3.37	1.19
69	สลวย	3.32	1.16	69	เดินร่ำๆ	3.28	1.16	69	เข้าซี้	3.35	1.15
70	กระเซอกันร้ว	3.31	1.18	70	สลวย	3.27	1.13	70	ร้องไห้	3.35	1.20
71	งอแง	3.28	1.11	71	จูบจูบ	3.25	1.16	71	กระเซอกันร้ว	3.32	1.21
72	จูบจูบ	3.27	1.17	72	ขาวบาง	3.24	1.23	72	ข่วน	3.31	1.23
73	สะวิตสะว่าด	3.27	1.25	73	อะร่าอ่าม	3.23	1.11	73	จูบจูบ	3.30	1.19
74	คิกๆ	3.25	1.15	74	ปราดเปรี้ยว	3.22	1.06	74	สาระแน	3.29	1.11
75	จ้องอน	3.24	1.12	75	แหว	3.22	1.23	75	จ้องอน	3.29	1.12
76	กระซิก	3.23	1.10	76	กระซิก	3.21	1.11	76	เข็ด	3.26	1.17
77	เดินร่ำๆ	3.23	1.16	77	จ้องอน	3.19	1.12	77	งอแง	3.25	1.13
78	แหว	3.21	1.22	78	ประจ้อประแจ้	3.17	1.11	78	กระซิก	3.24	1.08
79	เล่นซู้	3.21	1.34	79	สะวิตสะว่าด	3.16	1.22	79	คิกๆ	3.22	1.18
80	ประจ้อประแจ้	3.17	1.13	80	กระพืดกระเพียด	3.12	1.15	80	ทอดน่อง	3.21	1.14
81	ทอดน่อง	3.17	1.16	81	ทอดน่อง	3.12	1.17	81	แหว	3.20	1.21
82	ปราดเปรี้ยว	3.16	1.09	82	บ้าเรอ	3.12	1.24	82	ร่ำไร	3.19	1.12
83	ข่วน	3.14	1.24	83	ทอดสลายตา	3.11	1.13	83	เดินร่ำๆ	3.18	1.16
84	ทอดสลายตา	3.13	1.15	84	ร่ำไร	3.06	1.09	84	ประจ้อประแจ้	3.17	1.16
85	กระพืดกระเพียด	3.13	1.18	85	ปั่นปิ้ง	3.03	1.07	85	ทอดสลายตา	3.14	1.18
86	ร่ำไร	3.12	1.11	86	สะเห็น	3.03	1.20	86	กระพืดกระเพียด	3.13	1.21
87	สาระแน	3.10	1.15	87	ข่วน	2.98	1.22	87	ซี้ร้ว	3.11	1.12
88	ปั่นปิ้ง	3.07	1.11	88	เล่นซู้	2.98	1.32	88	ปราดเปรี้ยว	3.10	1.12

89	สะท้อน	3.06	1.21	89	ชีวิ	2.96	1.13	89	ปั้นปึ่ง	3.10	1.14
90	ชีวิ	3.03	1.13	90	ฉลวย	2.95	1.13	90	สะท้อน	3.08	1.22
91	อ่อนปวกเปียก	2.96	1.14	91	สวระแน	2.92	1.16	91	ล้ำสอน	3.08	1.30
92	ฉลวย	2.94	1.17	92	อ่อนปวกเปียก	2.90	1.13	92	อ่อนปวกเปียก	3.02	1.15
93	กระเซิง	2.93	1.15	93	กระเซิง	2.84	1.12	93	กระเซิง	3.01	1.16
94	กระปอดกระแปด	2.87	1.07	94	กระปอดกระแปด	2.83	1.04	94	ฉลวย	2.94	1.20
95	ล้ำสอน	2.82	1.33	95	ปากคัน	2.71	1.16	95	กระปอดกระแปด	2.90	1.10
96	ปากคัน	2.77	1.18	96	โป	2.68	1.36	96	แต๊ะอ้ง	2.85	1.49
97	โป	2.75	1.35	97	แบะแฉะ	2.65	1.09	97	ปากคัน	2.83	1.21
98	แบะแฉะ	2.71	1.13	98	พ้อ	2.59	1.13	98	โป	2.82	1.34
99	พ้อ	2.64	1.12	99	ล้ำสอน	2.56	1.30	99	แบะแฉะ	2.78	1.17
100	แต๊ะอ้ง	2.49	1.43	100	แต๊ะอ้ง	2.13	1.27	100	พ้อ	2.69	1.11

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงทัศนระของลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี ลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี

ลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี				ลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี				ลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี			
ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.
1	สวย	4.52	.84	1	สวย	4.50	.81	1	สวย	4.52	.79
2	กร็ด	4.36	.97	2	แพ้ท้อง	4.44	1.00	2	แพ้ท้อง	4.48	.95
3	เสริมสวย	4.34	.88	3	อ่อนหวาน	4.29	.91	3	กร็ด	4.43	.98
4	อ่อนหวาน	4.32	.91	4	เสริมสวย	4.27	.88	4	ถอนสายบัว	4.31	1.11
5	แพ้ท้อง	4.22	1.12	5	กร็ด	4.25	1.01	5	อ่อนหวาน	4.29	.92
6	อ่อนแอ้น	4.10	1.03	6	งอน	4.12	.94	6	นุงกระโจมอก	4.28	1.17
7	อ่อนช้อย	4.09	1.02	7	ขึ้นคาน	4.08	1.07	7	ขึ้นคาน	4.24	1.07
8	ถอนสายบัว	4.05	1.26	8	อ่อนช้อย	4.06	.96	8	เสริมสวย	4.23	.97
9	งอน	4.04	.98	9	วาบหวม	4.05	.95	9	อ่อนช้อย	4.20	1.00
10	เอียงอาย	4.04	1.04	10	เอียงอาย	4.05	1.02	10	จ้มล้้ม	4.17	.88
11	ออกเรื้อน	4.02	1.18	11	อกเรื้อน	4.05	1.04	11	เอียงอาย	4.13	.98
12	นุงกระโจมอก	4.01	1.26	12	ถอนสายบัว	4.05	1.24	12	ออกเรื้อน	4.11	1.09
13	อวบ	4.00	.99	13	ยัวเย้า	4.00	1.01	13	อ่อนแอ้น	4.08	.96
14	ผุดผ่อง	3.98	1.00	14	นุงกระโจมอก	3.99	1.26	14	ดัดจริต	4.07	1.03
15	น้มนวล	3.97	1.07	15	อ่อนแอ้น	3.97	.98	15	ยัวเย้า	4.06	1.06
16	จ้มล้้ม	3.96	1.01	16	ผุดผ่อง	3.95	.96	16	ผุดผ่อง	4.02	.96
17	ยัวเย้า	3.93	1.16	17	อวบ	3.95	1.00	17	งอน	4.01	.92
18	ระหง	3.91	1.12	18	จ้มล้้ม	3.93	.97	18	น้มนวล	4.01	.97
19	ดัดจริต	3.88	1.10	19	ยัวยวน	3.92	1.03	19	ระหง	4.01	1.08
20	กระเนะกระแหน	3.87	1.09	20	น้มนวล	3.92	1.05	20	อวบ	4.00	1.06
21	อ่อน	3.85	1.06	21	กระเนะกระแหน	3.92	1.06	21	กร็ดกราย	3.99	1.08
22	นินทา	3.84	1.16	22	ดัดจริต	3.92	1.09	22	ยัวยวน	3.97	1.04
23	วาบหวม	3.83	1.15	23	ออกเซาะ	3.87	1.03	23	สะบัดก้น	3.96	1.09
24	ออกเซาะ	3.82	1.06	24	ค้อน	3.84	.96	24	เอียงกราย	3.93	1.00
25	อ้มหวาน	3.81	1.01	25	ขบผะ	3.84	1.11	25	ทอดสะพาน	3.93	1.02
26	เพรียวลม	3.80	1.07	26	สะบัดก้น	3.83	1.07	26	กินผิว	3.91	1.48
27	บอบบาง	3.79	1.03	27	นินทา	3.82	1.09	27	กระเนะกระแหน	3.89	1.06
28	ขึ้นคาน	3.79	1.25	28	กร็ดกราย	3.79	1.01	28	ออกเซาะ	3.88	1.03

29	สะบัดกัน	3.76	1.24	29	ระหง	3.79	1.18	29	สะบัดสะบั้ง	3.87	1.00
30	กรีดกราย	3.75	1.10	30	อ่อน	3.77	.91	30	ค้อน	3.86	1.07
31	ได้สัดส่วน	3.74	1.04	31	เยื้องกราย	3.75	1.03	31	วาทวาม	3.86	1.17
32	เจ็ยแจ้ว	3.74	1.08	32	ซุบซิบ	3.75	1.11	32	ซบเผา	3.86	1.22
33	แก่นแก้ว	3.74	1.10	33	บอบบาง	3.74	.97	33	รำน	3.84	1.21
34	ค้อน	3.74	1.11	34	ยืมหวาน	3.74	1.03	34	เพรียวลม	3.83	.99
35	ยั่วชวน	3.74	1.21	35	รำน	3.73	1.41	35	เสียตัว	3.82	1.28
36	ซุบซิบ	3.72	1.11	36	ทอดสะพาน	3.69	1.18	36	คำประเพณี	3.79	1.27
37	ทอดสะพาน	3.69	1.19	37	แก่นแก้ว	3.63	1.10	37	เจ็ยแจ้ว	3.72	.98
38	กระโดกกระเดก	3.68	1.12	38	เพรียวลม	3.62	.97	38	แก่นแก้ว	3.68	1.12
39	อ่อนไหว	3.66	1.08	39	เรียบร้อย	3.62	1.12	39	นิินทา	3.66	1.11
40	เยื้องกราย	3.66	1.18	40	ได้สัดส่วน	3.61	1.02	40	ยืมหวาน	3.65	1.12
41	เรียบร้อย	3.62	1.09	41	คำประเพณี	3.61	1.26	41	แจ้วแหว	3.65	1.14
42	ละเอียดลออ	3.61	1.09	42	หน้างอ	3.60	1.05	42	บอบบาง	3.64	1.06
43	กินผิว	3.60	1.54	43	กระโดกกระเดก	3.60	1.16	43	กระโดกกระเดก	3.64	1.13
44	นั่งพับเพียบ	3.58	1.17	44	เสียตัว	3.60	1.28	44	กระเป็บกระเปียบ	3.63	1.09
45	ซบเผา	3.57	1.31	45	สะบัดหน้า	3.59	1.09	45	ซุบซิบ	3.63	1.12
46	เสียตัว	3.57	1.39	46	อ่อนไหว	3.55	1.04	46	สะบัดหน้า	3.62	1.08
47	เขิน	3.55	1.06	47	เขิน	3.55	1.08	47	อ่อน	3.61	1.02
48	สำอว	3.55	1.17	48	สะบัดสะบั้ง	3.54	1.13	48	งามหน้า	3.58	1.14
49	แจ้วแหว	3.55	1.25	49	กินผิว	3.53	1.50	49	ได้สัดส่วน	3.57	.95
50	หน้างอ	3.53	1.14	50	ซ่อนรูป	3.51	1.06	50	อะร่ำอรัม	3.57	1.05
51	จืดๆ	3.52	1.18	51	จืดๆ	3.51	1.11	51	ก้ำกั้น	3.57	1.17
52	คำประเพณี	3.52	1.23	52	เจ็ยแจ้ว	3.50	1.05	52	นั่งพับเพียบ	3.55	1.26
53	ปากจืด	3.50	1.13	53	ร้องไห้	3.50	1.16	53	ต่อแหล	3.54	1.28
54	สะบัดหน้า	3.50	1.17	54	ต่อแหล	3.49	1.30	54	อ่อนไหว	3.53	1.07
55	งามหน้า	3.49	1.22	55	ปากจืด	3.48	1.10	55	จืดๆ	3.53	1.11
56	รำน	3.49	1.44	56	แจ้วแหว	3.47	1.10	56	บำเรอ	3.53	1.18
57	เข็ด	3.48	1.08	57	เข้าขี้	3.45	1.05	57	กระเซอกันรั้ว	3.52	1.13
58	กระเป็บกระเปียบ	3.46	1.14	58	ขวัญอ่อน	3.44	1.14	58	ปากจืด	3.52	1.19
59	ร้องไห้	3.45	1.22	59	นั่งพับเพียบ	3.44	1.18	59	ละเอียดลออ	3.50	1.02

60	สมุดบันทึก	3.45	1.24	60	งามหน้า	3.43	1.22	60	สมุดสะบัด	3.47	1.14
61	ช้อนรูป	3.44	1.14	61	ละเอียดลออ	3.42	1.10	61	แหว	3.46	1.18
62	ตอแหล	3.43	1.25	62	กระเป๋ากะป๊าบ	3.41	1.10	62	สลวย	3.46	1.20
63	จอแฉ	3.42	1.06	63	อะร่าอรัม	3.39	1.05	63	หน้างอ	3.43	1.22
64	ขวัญอ่อน	3.40	1.04	64	จอแฉ	3.33	1.16	64	ขวัญอ่อน	3.42	1.05
65	เข้าซี่	3.35	1.20	65	กำกั้น	3.32	1.17	65	ขาวบาง	3.39	1.19
66	บำเรอ	3.33	1.30	66	ขาวบาง	3.29	1.20	66	เล่นซู้	3.39	1.35
67	กำกั้น	3.32	1.19	67	ชวน	3.29	1.21	67	ชิน	3.37	1.17
68	สลวย	3.31	1.13	68	กระเซอกันร้ว	3.26	1.19	68	เชิด	3.36	1.13
69	ขาวบาง	3.31	1.22	69	เล่นซู้	3.26	1.31	69	ประจ้อประแจ	3.35	1.05
70	จ้องอน	3.30	1.11	70	จูบจิบ	3.25	1.13	70	เรียบร้อย	3.35	1.12
71	ปราดเปรียว	3.28	1.09	71	จ้องอน	3.24	1.14	71	ล้ำอาง	3.35	1.13
72	คิกๆ	3.28	1.17	72	บำเรอ	3.24	1.29	72	คิกๆ	3.35	1.14
73	จูบจิบ	3.27	1.24	73	ล้ำอาง	3.22	1.19	73	สะเทิ้น	3.35	1.22
74	สมุดสะบัด	3.25	1.35	74	สลวย	3.20	1.15	74	กระซิก	3.34	1.10
75	กระซิก	3.23	1.08	75	เดินเร่าๆ	3.19	1.13	75	จูบจิบ	3.31	1.16
76	อะร่ามอรัม	3.21	1.20	76	ทอดน่อง	3.17	1.12	76	ช้อนรูป	3.30	1.15
77	เดินเร่าๆ	3.21	1.21	77	กระพืดกระเพียด	3.15	1.15	77	กระพืดกระเพียด	3.30	1.17
78	ทอดน่อง	3.20	1.27	78	ปราดเปรียว	3.14	1.08	78	เดินเร่าๆ	3.29	1.15
79	ทอดสายตา	3.16	1.16	79	คิกๆ	3.13	1.15	79	ร่ำไร	3.25	1.01
80	กระเซอกันร้ว	3.14	1.19	80	กระซิก	3.12	1.10	80	เข้าซี่	3.24	1.07
81	ชวน	3.14	1.25	81	สาระแน	3.12	1.11	81	โป๊	3.23	1.34
82	แหว	3.14	1.29	82	เชิด	3.12	1.15	82	ทอดสายตา	3.20	1.12
83	สาระแน	3.12	1.18	83	ปั้นปึ่ง	3.10	1.10	83	จ้องอน	3.19	1.12
84	ประจ้อประแจ	3.11	1.21	84	สมุดสะบัด	3.08	1.23	84	ปั้นปึ่ง	3.18	1.09
85	ร่ำไร	3.10	1.18	85	ประจ้อประแจ	3.05	1.12	85	ทอดน่อง	3.13	1.08
86	สลวย	3.08	1.24	86	ซึ้ว	3.03	1.09	86	ร้องไห้	3.13	1.29
87	ซึ้ว	3.02	1.18	87	ร่ำไร	3.02	1.12	87	จอแฉ	3.10	1.09
88	อ่อนปวกเปียก	2.99	1.19	88	แหว	3.02	1.16	88	สาระแน	3.08	1.17
89	เล่นซู้	2.99	1.34	89	ทอดสายตา	3.02	1.18	89	ปราดเปรียว	3.07	1.11
90	กระพืดกระเพียด	2.95	1.18	90	อ่อนปวกเปียก	2.93	1.11	90	ซึ้ว	3.05	1.12

91	กระเซิง	2.94	1.15	91	สะเทิ้น	2.92	1.22	91	ฉลวย	3.02	1.11
92	ปิ่นปิ้ง	2.93	1.12	92	กระเซิง	2.87	1.15	92	ช้วน	3.01	1.23
93	สะเทิ้น	2.90	1.13	93	กระปอดกระแปด	2.80	1.09	93	กระปอดกระแปด	2.97	1.04
94	กระปอดกระแปด	2.83	1.09	94	ลำส่อน	2.78	1.29	94	กระเซิง	2.97	1.13
95	ลำส่อน	2.77	1.36	95	ฉลวย	2.74	1.13	95	อ่อนปากเปือก	2.96	1.12
96	ปากคั่น	2.75	1.19	96	ปากคั่น	2.69	1.18	96	แบะแฉะ	2.92	1.13
97	แบะแฉะ	2.65	1.16	97	แบะแฉะ	2.58	1.09	97	ลำส่อน	2.91	1.33
98	พ้อ	2.56	1.05	98	เต๊ะอั้ง	2.57	1.44	98	ปากคั่น	2.88	1.18
99	โป๊	2.51	1.28	99	พ้อ	2.52	1.12	99	พ้อ	2.84	1.16
100	เต๊ะอั้ง	2.46	1.51	100	โป๊	2.52	1.30	100	เต๊ะอั้ง	2.46	1.33

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ทักษะของกลุ่มตัวอย่างของค่าแสดงเพศลักษณะชาย

ตารางที่ 1 แสดงทักษะของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด				กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง			
ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.
1	หล่อ	4.40	.96	1	หล่อ	4.44	.92	1	หล่อ	4.36	1.00
2	กะล่อน	4.24	.99	2	เข้มแข็ง	4.26	.97	2	กะล่อน	4.32	.99
3	ซื่อ	4.17	1.09	3	แข็งกล้า	4.18	1.02	3	ซื่อ	4.21	1.09
4	กำยำ	4.15	.99	4	กะล่อน	4.15	.99	4	กำยำ	4.16	.95
5	เกี้ยวพาราสี	4.13	1.00	5	กำยำ	4.14	1.03	5	เกี้ยวพาราสี	4.16	.99
6	เข้มแข็ง	4.12	1.02	6	ซื่อ	4.14	1.08	6	เจ้าสำราญ	4.15	.98
7	เจ้าสำราญ	4.10	.98	7	คอทองแดง	4.11	1.04	7	ลวนลาม	4.13	1.08
8	คอทองแดง	4.07	1.02	8	ห้าวหาญ	4.10	.92	8	บ้ากาม	4.06	1.15
9	แข็งกล้า	4.05	1.03	9	เกี้ยวพาราสี	4.10	1.01	9	คอทองแดง	4.03	1.00
10	ลวนลาม	4.05	1.08	10	เหี้ยมโหด	4.09	1.04	10	ลามก	4.01	1.08
11	ลามก	4.02	1.06	11	เจ้าสำราญ	4.05	.99	11	เข้มแข็ง	3.98	1.05
12	คมสัน	4.01	1.12	12	คมสัน	4.05	1.11	12	ข่มเหง	3.97	1.08
13	บ้ากาม	3.98	1.20	13	กัลดมัน	4.04	1.10	13	หัวร่า	3.96	1.10
14	ห้าวหาญ	3.97	.97	14	ลามก	4.02	1.03	14	คมสัน	3.96	1.13
15	หัวร่า	3.97	1.10	15	ทรหด	4.00	.98	15	ข่มขืน	3.95	1.24
16	คะนอง	3.93	1.02	16	หัวร่า	3.99	1.11	16	แข็งกล้า	3.91	1.01
17	ข่มขืน	3.93	1.24	17	คะนอง	3.98	.96	17	วางมาด	3.89	1.03
18	กัลดมัน	3.92	1.18	18	ฝั่งผาย	3.98	1.07	18	คะนอง	3.88	1.08
19	วางมาด	3.91	1.02	19	ลวนลาม	3.98	1.09	19	ลงพุง	3.87	1.14
20	เหี้ยมโหด	3.91	1.09	20	เท่	3.95	1.01	20	ห้าวหาญ	3.83	1.01
21	ฝั่งผาย	3.89	1.07	21	แข็งกร้าว	3.95	1.03	21	แตกพาน	3.82	1.30
22	เท่	3.88	1.01	22	ซก	3.95	1.12	22	เหี้ยมโหด	3.82	1.11

23	กระชอกไฮกฮาก	3.87	1.01	23	กระชอกไฮกฮาก	3.94	1.03	23	ตีท้ายคร้ว	3.82	1.27
24	ลงพุง	3.87	1.14	24	วางมาด	3.93	1.02	24	กระชอกไฮกฮาก	3.80	.98
25	ชก	3.87	1.17	25	ฮึกเหิม	3.92	.98	25	เพ่	3.80	1.01
26	แตกพาน	3.85	1.23	26	ข่มขืน	3.91	1.23	26	ฝั่งผาย	3.79	1.06
27	แข็งกร้าว	3.84	1.07	27	บ้ากาม	3.90	1.25	27	กตขี้	3.79	1.06
28	ข่มเหง	3.83	1.11	28	มูทะลุ	3.87	.98	28	กลัดมัน	3.79	1.25
29	ฮึกเหิม	3.82	1.02	29	บ้าเลือด	3.87	1.08	29	เสเพล	3.78	1.06
30	ตีท้ายคร้ว	3.82	1.27	30	แตกพาน	3.87	1.16	30	ชก	3.78	1.21
31	ทรหด	3.81	1.04	31	ทะลึ่ง	3.86	1.00	31	โหดเหี้ยม	3.76	1.20
32	บ้าเลือด	3.81	1.07	32	ลงพุง	3.86	1.15	32	ล้วงเกิน	3.75	1.14
33	เสเพล	3.80	1.10	33	เครื่องขรีม	3.85	1.09	33	บ้าเลือด	3.74	1.06
34	เหี้ยมโหด	3.80	1.13	34	เสเพล	3.83	1.14	34	เหี้ยมหาญ	3.74	1.12
35	โหดเหี้ยม	3.80	1.19	35	โหดเหี้ยม	3.83	1.19	35	ฮึกเหิม	3.73	1.05
36	ทะลึ่ง	3.77	1.06	36	ตีท้ายคร้ว	3.82	1.27	36	แข็งกร้าว	3.73	1.11
37	เลือดร้อน	3.75	1.04	37	เลือดร้อน	3.81	1.06	37	เมาอำนาจ	3.72	1.14
38	มูทะลุ	3.73	1.03	38	คกงระพัน	3.78	1.31	38	ปลิ้นปล้อน	3.71	1.12
39	กตขี้	3.73	1.06	39	สันทัด	3.77	.99	39	วิตถาร	3.71	1.19
40	เครื่องขรีม	3.71	1.10	40	อูกอจ	3.77	1.11	40	ไอ้โลม	3.69	1.09
41	ไอ้โลม	3.71	1.05	41	ไว้ลาย	3.77	1.12	41	เลือดร้อน	3.68	1.03
42	หยามน้ำหน้า	3.70	1.17	42	เหี้ยมโหด	3.77	1.15	42	ทะลึ่ง	3.68	1.12
43	เมาอำนาจ	3.70	1.17	43	สุขุม	3.76	1.00	43	หยามน้ำหน้า	3.67	1.19
44	กักขพะ	3.69	1.22	44	เดนตาย	3.76	1.22	44	กักขพะ	3.67	1.21
45	อูกอจ	3.67	1.14	45	ไอ้โลม	3.73	1.01	45	ระยำ	3.64	1.21
46	ล้วงเกิน	3.67	1.17	46	เกเร	3.73	1.08	46	ทรหด	3.63	1.07
47	วิตถาร	3.67	1.21	47	หยามน้ำหน้า	3.73	1.16	47	สัปดน	3.63	1.15
48	สันทัด	3.66	1.09	48	หัวเถิก	3.73	1.23	48	อ้ามฮิต	3.63	1.23
49	เกเร	3.66	1.09	49	กักขพะ	3.71	1.22	49	มูทะลุ	3.59	1.05
50	เดนตาย	3.65	1.23	50	ผาดโผน	3.70	1.08	50	เกเร	3.59	1.10
51	คกงระพัน	3.65	1.31	51	ข่มเหง	3.70	1.12	51	ชุกกรโชก	3.59	1.20
52	ปลิ้นปล้อน	3.64	1.14	52	โผงผาง	3.68	1.03	52	เครื่องขรีม	3.57	1.10
53	อ้ามฮิต	3.64	1.21	53	เมาอำนาจ	3.68	1.21	53	อูกอจ	3.57	1.16

54	หัวเถิก	3.64	1.23	54	กตซี	3.67	1.06	54	ผาดเอน	3.56	1.03
55	ผาดเอน	3.63	1.06	55	อ้ามฮิต	3.64	1.19	55	ตื้อ	3.56	1.09
56	สัปตน	3.62	1.12	56	ป้อ	3.63	1.10	56	กินเมีย	3.56	1.53
57	สุซุม	3.61	1.05	57	วิตถาร	3.62	1.24	57	เหิมหัว	3.55	1.17
58	โพงผาง	3.60	1.02	58	สัปตน	3.61	1.08	58	สันหัด	3.55	1.17
59	ไว้ลาย	3.60	1.13	59	ตื้อ	3.61	1.10	59	หัวเถิก	3.55	1.24
60	ชู้กรรโชก	3.60	1.18	60	ชู้กรรโชก	3.61	1.17	60	ป้อ	3.54	1.10
61	ป้อ	3.59	1.10	61	โหหัง	3.59	1.12	61	เสี่ยเชิง	3.54	1.16
62	ตื้อ	3.58	1.09	62	ล่งเกิน	3.59	1.21	62	เดนตาย	3.53	1.23
63	ระย้า	3.57	1.29	63	ปลิ้นปล้อน	3.57	1.16	63	โพงผาง	3.52	1.01
64	เหิมหัว	3.56	1.20	64	เหิมหัว	3.57	1.24	64	คูกคาม	3.52	1.03
65	เสี่ยเชิง	3.54	1.19	65	เสี่ยเชิง	3.54	1.21	65	คกงระพัน	3.51	1.31
66	กินเมีย	3.50	1.54	66	ตลกไปกฮา	3.52	1.07	66	ผิวปาก	3.47	1.12
67	คูกคาม	3.49	1.09	67	ระย้า	3.50	1.36	67	สุซุม	3.45	1.08
68	ผิวปาก	3.48	1.14	68	ขมิ่งทึ่ง	3.49	1.12	68	ตระกรุมตระกราม	3.45	1.18
69	โหหัง	3.48	1.16	69	ผิวปาก	3.49	1.15	69	ก้อร้อก้อติก	3.45	1.19
70	ขมิ่งทึ่ง	3.46	1.12	70	จั่งก้า	3.49	1.18	70	ไว้ลาย	3.43	1.11
71	กั้นกฏี	3.45	1.33	71	กั้นกฏี	3.46	1.32	71	กั้นกฏี	3.43	1.33
72	ตระกรุมตระกราม	3.43	1.16	72	คูกคาม	3.45	1.15	72	ขมิ่งทึ่ง	3.42	1.12
73	ตลกไปกฮา	3.42	1.09	73	กินเมีย	3.44	1.54	73	เส็งเคร็ง	3.38	1.25
74	ทึม	3.37	1.18	74	ชะลูด	3.41	1.15	74	กะหลีกะหลอ	3.36	1.14
75	จั่งก้า	3.37	1.19	75	ตระกรุมตระกราม	3.41	1.15	75	ทุ่ม	3.36	1.16
76	ว้ายร้าย	3.35	1.21	76	ว้ายร้าย	3.41	1.24	76	ทึม	3.36	1.16
77	ก้อร้อก้อติก	3.34	1.21	77	ทึม	3.39	1.20	77	โหหัง	3.36	1.19
78	ก้ามะลอ	3.34	1.23	78	แก้งก้าง	3.35	1.10	78	สบถ	3.35	1.19
79	ชะลูด	3.32	1.14	79	ก้ามะลอ	3.35	1.26	79	ซึ้นหา	3.32	1.17
80	สบถ	3.32	1.19	80	ฮักฮัก	3.31	1.26	80	ก้ามะลอ	3.32	1.21
81	เส็งเคร็ง	3.32	1.28	81	กระหุ้ม	3.31	.99	81	ตลกไปกฮา	3.31	1.11
82	ซึ้นหา	3.31	1.21	82	ซึ้นหา	3.30	1.24	82	ว้ายร้าย	3.28	1.18
83	ทุ่ม	3.30	1.16	83	เหมายมัว	3.29	1.21	83	ฮี้ยวน	3.25	1.06
84	แก้งก้าง	3.27	1.09	84	ลอบกัด	3.29	1.23	84	กั้นท่า	3.24	1.07

85	เมามัว	3.27	1.17	85	กันท่า	3.28	1.12	85	เมามัว	3.24	1.13
86	กะหลีกะหลอ	3.27	1.19	86	สบถ	3.28	1.19	86	จิ้งก่า	3.24	1.20
87	กันท่า	3.26	1.10	87	ยี่วน	3.26	1.14	87	ชะลูด	3.23	1.12
88	ลอบกัด	3.26	1.20	88	เส็งเคร็ง	3.26	1.30	88	ลอบกัด	3.23	1.17
89	ยี่วน	3.25	1.10	89	ทุ้ม	3.24	1.15	89	แก้งก้าง	3.20	1.08
90	กระหิ้ม	3.23	.98	90	ก้อร้อก้อดิก	3.24	1.23	90	กระหิ้ม	3.15	.95
91	ฮีกฮัก	3.21	1.22	91	กะหลีกะหลอ	3.18	1.24	91	หยิกแกมหยอก	3.11	1.11
92	หยิกแกมหยอก	3.13	1.16	92	ม่อต้อ	3.16	1.21	92	ฮีกฮัก	3.10	1.17
93	หยองกรอด	3.07	1.20	93	หยิกแกมหยอก	3.14	1.21	93	หยองกรอด	3.05	1.17
94	ม่อต้อ	3.05	1.18	94	หยองกรอด	3.10	1.24	94	โค่ง	3.05	1.18
95	โค่ง	3.02	1.22	95	โย่งเย่ง	2.99	1.19	95	โย่งเย่ง	3.04	1.16
96	โย่งเย่ง	3.01	1.18	96	โค่ง	2.99	1.26	96	คบชู้	3.00	1.23
97	คบชู้	2.95	1.26	97	กระนุ้มกระป๋าม	2.93	1.16	97	กระนุ้มกระป๋าม	2.95	1.11
98	กระนุ้มกระป๋าม	2.94	1.13	98	คบชู้	2.89	1.29	98	ม่อต้อ	2.95	1.14
99	กล้องแกล้ง	2.81	1.16	99	กล้องแกล้ง	2.82	1.18	99	กล้องแกล้ง	2.81	1.13
100	แก้อ	2.68	1.13	100	แก้อ	2.74	1.12	100	แก้อ	2.62	1.14

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงทัศนระของกรลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กรลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และกรลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี

กรลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี				กรลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี				กรลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี			
ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.	ที่	คำ	ค่าเฉลี่ย	SD.
1	หลอ	4.34	.98	1	หลอ	4.37	.96	1	หลอ	4.50	.93
2	กะล่อน	4.33	.89	2	เข้มเข้ง	4.30	.83	2	กำยำ	4.23	1.05
3	ชีกอ	4.20	1.02	3	กะล่อน	4.18	1.01	3	ชีกอ	4.23	1.08
4	เก้ยวพวราสี	4.19	1.00	4	เข้งกล้า	4.15	.90	4	กะล่อน	4.20	1.08
5	กำยำ	4.14	.95	5	คอทองแดง	4.14	.98	5	ลวนลาม	4.16	1.06
6	เจ้าสำราญ	4.12	.97	6	ชีกอ	4.10	1.17	6	เก้ยวพวราสี	4.16	1.01
7	เข้งกล้า	4.11	1.02	7	กำยำ	4.09	.97	7	คมสัน	4.13	1.07
8	เข้มเข้ง	4.11	1.06	8	เจ้าสำราญ	4.07	.97	8	เจ้าสำราญ	4.12	1.01
9	ลามก	4.10	1.03	9	เก้ยวพวราสี	4.05	.98	9	บ้ำกาม	4.10	1.17
10	วางมาด	4.08	.91	10	ลามก	4.05	1.02	10	ห้าวรำนน้ำ	4.08	1.12
11	คอทองแดง	4.03	.98	11	ลวนลาม	4.02	1.11	11	คะนอง	4.05	.95
12	กระชอกโงกฮาก	4.00	.84	12	ห้าวหาญ	4.00	.85	12	คอทองแดง	4.04	1.09
13	ลวนลาม	3.98	1.07	13	ห้าวรำนน้ำ	3.97	1.04	13	ข่มขีน	4.01	1.21
14	ห้าวหาญ	3.97	1.01	14	คมสัน	3.97	1.13	14	ฝ้งผาย	3.99	1.02
15	เสเพล	3.93	1.03	15	ชก	3.96	1.06	15	เข้มเข้ง	3.96	1.13
16	คะนอง	3.92	1.06	16	บ้ำกาม	3.96	1.20	16	ห้ยมหาญ	3.96	1.16
17	บ้ำเลอด	3.92	1.05	17	ทรวด	3.94	.94	17	กลัดมัน	3.95	1.19
18	ห้ยมหาญ	3.92	1.06	18	กลัดมัน	3.92	1.17	18	ห้าวหาญ	3.94	1.05
19	คมสัน	3.92	1.14	19	ข่มขีน	3.90	1.31	19	ดีท่ายคร้ว	3.94	1.23
20	ลงพุง	3.89	1.16	20	เข้งกร้ว	3.88	1.03	20	แตกพาน	3.94	1.28
21	บ้ำกาม	3.89	1.23	21	แตกพาน	3.88	1.13	21	ลามก	3.91	1.11
22	เท	3.88	1.02	22	เท	3.86	.97	22	เท	3.90	1.03
23	กลัดมัน	3.88	1.19	23	ห้ยมหาญ	3.86	1.06	23	เข้งกล้า	3.88	1.12
24	ข่มขีน	3.88	1.19	24	ฝ้งผาย	3.85	1.05	24	ลงพุง	3.88	1.13
25	ข่มเขง	3.87	1.11	25	ดีท่ายคร้ว	3.85	1.30	25	อ้กเหิม	3.87	1.09
26	ห้าวรำนน้ำ	3.87	1.14	26	วางมาด	3.84	.99	26	อ้อโลม	3.85	.98
27	ทะล้ง	3.86	1.07	27	ข่มเขง	3.84	1.15	27	โหดเห้ยม	3.85	1.18
28	ชก	3.86	1.19	28	ลงพุง	3.83	1.13	28	ห้ยมโหด	3.84	1.16

29	เลือดร้อน	3.85	.97	29	คนอง	3.82	1.05	29	วางมาด	3.82	1.13
30	หยามหน้าหน้า	3.84	1.17	30	กระชกโสกฮาก	3.82	1.05	30	กระชกโสกฮาก	3.81	1.11
31	ฮึกเหิม	3.83	1.03	31	ทะเล้ง	3.81	1.00	31	แข็งกร้าว	3.81	1.12
32	เกเร	3.83	1.04	32	เหี้ยมโหด	3.80	1.07	32	ข่มเหง	3.80	1.07
33	แข็งกร้าว	3.83	1.06	33	เสเพล	3.80	1.08	33	กักขฬะ	3.79	1.20
34	ฝั่งผาย	3.82	1.13	34	ฮึกเหิม	3.78	.94	34	ชก	3.78	1.24
35	โหดเหี้ยม	3.80	1.18	35	บ้าเลือด	3.78	1.01	35	เมาอำนาจ	3.76	1.18
36	มุทะลุ	3.79	1.02	36	เลือดร้อน	3.78	1.02	36	กตขี้	3.73	1.06
37	ป้อ	3.79	1.03	37	กตขี้	3.77	1.08	37	เหิมหัว	3.73	1.20
38	ทรหด	3.78	1.10	38	มุทะลุ	3.75	1.02	38	กินเมีย	3.73	1.49
39	เคร่งขรึม	3.76	1.11	39	หัวเถิก	3.75	1.17	39	ทรหด	3.72	1.07
40	เหี้ยมโหด	3.75	1.16	40	โหดเหี้ยม	3.75	1.22	40	บ้าเลือด	3.72	1.13
41	โผงผาง	3.74	1.00	41	เดนตาย	3.72	1.15	41	คองกระพัน	3.72	1.29
42	ปลิ้นปล้อน	3.73	1.14	42	เคร่งขรึม	3.71	1.05	42	อ้อมหืด	3.71	1.23
43	แตกพาน	3.73	1.26	43	วิตถาร	3.70	1.22	43	เสเพล	3.69	1.18
44	กตขี้	3.70	1.04	44	เมาอำนาจ	3.68	1.19	44	ล้วงเกิน	3.69	1.20
45	อุกอาจ	3.70	1.09	45	กักขฬะ	3.68	1.23	45	มุทะลุ	3.67	1.05
46	สุขุม	3.69	1.06	46	สันทัด	3.67	1.08	46	เคร่งขรึม	3.67	1.14
47	ตีท้ายครัว	3.68	1.26	47	หยามหน้าหน้า	3.67	1.10	47	อุกอาจ	3.66	1.18
48	เดนตาย	3.68	1.28	48	ล้วงเกิน	3.67	1.17	48	วิตถาร	3.66	1.23
49	สันทัด	3.66	1.05	49	คองกระพัน	3.67	1.32	49	ทะเล้ง	3.65	1.11
50	ผาดโผน	3.66	1.08	50	ไร้ลาย	3.66	1.07	50	สันทัด	3.65	1.13
51	เมาอำนาจ	3.66	1.15	51	อุกอาจ	3.66	1.15	51	สัปดน	3.63	1.10
52	ล้วงเกิน	3.66	1.16	52	ผาดโผน	3.65	1.03	52	ขู่กรรโชก	3.62	1.18
53	โอ้โลม	3.64	1.11	53	ตื้อ	3.65	1.06	53	เลือดร้อน	3.61	1.12
54	ขู่กรรโชก	3.64	1.19	54	โอ้โลม	3.65	1.06	54	หยามหน้าหน้า	3.60	1.23
55	วิตถาร	3.64	1.20	55	สุขุม	3.64	1.00	55	ผาดโผน	3.59	1.07
56	หัวเถิก	3.64	1.22	56	ปลิ้นปล้อน	3.64	1.16	56	เกเร	3.59	1.13
57	ตื้อ	3.63	1.09	57	สัปดน	3.63	1.07	57	ระยำ	3.59	1.15
58	สัปดน	3.61	1.17	58	อ้อมหืด	3.62	1.17	58	ปลิ้นปล้อน	3.57	1.12
59	ผิวปาก	3.59	1.09	59	โผงผาง	3.59	1.00	59	ไร้ลาย	3.57	1.15

60	กักขฬะ	3.59	1.22	60	เกเร	3.57	1.09	60	เสี้ยเชิง	3.57	1.24
61	อ้ามหิต	3.59	1.22	61	ระย้า	3.56	1.40	61	กั้นฎฎิ	3.56	1.31
62	ระย้า	3.58	1.31	62	คูกคาม	3.54	1.12	62	เดนตายน	3.55	1.24
63	โอหัง	3.57	1.11	63	ซูกรรโชก	3.54	1.18	63	หั่วเด็ก	3.54	1.31
64	ไ่ว้ลาย	3.56	1.15	64	ตลกไปกฮา	3.51	1.02	64	ซมึงทึ่ง	3.53	1.12
65	เสี้ยเชิง	3.56	1.16	65	เสี้ยเชิง	3.51	1.16	65	ป้อ	3.53	1.12
66	คกกระพัน	3.56	1.34	66	วายร้าย	3.46	1.19	66	ก้อร้อก้อตึก	3.52	1.23
67	ซมึงทึ่ง	3.53	1.14	67	ป้อ	3.45	1.12	67	ผิวปาก	3.50	1.21
68	ตลกไปกฮา	3.53	1.11	68	เหิมห้าว	3.45	1.21	68	ก้ามะลล	3.50	1.26
69	เหิมห้าว	3.52	1.19	69	โอหัง	3.43	1.22	69	ตระกุ่มตระกรวม	3.50	1.16
70	คูกคาม	3.49	1.06	70	กั้นฎฎิ	3.42	1.34	70	สุซุม	3.49	1.09
71	ตระกุ่มตระกรวม	3.48	1.12	71	ผิวปาก	3.35	1.09	71	กะหลีกะหลล	3.49	1.15
72	กินเมี้ย	3.47	1.58	72	ซะลูด	3.34	1.09	72	โงผาง	3.48	1.06
73	แก้งก้าง	3.44	1.07	73	ลอบกัด	3.34	1.22	73	ตื้อ	3.48	1.12
74	จ้งก้า	3.44	1.21	74	ซมึงทึ่ง	3.32	1.09	74	โอหัง	3.44	1.15
75	ทึม	3.40	1.13	75	ทึม	3.32	1.14	75	คูกคาม	3.43	1.09
76	เส็งเคร็ง	3.37	1.28	76	กินเมี้ย	3.32	1.52	76	ซึ้นหา	3.41	1.20
77	กั้นฎฎิ	3.36	1.33	77	สบบด	3.31	1.19	77	ทึม	3.41	1.26
78	ซะลูด	3.35	1.17	78	ตระกุ่มตระกรวม	3.31	1.21	78	เส็งเคร็ง	3.40	1.28
79	สบบด	3.33	1.21	79	กั้นท๋า	3.29	1.11	79	จ้งก้า	3.39	1.16
80	ทึม	3.32	1.11	80	ทึม	3.27	1.20	80	วายร้าย	3.36	1.30
81	ยี้ยวน	3.32	1.09	81	จ้งก้า	3.27	1.21	81	เมามัว	3.34	1.11
82	ก้ามะลล	3.32	1.19	82	กระหยม	3.25	.99	82	ยี้ยวน	3.32	1.05
83	ฮีกฮัก	3.32	1.23	83	ซึ้นหา	3.24	1.23	83	สบบด	3.32	1.19
84	ก้อร้อก้อตึก	3.29	1.12	84	ก้อร้อก้อตึก	3.23	1.27	84	ทึม	3.31	1.16
85	ซึ้นหา	3.29	1.19	85	เมามัว	3.22	1.22	85	ซะลูด	3.27	1.16
86	ลอบกัด	3.27	1.14	86	แก้งก้าง	3.21	1.09	86	กั้นท๋า	3.26	1.09
87	กระหยม	3.25	1.03	87	เส็งเคร็ง	3.20	1.26	87	ฮีกฮัก	3.26	1.13
88	กั้นท๋า	3.24	1.09	88	ก้ามะลล	3.19	1.23	88	ตลกไปกฮา	3.22	1.13
89	เมามัว	3.24	1.18	89	ยี้ยวน	3.13	1.14	89	กระหยม	3.19	.90
90	วายร้าย	3.23	1.14	90	กะหลีกะหลล	3.13	1.26	90	ลอบกัด	3.18	1.23

91	กะหล่ำกะหลอ	3.20	1.13	91	หยิกแกมหยอก	3.08	1.16	91	แก้งก้าง	3.17	1.10
92	หยิกแกมหยอก	3.20	1.17	92	ม่อต้อ	3.06	1.20	92	โค้ง	3.13	1.20
93	หยองกรอด	3.15	1.16	93	คบซู้	3.06	1.28	93	หยิกแกมหยอก	3.11	1.15
94	คบซู้	3.05	1.24	94	ฮี้กฮัก	3.04	1.28	94	กระนุ่่มกระป๋าม	3.10	1.09
95	โย่งเย่ง	3.03	1.19	95	หยองกรอด	2.98	1.19	95	โย่งเย่ง	3.09	1.17
96	ม่อต้อ	3.03	1.24	96	โค้ง	2.95	1.21	96	หยองกรอด	3.09	1.26
97	โค้ง	2.98	1.25	97	โย่งเย่ง	2.92	1.18	97	ม่อต้อ	3.07	1.11
98	กระนุ่่มกระป๋าม	2.94	1.12	98	กระนุ่่มกระป๋าม	2.78	1.17	98	กล้อ่งแกล้ง	3.02	1.16
99	แก้อ	2.78	1.14	99	แก้อ	2.66	1.12	99	คบซู้	2.73	1.25
100	กล้อ่งแกล้ง	2.77	1.16	100	กล้อ่งแกล้ง	2.65	1.12	100	แก้อ	2.61	1.12

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

การแปรของการจัดอันดับของค่าแสดงเพศลักษณะชาย

ตารางที่ 1 การแปรของการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง					กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				
ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	เพศหญิง	ผลต่าง	ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	เพศชาย	ผลต่าง
1	ระยำ	63	45	17	1	ไว้ลาย	59	41	18
2	ข่มเหง	28	12	16	2	ทรหด	31	15	16
3	ล้วงเกิน	46	32	14	3	สุขุม	57	43	14
4	ปลิ้นปล้อน	52	38	14	4	คงกระพัน	51	38	13
5	เหี้ยมโหด	34	21	13	5	อึกอัก	91	80	11
6	กดขี่	39	27	12	6	เหี้ยมหาญ	20	10	10
7	กะหลีกะหลอ	86	74	12	7	มูทะลุ	38	28	10
8	กินเมีย	66	56	10	8	สันทัด	48	39	9
9	สัปดน	56	47	9	9	กระหือมิ	90	81	9
10	ขู่กรรโชก	60	51	9	10	โอหัง	69	61	8
11	คะนอง	16	8	8	11	เคร่งขรึม	40	33	7
12	ตีท้ายครัว	30	22	8	12	กินเมีย	66	73	7
13	วิตถาร	47	39	8	13	ตลกไปกษา	73	66	7
14	ก้อร้อก้อดิก	77	69	8	14	แข็งกล้า	9	3	6
15	เส็งเคร็ง	81	73	8	15	ห้าวหาญ	14	8	6
16	ทู่	83	75	8	16	แข็งกร้าว	27	21	6
17	ตื้อ	62	55	7	17	เดนตาย	50	44	6
18	เหิมหัว	64	57	7	18	หัวเถิก	54	48	6
19	ฮึกเหิม	29	35	6	19	โผงผาง	58	52	6
20	เมาอำนาจ	43	37	6	20	จิ้งก่า	75	69	6
21	ยียวน	89	83	6	21	กัลดมัน	18	13	5
22	บ้ากาม	13	8	5	22	ทะลึ่ง	36	31	5
23	ลงพุง	24	19	5	23	อูกอาจ	45	40	5
24	อ้ามฮิต	53	48	5	24	ผาดโผน	55	50	5
25	เสเพล	33	29	4	25	ป้อ	61	56	5
26	โหดเหี้ยม	35	31	4	26	ชะลูด	79	74	5

27	เสียดึง	65	61	4	27	แก้งก้าง	84	79	5
28	ตระกรุมตระกราม	72	68	4	28	ลอบกัด	88	83	5
29	ลวนลาม	10	7	3	29	เข้มแข็ง	6	2	4
30	แตกพาน	26	23	3	30	ฝั่งผาย	21	18	3
31	คุกคาม	67	64	3	31	ชก	25	22	3
32	กันท่า	87	84	3	32	บ้ำเลือด	32	29	3
33	หัวร่น้ำ	15	13	2	33	เกเร	49	46	3
34	ข่มขืน	17	15	2	34	ตื้อ	62	59	3
35	วางมาด	19	17	2	35	อ้อมหืด	53	55	2
36	ผิวปาก	68	66	2	36	สัปดาห์	56	58	2
37	สบถ	80	78	2	37	ขมึงทิ้ง	70	68	2
38	เจ้าสำราญ	7	6	1	38	กันท่า	87	85	2
39	ลามก	11	10	1	39	ยียวน	89	87	2
40	ไอ้โลม	41	40	1	40	ม่อตื้อ	94	92	2
41	ผาดโผน	55	54	1	41	คอทองแดง	8	7	1
42	ป้อ	61	60	1	42	วายร้าย	76	75	1
43	ขึ้นหา	82	81	1	43	เมามัว	85	84	1
44	ฮึกฮัก	91	92	1	44	กระปุมกระปาม	98	97	1
45	หยิกแกมหยอก	92	91	1	45	หล่อ	1	1	0
46	โค่ง	95	94	1	46	คมสัน	12	12	0
47	โย่งเย่ง	96	95	1	47	กระชอกโศกฮาก	23	23	0
48	คบขู้	97	96	1	48	โหดเหี้ยม	35	35	0
49	กระปุมกระปาม	98	97	1	49	เลือดร้อน	37	37	0
50	หล่อ	1	1	0	50	ชูกรรโชก	60	60	0
51	กะล่อน	2	2	0	51	เหิมหัว	64	64	0
52	ซึกอ	3	3	0	52	เสียดึง	65	65	0
53	กำยำ	4	4	0	53	กันกุฎิ	71	71	0
54	เกี้ยวพาราสี	5	5	0	54	กำมะลอ	78	78	0
55	กักขฬะ	44	44	0	55	ขึ้นหา	82	82	0
56	กันกุฎิ	71	71	0	56	โค่ง	95	95	0
57	เมามัว	85	85	0	57	โย่งเย่ง	96	96	0

58	ลอบกัด	88	88	0	58	กลัองแกล้ง	99	99	0
59	กระหยม	90	90	0	59	เกื้อ	100	100	0
60	หยองกรอด	93	93	0	60	กำยำ	4	5	-1
61	กลัองแกล้ง	99	99	0	61	หัววาน้ำ	15	16	-1
62	เกื้อ	100	100	0	62	คะนอง	16	17	-1
63	คอทองแดง	8	9	-1	63	เสเพล	33	34	-1
64	กระชอกโฮกฮาก	23	24	-1	64	หยิกแกมหยอก	92	93	-1
65	บ้ำเลือด	32	33	-1	65	หยองกรอด	93	94	-1
66	หยามน้ำหน้า	42	43	-1	66	คบบู้	97	98	-1
67	เกเร	49	50	-1	67	กะล่อน	2	4	-2
68	คมสัน	12	14	-2	68	เท่	22	20	-2
69	ขมึงทึง	70	72	-2	69	ฉิวปาก	68	70	-2
70	ทึม	74	76	-2	70	ซึกอ	3	6	-3
71	กำมะลอ	78	80	-2	71	ลามก	11	14	-3
72	เท่	22	25	-3	72	ทึม	74	77	-3
73	หัวหาญ	14	20	-4	73	เกี้ยวพาราสี	5	9	-4
74	เลือดร้อน	37	41	-4	74	เจ้าสำราญ	7	11	-4
75	ม่อต้อ	94	98	-4	75	แตกพาน	26	30	-4
76	เข้มแข็ง	6	11	-5	76	ฮึกเหิม	29	25	-4
77	ผึ่งผาย	21	26	-5	77	โถ้โลม	41	45	-4
78	หัวเถิก	54	59	-5	78	ระยำ	63	67	-4
79	โผงผาง	58	63	-5	79	ตระกรุมตระกราม	72	76	-4
80	แก้งก้าง	84	89	-5	80	วางมาด	19	24	-5
81	ชก	25	30	-5	81	หยามน้ำหน้า	42	47	-5
82	ทะลึ่ง	36	42	-6	82	กักขฬะ	44	49	-5
83	แข็งกล้า	9	16	-7	83	คุกคาม	67	72	-5
84	ลูกอาจ	45	53	-8	84	กะหลีกะหลอ	86	91	-5
85	โหด	69	77	-8	85	ตีท้ายครัว	30	36	-6
86	ตลกไปกฮา	73	81	-8	86	เหยี่ยมโหด	34	42	-6
87	ชะลูด	79	87	-8	87	สบบด	80	86	-6
88	แข็งกร้าว	27	36	-9	88	ทึม	83	89	-6

89	กัลดมัน	18	28	-10	89	เส็งเค็ง	81	88	-7
90	สันทัด	48	58	-10	90	ลงพุง	24	32	-8
91	สุซุม	57	67	-10	91	ลวนลาม	10	19	-9
92	มูทะลุ	38	49	-11	92	ซ่มซิ่น	17	26	-9
93	ไว้ลาย	59	70	-11	93	เมาอำนาจ	43	53	-10
94	จังก้า	75	86	-11	94	วิตถาร	47	57	-10
95	ว้ายร้าย	76	82	-11	95	ปลิ้นปล้อน	52	63	-11
96	เคร่งขรึม	40	52	-12	96	ก้อว้อก้อตึก	77	90	-13
97	เคนตาย	50	62	-12	97	บ้ำกาม	13	27	-14
98	เหี้ยมหาญ	20	34	-14	98	กตขี้	39	54	-15
99	คงกระพัน	51	65	-14	99	ซ่มเหง	28	51	-23
100	ทรหด	31	46	-15	100	ล้วงเกิน	46	62	-26

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 การแปรของการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี					กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี					กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี				
ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	15-25	ผลต่าง	ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	35-45	ผลต่าง	ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	55-65	ผลต่าง
1	ป้อ	61	37	24	1	หัวเล็ก	54	39	15	1	กินเมี่ยง	66	38	29
2	เสเพล	33	15	18	2	ลอบกัด	88	73	15	2	เหิมหัว	64	37	27
3	โผงผาง	58	41	17	3	ทรหด	31	17	14	3	หัวเล็ก	54	36	18
4	เกเร	49	33	16	4	ซก	25	15	10	4	กะหลีกะหลอ	86	71	15
5	บ้าเลือด	32	17	15	5	ว้ายร้าย	76	66	10	5	ไอ้โลม	41	28	13
6	หยามหน้าหน้า	42	30	12	6	เดนตาย	50	41	9	6	ตีท้ายครัว	30	19	11
7	กระซอกโงกฮาก	23	12	11	7	ไวล่าย	59	50	9	7	กักขพะ	44	33	11
8	สุขุม	57	46	11	8	ตื้อ	62	53	9	8	อ้ามฮิต	53	42	11
9	แก้งก้าง	84	73	11	9	ตลกไปกษา	73	64	9	9	ก้อร้อก้อติก	77	66	11
10	ปลิ้นปล้อน	52	42	10	10	กันท่า	87	79	8	10	คกงระพัน	51	41	10
11	วางมาด	19	10	9	11	กระหี่ยม	90	82	8	11	กันกุฎิ	71	61	10
12	ทะเล้ง	36	27	9	12	แข็งกร้าว	27	20	7	12	กำมะลอ	78	68	10
13	ผิวปาก	68	59	9	13	ฮึกเหิม	29	36	7	13	โหดเหี้ยม	35	27	8
14	เลือดร้อน	37	29	8	14	ก้อร้อก้อติก	77	84	7	14	เมาอำนาจ	43	35	8
15	ยียวน	89	81	8	15	ชะลูด	79	72	7	15	ชู้กรรโชก	60	52	8
16	ฮึกฮัก	91	83	8	16	แข็งกล้า	9	4	5	16	ฝั่งผาย	21	14	7
17	ก้อร้อก้อติก	77	84	7	17	แตกพาน	26	21	5	17	ยียวน	89	82	7
18	ชู้กรรโชก	60	54	6	18	ตีท้ายครัว	30	25	5	18	แตกพาน	26	20	6
19	โหด	69	63	6	19	โหดเหี้ยม	35	40	5	19	เหี้ยมโหด	34	28	6
20	ผาดโผน	55	50	5	20	ทะเล้ง	36	31	5	20	ระยำ	63	57	6
21	ไวล่าย	59	64	5	21	อ้ามฮิต	53	58	5	21	ขมิ่งทึ่ง	70	64	6
22	ตื้อ	62	57	5	22	คุกคาม	67	62	5	22	ขื่นหา	82	76	6
23	ตลกไปกษา	73	68	5	23	เข้มแข็ง	6	2	4	23	ลวนลาม	10	5	5
24	เล้งเคร็ง	81	76	5	24	วิตถาร	47	43	4	24	คมสัน	12	7	5
25	ขมิ่งทึ่ง	70	67	3	25	คบบู้	97	93	4	25	หัวรำน้า	15	10	5
26	หุ้ม	83	80	3	26	คอทองแดง	8	5	3	26	คะนอง	16	11	5
27	กระหี่ยม	90	87	3	27	ผาดโผน	55	52	3	27	สัปดน	56	51	5

28	คปชู้	97	94	3	28	สปลด	80	77	3	28	เสี่ยเซ็ง	65	60	5
29	เซ็งกล่า	9	7	2	29	หุ่ม	83	80	3	29	บ้ำกาม	13	9	4
30	ลามก	11	9	2	30	ฮักฮัก	91	94	3	30	ข่มขืน	17	13	4
31	เหี้ยมหาญ	20	18	2	31	ห้าวหาญ	14	12	2	31	เหี้ยมหาญ	20	16	4
32	ข่มเหง	28	26	2	32	ห้าวหน้า	15	13	2	32	เมามัว	85	81	4
33	มูทะลุ	38	36	2	33	เหี้ยมโหด	34	32	2	33	ฮักฮัก	91	87	4
34	เดนตาย	50	48	2	34	เลือดร้อน	37	35	2	34	กระปุมกระป๋าม	98	94	4
35	สับคน	56	58	2	35	กตขี้	39	37	2	35	กตขี้	39	36	3
36	ลอบกัด	88	86	2	36	สันทัด	48	46	2	36	ตระกุ่มตระกราม	72	69	3
37	เกี่ยวพาราฮี	5	4	1	37	คกงระพัน	51	49	2	37	เส็งเคร็ง	81	78	3
38	เจ้าสำราญ	7	6	1	38	สุขุม	57	55	2	38	โค้ง	95	92	3
39	เคร่งขรึม	40	39	1	39	ระยำ	63	61	2	39	กำยำ	4	2	2
40	ระยำ	63	62	1	40	ม่อต้อ	94	92	2	40	ล้วงเกิน	46	44	2
41	ตระกุ่มตระกราม	72	71	1	41	ข่มเหง	28	27	1	41	กัลดมัน	18	17	1
42	จิ้งก่า	75	74	1	42	สับคน	56	57	1	42	วิตถาร	47	48	1
43	ชะลูด	79	78	1	43	กั้นฎฎิ	71	70	1	43	ผิวปาก	68	67	1
44	สปลด	80	79	1	44	หยิกแกมหยอก	92	91	1	44	กั้นท่า	87	86	1
45	โย่งเย่ง	96	95	1	45	แก้อ	100	99	1	45	กระหิ้ม	90	89	1
46	แก้อ	100	99	1	46	หล่อ	1	1	0	46	โย่งเย่ง	96	95	1
47	หล่อ	1	1	0	47	กัลดมัน	18	18	0	47	กล้อ้งแกล้ง	99	98	1
48	กะล่อน	2	2	0	48	เท่	22	22	0	48	หล่อ	1	1	0
49	ชีกอ	3	3	0	49	เสเพล	33	33	0	49	ชีกอ	3	3	0
50	ห้าวหาญ	14	14	0	50	มูทะลุ	38	38	0	50	เท่	22	22	0
51	คะนอง	16	16	0	51	เสี่ยเซ็ง	65	65	0	51	ลงพุง	24	24	0
52	เท่	22	22	0	52	โอหัง	69	69	0	52	ผาดโผน	55	55	0
53	โหดเหี้ยม	35	35	0	53	เมามัว	85	85	0	53	ไว้ลาย	59	59	0
54	ลูกอาจ	45	45	0	54	ฮียวน	89	89	0	54	แก้อ	100	100	0
55	เสี่ยเซ็ง	65	65	0	55	กระปุมกระป๋าม	98	98	0	55	เกี่ยวพาราฮี	5	6	-1
56	หยิกแกมหยอก	92	92	0	56	กะล่อน	2	3	-1	56	เจ้าสำราญ	7	8	-1
57	หยองกรอด	93	93	0	57	เจ้าสำราญ	7	8	-1	57	หุ่ม	83	84	-1
58	กระปุมกระป๋าม	98	98	0	58	ลวนลาม	10	11	-1	58	หยิกแกมหยอก	92	93	-1
59	กำยำ	4	5	-1	59	ลามก	11	10	-1	59	กะล่อน	2	4	-2

60	สันทัด	48	49	-1	60	เมฆอำนาจ	43	44	-1	60	อุกอาจ	45	47	-2
61	ทิม	74	75	-1	61	กักขพะ	44	45	-1	61	สันทัด	48	50	-2
62	กันทา	87	88	-1	62	โฝงผาง	58	59	-1	62	ลอบกัต	88	90	-2
63	กล้องแกลิ่ง	99	100	-1	63	ทิม	74	75	-1	63	คบซู้	97	99	-2
64	เข้มแข็ง	6	8	-2	64	ซันหา	82	83	-1	64	ทิม	74	77	-3
65	ชก	25	27	-2	65	โค่ง	95	96	-1	65	สบท	80	83	-3
66	หัวเถิก	54	56	-2	66	โย่งเย่ง	96	97	-1	66	หยองกรอด	93	96	-3
67	ม่อต้อ	94	96	-2	67	กล้องแกลิ่ง	99	100	-1	67	ม่อต้อ	94	97	-3
68	โค่ง	95	97	-2	68	คมสัน	12	14	-2	68	คตทงแดง	8	12	-4
69	คตทงแดง	8	11	-3	69	ซ่มซิ่น	17	19	-2	69	ห้าวหาญ	14	18	-4
70	ลวนลาม	10	13	-3	70	ผึ่งผาย	21	24	-2	70	แข็งกร้าว	27	31	-4
71	ฮีกเหิม	29	32	-3	71	บ้ำเลือด	32	34	-2	71	ซ่มเหง	28	32	-4
72	คูกคาม	67	70	-3	72	เคร่งขริ่ม	40	42	-2	72	ฮีกเหิม	29	25	-4
73	ซันหา	82	85	-3	73	ล้วงเกิน	46	48	-2	73	ป้อ	61	65	-4
74	ลงพุง	24	20	-4	74	แก้งก้าง	84	86	-2	74	จ้งก้ำ	75	79	-4
75	แข็งกร้าว	27	31	-4	75	หยองกรอด	93	95	-2	75	ว้ายร้าย	76	80	-4
76	กำมะลอ	78	82	-4	76	ซีกอ	3	6	-3	76	โฮห่ง	69	74	-5
77	เมามัว	85	89	-4	77	กำย่ำ	4	7	-3	77	เคร่งขริ่ม	40	46	-6
78	กลัดมัน	18	23	-5	78	บ้ำกาม	13	16	-3	78	ปลิ้นปล้อน	52	58	-6
79	กตซี้	39	44	-5	79	เหยียมหาญ	20	23	-3	79	ชะลูด	79	85	-6
80	เหิมห้าว	64	69	-5	80	ซู้กรรชก	60	63	-3	80	กระชกชกชก	23	30	-7
81	กะหลีกะหลอ	86	91	-5	81	ผิวปาก	68	71	-3	81	มูทะลุ	38	45	-7
82	เหยียมโหด	34	40	-6	82	เกี้ยวพาราสี	5	9	-4	82	เกเร	49	56	-7
83	ล้วงเกิน	46	52	-6	83	ลงพุง	24	28	-4	83	แก้งก้าง	84	91	-7
84	กินเมีย	66	72	-6	84	ปลิ้นปล้อน	52	56	-4	84	ทรหด	31	39	-8
85	กั้นกฏ	71	77	-6	85	เหิมห้าว	64	68	-4	85	บ้ำเลือด	32	40	-8
86	คมสัน	12	19	-7	86	ซ่มซิ่น	70	74	-4	86	คูกคาม	67	75	-8
87	ซ่มซิ่น	17	24	-7	87	กะหลีกะหลอ	86	90	-4	87	เข้มแข็ง	6	15	-9
88	ทรหด	31	38	-7	88	หยามน้ำหน้า	42	47	-5	88	ชก	25	34	-9
89	บ้ำกาม	13	21	-8	89	อุกอาจ	45	51	-6	89	ต้อ	62	73	-9
90	เมฆอำนาจ	43	51	-8	90	ป้อ	61	67	-6	90	ลามก	11	21	-10
91	วิตถาร	47	55	-8	91	ตระกรุมตระกราม	72	78	-6	91	วางมาด	19	29	-10

92	อำมหิต	53	61	-8	92	จังก้า	75	81	-6	92	เสเพล	33	43	-10
93	หัวร่า	15	26	-11	93	เส็งเคร็ง	81	87	-6	93	หยามหน้าหน้า	42	54	-12
94	ไอ้โงม	41	53	-12	94	วางมาด	19	26	-7	94	เดนตาย	50	62	-12
95	ผึ่งผาย	21	34	-13	95	กระซอกโฮกฮาก	23	30	-7	95	ทะลึ่ง	36	49	-13
96	ว้ายร้าย	76	90	-14	96	กินเมีย	66	76	-10	96	สุขุม	57	70	-13
97	คกงระพัน	51	66	-15	97	กำมะลอ	78	88	-10	97	แข็งกล้า	9	23	-14
98	กักขฬะ	44	60	-16	98	เกเร	49	60	-11	98	โง่งผาง	58	72	-14
99	แตกพาน	26	43	-17	99	คะนอง	16	29	-13	99	ตลกไปกษา	73	88	-15
100	ตีท้ายครัว	30	47	-17	100	ไอ้โงม	41	54	-13	100	เลือดร้อน	37	53	-16

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

การแปรของการจัดอันดับของคำแสดงเพศลักษณะหญิง

ตารางที่ 1 การแปรของการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง					กลุ่มตัวอย่างเพศชาย				
ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	เพศหญิง	ผลต่าง	ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	เพศชาย	ผลต่าง
1	ละเอียดลออ	53	36	17	1	เล่นชู้	79	59	20
2	เขิน	57	42	15	2	บ้าเรอ	64	45	19
3	ซุบซิบ	36	24	12	3	ตอแหล	58	43	15
4	นั่งพับเพียบ	51	40	11	4	เสียตัว	40	27	13
5	งามหน้า	56	47	9	5	สาระแน	87	75	12
6	เขิด	69	60	9	6	ข่วน	83	73	10
7	นึมนวล	18	10	8	7	ยั่วเย้า	15	6	9
8	งอแง	72	64	8	8	ขบเผาะ	31	22	9
9	เต็นเร้าๆ	77	69	8	9	วาบหวาม	20	12	8
10	ปราดเปรี้ยว	82	74	8	10	สะบัดสะบั้ง	45	37	8
11	บอบบาง	35	28	7	11	อะรื้อร่ำม	62	54	8
12	เจื้อยแจ้ว	41	34	7	12	อวบ	17	10	7
13	กรีดกราย	26	20	6	13	ยั่วยวน	23	16	7
14	เพรียวลม	32	26	6	14	สะบัดสะว้าง	74	67	7
15	เรียบร้อย	49	43	6	15	กินผิว	39	33	6
16	กระณะกระแหน	22	17	5	16	หน้างอ	52	46	6
17	อ่อนไหว	46	41	5	17	สะบัดกัน	25	20	5
18	กระเซอกันร้ว	71	66	5	18	ทอดสะพาน	29	24	5
19	กระพืดกระเพียด	85	80	5	19	รำน	37	32	5
20	ผุดผ่อง	16	12	4	20	ปากจืด	55	50	5
21	ค้อน	27	23	4	21	ซ่อนรูป	60	55	5
22	กระเป็บกระป๊าบ	54	50	4	22	ล้ำอาง	63	58	5
23	ร้องไห้	65	61	4	23	ขาวบาง	68	63	5
24	เข้าขี้	66	62	4	24	ร่ำไร	86	82	4
25	ระหง	21	18	3	25	ล้ำสอน	95	91	4
26	นินทา	30	27	3	26	ได้สัดส่วน	43	40	3

27	ขวัญอ่อน	59	56	3	27	คำประเพณี	44	41	3
28	แหว	78	75	3	28	ชีวี	90	87	3
29	ปั้นปึ่ง	88	85	3	29	เสริมสวย	5	4	1
30	สะเทิ้น	89	86	3	30	นุ่งกระโจมอก	8	7	1
31	อ่อนหวาน	4	2	2	31	ออลเซาะ	24	23	1
32	งอน	10	8	2	32	คิกๆ	67	66	1
33	กระโดดกระเดก	42	39	2	33	สลวย	70	69	1
34	กำกั้น	61	59	2	34	ทอดน่อง	81	80	1
35	จูบจูบ	73	71	2	35	สวย	1	1	0
36	ประจ้อประแจ	80	78	2	36	แพ้ห้อง	2	2	0
37	ร่าไร	86	84	2	37	กรีด	3	3	0
38	ฉลวย	92	90	2	38	ตัดจวิต	19	19	0
39	อ่อน	33	32	1	39	แก่นแก้ว	38	38	0
40	ยิ้มหวาน	34	33	1	40	สะบัดหน้า	47	47	0
41	แก่นแก้ว	38	37	1	41	แจ้วแหว	48	48	0
42	ทอดสายตา	84	83	1	42	กำกั้น	61	61	0
43	ชีวี	90	89	1	43	กระเซิง	93	93	0
44	ปากคั้น	96	95	1	44	อ่อนหวาน	4	5	-1
45	โป๊	97	96	1	45	กระเซอกันร้ว	71	72	-1
46	แบะแฉะ	98	97	1	46	จูบจูบ	73	74	-1
47	พ้อ	99	98	1	47	ง้องอน	75	76	-1
48	สวย	1	1	0	48	ทอดสายตา	84	85	-1
49	เสริมสวย	5	5	0	49	กระพืดกระเพียด	85	86	-1
50	ถอนสายบัว	6	6	0	50	ปั้นปึ่ง	88	89	-1
51	อ่อนช้อย	7	7	0	51	สะเทิ้น	89	90	-1
52	เอียงอาย	9	9	0	52	อ่อนปวกเปียก	91	92	-1
53	ออกเรือน	11	11	0	53	กระปอดกระแปด	94	95	-1
54	ตัดจวิต	19	19	0	54	ปากคั้น	96	97	-1
55	คำประเพณี	44	44	0	55	โป๊	97	98	-1
56	สลวย	70	70	0	56	แบะแฉะ	98	99	-1
57	กระเซิง	76	76	0	57	พ้อ	99	100	-1

58	ทอดน่อง	81	81	0	58	ถอนสายบัว	6	8	-2
59	กระเซิง	93	93	0	59	อ่อนช้อย	7	9	-2
60	กระปอดกระแปด	94	94	0	60	เลี้ยงอายุ	9	11	-2
61	แต่ะอั้ง	100	100	0	61	ออกเรือน	11	13	-2
62	แพ้ท้อง	2	3	-1	62	อ่อนแอ้น	12	14	-2
63	กริด	3	4	-1	63	ขึ้นคาน	13	15	-2
64	อ่อนแอ้น	12	13	-1	64	ค้อน	27	29	-2
65	จิ้มลิ้ม	14	15	-1	65	เยื้องกราย	28	30	-2
66	ออเซาะ	24	25	-1	66	อ่อน	33	35	-2
67	เยื้องกราย	28	29	-1	67	ยืมหวาน	34	36	-2
68	คิกๆ	67	68	-1	68	กระโดดกระเดก	42	44	-2
69	อ่อนปวกเปียก	91	92	-1	69	ฉอดๆ	50	52	-2
70	จ้องอน	75	77	-2	70	ฉลวย	92	94	-2
71	ขึ้นคาน	13	16	-3	71	กระเป็บกระป้าบ	54	57	-3
72	ได้สัดส่วน	43	46	-3	72	กระซิก	76	79	-3
73	ปากจืด	55	58	-3	73	แหว	78	81	-3
74	ซ่อนรูป	60	63	-3	74	จิ้มลิ้ม	14	18	-4
75	อวบ	17	21	-4	75	นินทา	30	34	-4
76	สะบัดหน้า	47	51	-4	76	เข้าซี้	66	70	-4
77	แจ้วแหว	48	52	-4	77	ประจ้อประแจ	80	84	-4
78	ล้ำอาง	63	67	-4	78	แต่ะอั้ง	100	96	-4
79	ขาวบาง	68	72	-4	79	ผุดผ่อง	16	21	-5
80	สวระแน	87	91	-4	80	ระหง	21	26	-5
81	ล้ำสอน	95	99	-4	81	กริดกราย	26	31	-5
82	ฉอดๆ	50	55	-5	82	กระณะกระแหน	22	28	-6
83	หน้างอ	52	57	-5	83	งามหน้า	56	62	-6
84	สะวัดสะวัด	74	79	-5	84	ขวัญอ่อน	59	65	-6
85	ชวน	83	88	-5	85	ร้องไห้	65	71	-6
86	นุ่งกระโจมอก	8	14	-6	86	งอแง	72	78	-6
87	สะบัดกัน	25	31	-6	87	เดินเร่ๆ	77	83	-6
88	ยั่วเย้า	15	22	-7	88	ปรวดเปรี้ยว	82	88	-6

89	ตอแหล	58	65	-7	89	งอน	10	17	-7
90	รำน	37	45	-8	90	นึ่มนวล	18	25	-7
91	สะบัดสะบั้ง	45	53	-8	91	เพรียวลม	32	39	-7
92	เล่นซู้	79	87	-8	92	บอบบาง	35	42	-7
93	ทอดสะพาน	29	38	-9	93	อ่อนไหว	46	53	-7
94	วาบวาม	20	30	-10	94	เรียวร้อย	49	56	-7
95	กินผิว	39	49	-10	95	เข็ด	69	77	-8
96	อะร่าอ่าร่าม	62	73	-11	96	เจ็ยแจ้ว	41	51	-10
97	ยั่วยวน	23	35	-12	97	นึ่งพับเพียบ	51	60	-11
98	เสียดัว	40	54	-14	98	ละเคียดลลอ	53	64	-11
99	ขบเผาะ	31	48	-17	99	เงิน	57	68	-11
100	บ้ำเรอ	64	82	-18	100	ซุบซิบ	36	49	-13

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 การแปรของการจัดอันดับของกลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี และกลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี

กลุ่มตัวอย่างอายุ 15-25 ปี					กลุ่มตัวอย่างอายุ 35-45 ปี					กลุ่มตัวอย่างอายุ 55-65 ปี				
ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	15-25	ผลต่าง	ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	35-45	ผลต่าง	ลำดับ	คำ	ทั้งหมด	55-65	ผลต่าง
1	ล่าอาง	63	48	15	1	ช้วน	83	67	16	1	คิกๆ	67	48	19
2	อ้อน	33	21	12	2	ร้องไห้	65	53	12	2	แหว	78	62	16
3	ได้สัดส่วน	43	31	12	3	วาบหวาม	20	9	11	3	สะเท็น	89	73	16
4	เข็ด	69	57	12	4	เรียบร้อย	49	39	10	4	โป้	97	81	16
5	ละเอียดลออ	53	42	11	5	หน้างอ	52	42	10	5	สะบัดสะบั้ง	45	30	15
6	ปราดเปรียว	82	71	11	6	เขิน	57	47	10	6	กระเชอกันร้ว	71	58	13
7	เขิน	57	47	10	7	ซ่อนรูป	60	50	10	7	สะวิตสะว่าด	74	61	13
8	เจ็ยแจ้ว	41	32	9	8	เล่นซู้	79	69	10	8	กินผัว	39	27	12
9	งอแง	72	63	9	9	เข้าซี้	66	57	9	9	เล่นซู้	79	67	12
10	นินทา	30	22	8	10	งอแง	72	64	8	10	อะร้อรำม	62	51	11
11	ยิ้มหวาน	34	26	8	11	กระพืดกระเพียด	85	77	8	11	กระเป็บกระป๊าบ	54	44	10
12	บอบบาง	35	27	8	12	เจ็ยแจ้ว	41	34	7	12	ประจ้อประแจ้	80	70	10
13	เรียบร้อย	49	41	8	13	สาระแน	87	80	7	13	ก่ากัน	61	52	9
14	อ้อนแอ้น	12	5	7	14	ซิ่นคาน	13	7	6	14	กระพืดกระเพียด	85	77	8
15	อ้อนไหว	46	39	7	15	ขบเผาะ	31	25	6	15	แจ้วแหว	48	41	7
16	นั่งพับเพียบ	51	44	7	16	กระชิก	76	82	6	16	งามหน้า	56	49	7
17	เข้าซี้	66	59	7	17	ทอดน่อง	81	76	5	17	บ่าเรอ	64	57	7
18	เพรียวลม	32	26	6	18	ปั้นปึ่ง	88	83	5	18	สลวย	70	63	7
19	แก่นแก้ว	38	33	6	19	งอน	10	6	4	19	ร้อไร	86	79	7
20	ฉลวย	92	86	6	20	ซุบซิบ	36	32	4	20	ซิ่นคาน	13	7	6
21	ร้องไห้	65	60	5	21	ตอแหล	58	54	4	21	ตัดจริต	19	14	5
22	ง้องอน	75	70	5	22	ง้องอน	75	71	4	22	จิ้มลิ้ม	14	10	4
23	ทอดสายตา	84	79	5	23	ปราดเปรียว	82	78	4	23	กรีดกราย	26	22	4
24	อวบ	17	13	4	24	ซี้ร้ว	90	86	4	24	เยื้องกราย	28	24	4
25	กระโดดกระเดก	42	38	4	25	ค้อน	27	24	3	25	ทอดสะพาน	29	25	4
26	สาระแน	87	83	4	26	นินทา	30	27	3	26	เสียตัว	40	36	4
27	นึมนวล	18	15	3	27	อ้อน	33	30	3	27	เจ็ยแจ้ว	41	37	4
28	ระหง	21	18	3	28	กระเชอกันร้ว	71	68	3	28	ตอแหล	58	54	4

29	ทอดน่อง	81	78	3	29	จวบจิบ	73	70	3	29	ปั้นปั้น	88	84	4
30	ชิววิว	90	87	3	30	ย้วยวน	23	21	2	30	รำน	37	34	3
31	อ่อนปวกเปียก	91	88	3	31	บอบบาง	35	33	2	31	ค้ำประเวณี	44	41	3
32	เสริมสวย	5	3	2	32	รำน	37	35	2	32	ถอนสายบัว	6	4	2
33	ผุดผ่อง	16	14	2	33	ได้สัดส่วน	43	41	2	33	นุ่งกระโจมอก	8	6	2
34	กระแนะกระแหน	22	20	2	34	สะบัดหน้า	47	45	2	34	ระหง	21	19	2
35	หน้างอ	52	50	2	35	ขาวบาง	68	66	2	35	กระซิก	76	74	2
36	ปากจืด	55	53	2	36	เดินเร่าๆ	77	75	2	36	ทอดสายตา	84	82	2
37	สลวย	70	68	2	37	แต่ะอั้ง	100	98	2	37	แบะแบะ	98	96	2
38	ข่วน	83	81	2	38	อ่อนหวาน	4	3	1	38	สะบัดกัน	25	24	1
39	กระเซิง	93	91	2	39	เสริมสวย	5	4	1	39	สะบัดหน้า	47	46	1
40	กรีด	3	2	1	40	กระแนะกระแหน	22	21	1	40	ฉลวย	92	91	1
41	งอน	10	9	1	41	ออลเซาะ	24	23	1	41	กระปอดกระแปด	94	93	1
42	งามหน้า	56	55	1	42	แก่นแก้ว	38	37	1	42	สวย	1	1	0
43	กระซิก	76	75	1	43	ขวัญอ่อน	59	58	1	43	แพ้ท้อง	2	2	0
44	ร่ำไร	86	85	1	44	อ่อนปวกเปียก	91	90	1	44	กรีด	3	3	0
45	แบะแบะ	98	97	1	45	กระเซิง	93	92	1	45	ย้วยเย้า	15	15	-7
46	พ้อ	99	98	1	46	กระปอดกระแปด	94	93	1	46	ผุดผ่อง	16	16	-7
47	สวย	1	1	0	47	ล้ำสอน	95	94	1	47	นิ่มนวล	18	18	0
48	อ่อนหวาน	4	4	0	48	แบะแบะ	98	97	1	48	ย้วยวน	23	23	-4
49	อ่อนซ้อย	7	7	0	49	สวย	1	1	0	49	แก่นแก้ว	38	38	0
50	ออกเรือน	11	11	0	50	แพ้ท้อง	2	2	0	50	กระโดดกระเดก	42	42	0
51	ตัดจريت	19	19	0	51	ออกเรือน	11	11	0	51	เข็ด	69	69	0
52	ออลเซาะ	24	24	0	52	ผุดผ่อง	16	16	0	52	ชิววิว	90	90	9
53	ซุบซิบ	36	36	0	53	อวบ	17	17	0	53	พ้อ	99	99	21
54	จวบจิบ	73	73	0	54	ยิ้มหวาน	34	34	0	54	แต่ะอั้ง	100	100	0
55	สะบัดสะบัด	74	74	0	55	อ่อนไหว	46	46	0	55	อ่อนหวาน	4	5	-1
56	เดินเร่าๆ	77	77	0	56	ปากจืด	55	55	0	56	ออกเรือน	11	12	-1
57	กระปอดกระแปด	94	94	0	57	ปากคั้น	96	96	0	57	อ่อนแอ้น	12	13	-1
58	ล้ำสอน	95	95	0	58	พ้อ	99	99	0	58	ขบเผาะ	31	32	-1
59	ปากคั้น	96	96	0	59	อ่อนซ้อย	7	8	-1	59	ขาวบาง	68	66	-1
60	แต่ะอั้ง	100	100	0	60	เลี้ยงอาย	9	10	-1	60	เดินเร่าๆ	77	78	-1

61	เสียงอวย	9	10	-1	61	สะบัดกัน	25	26	-1	61	สาระแน	87	88	-1
62	แจ้วแหวน	48	49	-1	62	กระโดกกระเดก	42	43	-1	62	กระเซิง	93	94	-1
63	ฉอดๆ	50	51	-1	63	ฉอดๆ	50	51	-1	63	อ่อนช้อย	7	9	-2
64	ซ็อนรูป	60	61	-1	64	อะร่าอรัม	62	63	-1	64	เสียงอวย	9	11	-2
65	ขาวบาง	68	69	-1	65	ร่าไร	86	87	-1	65	นั่งพับเพียบ	51	53	-2
66	ถอนสายบัว	6	8	-2	66	กรีด	3	5	-2	66	จูบจูบ	73	75	-2
67	จิ้มลิ้ม	14	16	7	67	นิมนวล	18	20	-2	67	ล้ำสอน	95	97	-2
68	ยั่วเย้า	15	17	-2	68	กรีดกราย	26	28	-2	68	ปากคั่น	96	98	-2
69	บ่าเรอ	64	66	-2	69	สะเทิ้น	89	91	-2	69	เสริมสวย	5	8	-3
70	โป๊	97	99	-2	70	อ่อนแอ้น	12	15	-3	70	ค้อน	27	30	-3
71	แพ้ท้อง	2	5	-3	71	ตัดจริต	19	22	-3	71	อวบ	17	21	-4
72	วาบหวาม	20	23	-3	72	เยื้องกราย	28	31	-3	72	ปากจัด	55	59	-4
73	นุ่งกระโจมอก	8	12	-4	73	สะบัดสะบั้ง	45	48	-3	73	ทอดน่อง	81	85	-4
74	สะบัดกัน	25	29	-4	74	ฉลวย	92	95	-3	74	อ่อนปากเปือก	91	95	-4
75	กรีดกราย	26	30	-4	75	โป๊	97	100	-3	75	ออลเขา	24	29	-5
76	กินผิว	39	43	-4	76	จิ้มลิ้ม	14	18	-4	76	กระเนาะกระแหน	22	28	-6
77	กระเป๋ิบกระเป๋าบ	54	58	-4	77	ยั่วเย้า	15	19	-4	77	เพรียวลม	32	38	-6
78	ตอแหล	58	62	-4	78	กินผิว	39	43	-4	78	ยิ้มหวาน	34	40	-6
79	แหวน	78	82	-4	79	เสียดัว	40	44	-4	79	ฉอดๆ	50	56	-6
80	ประจ้อประแจ้	80	84	-4	80	ค้ำประเวณี	44	40	-4	80	ขวัญอ่อน	59	65	-6
81	ปั้นปัง	88	92	-4	81	งามหน้า	56	60	-4	81	ได้สัดส่วน	43	50	-7
82	สะเทิ้น	89	93	-4	82	ก้ำกั้น	61	65	-4	82	ละเอียดลอล	53	60	-7
83	ขวัญอ่อน	59	64	-5	83	ฉลวย	70	74	-4	83	ปราดเปรียว	82	89	-7
84	คิกๆ	67	72	-5	84	ประจ้อประแจ้	80	85	-5	84	งอน	10	18	-8
85	กระพืดกระพืด	85	90	-5	85	ทอดสายตา	84	89	-5	85	บอบบาง	35	43	-8
86	เสียดัว	40	46	-6	86	ถอนสายบัว	6	12	-6	86	จ้องจอน	75	83	-8
87	ก้ำกั้น	61	67	-6	87	นุ่งกระโจมอก	8	14	-6	87	นินทา	30	39	-9
88	ค้อน	27	34	-7	88	ทอดสะพาน	29	36	-7	88	ซุบซิบ	36	45	-9
89	สะบัดหน้า	47	54	-7	89	เพรียวลม	32	39	-7	89	อ่อนไหว	46	55	-9
90	ทอดสะพาน	29	37	-8	90	ระหง	21	29	-8	90	ล้ำอาง	63	72	-9
91	ค้ำประเวณี	44	52	-8	91	แจ้วแหวน	48	56	-8	91	ข่วน	83	92	-9
92	เล่นซู้	79	89	-10	92	นั่งพับเพียบ	51	59	-8	92	วาบหวาม	20	31	-11

93	กระเซอขันร้ว	71	80	-11	93	ละเอียดลลล	53	61	-8	93	เงิน	57	68	-11
94	เยื้องกราย	28	40	-12	94	กระเป็บกระป้าบ	54	62	-8	94	หน้างอ	52	64	-12
95	ย้วยวน	23	35	-13	95	บ่าเรอ	64	72	-8	95	อ้อน	33	47	-14
96	อะร้อร่าม	62	76	-14	96	ล้าอาง	63	73	-10	96	เข้าซี่	66	80	-14
97	ขั่นคาน	13	28	-15	97	สะวัดสะว่าด	74	84	-10	97	งอแง	72	87	-15
98	ขบเผาะ	31	46	-15	98	แหว	78	88	-10	98	ซ้อนรูป	60	76	-16
99	สะบัดสะบั้ง	45	60	-15	99	คิกๆ	67	79	-12	99	ร้องให้	65	86	-21
100	ร่าน	37	56	-19	100	เห็ด	69	81	-12	100	เรียบร้อย	49	71	-22

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

ตารางที่ 1 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของคำแสดงเพศลักษณะหญิง

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง
1 กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย		
ลักษณะทางกายเชิงบวก		
1.1 รูปร่าง	1.1.1 อ้วน 1.1.2 พอดี 1.1.3 ผอม 1.1.4 ย่อมกว่าจริง 1.1.5 สูง 1.1.6 บอบบาง 1.1.7 ปราดเปรี้ยว 1.1.8 สะโอดสะอง	1. อ้วน เจ้าเนื้อ น้อย ตีตะ เบอะเบะ อวบ อู๋ย แผละ โย้ 2. ได้สัดส่วน 3. ขาวบาง 4. ช่อกุรูป 5. ระหง 6. แบบบาง แน่งน้อย บอบบาง 7. ปราดเปรี้ยว ประเปรี้ยว 8. เปรี้ยวลม
1.2 อายุ	1.2.1 เยาว์	9. กระเตาะ กำตัด ขบเผาะ แตกเนื้อสาว
1.3 หน้าตา	1.3.1 สวยงาม	10. เพราพริ้ง สวย สะสวย พริ้ง พริ้ม พริ้มเพรา พริ้งพราย เพร็ดแพรว เพาพะงา ประไพ คมคาย
1.4 ลักษณะทางกาย	1.4.1 ผอม 1.4.2 ตา 1.4.3 สะอาด 1.4.4 น่าเอ็นดู 1.4.5 รูปร่าง สวย 1.4.6 แบบบาง 1.4.7 ผิว 1.4.8 ขนาดหน้าอก	11. สลวย 12. แจ้วแห้ว 13. สำอาง(สะอาด) 14. จุ่มจิม กระจุ่มกระจิม จิมลิม 15. ฉลวย นวลระหง 16. อ่อนแอ้น 17. เจลา ไอลิ เจิดฉาย เนียน แฉล้ม 18. อมเลือดฝาด ยอโย ฝ่อง ผุดผ่อง 19. อล่องฉ่อง สดใส 20. อระอ่าร่วม
ลักษณะทางกายเชิงลบ		
1.5 หน้าตา เชิงลบ	1.5.1 ความไม่งาม	19. ขี้ริ้ว เสียโฉม
1.6 ลักษณะทางกาย เชิงลบ	1.6.1 ทรม	20. กระเซิง
2 กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา		
อากัปกริยาเชิงบวก		
2.1 การพูด	2.1.1 พูดเสียงไพเราะ 2.1.2 พูดอ่อนหวาน	21. เจ็ยแจ้ว แจ้ว 22. นุ่มนวล อ่อนหวาน

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง
2.2.1 การประจบ	2.2.1.1 วาจา 2.2.1.2 แสดงออกทางกาย 2.2.1.3 ทำให้เอ็นดู	23. จีบปากจิบคอ ทำปากทำคอ ประจ้อประแจ 24. จอเลาะ จอเขาะ ประจิมประแจ สำออย 25. ออดอ้อน ชี้ช้อน ช้อน กระอิดกระเอื้อน
2.2.2 ทำทางการเดิน	2.2.2 ทำทางการเดินมีลีลา	26. เยื้องกรวย อย่างเยื้อง
2.2.3 ทำทางการนั่ง	2.2.3 นั่งพับเพียบ	27. นั่งพับเพียบ
2.2.4 ทำทางอ่อนช้อย	2.2.4 กริยาอ่อนช้อย	28. อ่อนช้อย
2.2.5 ทำทางรวดเร็ว	2.2.5 ทำทางรวดเร็ว	29. สะวิดสะวัด
2.3 อากาเรเชิงบวก		
2.3.1 การชื่น	2.3.1.1 อากาเรชื่น 2.3.1.2 กระจาดฉาย 2.3.1.3 วาจา	30. ขวยใจ ขวยชื่น ขวย เชน 31. เที่ยงฉาย มิดเมี้ยน ฉายเหนียม เหนียม ม้วนด้วน 32. สะเห็น
2.3.2 การมีบุตร	2.3.2 การมีบุตร	33. ผ่าครรภ์ ท้องแก่ คลอด ทำนัง แพ้ท้อง
2.3.3 การนุ่งผ้า	2.3.3 การนุ่งผ้า	34. นุ่งกระโจมอก
2.3.4 การยิ้ม	2.3.4 การยิ้ม	35. ยิ้มหวาน
2.3.5 การตกแต่งให้งาม	2.3.5 การตกแต่งให้งาม	36. เสริมสวย แต่งหน้า แต่ง
2.3.6 การแสดงความเคารพ	2.3.6 การแสดงความเคารพ	37. ถอนสายบัว
อากัปกริยาเชิงลบ		
2.1 การพูด		
	2.1.1 พูดบ่น 2.1.2 พูดเบาๆ 2.1.3 พูดคล้อง 2.1.4 พูดหาเรื่อง 2.1.5 พูดไม่สุภาพ 2.1.6 พูดนินทา 2.1.7 พูดเอะอะ 2.1.8 พูดเหน็บแนม 2.1.9 พูดต่อว่า 2.1.10 พูดโกหก	38. กระทบกระแปด 39. กระชุปกระชิบ ชุปชิบ จุ่งจิ่ง กระจุงกระจิ่ง หงูหงิง 40. จอดๆ ต้อยหยอย 41. ปากคั่น ปากคำแย 42. เราะร้าย ปากจัด ปากตะไกร จัดจ้าน ปากคอเราะร้าย ปากร้าย ปากหยอย ปากปู 43. นินทา 44. กระเบียบกระปาบ 45. กะแนะกระหน่น เหน็บแนม ประชด ประชัน ค้อนชอด ค้อนแคะ 46. พ้อ 47. ตอแหล
2.2 ทำทาง		

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง
2.2.2 การทำจริต	2.2.2.1 สบัดสะบั้ง 2.2.2.2 ดัดจริต	48. กระบิตกระบวน ตัดดิน ตั่งตึง กระตุงกระตึง กระตุงกระตึง สบัดสะ บั้ง 49. แคะ กระแคะกระแค้ สะตึง ดัดจริต กระแคะ
2.2.3 ทำทางไม่เรียบร้อย	2.2.3 กริยาไม่เรียบร้อย	50. กระโดกกระเดก กระเตงๆ เด็นแรงเด็นกา
2.2.4 ทำทางหยิบหย่ง	2.2.4 ทำทางหยิบหย่ง	51. กรีดนิ้ว กรีดกราย กล้วยกราย นวยขนาด
2.2.5 ทำทางการเคลื่อนไหว	2.2.5 การเคลื่อนไหวช้า	52. เนิบนาบ ตะบิตตะบอย อ้อยช้าย พิริพิไร ช้อยชิง ร่าไร ช้อยสร้อย
2.2.6 ทำทางการเดิน	2.2.6.2 ทำทางการเดินช้า	53. เดินทอดน่อง ทอดน่อง ตัวมเตี้ยม กระตัวมกระเตี้ยม
2.2.7 ทำทางการนั่ง	2.2.7.2 แบะแจะ 2.2.7.3 เบียด	54. แบะแจะ 55. กระชิก
2.3 อาการ		
2.3.7 การร้องไห้	2.3.3 การร้องไห้	56. ร้องไห้ ฟุ่มฟาย ชิกๆ สะอึกสะอื้น คร่ำ ครวญ ร่ำไห้
2.3.8 การหัวเราะ	2.3.5 การหัวเราะ	57. คิกๆ
2.3.9 อาการจุกจิก	2.3.6 อาการจุกจิก	58. จุกจิก จู้จี้ หนุมหนิม จุ้นจ้าน แจ็ดแจ้ สาระแน
2.3.10 การกรีด	2.3.7 การกรีด	59. กรีด กรีดกราด หนีต
2.3.11 การใช้กำลัง	2.3.8 การใช้กำลัง	60. ช่วน
2.3.12 การรบเร้า	2.3.9 การรบเร้า	61. กระเข้ากระซี่ เข้าซี่
2.3.13 การหยิ่ง	2.3.10 การหยิ่ง	62. เชิด
2.3.14 การหยอกล้อ	2.3.14 การหยอกล้อ	63. ยั่วเย้า
2.3.15 การใช้สายตาสื่อ	2.3.15 การใช้สายตาสื่อ	64. ชม้าย ชายตา ทอดสายตา
3 กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์		
3.1 การแสดงความรู้สึกไม่พอใจ	3.1.1 งอนให้จ้อ 3.1.2 ขอคืนดี 3.1.3 คิวขมวด 3.1.4 ใช้สายตา 3.1.5 แกล้งทำโกรธ 3.1.6 ลูกหนีไป	65. กระเจ้ากระงอด เง้งอด กระบึงกระบอน งอดแงต บ้องๆ งอน เจ้าแ่งแสนงอน ตูบิตตูป้อง ตะบิตตะบ้อง 66. ง้องอน งอนง้อ 67. เจ้า หน้าเจ้า หน้างอ 68. ค้อน หน้าคว่า ค้อนควัก ง้า 69. กระพืดกระเพียด 70. สบัดกัน

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง
	3.1.7 เบื่อนหน้าหนี	71. สะบัดหน้า
	3.1.8 วางเฉย	72. บึ้งบึ้ง
	3.1.9 เดิน	73. เดินเร่ๆ
3.2 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	3.2 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	74. ซ่อนไหว
3.3 ตกใจง่าย	3.3 ตกใจง่าย	75. ขวัญอ่อน
4กลุ่มมโนทัศน์ความคิด		
ความคิดเชิงบวก		
4.1 การมีครอบครัว	4.1 การมีครอบครัว	76. ออกเรือน มีเรือน
ความคิดเชิงลบ		
4.2 คู่ครองเสียชีวิต	4.2 คู่ครองเสียชีวิต	77. กินผ้า
4.3 การไม่ได้แต่งงาน	4.3 การไม่ได้แต่งงาน	78. ทินทิก ขึ้นคาน
5กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม		
พฤติกรรมเชิงบวก		
5.1 ความละเอียด	5.1 ความละเอียด	79. ประคิดประดอย ละเอียดลลอล
5.11 ความอ่อนโยน	5.11 ความอ่อนโยน	80. นิ่มนวล นุ่มนิ่ม
5.12 ความสุภาพเรียบร้อย	5.12 ความสุภาพเรียบร้อย	81. ละเมียด เรียบร้อย ละม่อม
พฤติกรรมเชิงลบ		
5.2 การแต่งตัว	5.2 การแต่งตัว	82. โปะ รัศรูป อลางข้างอุจาด
5.3 การรับประทานอาหาร	5.3 การรับประทานอาหาร	83. กระจุกกระจิบ จุบจิบ
5.4 การใช้จ่าย	5.4 การใช้จ่าย	84. กระเซอกันรั้ว
5.5 ความไม่สำรวม	5.5 ความไม่สำรวม	85. แก่นแก้ว
5.6 การกระทำสิ่งไม่ดี	5.6 การกระทำสิ่งไม่ดี	86. งามหน้า เกินงาม แก่แรด แก่แดด
5.7 ความกล้า	5.7 ความกล้า	87. กำกั้น
5.8 ความดู	5.8 ความดู	88. แหว
5.9 ความอ่อนกำลัง	5.9 ความอ่อนกำลัง	89. ซ่อนปากเปือก
5.10 การเอาใจยาก	5.10 การเอาใจยาก	90. งอแง
6กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ		
6.1 การชวนให้กำเริบรัก	6.1 การชวนให้กำเริบรัก	91. ยั่วชวน เล่นหูเล่นตา กระซิกกระซี้ ธิกซี่
6.2 การเข้าสนิทสนมกับเพศตรงข้าม	6.2 การเข้าสนิทสนมกับเพศตรงข้าม	92. ทอดสะพาน
6.3 การมีขู้	6.3 การมีขู้	93. เล่นขู้ มีขู้ สองใจ
6.4 ความเจ้าขู้	6.4 ความเจ้าขู้	94. ปล่อยตัว ส้ำสอน ใจง่าย
6.5 การค้าประเวณี	6.5 การค้าประเวณี	95. ค้าประเวณี
6.6 การถูกล่วงเกินทางเพศ	6.6 การถูกล่วงเกินทางเพศ	96. แต้ะอั้ง
6.7 การเสียความบริสุทธิ์	6.7 การเสียความบริสุทธิ์	97. เสียตัว เสียเนื้อเสียตัว เสียสาว
6.8 การทำให้เพศตรงข้ามพอใจ	6.8 การทำให้เพศตรงข้ามพอใจ	98. ทำเสน่ห์ ทำสาว บำเรอ
6.9 ความรู้สึกทางเพศ	6.9 ความรู้สึกทางเพศ	99. วาบหวม
6.10 ความใคร่	6.10 ความใคร่	100. รำน

ตารางที่ 2 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของคำแสดงเพศลักษณะชาย

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะชาย
1. กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย		
ลักษณะทางกายเชิงบวก		
1.1 รูปร่าง	1.1.1 พอดี	1. สันทัด
1.2 อายุ	1.2.1 เยาว์	2. หนุ่ม แดกเนื้อหนุ่ม แดกพาน หนุ่ม หนุ่มแน่น
1.3 หน้าตา	1.3.1 หน้าตาดี 1.3.2 หน้าตาหล่อ	3. คมสัน 4. หล่อ หล่อเหลา
1.4 ลักษณะทางกาย	1.4.1 เสียงต่ำ 1.4.2 ความแข็งแรง	5. ทุ้ม 6. ฉกรรจ์ ก้ำยำ ล้ำ ล้ำสัน
ลักษณะทางกายเชิงลบ		
1.5 รูปร่าง	1.5.1 อ้วน 1.5.2 ผอม 1.5.3 เตี้ย 1.5.4 สูง 1.5.5 บอบบาง	7. พลุ่ย ลงพุง 8. หยิ่งกรวด ผอมกะหรั่ง 9. ม่อค้อ 10. ชะลูด ทะมึน 11. กลัองแกล้ง
1.6 หน้าตา	1.6.1 หน้าตาขมิงทิ้ง	12. ขมิงทิ้ง
1.7 ลักษณะทางกาย	1.7.1 หัวเด็ก 1.7.2 ความใหญ่โต	13. หัวเด็ก เด็ก 14. เชื่อง ไค้ง
กลุ่มมโนทัศน์อากัปกิริยา		
อากัปกิริยาเชิงบวก		
2.1 ท่าทางเชิงบวก		
2.1.1 ท่าทางขรึม	2.1.1 ขรึม	15. ขรึม เค่งขรึม ชิงขัง
2.1.2 ท่าทางรวดเร็ว	2.1.2 รวดเร็ว	16. ผาดไผน
2.1.3 ท่าทางการยืน	2.1.3 ยืนเตรียมสู้	17. จังก้า กังก้า
2.1.4 การประจบ	2.1.4.1 วาจา 2.1.4.2 แสดงออกทางกาย	18. กะหลีกะหลอ 19. ประเล้าประโลม ใถ้โลม กะลิมกะเหลี้ย
2.2 อากักรเชิงบวก		
2.2.1 การยิ้ม	2.2.1 การยิ้ม	20. กระหิ้ม ยิ้มกริม
อากัปกิริยาเชิงลบ		
2.3 การพูด		
	2.3.1 พูดเหน็บแนม 2.3.2 พูดต่อว่าด่า 2.3.3 พูดตรง 2.3.4 พูดตลกไปกฮา	21. หยิกแกมหยอก 22. สบด 23. โฝงฝาง 24. ตลกไปกฮา

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะชาย
	2.3.5 พุดโกหก	25. กะล่อน
2.4 ท่าทาง		
2.4.1 ผึ่งผาย	2.4.1 ผึ่งผาย	26. ผึ่งผาย วางโต วางท่า อวดๆ ฝ่า เผย ผงาด วางก้าม วางซ้อ
2.4.2 หยิบหย่ง	2.4.2 หยิบหย่ง	27. ป้อ
2.4.3 เดิน	2.4.3 เดิน	28. โย่งเย่ง เ庭ง โ庭งๆ
2.4.4 กริยาเกะกะไม่เรียบร้อย	2.4.4 กริยาเกะกะไม่เรียบร้อย	29. เก้งก้าง
2.4.5 ซุ่มซำม	2.4.5 ซุ่มซำม	30. กระบุ่มกระบำม
2.5 อาการ		
2.5.1 อาการเขิน	2.5.1 อาการเขิน	31. เก้อ
2.5.2 การหยิ่ง	2.5.2 การหยิ่ง	32. โอหัง
2.5.3 การรบเร้า	2.5.3 การรบเร้า	33. ต้อ
2.5.4 การใช้กำลัง	2.5.4 การใช้กำลัง	34. ชก
2.5.5 ผิวปาก	2.5.5 ผิวปาก	35. ผิวปาก
3 กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์		
3.1 การแสดงความไม่พอใจ	3.1 การแสดงความไม่พอใจ	36. อี้อัก
3.2 ความบ้า	3.2 ความบ้า	37. บ้าดีเดือด บ้าเลือด
3.3 ความมูทะลุ	3.3 ความมูทะลุ	38. บ้าบิน บ้าระห่ำ ฟ่าน มูทะลุ
3.4 โกรธง่าย	3.4 โกรธง่าย	39. เลือดร้อน เลือดขึ้นหน้า
4 กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม		
พฤติกรรมเชิงบวก		
4.1 ความแข็งแรง	4.1.1 เข้มแข็ง	40. เข้มแข็ง คำแหง แข็งแกร่ง บึกบึน สมบุกสมบัน
4.2 ความกล้า	4.2.1 กล้าหาญ 4.2.1 เก่งกล้า 4.2.3 รักษาความกล้า	41. แข็งกล้า เลือดเข้าตา จงอาจ อาจ หาญ 42. หัว หัวหาญ หักหาญ 43. ไร้สาย
4.3 ความละเอียด	4.3 ความละเอียด	44. สุzum
4.4 ความอดทน	4.4.1 อดทน	45. ทรหด
4.5 การแต่งตัว	4.5 การแต่งตัว	46. โก้ เท่
พฤติกรรมเชิงลบ		
4.6 การแสดงอำนาจ	4.6.1 ซุ่ม 4.6.2 ซู่ 4.6.3 ใช้น้ำเสียง 4.6.4 ทำให้หวาดกลัว 4.6.5 วางอำนาจ 4.6.6 หลงอำนาจ	47. กตธี ซุ่ม 48. ซู่กรรโชก กรรโชก กระโชก ตะคอก กระโชกกระซวก 49. กระโชกโชกฮาก โชกฮาก 50. คุกคาม 51. วางอำนาจ วางมาด 52. เมาอำนาจ มีอำนาจ
4.7 การเมา		

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะชาย
	4.7.1 อាកารณา	53. กร่ำ แฉ่ กริม เมามาย หย่าเป่ หัว ราน้ำ
	4.7.2 ดิ่มแก่ง	54. คอทองแดง คอเหล็ก
4.8 ความเลว	4.8.1 ชั่ว	55. ระยำ ถ่อย
	4.8.2 ร้าย	56. วายร้าย
	4.8.3 หยาบซ้ำ	57. หยาบซ้ำ ลามก
	4.8.4 ไม่ดี	58. เส็งเคร็ง
	4.8.5 หลอกหลวง	59. ล่อลวง ปลิ้นปล้อน ปลิ้นปลอก
	4.8.6 ไม่ทนทาน	60. ก้ามะลช
4.9 ความแข็งแรง	4.9.1 แข็งกระด้าง	61. กร้าว แข็งกร้าว
4.10 ความกล้า	4.10.1 กล้าทำผิด	62. จุกอาจ อึกหาญ
	4.10.2 กล้าโดยกำเริบ	63. อึกเหิม
4.11 ความดุ	4.11.1 ดุร้าย	64. อ่ามहित ดุดัน
	4.11.2 ดุร้ายทารุณ	65. ดุร้าย เขี้ยม เขี้ยมโหด
	4.11.3 โหดร้าย	66. โหดเขี้ยม เขี้ยมเกรี้ยว
	4.11.4 ดุโดยกล้าหาญ	67. เขี้ยมหาญ
	4.11.5 ดุโดยกำเริบ	68. เขิมหัว
4.12 การรับประทานอาหาร	4.12 การรับประทานอาหาร	69. ตระกุ่มตระกราม
4.13 การใช้จ่าย	4.13 การใช้จ่าย	70. เจ้าสำราญ
4.14 ความไม่สำรวม คึกคะนอง	4.14.1 ความไม่สำรวม	71. ทะลึ่ง ทะเลิน
	4.14.2 คึกคะนอง	72. คะนอง คึก อึกหัว
4.15 การกระทำสิ่งไม่ดี	4.15.1 เกเร	73. เกกมะเทรก เกเร หัวใจ
	4.15.2 อุดริ	74. อุดริ วิตถาร
	4.15.3 หลงระเริง	75. มัวเมา เมามัว
	4.15.4 เหลวไหล	76. เสเพล
	4.15.5 รังแก	77. ช่มเหง
	4.15.6 หยาบโลน	78. สัปคน โลน
4.16 ความโง่	4.16 โง่	79. โอด ทิ่ม บ้องตัน
4.18 ความหยาบคาย	4.18 หยาบคาย	80. กักขพะ
4.19 การกันท่า	4.19 กันท่า	81. กันท่า
5 กลุ่มมโนทัศน์ความคิด		
ความคิดเชิงบวก		
5.1 ความทนทานต่ออาวุธ	5.1 ทนทานต่ออาวุธ	82. คงกระพัน
5.2 ความไว้วางใจ	5.2 ความไว้วางใจ	83. กันกุฏ

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะชาย
ความคิดเชิงลบ		
5.3 เคนตาย	5.3 เคนตาย	84. เคนตาย
5.4 การคู่ครองเสียชีวิต	5.4 คู่ครองเสียชีวิต	85. กินเมีย
5.5 เกียรติ	5.5 ดูหมิ่น	86. หยามน้ำหน้า ลูบคม
5.6 ศักดิ์ศรี	5.6 ศักดิ์ศรี	87. เสียเหลี่ยม เสียเชิง
5.7 การลอบทำร้าย	5.7 ลอบทำร้าย	88. ลอบกัด
6 กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ		
เรื่องเพศเชิงบวก		
6.1 การพูดเพื่อเกี่ยว	6.1 การพูดเพื่อเกี่ยว	89. และเลี่ยม พลละโลม เกาะเกาะ เกี่ยวพาราตี
6.2 การแสดงความพอใจเพศ- ตรงข้าม	6.2 การแสดงความพอใจ เพศตรงข้าม	90. กุ่มกุ่ม ก้อร้อก้อตัก
เรื่องเพศเชิงลบ		
6.3 ขวนให้กำเวิบรัก	6.3 ขวนให้กำเวิบรัก	91. ยียาน
6.4 ความรู้สึกทางเพศ	6.4 ความรู้สึกทางเพศ	92. กัดมัน
6.5 การเข้าสนิทสนมกับเพศตรงข้าม	6.5 การเข้าสนิทสนมกับเพศ ตรงข้าม	93. ดีห้ายควัว
6.6 การมีคู่	6.6 การมีคู่	94. คบคู่
6.7 ความเจ้าชู้	6.7 ความเจ้าชู้	95. เจ้าชู้ ซีกอ
6.8 การกระทำรุนแรงทางเพศ	6.8 การกระทำรุนแรงทางเพศ	96. ข่มขืน บื้อบื้อยา ปลุกปล้ำ ย้าย
6.9 การกระทำล่วงเกินทางเพศ	6.9.1 ล่วงจารีต 6.9.2 อาจเอื้อม	97. ล่วงเกิน ล่วงประเวณี ผิดเมีย ลัก หลับ 98. ลวนลาม จ้วงจาบ
6.10 เรื่องชู้สาว	6.10 เรื่องชู้สาว	99. ขึ้นหา เข้าหา
6.11 กามราคะแรง	6.11 กามราคะ	100. บ้ากาม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ที่เหมือนกันของทั้งคำแสดงเพศลักษณะหญิงและคำแสดงเพศลักษณะชาย

มโนทัศน์	คำแสดงเพศลักษณะหญิง	คำแสดงเพศลักษณะชาย
1 กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย		
1.1 รูปร่าง		
11.1 ช้วน	อ้วน เจ้าเนื้อ น้วย ตูต๊ะ เบอะบะ อวบ อ้วน	พลั้ว ลงพุง
11.2 พอดี	และ โย้	สันทัด
11.3 ผอม	ได้สัดส่วน	หย็องกรอด ผอมกะหรั่ง
11.4 สูง	ขาวบาง	ชะลุด ทะมื่น
11.5 บอบบาง	ระหง	กล็องแกล้ง
	แบบบาง แน่งน้อย บอบบาง	
1.2 อายุ	กระเตาะ กำตัด ขบเมาะ	หนุ่ม แตกเนื้อหนุ่ม แตกพาน หนุ่ม
	แตกเนื้อสาว	หนุ่มแน่น
1.3 หน้าตา	สวย สะสวย สะคราญ ประไพ นวล	หล่อ หล่อเหลา
	ระหง	
	คมชำ คมคาย	
	งดงาม งามงอน ฉลวย เจิดฉาย ใจโล	
	เจลา พริ้ม พริ้มเพรา พริ้ง พริ้งพราย	
	เพราพริ้ง เพร็ดแพ้ว เพาพะงา	
2 กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา		
2.1 การพูด		
2.1.1 พูดเหน็บแนม	กะณะกะแหน เหน็บแนม ประชด	หยิกแกมหยอก
	ประชัน ค้อนชอด ค้อนแคะ	
2.1.2 พูดต่อว่าคำ ว่า	หื้อ	สบก
2.1.3 พูด โทหก	ตอแหล	กะล่อน
2.2 ทำทาง		
2.2.1 ทำทางไม่เรียบร้อย	กระโดกกระเดก กระเตงๆ	แก๊งก้าง กระมุ่มกรวม
	เดินแรงเดินกา	
2.2.2 ทำทางหยิบหย่ง	กรีดนิ้ว กรีดกราย กุยกกราย	บื้อ
	นายนาค	
2.2.3 ทำทางการเดิน	เดินทอดน่อง ทอดน่อง	โย่งเย่ง
	ตัวมเต็ม กระตัวมกระเต็ม	เท็ง เท่งๆ
2.2.4 ทำทางรวดเร็ว	สะวิดสะว่าด	ผาดโผน
2.3 อากา		
2.3.1 อากาเริน	ขวย ขวยใจ ขวยเขิน เขิน	เก้อ
2.3.2 การใช้กำลัง	ชวน	ชก
2.3.3 การรบเร้า	กระเข้ากระซี่, เข้าซี่	ดื้อ
2.3.4 การหยิ่ง	เซิด	โอหัง
2.3.5 การยิ้ม	ยิ้มหวาน	กระหยิ่ม ยิ้มกริ่ม
2.3.6 การประจบ		
2.3.6.1 วาจา	จิบปากจิบคอ ทำปากทำคอ	กะหลีกะหลอ

มโนทัศน์	คำแสดงเพศลักษณะหญิง	คำแสดงเพศลักษณะชาย
2.3.6.2 แสดงออกทางกาย	ประจ้อประแจ ขอเลาะ ขอเช่า ประจิมประเจ้อ	ประเล้าประโลม ใช้โลม กะลิมกะเหลี้ย
3กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์		
3.1 การแสดงความไม่พอใจ	กระเจ้ากระจอด เน้งอด กระบึงกระบอน งอดแงด บ้องงงอน เจ้าแงแสนงอน ตูปิดตูป้อง ตะปัดตะปอง	ฮึกฮัก
4กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม		
4.1 ความละเอียด	ประติดประดอย ละเอียดลลอ	สุชุม
4.2 การแต่งตัว	โป๊ะ รัตรูป อล่างข้าง จูดจาด	โก้ เท่
4.3 การรับประทานอาหาร	กระจุบกระจิบ จุบจิบ	ตระกุ่มตระกรม
4.4 การใช้จ่าย	กระเชอกันรั้ว	เจ้าสำราญ
4.5 ความไม่สำรวม	แก่นแก้ว	ทะเล้ง ทะเล้น โลกน
4.6 การกระทำสิ่งไม่ดี	งามหน้า เกินงาม แก่แรด แก่แดด	เกกมะเทรก เกเร หัวใจก
4.7 ความกล้า	กำกั้น	แข็งกล้า เลือดเข้าตา อองอาจ อาจ หาญ
4.8 ความดู	แหว	ดูร้าย เขียม เขียมโหด
5 กลุ่มมโนทัศน์ความคิด		
คู่ครองเสียชีวิต	กินฉัว	กินเมีย
6กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ		
6.1 ขวนให้กำเริบรัก	ย้วยวาน เล่นหูเล่นตา กระซิกกระซี้ ซิกซี้	ยี้ยาน
6.2 ความรู้สึกทางเพศ	ร่าน วาบหวาม	กัลดมัน
6.3 การเข้าสนิทสนมกับเพศตรงข้าม	ทอดสะพาน	ตีท้ายคริว
6.4 การมีคู่	เล่นชู้ มีชู้ สองใจ	คบชู้
6.5 ความเจ้าชู้	ปลอยตัว ส่ำสอน ใจง่าย	เจ้าชู้ ซีกอ

ตารางที่ 4 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ที่มีเฉพาะของคำแสดงเพศลักษณะหญิง

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง
1 กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย		
1.1 รูปร่าง	1.1.1 ย่อมกว่าจริง 1.1.2 ปรวดเปรียว 1.1.3 สะอืดสะออง	1. ซ่อนรูป 2. ปรวดเปรียว ประเปรียว 3. เพี้ยวลม
1.2 หน้าตา	1.3.2 ความไม่งาม	4. ขี้ริ้ว เสียโฉม
1.4 ลักษณะทางกาย	1.4.1 ผม 1.4.2 ตา 1.4.3 สะอาด 1.4.4 นำเอ็นดู 1.4.5 รูปร่าง สวย 1.4.6 อ่อนแอ 1.4.7 ผิว 1.4.8 ขนาดหน้าอก 1.4.9 ทรงผม	5. สลวย 6. แจ้วแหวน 7. สำอาง(สะอาก) 8. จุ่มจุ่ม กระจุ่มกระจุ่ม จุ่มลิ้ม 9. จลวย นวลระหง 10. อ่อนแอ 11. เวลา ไข่ไล เจ็ดชาย เนียน แฉล้ม อม เลียดผาด ยงโย ผ่อง ผุดผ่อง อศอช่อ สดใส 12. อะร่าอรั่ม 13. กระเชิง
2 กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา		
2.1 การพูด		
	2.1.1 พูดบ่น 2.1.2 พูดเบาๆ 2.1.3 พูดคล้อง 2.1.4 พูดหาเรื่อง 2.1.5 พูดไม่สุภาพ 2.1.6 พูดนินทา 2.1.7 พูดเอะอะ 2.1.8 พูดเสียงไพเราะ 2.1.9 พูดอ่อนหวาน	14. กระปอดกระแปด 15. กระซิบกระรึบ ซุบซิบ จุงจิง กระจุกกระจิง หงงหงิง 16. ออดๆ ต่อยหอย 17. ปากคั้น ปากตำแย 18. เราะร้าย ปากจืด ปากตะไกร จัดจ้าน ปากคอเราะร้าย ปากร้าย ปากหอย ปากนุ 19. นินทา 20. กระเป็บกระป๊าบ 21. เจ็ยแจ้ว แจ้ว 22. นุ่มนวล อ่อนหวาน
2.2 ท่าทาง		
2.2.1 การประจบ	2.2.1.3 ทำให้เอ็นดู	23. ขอดออ่อน ขี้้ออ่อน อ่อน กระจัดกระเขื่อน
2.2.2 การทำจริต		

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง
	2.2.2.1 สะบัดสะบิ้ง 2.2.2.2 ดัดจริต	24. กระบิดกระบวน ตัดดิน ตั่งตัง กระตุงกระตัง กระตุงกระตัง สะบัดสะ บิ้ง 25. แคะ กระแคะกระแห่ สะตัง ดัดจริต กระแคะ
2.2.3 ทำทางการเคลื่อนไหว	2.2.3 การเคลื่อนไหวช้า	26. เนิบเนาบ ตะบิดตะบอย ช้อยช้อย พิ้วพิ้ว ช้อยจิ่ง ร่ำไร ช้อยสร้อย
2.2.4 ทำทางการเดิน	2.2.4.1 ทำทางการเดิน ช้า อย่างมี ลีลา	27. เยื้องกราย อย่างเยื้อง
2.2.5 ทำทางการนั่ง	2.2.5.1 พับเพียบ 2.2.5.2 แบนแฉะ 2.2.5.3 เมียด	28. นั่งพับเพียบ 29. แบนแฉะ 30. กระซิก
2.2.6 ทำทางอ่อนช้อย	2.2.6 กริยาอ่อนช้อย	31. อ่อนช้อย
2.3 อากา		
2.3.1 การเงิน	2.3.1.1 กระตักอาย 2.3.1.2 วาจา	32. เยี่ยงอาย กระมิดกระเมี้ยน มิดเมี้ยน อายนเนียม นเนียม ม้วนดำน 33. สะเทิ้น
2.3.2 การมีบุตร	2.3.2 การมีบุตร	34. ผ่าครรภ์ ท้องแก่ คลอด ทำแห้ง แพ้ท้อง
2.3.3 การร้องไห้	2.3.3 การร้องไห้	35. ร้องไห้ ฟุ่มฟ่าย ชิกๆ สะอึกสะอื้น คร่ำ ครวญ ร่ำไห้
2.3.4 การนุ่งผ้า	2.3.4 การนุ่งผ้า	36. นุ่งกระโจมอก
2.3.5 การหัวเราะ	2.3.5 การหัวเราะ	37. คิกๆ
2.3.6 อากาจรุกจิก	2.3.6 อากาจรุกจิก	38. จุกจิก รุ้จี้ หยุ่มหยม จุ้นจ้าน แจ็ดแจ้ สาระแน
2.3.7 การกรีด	2.3.7 การกรีด	39. กรีด กรีดกราด หัว็ด
2.3.8 การตกแต่งให้งาม	2.3.8 การตกแต่งให้งาม	40. เสริมสวย แต่งหน้า เซ้ง
2.3.9 การแสดงความเคารพ	2.3.9 การแสดงความเคารพ	41. ถอนสายบัว
2.3.10 การหยอกล้อ	2.3.10 การหยอกล้อ	42. ยั่วเย้า
2.3.11 ารใช้สายตาสื่อ	2.3.12 การใช้สายตาสื่อ	43. ชม้าย ชายตา ทอดสายตา
3กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์		
3.1การแสดงความไม่พอใจ	3.1.2 ขอคินดี 3.1.3 คิ้วขมวด 3.1.4 ใช้สายตา 3.1.5 แกล้งทำโกรธ 3.1.6 ลูกหนีไป	44. ร้องอน งอนง้อ 45. เจ้า หน้าเจ้า หน้าอ 46. ค้อน หน้าคั่ว ค้อนควัก ง้า 47. กระพืดกระพืด 48. สะบัดกัน

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะหญิง
	3.1.7 เบือนหน้าหนี 3.1.8 วางเฉย 3.1.9 เดิน	49. สะบัดหน้า 50. บึ้งบึ้ง 51. เดินร่าๆ
3.2 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	3.2 อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	52. อ่อนไหว
3.3 ตกใจง่าย	3.3 ตกใจง่าย	53. ขวัญอ่อน
4กลุ่มมโนทัศน์ความคิด		
4.1 การมีครอบครัว	4.1 การมีครอบครัว	54. ออกเรือน มีเรือน
4.2 การไม่ได้แต่งงาน	4.2 การไม่ได้แต่งงาน	55. ทิ้งทีก ขึ้นคาน
5กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม		
5.1 ความอ่อนกำลัง	5.1 ความอ่อนกำลัง	56. อ่อนปวกเปียก
5.2 การเอาใจยาก	5.2 การเอาใจยาก	57. งอแง
5.3 ความอ่อนโยน	5.3 ความอ่อนโยน	58. นิ่มนวล นุ่มนิ่ม
5.4 ความสุภาพเรียบร้อย	5.4 ความสุภาพเรียบร้อย	59. ละเมียด เรียบร้อย ละม่อม
6กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ		
6.1 การค้าประเวณี	6.1 การค้าประเวณี	60. ค้าประเวณี
6.2 การถูกล่วงเกินทางเพศ	6.2 การถูกล่วงเกินทางเพศ	61. แต้จิ้ง
6.3 การเสียความบริสุทธิ์	6.3 การเสียความบริสุทธิ์	62. เสียตัว เสียเนื้อเสียตัว เสียสาว
6.4 การทำให้เพศตรงข้ามพอใจ	6.4 การทำให้เพศตรงข้ามพอใจ	63. ทำเสน่ห์ ทำสาว บำเรอ
6.5 ความใคร่	6.5 ความใคร่	64. รำน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ตารางแสดงการจัดกลุ่มมโนทัศน์ของเฉพาะคำแสดงเพศลักษณะชาย

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะชาย
1. กลุ่มมโนทัศน์ลักษณะทางกาย		
1.1 รูปร่าง	1.1.4 เตี้ย	1. ม่อค้อ
1.3 หน้าตา	1.3.1 หน้าตาขมิงทิง 1.3.2 หน้าตาน่าดู	2. ขมิงทิง 3. คมสัน
1.4 ลักษณะทางกาย	1.4.1 หัวเด็ก 1.4.2 เสี่ยงต่ำ 1.4.3 ความแข็งแรง 1.4.4 ความใหญ่โต	4. หัวเด็ก เด็ก 5. หุ้ม 6. ฉกรรจ์ ถ้ำยา ล้ำ ล้ำสัน 7. เชื่อง ไค้ง
1 กลุ่มมโนทัศน์อากัปกริยา		
2.1 การพูด		
	2.1.1 พูดตรง 2.1.2 พูดตลกไปกษา	8. โฝงผาง 9. ตลกไปกษา
2.2 ท่าทาง		
2.2.1 ท่าทางขริ่ม	2.2.1 ขริ่ม	10. ขริ่ม เครงขริ่ม ขิงขัง
2.2.2 ท่าทางฝั่งผาย	2.2.2 ฝั่งผาย	11. ฝั่งผาย วางโต วางท่า อาดๆ ฝ่า ผาย ผงาด วางก้าม วางข้อ
2.2.3 ท่าทางการยีน	2.2.3 ยีนเตรียมสู้	12. จังก้า กังก้า
2.2.4 ท่าทางขุ่มข่าม	2.2.4 ขุ่มข่าม	13. กระบุ่มกระบ่าม
2.3 อากา		
2.3.1 ผิวปาก	2.3.1 ผิวปาก	14. ผิวปาก
3 กลุ่มมโนทัศน์อารมณ์		
3.1 ความบ้า	3.1 ความบ้า	15. บ้าดีเดือด บ้าเลือด
3.2 ความมูทะลุ	3.2 ความมูทะลุ	16. บ้าบิน บ้าระห่า ห้าม มูทะลุ
3.3 โกรธง่าย	3.3 โกรธง่าย	17. เลือดร้อน เลือดขึ้นหน้า
4 กลุ่มมโนทัศน์พฤติกรรม		
4.1 การแสดงอำนาจ	4.1.1 ช่ม 4.1.2 ขู่ 4.1.2 ใช้น้ำเสียง 4.1.3 ทำให้หวาดกลัว 4.1.4 วางอำนาจ 4.1.5 หลงอำนาจ	18. กตซี ช่ม 19. ขู่กรวโขก กรวโขก กระโขก ตะคอก กระโขกกระชาก 20. กระโขกโขกฮาก โยกฮาก 21. คุกคาม 22. วางอำนาจ วางมาด 23. เมอำนาจ มีอำนาจ
4.2 การเมา	4.2.1 อากาเมา	24. ก่ำ แถ่ กรีม เมามาย หย่าเป หัว

มนต์ศน์หลัก	มนต์ศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะชาย
	4.2.2 ดิ่มแก่่ง	รำน้า 25. คอทองแดง คอเหล็ก
4.3 ความเลว	4.3.1 ชั่ว 4.3.2 ร้าย 4.3.3 หยาบซ้ำ 4.3.4 ไม่ดี 4.3.5 หลอกหลวง 4.3.6 ไม่ทนทาน	26. ระยำ ต่อย 27. วายร้าย 28. หยาบซ้ำ ลามก 29. เล็งเคริง 30. ล้อหลวง ปลิ้นปล้อน ปลิ้นปลอก 31. กำมะลอ
4.4 ความแข็งแรง	4.4.1 เข้มแข็ง 4.4.2 แข็งกระด้าง	32. เข้มแข็ง คำแหง แข็งแกร่ง บึกบึน สมบุกสมบัน 33. กร้าว แข็งกร้าว
4.5 ความกล้า	4.5.1 เก่งกล้า 4.5.2 กล้าทำผิด 4.5.3 กล้าโดยกำเริบ 4.5.4 รักษาความกล้า	34. หัว หัวหาญ หักหาญ 35. ลูกอาว อี๊กหาญ 36. อี๊กเหิม 37. ไร้ลยา
4.6 ความดุ	4.6.1 ดุร้าย 4.6.2 โหดร้าย 4.6.3 ดุโดยกล้าหาญ 4.6.4 ดุโดยกำเริบ	38. อ่ามหนิด ดุดัน 39. โหดเหี้ยม เหี้ยมเกรียม 40. เหี้ยมหาญ 41. เหิมหัว
4.7 การกระทำสิ่งไม่ดี	4.7.1 อุดริ 4.7.2 หลงระเริง 4.7.3 เหลวไหล 4.7.4 รังแก 4.7.5 หยาบโลน	42. อุดริ วิตถาร 43. มัวเมา เมามัว 44. เสเพล 45. ช่มเหง 46. สัปคน โลน
4.8 ความไม่สำรวม คึกคะนอง	4.8 คคะนอง	47. คคะนอง คึก อี๊กหัว
4.9 ความโง่	4.9 โง่	48. โงด ทึ่ม บ้องตัน
4.10 การลอบทำร้าย	4.10 ลอบทำร้าย	49. ลอบกัด
4.11 ความหยาบคาย	4.11 หยาบคาย	50. กักขฬะ
4.12 การกันท่า	4.12 กันท่า	51. กันท่า
4.13 ความอดทน	4.13 อดทน	52. ทรหด
5 กลุ่มมนต์ศน์ความคิด		
5.1 ความทนทานต่ออาวุธ	5.1 ทนทานต่ออาวุธ	53. คงกระพัน
5.2 เคนตาย	5.2 เคนตาย	54. เคนตาย
5.3 ความไว้วางใจ	5.3 ความไว้วางใจ	55. กั้นกฏี
5.4 เกียรติ	5.4 ดุหนีน	56. หยามน้ำหน้า ลูบคม

มโนทัศน์หลัก	มโนทัศน์ย่อย	คำแสดงเพศลักษณะราย
5.5 ศักดิ์ศรี	5.5 ศักดิ์ศรี	57. เสียเหลี่ยม เสียเชิง
6 กลุ่มมโนทัศน์เรื่องเพศ		
6.1 การกระทำรุนแรงทางเพศ	6.1 การกระทำรุนแรงทางเพศ	58. ช่มชู้ นู๋นู๋ ยา ปลุกปล้ำ ย้าย
6.2 การกระทำล่วงเกินทางเพศ	6.2.1 ล่วงจารีต 6.2.2 อจาเขื่อม	59. ล่วงเกิน ล่วงประเวณี ผิดเมีย ลัก หลับ 60. ลวนลาม จ้วงจาบ
6.3 เรื่องชู้สาว	6.3 เรื่องชู้สาว	61. ชู้หน้า เข้าหา
6.4 การพูดเพื่อเกี้ยว	6.4 การพูดเพื่อเกี้ยว	62. แลละเลียม แผละโลม เกาะแกะ เกี้ยวพาราสี
6.5 กามราคะแรง	6.5 กามราคะแรง	63. บ้ากาม
6.6 การแสดงความพอใจเพศตรงข้าม	6.6 การแสดงความพอใจ เพศตรงข้าม	64. กุ่มกริม ก้อรั้อก้อติก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ
แบบทดสอบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นต่อคำภาษาไทยที่แสดงอาการและลักษณะของเพศชาย และเพศหญิง ในคนที่อายุและเพศต่างกัน

โดยแบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในงานวิจัยหัวข้อ การแปรของการรับรู้เพศลักษณะชายและเพศลักษณะหญิงใน ความหมายของคำกริยาและคำวิเศษณ์ในภาษาไทย ของภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะเพศชายและเพศหญิงของคนในสังคมไทย

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 600 ท่าน

โดยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

กรุณาใส่ ✓ ในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

3) เพศ ชาย หญิง

4) อายุ 15-25ปี 35-45 ปี 55-65 ปี อื่นๆโปรดระบุ
_____ ปี

17) การศึกษา กำลังศึกษาปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี (ปริญญาโท, ปริญญาเอก)

ส่วนที่2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อคำกริยาและคำวิเศษณ์ในภาษาไทย

แบ่งออกเป็น 2 หน้า **หน้าที่ 1** เป็นคำแสดงลักษณะและอาการเพศหญิง

หน้าที่ 2 เป็นคำแสดงลักษณะและอาการเพศชาย

จงแสดงความคิดเห็นว่าคำต่อไปนี้**แสดงลักษณะหรืออาการของเพศชายหรือเพศหญิงมากน้อยเพียงใด**

โดย ล้อมรอบตัวเลขที่ต้องการ

เช่น น่ารัก น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด

ถ้าท่านคิดว่าเป็นคำที่แสดงลักษณะเพศหญิง**มากที่สุด** ให้วงกลมล้อมรอบตัวเลข 5 ดังนี้

น่ารัก 1 2 3 4 5 เป็นต้น

ค่าแสดงอาการและลักษณะเพศหญิง

ค่าแสดงอาการและลักษณะหญิง	น้อยที่	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	ค่าแสดงอาการและลักษณะหญิง	น้อยที่	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
กระเซอกันร้ว	1	2	3	4	5	กระซิก	1	2	3	4	5
กระตอกกระเดก	1	2	3	4	5	กระปอดกระแปด	1	2	3	4	5
กระแนะกระแหน	1	2	3	4	5	กำกั้น	1	2	3	4	5
กระเป็บกระป้าบ	1	2	3	4	5	กระพืดกระเพียด	1	2	3	4	5
กรีด	1	2	3	4	5	กรีดกราย	1	2	3	4	5
กินผ้ว	1	2	3	4	5	แก่นแก้ว	1	2	3	4	5
ขบเผาะ	1	2	3	4	5	ข่วน	1	2	3	4	5
ขวัญอ่อน	1	2	3	4	5	ขาวบาง	1	2	3	4	5
ซีริ้ว	1	2	3	4	5	ขึ้นคาน	1	2	3	4	5
เงิน	1	2	3	4	5	ค้อน	1	2	3	4	5
คำประเวณี	1	2	3	4	5	ตึกๆ	1	2	3	4	5
งอแง	1	2	3	4	5	งามหน้า	1	2	3	4	5
งอน	1	2	3	4	5	ง้องอน	1	2	3	4	5
จิ้มลิ้ม	1	2	3	4	5	จูบจิบ	1	2	3	4	5
เจ็ยแจ้ว	1	2	3	4	5	แจ้วแหว	1	2	3	4	5
ฉลวย	1	2	3	4	5	ฉอดๆ	1	2	3	4	5
เขิด	1	2	3	4	5	ซ่อนรูป	1	2	3	4	5
ซุบซิบ	1	2	3	4	5	ตัดจริด	1	2	3	4	5
เข้าชู้	1	2	3	4	5	กระเซิง	1	2	3	4	5
ได้สัดส่วน	1	2	3	4	5	ตอแหล	1	2	3	4	5
เด่นเร่าๆ	1	2	3	4	5	แต่ะอั้ง	1	2	3	4	5
ถอนสายบัว	1	2	3	4	5	ทอดน่อง	1	2	3	4	5
ทอดสะพาน	1	2	3	4	5	ทอดสายตา	1	2	3	4	5
นินทา	1	2	3	4	5	นึ่มนวล	1	2	3	4	5
นุ่งกระโจมอก	1	2	3	4	5	บอบบาง	1	2	3	4	5
บ้ำเรอ	1	2	3	4	5	แบะแจะ	1	2	3	4	5
ประจ้อประแจ้	1	2	3	4	5	ปราดเปรียว	1	2	3	4	5
ป็นปิ้ง	1	2	3	4	5	ปากคั้น	1	2	3	4	5

ปากจัด	1	2	3	4	5	โป๊	1	2	3	4	5
ผุดผ่อง	1	2	3	4	5	พื้อ	1	2	3	4	5
เพรียวลม	1	2	3	4	5	นั่งพับเพียบ	1	2	3	4	5
แพ้ท้อง	1	2	3	4	5	ย้วยวน	1	2	3	4	5
ย้วยเย้า	1	2	3	4	5	ยืมหวาน	1	2	3	4	5
เยื้องกราย	1	2	3	4	5	ร้องไห้	1	2	3	4	5
ระหง	1	2	3	4	5	รำน	1	2	3	4	5
รำไร	1	2	3	4	5	เรียบร้อย	1	2	3	4	5
ละเอียดลออ	1	2	3	4	5	เล่นซู้	1	2	3	4	5
วาบวาม	1	2	3	4	5	สลวย	1	2	3	4	5
สววย	1	2	3	4	5	สะเทิ้น	1	2	3	4	5
สะบัดกั้น	1	2	3	4	5	สะบัดสะบั้ง	1	2	3	4	5
สะบัดหน้า	1	2	3	4	5	สะบัดสะवाद	1	2	3	4	5
สำออง	1	2	3	4	5	สารระแน	1	2	3	4	5
สำส่อน	1	2	3	4	5	เสริมสววย	1	2	3	4	5
เสียดัว	1	2	3	4	5	หน้างอ	1	2	3	4	5
แหว	1	2	3	4	5	อวบ	1	2	3	4	5
ออกเรื่อน	1	2	3	4	5	ออกเซาะ	1	2	3	4	5
อ่อน	1	2	3	4	5	อ่อนช้อย	1	2	3	4	5
อ่อนปวกเปียก	1	2	3	4	5	อ่อนหวาน	1	2	3	4	5
อ่อนไหว	1	2	3	4	5	อ่อนแอ้น	1	2	3	4	5
อะร่ำอร่ำม	1	2	3	4	5	เอียงอาย	1	2	3	4	5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าแสดงลักษณะและอาการเพศชาย

ค่าแสดงอาการและลักษณะเพศชาย	น้อยที่	น้อย	ปานก	มาก	มากที่สุด	ค่าแสดงอาการและลักษณะเพศชาย	น้อยที่	น้อย	ปานก	มาก	มากที่สุด
กตขี้	1	2	3	4	5	ก้นกู่	1	2	3	4	5
กระโชกโฮกฮาก	1	2	3	4	5	กระนุ่มกระปาม	1	2	3	4	5
กระหึ่ม	1	2	3	4	5	กลิ้งแกลิ่ง	1	2	3	4	5
กลดมัน	1	2	3	4	5	ก้อร้อก้อดิก	1	2	3	4	5
กะล่อน	1	2	3	4	5	กะหลีกะหลอ	1	2	3	4	5
กักขพะ	1	2	3	4	5	ก้นท่า	1	2	3	4	5
กำมะลอ	1	2	3	4	5	กำยำ	1	2	3	4	5
กินเมีย	1	2	3	4	5	แก๊งก้าง	1	2	3	4	5
เก้อ	1	2	3	4	5	เกเร	1	2	3	4	5
ข่มขืน	1	2	3	4	5	เกี่ยวพาราสิ	1	2	3	4	5
ข่มเหง	1	2	3	4	5	ขมึงทิง	1	2	3	4	5
ขื่นหา	1	2	3	4	5	ขูกรรโชก	1	2	3	4	5
เข้มแข็ง	1	2	3	4	5	แข็งกร้าว	1	2	3	4	5
แข็งกล้า	1	2	3	4	5	คกกระพัน	1	2	3	4	5
คบขู้	1	2	3	4	5	คมสัน	1	2	3	4	5
คอทองแดง	1	2	3	4	5	คะนอง	1	2	3	4	5
คุกคาม	1	2	3	4	5	เคร่งขริม	1	2	3	4	5
โค่ง	1	2	3	4	5	จิ้งก่า	1	2	3	4	5
เจ้าสำราญ	1	2	3	4	5	ชก	1	2	3	4	5
ชะลูด	1	2	3	4	5	ชีกอ	1	2	3	4	5
เดนตาย	1	2	3	4	5	ตระกรุมตระกราม	1	2	3	4	5
ตลกไปกฮา	1	2	3	4	5	ตีท้ายคร้ว	1	2	3	4	5
ดี้อ	1	2	3	4	5	แตกพาน	1	2	3	4	5
ทรหด	1	2	3	4	5	ทะลิ่ง	1	2	3	4	5
ทึม	1	2	3	4	5	ทุ่ม	1	2	3	4	5
เท่	1	2	3	4	5	บ้ากาม	1	2	3	4	5
บ้าเลือด	1	2	3	4	5	ปลิ้นปล้อน	1	2	3	4	5
ป้อ	1	2	3	4	5	ผาดโผน	1	2	3	4	5
ผิวปาก	1	2	3	4	5	ผึ่งผาย	1	2	3	4	5
โผงผาง	1	2	3	4	5	ม่อต้อ	1	2	3	4	5
มูทะลุ	1	2	3	4	5	เมามัว	1	2	3	4	5

เม้าอำนาจ	1	2	3	4	5	ยียวน	1	2	3	4	5
โย่งเย่ง	1	2	3	4	5	ระยำ	1	2	3	4	5
ลงพุง	1	2	3	4	5	สว่างเกิน	1	2	3	4	5
ลวนลาม	1	2	3	4	5	ลอบกัด	1	2	3	4	5
ลามก	1	2	3	4	5	เลือดร้อน	1	2	3	4	5
วางมาด	1	2	3	4	5	ว้ายร้าย	1	2	3	4	5
วิตถาร	1	2	3	4	5	ไว้ลาย	1	2	3	4	5
สบถ	1	2	3	4	5	สั้นตัด	1	2	3	4	5
สัปดน	1	2	3	4	5	สุขุม	1	2	3	4	5
เส็งเคร็ง	1	2	3	4	5	เสเพล	1	2	3	4	5
เสียเชิง	1	2	3	4	5	หยีองกรอด	1	2	3	4	5
หยามน้ำหน้า	1	2	3	4	5	หยิกแกมหยอก	1	2	3	4	5
หลอ	1	2	3	4	5	หัวเถิก	1	2	3	4	5
หัวราน้ำ	1	2	3	4	5	หัวหาญ	1	2	3	4	5
เหิมหัว	1	2	3	4	5	เหียมหาญ	1	2	3	4	5
เหียมโหด	1	2	3	4	5	โหดเหียม	1	2	3	4	5
อ้ามहित	1	2	3	4	5	อุกอาจ	1	2	3	4	5
โอ้โลม	1	2	3	4	5	โอ้หัง	1	2	3	4	5
ฮึกเหิม	1	2	3	4	5	ฮึกฮัก	1	2	3	4	5

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว ตระหนักจิต ทองมี เกิดเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2517 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 จากคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
เมื่อ พ.ศ. 2540 เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทที่ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย